

K64  $\frac{1}{26}$   
22







# ГЕРБОВНИКЪ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫЙ.

ЧАСТЬ II.

# HERBARZ

RODZIN SZLACHECKICH

KRÓLESTWA POLSKIEGO,

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONY.

CZĘŚĆ II.

ВАРШАВА.

WARSZAWA.

ВЪ ТИПОГРАФИИ С. ОРГЕЛЬБРАНДА.

W DRUKARNI S. ORGELBRANDA.

1853.







# ГЕРБОВНИКЪ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫЙ.

ЧАСТЬ II.



# HERBARZ

RODZIN SZLACHECKICH

KRÓLESTWA POLSKIEGO,

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONY.

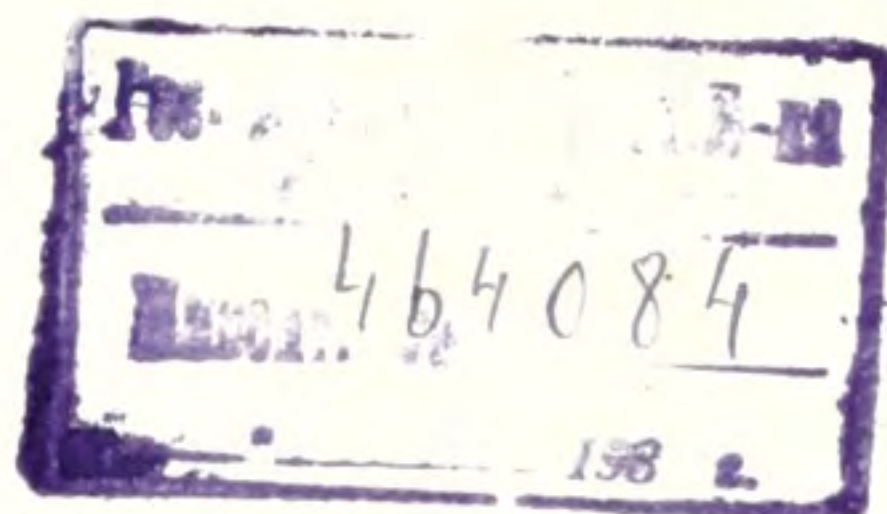
CZĘŚĆ II.



Печатать позволяется съ тѣмъ, чтобы по отпечатаніи представлено было въ Цен-  
сурный Комитетъ узаконенное число экземпляровъ.

*Варшава, Октября 9 (21) дня 1853 года.*

Ценсоръ, **Ф. Собѣщанскій.**



**ВАРШАВА.**

въ типографіи С. ОРГЕЛЬБРАНДА.

—  
1853.



ОТДѢЛЕНІЕ I.

ГЕРБЫ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ТИТУЛАМИ ОТЛИЧЕННЫХЪ.

---

ODDZIAŁ I.

HERBY

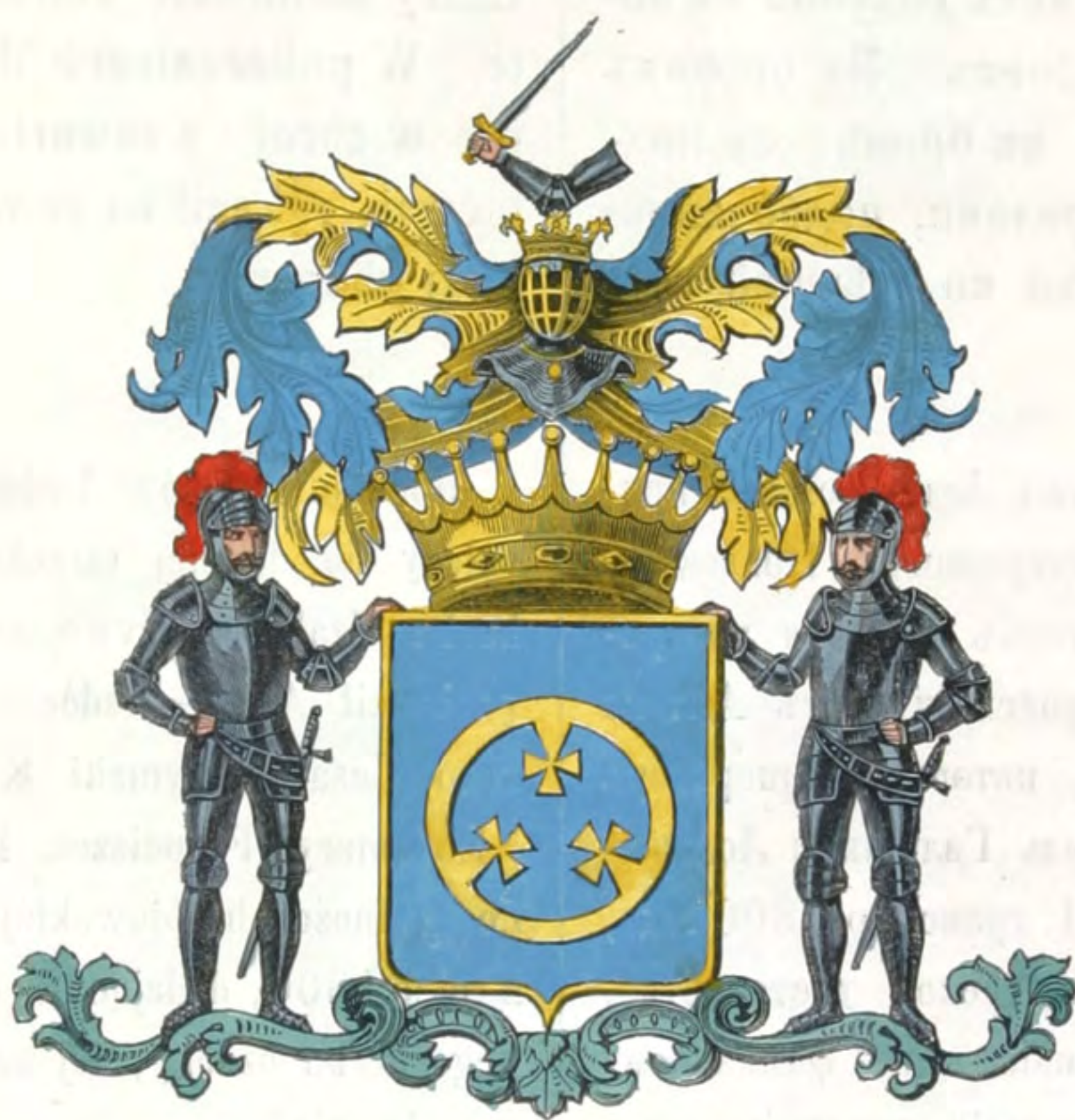
RODZIN SZLACHECKICH

TYTUŁAMI HONOROWEMI ZASZCZYCONYCH.









ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

**ЛЕДУХОВСКИХЪ.**

Въ щитъ съ графскою короною, въ голубомъ полѣ, три золотые кавалерскіе креста, ко внутренней сторонѣ золотого

HERB

HRABIÓW

**LEDÓCHOWSKICH.**

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu niebieskiém trzy krzyże kawalerskie złote, na wewnętrznym brzegu takieżę



кольца прикрѣпленные, въ видѣ треугольника, два снизу, а одинъ сверху. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же медалью на цѣпи. Въ наверхъ шлема вооруженная, согнутая въ локтъ рука, съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Намѣтъ голубой съ золотымъ подбоемъ. Въ опорахъ два рыцаря въ бронѣ, съ поднятыми забралами, подбоченившіеся руками ко внѣшней сторонѣ.

Родъ Графовъ Ледуховскихъ, принадлежитъ къ стариннымъ Польскимъ дворянамъ, гербъ Шалава употреблявшимъ, происходитъ отъ Антона Ледуховскаго, котораго Императоръ Римскій Король Галиціи и Лодомеріи Францъ II, грамотою 1800 года, возвелъ въ Графское достоинство, съ присоединеніемъ къ фамильному гербу его украшеній, новому достоинству соотвѣтственныхъ.

obręczy w trójkąt osadzone, z tych dwa od dołu a jeden od góry. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobioną, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym; w szczycie hełmu ręka zbrojna w łokciu zgięta, z mieczem do cięcia w prawo. Labry niebieskie złotem podszyte. W pobocznicach dwaj rycerze w zbroi, z otwartemi przyłbicami, rękami na zewnątrz pod boki podparci.

Rodzina Hrabiów Ledóchowskich, należy do dawniej szlachty Polskiej herbu Szalawa używającej. Z niej pochodził Antoni Ledóchowski, którego Cesarz Rzymski Król Galicyi i Lodomeryi Franciszek II, wyniósł do godności hrabiowskiej dyplomem z roku 1800, dodając mu do pierwotnego herbu ozdoby, téj nowéj godności odpowiednie.





ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

**ЛЮБЪНЕЦКИХЪ.**

HERB

HRABIÓW

**LUBIENIECKICH.**

Въ щитъ разчетверенномъ, съ золотою окраиною и графскою короною, въ первомъ полѣ, красномъ, серебряная роза, изъподъ которой выходятъ три серебряные же рѣзца, два концами вверхъ, а третее внизъ; во второмъ, голубомъ, золотой кавалерскій крестъ, полуокруженный снизу серебряною подковою; — въ третьемъ, красномъ, серебряная повязка, связанная въ кольцо, съ концами внизъ обращенными; — въ четвертомъ же, наполь разделенномъ, въ правой, красной половинѣ, буй-

Na tarczy przeciwiertowanej, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, w pierwszym polu czerwonym, z pod róży srebrnej wychodzą trzy także kroje, w koło jeden za drugim, dwa końcami w górę, a trzeci na dół, — w drugim niebieskim, złoty krzyż kawalerski, w środku srebrnej podkowy barkiem na dół przewróconej, — w trzecim czerwonym, srebrna opaska w koło związana, z końcami na dół spadającymi; — w czwartym zaś polu dwudzielnym: w prawej połowie w polu czerwonym, róg bawoli,



воловый рогъ, а въ лѣвой, серебряной, оленій рогъ вѣтвями влѣво. Надъ графскою короною, четыре шлема дворянскими коронами увѣнчанные, съ золотыми рѣшетками и такими же на цѣпи медалями, два правые обращенные къ двумъ лѣвымъ. Въ наверхъ перваго шлема, между двухъ оленьихъ роговъ, выходящая дѣва въ алой одеждѣ, съ бѣлою на головѣ повязкою, руками держащаяся за рога;— въ наверхъ втораго, пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ первое, третье и пятое красныя;— въ наверхъ третьяго, ястребъ вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги такую же съ крестомъ подкову, какая во второмъ полѣ щита;— въ наверхъ же четвертаго, съ правой стороны буйволовоу рогъ, а съ лѣвой оленій. Наметь отъ перваго, втораго и четвертаго шлема красный, отъ третьяго же голубой, всѣ подложенные серебромъ. Въ опорахъ два грифа взвившіеся на щитъ, въ половину, накрестъ, серебряные и красные.

Дворянскій родъ изъ-Любѣнца Любѣнецкихъ, герба Роля, поселился первоначально въ Воеводство Брже-

а в левѣй в полу srebrném róg jeleni sękami w lewo. Nad koroną hrabiowską, cztery hełmy szlacheckimi koronami ozdobione, ze złotymi kratkami i takimiż medalionami, na łańcuchach zawieszonemi; dwa prawe ku dwóm lewym zwrócone. W szczycie pierwszego hełmu, między dwoma rogami jeleniemi, wychodzi panna w czerwonej szacie, z białą przepaską na głowie, rękami tychże rogów trzymająca się; w szczycie drugiego, pięć piór strusich, z których pierwsze, trzecie i piąte, czerwone;— w szczycie trzeciego hełmu, jastrząb w prawo, trzymający w szponach prawej nogi taką samą podkową z krzyżem, jak w drugim polu tarczy; w szczycie czwartego hełmu, z prawej strony wychodzi róg bawoli, a z lewej róg jeleni. Labry pierwszego, drugiego i czwartego hełmu czerwone, trzeciego zaś niebieskie,— jedne i drugie srebrem podszyte. W pobocznicach dwa gryfy na tarczę wspięte, w połowie na krzyż srebrne i czerwone.

Rodzina szlachecka z Lubieńca Lubienieckich herbu Rola, w dawnym Województwie Brzesko-Kujawskim



ско-Куявскомъ. Происходящимъ изъ онаго: Каетану, Августу и Ивану-Канту Любѣнецкимъ Императоръ Римскій Король Галиціи и Лодомеріи Іосифъ II пожаловалъ въ 1783 году грамоту на Графское достоинство, съ измѣненіемъ родоваго ихъ герба.

osiadła. Z niéj pochodzącym: Kaje-  
tanowi, Augustynowi i Janowi Kan-  
temu Lubienieckim, Cesarz Rzymski,  
Król Galicyi i Lodomeryi Józef II,  
w roku 1783 tytuł Hrabiów nadał;  
i dyplom na tę godność ze zmianą  
herbu dawnego, tymże udzielił.



ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

ЛОСЕИ.

HERB

HRABIÓW

ŁOSIÓW.

Въ щитѣ съ графскою короною, въ голубомъ полѣ, на ребрѣ серебряной подковы, золотой кавалерскій крестъ, и по такому же кресту у каждаго шипа, наось вверху выходящему. Надъ графскою короною

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu niebieskiém, na bar-  
ku srebrnej podkowy, krzyż złoty  
kawalerski i także dwa krzyże  
u dołu z ocelów podkowy skośnie  
ku górze, na zewnątrz wychodzą-  
ce. Nad koroną hrabiowską hełm



шлемъ, дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверхъ шлема правое коршунье крыло, проткнутое стрѣлою вправо. Наметь голубой, справа серебромъ, а слѣва золотомъ подложенный.

Старинный дворянскій родъ изъ-Гроткова Лосей, герба Домброва, водворился въ разныхъ частяхъ края и особенно въ прежнемъ Воеводствѣ Русскомъ. Происходящіе изъ сего рода Михаилъ, Маврикій, Осипъ, Францискъ и Феликсъ изъ-Гроткова Лоси возведены въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II въ 1789 году, и пожалованы грамотою, съ присовокупленіемъ къ родовому ихъ гербу украшеній, свойственныхъ новому достоинству.

szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu, skrzydło sępie prawe, strzałą w prawo przeszyte. Labry niebieskie, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Starożytna rodzina szlachecka z Grodkowa Łosiów herbu Dąbrowa, w różnych częściach kraju, a mianowicie w dawném Województwie Ruskim osiadła. Z téj pochodzący: Michał, Maurycy, Józef, Franciszek i Feliks z Grodkowa Łosiowie, do godności hrabiowskiej w roku 1789 wyniesieni zostali, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Franciszka II, i dyplom z dodaniem do pierwotnego herbu ozdób, nowéj godności odpowiednich otrzymali.





**ГЕРБЪ**  
**ГРАФОВЪ**  
**ЛУБИНСКИХЪ.**

Въ нѣмецкомъ разчетверенномъ щитѣ, съ золотою окраиною и графскою короною, накинуть щитокъ съ золотою же окраиною; на немъ въ серебряномъ полѣ зубрѣя голова, проткнутая мечемъ накосъ отъ праваго угла къ лѣвому боку. Въ главныхъ поляхъ щита: въ первомъ, красномъ, бѣлая овца вправо; во второмъ, голубомъ, такая же какъ въ щиткѣ зубрѣя голова; въ третьемъ, золотомъ, вооруженный всадникъ на бѣ-

**HERB**  
**HRABIÓW**  
**ŁUBIEŃSKICH.**

Na tarczę niemiecką przeczwierowaną, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, rzucona mniejsza tarcza także ze skrajem złotym; na której w polu srebrnym głowa żubra, skośnie od prawego ku lewemu mieczem przebita. W polach głównej tarczy: w pierwszym czerwonym, owca biała w prawo, w drugim niebieskim, także głowa żubra, jak w środkowej tarczy, w trzecim złotym, pogoń czyli rycerz w zbroi na białym koniu w pra-



ломъ конь, вправо; а въ четвертомъ, зеленомъ, на красной полосѣ три золотыя розы; надъ полосою олень наискось вверхъ бѣгушій, и такой же олень подъ нею. Въ наверхъ вооруженная рука выходящая изъ короны, съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Въ опорахъ два вооруженные рыцаря, въ шлемахъ украшенныхъ четырьмя строусовыми перьями, голубыми, бѣлыми, красными и черными, опирающиеся на копья къ наружной сторонѣ.

Родъ Графовъ Лубинскихъ, принадлежащій къ прежнимъ Польскимъ дворянамъ герба Помянъ, ведетъ начало отъ Феликса Лубинскаго, Старосты Накельскаго, который возведенъ въ Графское достоинство Королемъ Прусскимъ Фридрихомъ-Вильгельмомъ, и пожалованъ на оное грамотою 1798 года, измѣнившеою фамильный гербъ его по вышеизображенному рисунку.

wo; а w czwartém zieloném, na wstędze czerwonej od prawego ku lewemu, trzy złote róże; nad wstęgą jeleni skośnie w górę biegnący i takiż sam jelen pod wstęgą. W szczycie ręka zbrojna z korony hrabiowskiej wychodząca, z pałaszem do cięcia w prawo. W pobocznicach, dwaj rycerze w zbroi i w hełmach, czterema strusimi piórami niebieskimi, białymi, czerwonymi i czarnymi ozdobionych, na kopijach od zewnętrznej strony oparci.

Rodzina Hrabów Łubieńskich, pochodzi z dawniej szlachty Polskiej herbu Pomian używającej, i bierze początek od Feliksa Łubieńskiego, Starosty Nakielskiego, którego do godności hrabiowskiej wyniósł Król Pruski Fryderyk Wilhelm, dyplomem z roku 1798, zmieniając mu zarazem herb pierwotny w sposób powyżej opisany.





## ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

### МАЛАХОВСКИХЪ.

Въ щитѣ съ золотою окраиною и графскою короною, посредствомъ двухъ продольныхъ и трехъ поперечныхъ чертъ на двѣнадцать равныхъ полей раздѣленномъ, въ первомъ полѣ, въ верхней красной половинѣ серебряное копейцо, а въ нижней, золотой, хвостъ черный, орлиный; во второмъ, красномъ полѣ, бѣлый баранъ вправо, на муравѣ; въ третьемъ, красномъ же, три меча воткнутые въ зеленое яблоко; въ четвертомъ, красномъ, серебряная рѣка на-

## HERB

HRABIÓW

### MAŁACHOWSKICH.

Na tarczy ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, przez dwukrotne rozłupanie i trzykrotne ścięcie, na dwanaście pól równych podzielonej: w pierwszym, w górnej połowie czerwonej żelaziec srebrny, w dolnej zaś złotej, ogon czarny orli; w drugim polu czerwonym, baran biały w prawo na murawie; w trzecim także czerwonym, trzy miecze w jabłku zielonym utkwione; w czwartym czerwonym, rzeka srebrna skośnie ku lewemu płynąca, na początku której nad



кось къ лѣвому боку щита текущая, съ золотымъ крестомъ на берегу, у ея истока; въ пятомъ, красномъ же, бѣлая повязка, съ концами внизъ обращенными; въ шестомъ, красномъ, серебряная рѣка косвенно къ лѣвому боку текущая; въ седьмомъ, красномъ же, серебряный знакъ, похожій на польскую букву W; въ осьмомъ, красномъ же, бѣлая роза; въ девятомъ, голубомъ, три подковы, ребромъ къ срединѣ, изъ коихъ въ нижнюю воткнуть мечъ; въ десятомъ, красномъ, серебряный двойной крестъ оканчивающійся къверху стрѣлою; въ одиннадцатомъ, красномъ же, топоръ остреемъ вправо; а въ двѣнадцатомъ, красномъ, полуторный серебряный крестъ.

Надъ графскою короною три шлема, средній прямо, а крайніе къ нему въ полъоборота, всѣ увѣнчанные дворянскими коронами съ золотыми рѣшетками и такими же медалями на цѣпи. Въ наверхъ средняго шлема выходитъ дѣва въ красной одеждѣ, съ бѣлою на головѣ повязкою, между двухъ оленьихъ роговъ, за которые она держится руками; въ наверхьяхъ крайнихъ шлемовъ по три строусовыя пе-

brzegiem krzyż złoty; w piątym polu sercowém podobnież czerwонém, opaska biała z końcami na dół spadającemi; w szóstym czerwонém, srebrna rzeka skośnie ku lewemu płynąca; w siódmym czerwонém, znak srebrny do litery polskiej W podobny;— w ósmym także czerwонém, róża biała; w dziewiątym niebieskim, trzy podkowy barkami do środka, na dolnej utkwiony miecz; w dziesiątym czerwонém, krzyż srebrny podwójny u góry strzałą zakończony; w jedenastym czerwонém, topor ostrzem w prawo; a w dwunastym czerwонém, krzyż półtoraczny srebrny.

Nad koroną hrabiowską trzy hełmy, środkowy wprost, a skrajne ku niemu zwrócone, wszystkie koronami szlacheckimi ozdobione, ze złotymi kratkami i takiemiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie środkowego hełmu, wychodzi panna w czerwonej szacie z przepaską białą na głowie, między dwoma rogami jeleniemi, i tych się rękami trzymająca; w szczytach skrajnych heł-



ра, изъ коихъ крайнія красныя. Наметь ото всѣхъ шлемовъ красный, подбитый серебромъ.

Родъ Графовъ Малаховскихъ происходитъ изъ старинныхъ Польскихъ дворянъ герба Налэнчъ, поселившихся первоначально въ Воеводство Сѣрадскомъ и занимавшихъ высшія мѣста въ государствѣ. Графское достоинство первый получилъ Станиславъ Малаховскій, сынъ Ивана, Великаго Канцлера Короннаго, въ 1804 году, по грамотѣ Императора Австрійскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Франца I, который жалую ему это достоинство, измѣнилъ фамильный гербъ его соотвѣтственно вышеизображенному рисунку.

mów po trzy pióra strusie, z których skrajne czerwone. Labry od wszystkich trzech hełmów czerwone, srebrem podszyte.

Rodzina Hrabiów Małachowskich, bierze swój początek z dawniej szlachteny Polskiej herbu Nałęcz używającej, pierwotnie w Województwie Sieradzkim osiadłej. Członkowie tej rodziny wysokie w kraju urzędy piastowali. Z niej pochodzącego Stanisława Małachowskiego, Cesarz Austriacki, Król Galicyi i Lodomerji, Franciszek I, wyniósł do godności hrabiowskiej, dyplomem z roku 1804 i herb pierwotny temuż, w sposób powyżej opisany powiększył.





**ГЕРБЪ**  
**ГРАФОВЪ**  
**МИКОРСКИХЪ.**

Въ овальномъ щитѣ въ золото оправленномъ, съ графскою короною, въ красномъ полѣ мечъ съ золотою рукояткою остреемъ внизъ, между двухъ золотыхъ полумѣсяцевъ, рогами наружу обращенныхъ. Въ графской коронѣ пять строусовыхъ перьевъ. Въ опорахъ два великана, въ вѣнкахъ на головѣ и бедрахъ, опирающіеся на палицы къ наружной сторонѣ.

Родъ Графовъ Микорскихъ, принадлежащій къ Польскимъ дворянамъ герба Остоя, имѣлъ осѣдлость въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрад-

**HERB**  
**HRABIÓW**  
**MIKORSKICH.**

Na tarczy owalnej w złoto oprawniej, z koroną hrabiowską w polu czerwonym, miecz z rękojeścią złotą ostrzem na dół, między dwoma księżycami złotymi, rogami na zewnątrz zwróconemi. Z korony hrabiowskiej wychodzi pięć piór strusich. W pobocznicach dwa olbrzymy z wieńcami na głowach i biodrach, maczugami na zewnątrz podparte.

Rodzina hrabiów Mikorskich, należy do dawniej szlachty Polskiej herbu Ostoja używającej, w dawnym Województwie Sieradzkiem osiadłej.



скомъ. Происходящій изъ сего рода Оеишъ-Станиславъ Микорскій, Кас-  
телянъ Равскій, возведенъ въ Граф-  
ское достоинство грамотою Короля  
Прускаго Фридриха Вильгельма  
1798 года, въ коей прибавлены къ  
первоначальному гербу украшенія,  
новому достоинству соотвѣтственныя.

Z niéj pochodzący Józef Stanisław  
Mikorski, Kasztelan Rawski, piérw-  
szy do godności Hrabiego wyniesiony  
został przez Fryderyka Wilhelma,  
Króla Pruskiego, dyplomem z roku  
1798, w którym do pierwotnego  
herbu dodane mu zostały ozdoby,  
nowéj godności odpowiednie.



ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

**ПОЛЕТИЛОВЪ.**

HERB

HRABIÓW

**POLETYŁÓW.**

Въ щитѣ съ графскою коро-  
ною, въ красномъ полѣ, между  
трехъ золотыхъ звѣздъ, три се-  
ребряные креста, въ срединѣ  
между собою соединенные, два  
къ верхнимъ угламъ щита, а  
третій, безъ праваго конца,

Na tarczy z koroną hrabiow-  
ską, w polu czerwonym między  
trzema złotemi gwiazdami, trzy  
krzyże srebrne w środku z sobą  
złączone, — dwa ku górnym ką-  
tom tarczy, a trzeci bez prawego  
ramienia, prosto na dół wycho-



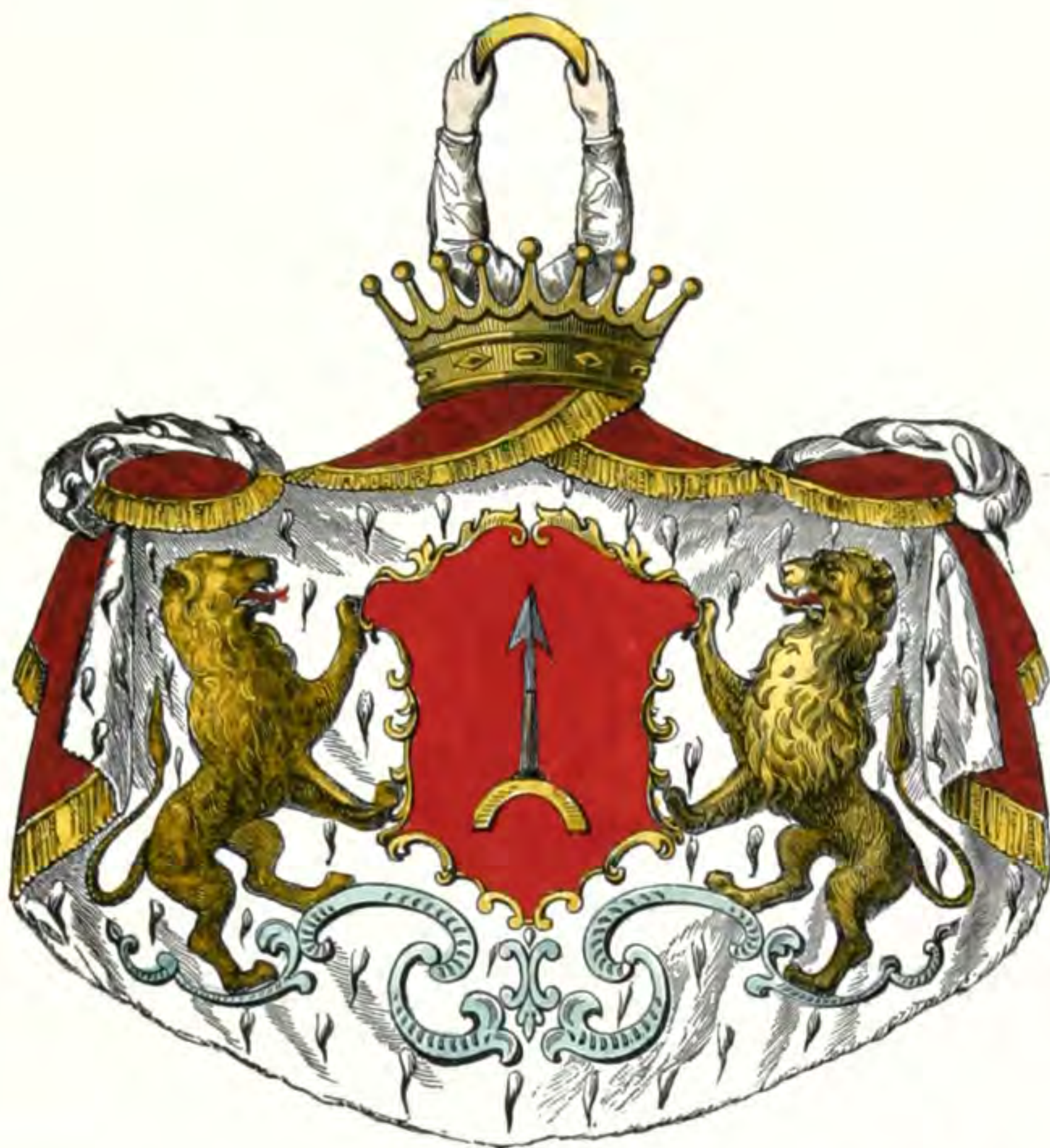
прямо внизъ обращенные. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью; въ наверхъ шлема три строусовыя пера, бѣлое, красное и желтое. Наметь красный, подбитый справа серебромъ а слѣва золотомъ.

Родъ Графовъ Полетилловъ происходитъ изъ дворянъ герба Трживдаръ и ведетъ начало свое отъ Войтъха Полетило Каштеляна Хелмскаго, Ордена Бѣлаго Орла Кавалера, который возведенъ въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II и пожалованъ на оное грамотою въ 1800 году, съ присокупленіемъ къ родовому гербу украшеній свойственныхъ новому его достоинству.

dzące. Nad koroną hrabiowską hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym; w szczycie zaś tego hełmu trzy pióra strusie, białe, czerwone i żółte. Labry czerwone, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Rodzina Hrabiów Poletyłów, pochodzi ze szlachty herbu Trzywdar używającej. Z téj Wojciech Poletyło, Kasztelan Chełmski, Orderu Orła Białego kawaler, piérwszy do godności hrabiowskiej wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Franciszka II; dyplom bez zmiany pierwotnego herbu, tylko z ozdobami nowéj godności odpowiedniemi w roku 1800 otrzymał.





**ГЕРБЪ**  
**ГРАФОВЪ**  
**СЪРАКОВСКИХЪ.**

Въ щитѣ съ вогнутыми боками и рѣзною окраиною, въ красномъ полѣ полперстня съ изумрудомъ, изъ котораго выходитъ древко законченное вверху желѣзкомъ стрѣлы. Въ опорахъ львы взившіеся на дыбы. Щитъ покрытъ красною мантиею съ бѣлымъ подбоемъ и графскою короною, изъ которой выходятъ двѣ руки, въ бѣлыхъ рукавахъ, съ согнутыми локтями, держа-

**HERB**  
**HRABIÓW**  
**SIERAKOWSKICH.**

Na tarczy z bokami wgiętymi i brzegiem do koła rzeźbowanym, w polu czerwonym, pół pierścienia z szmaragdem, w którym tkwi drzewiec żeleźcem strzały u góry zakończony. W pobocznicach lwy wspięte. Wszystko przykrywa płaszcz czerwony biało podszyty, hrabiowską koroną u góry ozdobioną, nad którą dwie ręce w białym ubraniu, w łokciach ku sobie zgięte, końce



щія за концы отломокъ перстня.

Родъ Графовъ Сѣраковскихъ принадлежитъ къ Польскимъ дворянамъ герба Огончикъ. Происходящіе изъ онаго Вацлавъ, Архіепископъ, Львовскій, съ братомъ Романомъ и внуками по брату Матвею, Константиномъ и Иваномъ, равно съ дальними родственниками, Антономъ, Максиміліаномъ, Леономъ, Федоромъ и Станиславомъ, возведены въ Графское достоинство грамотою Императрицы Римской Королевы Галиціи и Лодомеріи Маріи Терезіи 16 Іюня 1775 года, съ дополненіемъ къ фамиліальному ихъ гербу украшеній свойственныхъ новому достоинству.

Графъ Каетанъ Сѣраковскій, бывшій Сенаторъ Каштелянъ Царства Польскаго, утвержденный въ Графскомъ достоинствѣ Государственнымъ Совѣтомъ 5 Іюля 1844 года, есть сынъ Романа и, вмѣстѣ съ отцемъ, упоминается въ вышеприведенной грамотѣ Императрицы Маріи Терезіи.

rozłamanego pierścienia trzymające.

Rodzina Hrabiów Sierakowskich, pochodzi ze szlachty Polskiej używającej herbu Ogończyk. Z téj Wacław, Arcybiskup Lwowski, z bratem Romanem, wnukami po bracie Mateuszu, Konstantym i Janem, niemniej odleglejszemi krewnemi, Antonim, Maksymilianem, Leonem, Teodorem i Stanisławem, dyplomem Maryi Teresy, Cesarzowej Rzymskiej, Królowej Galicyi i Lodomeryi, z dnia 16 Czerwca 1775 roku, do godności hrabiów Galicyjskich wyniesieni; pierwotny swój herb Ogończyk, ozdobiony dodatkami do nowego tytułu zastosowanemi, mieli sobie zatwierdzony.

Kajetan Hrabia Sierakowski, b. Senator Kasztelan Królestwa Polskiego, któremu tytuł hrabiowski przez decyzją Rady Państwa z dnia 5 Lipca 1844 roku zatwierdzony został, jest synem Romana, i wraz z ojcem swoim, w powyższym dyplomie Cesarzowej Maryi Teresy, jest wymienionym.



ГЕРБЪ  
ГРАФОВЪ  
СТАРЖИНСКИХЪ.



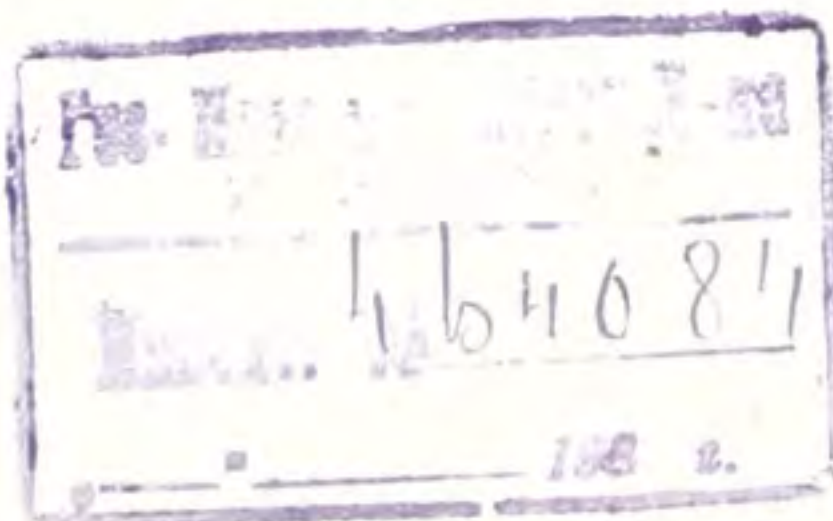
HERB  
HRABIÓW  
STARZEŃSKICH.

Въ щитѣ сердцеобразномъ съ золотою окраиною и графскою короною, въ красномъ полѣ двойной крестъ, оканчивающійся къ верху стрѣлою. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверхъ шлема выходящая лиса, вправо.

Родъ Графовъ Старжинскихъ принадлежитъ къ стариннымъ Польскимъ дворянамъ герба Лисъ, сперва въ Познанскомъ, а потомъ въ Подляскомъ Воеводствѣ поселившимся. Происходяще изъ онаго Матвей Староста Брянскій и Петръ Старжинскіе воз-

Na tarczy sercowej, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską w polu czerwonym, krzyż srebrny podwójny, strzałą w górze zakończony. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu, wyskakuje lis w prawo.

Rodzina Hrabiów Starzeńskich, należy do dawniej szlachty Polskiej herbu Lis używającej, pierwotnie w dawnym Województwie Poznańskim, a następnie w Województwie Podlaskim osiadłej. Z niej pochodzi Maciej, Starosta Brański, i Piotr





ведены въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Іосифомъ II и пожалованы грамотою 1780 г., съ присоединеніемъ къ родовому гербу украшеній новаго ихъ достоинства.

Starzeńscy, do godności hrabiowskiej wyniesieni przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Józefa II, dyplomem z roku 1780; do herbu swego rodzinnego tylko ozdoby nowéj godności odpowiednie otrzymali.



**ГЕРБЪ**  
Г Р А Ф О В Ъ  
**СУХОДОЛЬСКИХЪ.**

Въ щитъ съ графскою короною, въ красномъ полѣ, нѣмецкій щитъ съ красивою золотою окраиною. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью; въ наверхъ шлема пять павлиныхъ перьевъ. Наметь красный съ золотымъ подбоемъ.

**HERB**  
H R A B I Ó W  
**SUCHODOLSKICH.**

Na tarczy z koroną hrabiowską w polu czerwonym, tarcza niemiecka z ozdobnym złotym brzegiem. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym, w szczycie tego hełmu pięć pior pawich. Labry czerwone, złotem podszyte.



Старинный дворянский род Суходольскихъ, герба Янина, водворился первоначально въ Воеводствѣ Люблинскомъ. Происходящій изъ онаго Войтъхъ Суходольскій, Каштелянъ Радомскій, въ 1800 году возведенъ въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II, и пожалованъ грамотою, съ присоединеніемъ къ фамильному гербу украшеній свойственныхъ новому его достоинству.

Starożytna rodzina szlachecka Suchodolskich herbu Janina, w dawném Województwie Lubelskiém osiadła. Z téj pochodzący Wojciech Suchodolski Kasztelan Radomski, do godności hrabiowskiej w roku 1800 był wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Franciszka II, i dyplom bez zmiany pierwotnego herbu, ale z dodaniem tylko ozdób nowój godności odpowiednich otrzymał.



ГЕРБЪ

БАРОНОВЪ

**РАСТАВЕЦКИХЪ.**

Въ щитѣ съ баронскою короною, въ голубомъ полѣ, серебряный полумѣсяцъ рогами вверхъ; при каждомъ рогѣ по золотой

HERB

BARONÓW

**RASTAWIECKICH.**

Na tarczy z koroną baronowską w polu niebieskiém, księżyc srebrny roгами w górę; przy każdym rogu złota gwiazda, nad



звѣздѣ; надъ полумѣсяцемъ стрѣла съ краснымъ перьемъ, желѣзкомъ вверхъ. Надъ баронскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверхъ шлема пять павлиньихъ перьевъ, подобною какъ въ щитѣ стрѣлою влево пронзенныхъ. Наметь голубой, справа подбитый серебромъ, а слева золотомъ.

Родъ Бароновъ Раставецкихъ принадлежитъ къ Польскимъ дворянамъ герба Сасъ, въ прежнемъ Воеводствѣ Белзскомъ поселившимся. Происходящіе изъ онаго Андрей Раставецкій, Брянскій Вицесъ-герентъ Гродскій, возведенъ въ Бароны Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Іосифомъ II и пожалованъ грамотою 1781 года, съ присоединеніемъ къ родовому гербу украшеній свойственныхъ его достоинству.

księżycem strzała z czerwonymi skrzydełkami, żelźcem w górze. Nad koroną baronowską hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu pięć piór pawich, podobną strzałą jak w tarczy w lewo przeszytych. Labry niebieskie, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Rodzina Baronów Rastawieckich, pochodzi ze szlachty Polskiej herbu Sas używającej, i w dawnym Województwie Belzkiem osiadłej. Z niej Andrzej Rastawiecki, Vices-gerent Grodzki Brański, do godności Barona w roku 1781 wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Józefa II, dyplom bez zmiany pierwotnego herbu otrzymał, z dodaniem tylko ozdób, nowej godności odpowiednich.





ГЕРБЪ  
БАРОНОВЪ

**ГОРОХОВЪ.**

Въ щитѣ разчетверенномъ съ баронскою короною, накинуть щитокъ, въ красномъ полѣ котораго изъ-подъ золотой византийской монеты выходятъ три строусовыя пера, два къ верхнимъ угламъ щитка, а третее внизъ; въ поляхъ главнаго щита накрестъ голубыхъ и красныхъ, въ первомъ, голубомъ, серебряный кавалерскій крестъ, полу-окруженный снизу золотою подковою; во второмъ серебряное желѣзко, остреемъ вверхъ съ крючками, загнутыми внизъ на подобіе усовъ; въ третьемъ нѣмецкій щитъ съ золотымъ ободкомъ, а въ четвертомъ, серебряная рыба

HERB  
BARONÓW

**Н О Р О С Н Ъ О В.**

Na tarczę przeciwiertowaną z koroną baronowską rzucona mniejsza tarcza, na której w polu czerwonym z pod złotego pieniądza byzantyńskiego, wychodzą trzy strusie pióra; z tych dwa ku górnym kątom tarczy, a trzecie wprost na dół. W polach głównej tarczy na krzyż niebieskich i czerwonych, w pierwszym polu niebieskiem, w środku złotej podkowy barkiem na dół przewróconej, krzyż kawalerski srebrny; w drugim polu żelazce srebrny ostrzem w górę z hakami w kształcie wąsów na dół zakręconemi; w trzecim polu tarcza niemiecka ze złotym brzegiem, a w czwartym



головою вправо. Надъ баронскою короною три шлема, средний прямо, а крайніе къ нему въ поль-оборота, всѣ увѣнчанные дворянскими коронами, съ золотыми рѣшетками и съ такими же на цѣпяхъ медалями. Въ наверхъ перваго шлема ястребъ влѣво, держащій въ когтяхъ лѣвой ноги подобную какъ въ первомъ поль щита подкову съ крестомъ; въ наверхъ втораго, на красномъ орлиномъ крылѣ, ребромъ вправо обращенномъ, три строусовыя пера, съ монетою, какъ въ щиткѣ; въ наверхъ же третьяго пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ первое, третье и пятое голубыя. Наметь отъ средняго шлема красный, а отъ крайнихъ голубой, подбитые серебромъ.

Родъ Бароновъ Гороховъ ведетъ начало свое отъ Матвея-Казимира Гороха, который пожалованъ въ Бароны грамотою Императора Римскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Леопольда II, въ 1794 году, вмѣстѣ съ вышеизображеннымъ гербомъ.

polu ryba srebrna głową wprawo. Nad koroną baronowską trzy hełmy, środkowy wprost, a skrajne ku niemu zwrócone, wszystkie szlacheckimi koronami ozdobione, z kratkami złotymi i takimiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie pierwszego hełmu jastrząb w lewo, w szponach lewej nogi trzymający podobną podkowę z krzyżem, jak w pierwszym polu tarczy; w szczycie drugiego na czerwonym skrzydle orłem, barkiem w prawo, trzy strusie pióra z piędziem jak w sercu tarczy; w szczycie trzeciego hełmu pięć piór strusich z których pierwsze trzecie i piąte niebieskie. Labry po bokach środkowego hełmu czerwone, przy skrajnych hełmach niebieskie, srebrem podszyte.

Rodzina Baronów Horochów, bierze początek od Macieja Kazimirza Horoch, którego Leopold II, Cesarz Rzymski, Król Galicyi i Lodomeryi, wyniósł do godności Barona dyplomem z roku 1794, i tymże powyższy herb mu nadał.



ГЕРБЪ  
КАВАЛЕРОВЪ  
ШИЛЬЖЕЦКИХЪ.



HERB  
KAWALERÓW  
MILŻECKICH.

Въ красномъ полѣ серебряное желѣзко остреемъ вверху, съ крючками, загнутыми внизъ на подобіе усовъ. Надъ щитомъ два шлема въ полъ-оборота одинъ къ другому, дворянскими коронами увѣнчанные, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверхъ перваго шлема, красное орлиное крыло, ребромъ влѣво; на немъ такое же какъ въ щитѣ желѣзко; въ наверхъ же лѣваго шлема пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ крайнія и среднее красныя.

W polu czerwonymъ srebrny żeleziec ostrzem w górę, z hakami, w kształcie wąsów na dół zakręconemi. Nad tarczą dwa hełmy szlacheckimi koronami ozdobione i ku sobie zwrócone, z kratkami złotymi i takimiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie prawego hełmu, skrzydło orle czerwone, barkiem w lewo, a na niemъ żeleziec jak w tarczy; w szczycie lewego hełmu, pięć piór strusich: z tych skrajne i środkowe czerwone.



Осипъ Мильжецкій, происходящій изъ прежнихъ Польскихъ дворянъ герба Одровонжъ, пожалованъ въ достоинство Кавалера (Eques) грамотою Императора Римскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Іосифа II въ 1783 году, съ измѣненіемъ родоваго герба его по вышеизображенному рисунку.

Józef Milzecki, ze szlachty dawnéj herbu Odrowąż pochodzący, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Józefa II, w roku 1783 do godności Kawalera (Eques) wyniesiony, dyplom ze zmianą herbu pierwotnego w sposób powyżéj opisany, otrzymał.





## **ОТДѢЛЕНІЕ II.**

### **Г Е Р Б Ы**

#### **РОДОВЪ ПРИОБРѢВШИХЪ ДВОРЯНСТВО**

прежде 16 (28) Августа 1836 года.

---

## **ODDZIAŁ II.**

### **H E R B Y**

#### **RODZIN, KTÓRE NABYŁY SZLACHECTWO**

przed dniem 16 (28) Sierpnia 1836 r.







ГЕРБЪ

HERB

ЕЛЬЗАНОВСКІЙ.

ELZANOWSKI.



Въ серебряномъ полѣ поясное изображеніе дѣвицы, вправо, въ голубой одеждѣ, съ распущенными волосами и орлинымъ клювомъ вмѣсто носа. Въ наверхѣ шлема два охотничьи рога.

W polu srebrnémъ popiersie panny w prawo, w niebieskiej szacie, z rozpuszczonym warkoczem i z orlim dziobem w miejscu nosa. W szczycie hełmu dwie trąby myśliwskie.

*Употребляютъ его:*

*Używają go:*

**Ельзановскіе**, въ прежнемъ Хелминскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Лука Ельзановскій въ 1636 году, будучи Хорунжимъ, пожалованъ въ награду за службу, Королемъ Владиславомъ IV въ званіе Каштеляна Хелминскаго.

**Elzanowscy**, w dawnémъ Województwie Chełmińskimъ. Z tychъ pochodził Łukasz Elzanowski Chorąży, który w nagrodę posług dla kraju oddanych, w roku 1636 przez Króla Władysława IV, Kasztelanem Chełmińskimъ był mianowany.



ГЕРБЪ

HERB

ЭСТКЕНЪ.

ESTKEN.



Въ голубомъ полѣ серебряный поясъ между двумя красными; надъ верхнимъ, краснымъ, золотая звѣзда. Въ наверхъ шлема, безъ короны, между двумя трубами красными и бѣлыми въ шахматъ, такая же какъ въ щитѣ звѣзда.

*Употребляютъ его:*

**Эстки**, въ прежнемъ Смоленскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Петръ Этко, тамошній Стольникъ, въ 1770 году купилъ въ Мельницкой Землѣ помѣстье Ромашки.

W polu niebieskiem srebrny pas, między dwoma czerwonymi; nad górnym czerwonym gwiazda złota. W szczycie hełmu bez korony, pomiędzy dwiema trąbami, w trzech częściach naprzemian czerwonymi i białymi, takąż jak w tarczy gwiazda.

*Używają go:*

**Estkowie**, w dawném Województwie Smoleńskim. Z tych Piotr Estko, Stolnik tegoż Województwa, w roku 1770, nabył dobra ziemskie Romaszki, w Ziemi Mielnickiej leżące.



ГЕРБЪ  
ФАЛЬКЪ.



HERB  
F A L K.

Въ щитѣ натрое разсѣченномъ, въ верхнемъ серебряномъ полѣ красный пѣтухъ, вправо, съ перунами въ когтяхъ правой ноги;—въ среднемъ, красномъ, орденъ почетнаго легіона;—а въ нижнемъ золотомъ, четыре ружейные ствола съ примкнутыми штыками, обращенные вправо къ черной башнѣ о двухъ башенкахъ. Въ наверхъ шлема дворянская корона. Наметь красный съ зеленою каймою, подбитый справа серебромъ, а слева золотомъ.

*Употребляютъ его:*

**Регульскіе**, происходящіе отъ Осипа-Франциска Фалькъ-Регульскаго, который въ 1813 году, будучи Баталіоннымъ Шефомъ Надвислянскаго Регимента, возведенъ Императоромъ Французовъ Наполеономъ

Na tarczy dwa razy ściętėj, w górnėj części w polu srebrném kogut czerwony w prawo, z piogunami wszponach prawėj nogi,— w środkowėj w polu czerwóném krzyż legii honorowėj,—w dolnej złotėj, cztery lufy karabinowe z bagnetami w prawo, do wieży czarnej o dwóch basztach skierowane. W szczycie hełmu sama szlachecka korona. Labry czerwone z brzegami zielonemi, z prawej strony srebrem, a z lewej złotem podszyte.

*Używają go:*

**Regulscy**, pochodzący od Józefa Franciszka Falk Regulskiego, który będąc Szefem Batalionu w Regimentcie Nadwiślańskim, za waleczność we Włoszech i Hiszpanii okazaną, przez Cesarza Francuzów Napoleona,



въ Кавалеры Имперіи, за храбрость оказанную въ Италянскую и Испанскую кампаніи, съ пожалованіемъ вышеописаннаго герба. Въ послѣдствіи онъ поступилъ въ составъ Польскаго войска и въ 1820 году былъ, въ чинѣ Полковника, Директоромъ по учебной части Калишскаго Кадетскаго Корпуса; въ потомственномъ же дворянствѣ утвержденъ на основаніи 17 статьи пункта 2 литеры е Положенія о Дворянствѣ 1836 года.

do godności Kawalera Cesarstwa w roku 1813 wyniesiony, i herbem powyższym obdarzony został. Tenże Józef Regulski, później wszedł do składu byłego wojska Polskiego i w stopniu Pułkownika, był w roku 1820 Dyrektorem Nauk w Kaliskim Korpusie Kadetów; Szlachectwo zaś przyznaném mu zostało z mocy Artykułu 17 ustępu 2 litery e, Prawa o Szlachectwie z roku 1836.

ГЕРБЪ

HERB

Ф О Н Т А Н А .

F O N T A N A .



Въ красномъ полѣ на бѣломъ поясѣ, фонтанъ, среди мелкихъ золотыхъ звѣздъ; надъ поясомъ черный двуглавый орелъ въ Императорской коронѣ. Въ наверхѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

W polu czerwonym, na pasie białym, wodotrysk w pośród drobnych gwiazd złotych, nad pasem czarny orzeł dwójgłowy z koroną Cesarską. W szczycie hełmu pięć piór strusich.



*Употребляютъ его :*

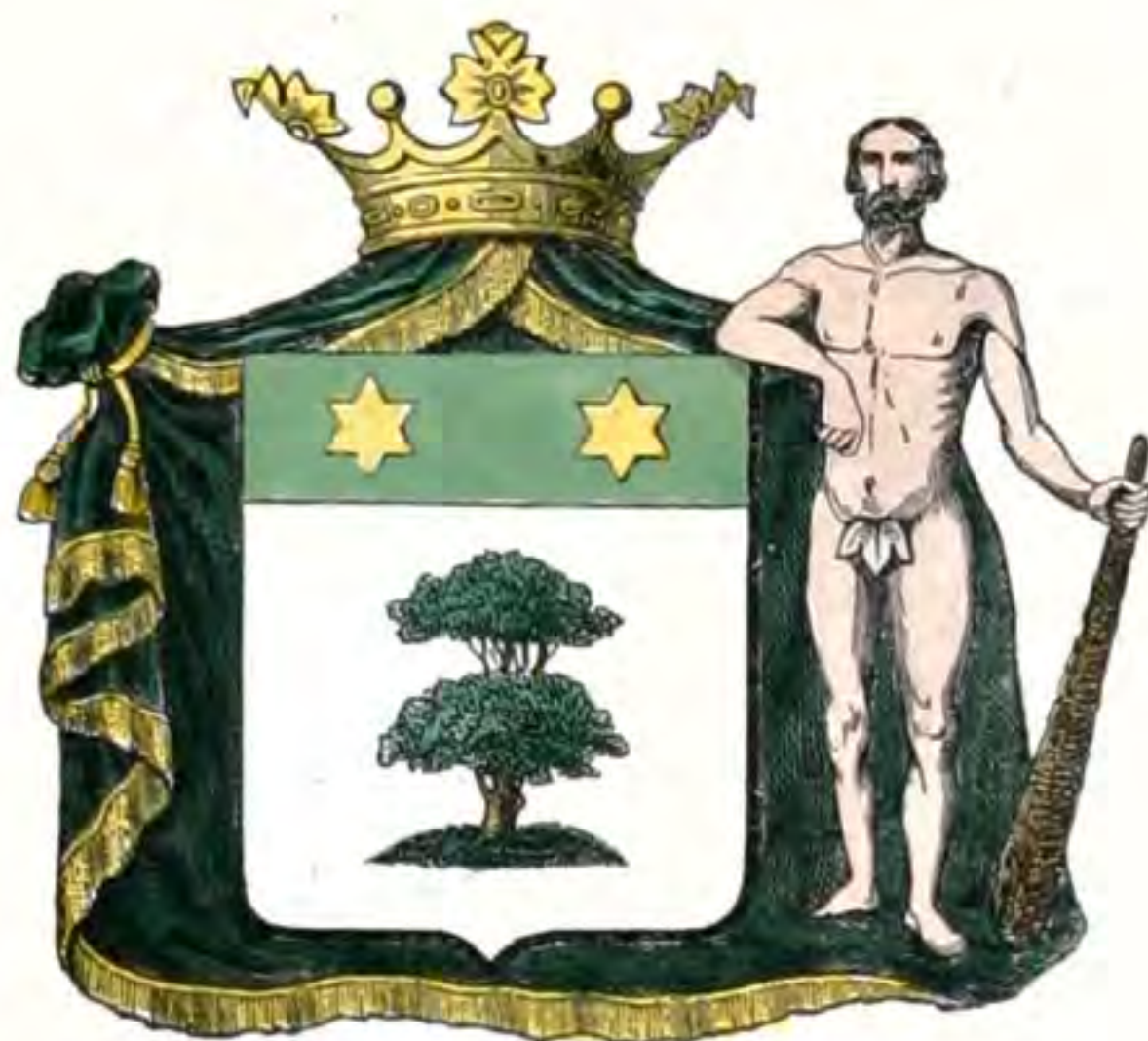
**Фонтана**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Доминикъ Фонтана, вмѣстѣ съ женою Теклою урожденною Солтанъ и сыномъ Осипомъ, въ 1755 году продалъ имѣніе свое Ковняны, Свяцкъ и Василевиче.

*Używają go :*

**Fontana**, rodzina w dawném Województwie Trockiém osiadła. Z téj Dominik Fontana, wraz z żoną Teklą z Sołtanów i synem Józefem, w roku 1755 dobra Kowniany, Swiack i Wasilewicze sprzedali.

ГЕРБЪ

ФРЕНЦЕЛЬ.



HERB

FRENTZEL.

Въ серебряномъ полѣ дубъ; въ чель же щита, зеленаго цвѣта, двѣ золотыя звѣзды, рядомъ. Въ лѣвой опорѣ великанъ опирающійся правымъ локтемъ на щитъ, съ палицею въ лѣвой рукѣ спущенною внизъ. Щитъ покрытъ зеленою мантиею и увѣнчанъ дворянскою короною.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше

Na tarczy u góry ściętéj, w części górnej w polu zieloném, dwie gwiazdy złote obok siebie; w dolnej, w polu srebrném dąb. W lewej pobocznicy, olbrzym prawym łokciem na tarczy oparty, w lewej ręce maczugę na dół trzymający. Tarcza płaszczem zielonym i koroną szlachecką nakryta.

Herb ten wraz z dziedzicznym szlachectwem, NAJŁASKAWIÉJ nadany



пожалованъ за усердную службу Члену Обывательскаго Совѣта Августовскаго Воеводства и владѣльцу имѣнія Понѣмония Петру Лебрехту Френцелю, Высочайшею грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1826 года Генваря 24 (Февраля 5) дня.

został Piotrowi Lebrechtowi Frentzel, Członkowi Rady Obywatelskiej byłego Województwa Augustowskiego i dziedzicowi dóbr Poniemonia, za gorliwość w służbie; dyplomem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 24 Stycznia (5 Lutego 1826 roku.



ГЕРБЪ

HERB

**Ф Р И Ч Ъ.**

**F R I T S C H.**

Въ щитѣ наполь раздѣленномъ, въ правомъ золотомъ полѣ сѣрая коза поднявшаяся на дыбы, а въ лѣвомъ, голубомъ, такая же черная коза; обѣ упираются въ серебряную колонну съ золотою короною, въ самомъ разрѣзѣ щита поставленную. Въ наверхъ шлема золотая коза,

Na tarczy dwudzielnej, w prawém polu złotém, koza wspinająca się szara, — w lewém niebieskiém takąż koza czarna; obie wsparte na kolumnie srebrnej ze złotą koroną, na samym przędzie stojącej. W szczycie hełmu koza złota w prawo, wspinająca się na podobną jak w tar-



вправо, взвивающаяся на подобную какъ въ щитъ колонну. Наметь голубой, подложенный золотомъ.

*Употребляютъ его:*

**Фричи**, переселившіеся изъ Саксоніи въ Польшу въ царствованіе Короля Станислава Августа. Изъ нихъ Карль-Авраамъ Фричь, Референдарій Саксонскаго Двора, пожалованный въ Саксоніи Барономъ, возведенъ въ Польскіе дворяне Сеймовымъ постановленіемъ 1768 года, и на пользованіе дворянскими правами получилъ отъ Короля индигенатъ въ 1775 году.

czy kolumnę. Labry niebieskie złotem podszyte.

*Używa go rodzina*

**Fritsch**, z Saksonii pochodząca i za panowania Króla Stanisława Augusta w Polsce osiadła. Z téj Karol Abraham Fritsch, Referendarz Dworu Saskiego, tytułem Barona w Królestwie Saskiém zaszczycony, przez Uchwałę Sejmu z roku 1768, był do przywilejów szlacheckich w Polsce przypuszczony i na używanie takowych, w roku 1775 od Króla Polskiego Indigenat otrzymał.

ГЕРБЪ

Ф Р И З Е.



HERB

F R Y Z E.

Щитъ наполь раздѣленный; въ правой его части наполь пересѣченной, въ верхнемъ золотомъ полѣ голубая лилія, а въ нижнемъ, серебряномъ, голова въ королевской коронѣ; въ лѣ-

Tarcza dwudzielna, w prawej części w połowie ściętej, w górném polu złotém lilija niebieska, — w dolném zaś srebrném, głowa w koronie królewskiej; w lewej zaś części tarczy, w polu



вои же части щита, въ зеленомъ полѣ, великанъ съ коньемъ въ правой рукѣ, обращеннымъ желѣзкомъ внизъ. Въ наверхѣ шлема дворянская корона.

*Употребляютъ его:*

**Фризе**, происходящiе отъ Антона Фризе, Генеральнаго Контролера Королевскихъ Монетныхъ Дворовъ, которому вышензображенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ за усердную службу Королемъ Станиславомъ Августомъ, въ 1768 году.

zieloném olbrzym, w prawej ręce oszczep żeleźcem na dół trzymający. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

*Używają go:*

**Fryze**, rodzina wywodząca pochodzenie swoje od Antoniego Fryze, Generalnego Kontrollera Mennic Królewskich, który za gorliwość w służbie, przez Króla Polskiego, Stanisława Augusta, do godności szlacheckiej dyplomem z roku 1768 wyniesiony i herbem powyższym zaszczycony został.

ГЕРБЪ

Г А Л Е Р А .



HERB

G A L E R A .

Въ разчетверенномъ щитѣ накинута щитокъ, въ голубомъ полѣ котораго галера. Въ поляхъ щита, золотыхъ и красныхъ накрестъ, въ первомъ и четвертомъ, по одному черному двуглавному орлу, а во второмъ

Na środku tarczy przeciwstawianej, rzucona mała tarcza z galera w polu niebieskim. W polach tarczy ogólnej, na krzyż złotych i czerwonych, w pierwszym i czwartym, орły dwugłowe czarne,— w drugim



и третьемъ каменные трехбашенныя ворота. Щитъ покрытъ дворянскою короною.

*Употребляютъ его :*

**Галеры**, вышедшіе изъ Италіи и поселившіеся въ Польшѣ около 1700 года. Братья Егоръ и Осипъ служившіе въ Литовскомъ войскѣ, первый Маіоромъ а послѣдній Капитаномъ, въ награду заслугъ ихъ и отца ихъ Ивана, возведены въ Польскіе дворяне Сеймовымъ постановленіемъ 1768 года, а въ 1789 году получили отъ Короля Станислава Августа грамоту на дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ.

и трzeciém: bramy kamienne o trzech wieżach. Tarcza samą koroną szlachecką nakryta.

*Używają go :*

**Galerowie**, rodzina szlachecka z Włoch pochodząca i około roku 1700 w Polsce osiadła. Z téj Jerzy, Major, i Józef Kapitan, w dawném wojsku Litewskim, bracia rodzeni Galerowie, w nagrodę zasług własnych, tudzież przez ich ojca Jana Galerę, dla kraju położonych, — Uchwałą Sejmu z roku 1768, do używania przywilejów szlachectwa w Polsce przypuszczeni; w roku 1789, dyplom wraz z herbem powyższym od Króla Polskiego Stanisława Augusta, otrzymali.

ГЕРБЪ

ГАРЧИНСКІЙ.



HERB

GARCZYŃSKI.

Въ голубомъ полѣ подъ золотымъ полумѣсяцемъ рогами внизъ обращеннымъ, стрѣла

W polu niebieskim, pod złotym księżycem roгами na dół obróconym, strzała żeleźcem



жельзкомъ вверхъ, между двухъ золотыхъ звѣздъ. Въ наверхъ шлема четыре строусовыя пера. Гербъ сей называютъ иногда Сасомъ.

*Употребляютъ его:*

**Гарчинскіе**, изъ коихъ Станиславъ въ 1715 г. былъ Каштеляномъ Конарско-Лѣнчицкимъ. Осипъ, Скарбникъ Дрогичинскій, въ 1760 году владѣлъ имѣніемъ Черногловъ, Выглендовекъ и Волька-Черногловска, въ Ливской Землѣ состоявшимъ. Александръ въ 1771 году владѣлъ въ Равскомъ Воеводствѣ деревнями Дурановъ, Силице и Лазенки.

**Гонсовскіе**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ изъ-Оссовъ Гонсовскій въ 1549 году былъ Подкоморіемъ Бѣльской Земли. Андрей въ 1696 году владѣлъ имѣніемъ Держки, Зембки, Марциновента и Гонсовка-Стара. Станиславъ Скарбникъ Бѣльской Земли, въ 1728 г., былъ владѣльцемъ имѣнія Воля-Юхновецка, Осипъ же въ 1744 г. владѣлъ имѣніемъ Гонсовка-Скварки.

**Юшинскіе**, изъ коихъ Илья, въ 1735 году, владѣлъ имѣніемъ Неморшаны-вельке и деревнею Меделица-Юра въ Жмудскомъ Княже-

в гóрę, между двумя злотыми гвиздами. В щыцие hełму cztery pióra strusie. Herb ten zowią niekiedy Sasem.

*Ужываюг го:*

**Garczyńscy**. Z téj rodziny Stanisław, w roku 1715 był Kasztelanem Konarsko-Łęczyckim. Józef, Skarbnik Drohicki, w roku 1760, dziedziczył dobra Czarnogłów, Wyględówek i Wólkę Czarnogłowską, w Ziemi Liwskiej leżące. Aleksander zaś, w roku 1771, wsie Duranów, Silicie i Łazienki w Województwie Rawskim leżące posiadał.

**Gąssowscy**, w dawném Województwie Podlaskim. Z tych Stanisław z Ossów Gąssowski, był w roku 1549 Podkomorzym Ziemi Bielskiej. Andrzej, w roku 1696, dobra Dzierzki, Zębki, Marcinowięta i Gąssówkę - starą posiadał. Stanisław, Skarbnik Ziemi Bielskiej, w roku 1728 dobra Wolę Juchnowiecką, zaś Józef dobra Gąssówkę - Skwarki, w roku 1744 dziedziczył.

**Juszyńscy**. Z téj rodziny Eliasz Juszyński, w roku 1735 dobra Niemorszany-wielkie i wioskę Medelica-Jura w Księztwie Żmudzkiem posia-



ствѣ; Иванъ же въ 1773 году былъ владѣльцемъ деревни Гудзяны въ Троицкомъ Воеводствѣ.

dał; zaś Jan, w roku 1773 wieś Gudziany, w Województwie Trockiém leżąca, dziedziczył.

ГЕРБЪ

ГЕНДЕРИХЪ.



HERB

GENDERYCH.

Въ серебряномъ полѣ пень съ тремя зеленѣющими вѣтвями, обхваченный снизу якоремъ, который обращенъ анкерштокомъ къ правому верхнему углу щита. Въ наверхъ шлема вооруженная рука съ мечемъ, вправо, а съ обѣихъ сторонъ по черному орлиному крылу.

*Употребляютъ его:*

**Де Гайдесъ**, происходяще изъ Нѣмецкихъ дворянъ. Сначала, въ 1540 году, Король Польскій Сигизмундъ I пожаловалъ дворянскія права братьямъ: Герасиму, Генриху, Вильгельму, Гаспарію и Ивану изъ-

W polu srebrném pień o trzech konarach liściami pokrytych, u dołu opasany łukiem kotwicy od prawego ku lewemu, po za pniem skierowanęj. W szczycie hełmu ręka zbrojna z mieczem do cięcia w prawo, po bokach zaś tegoż dwa skrzydła orle czarne.

*Używają go:*

**De Haydes**, rodzina z Niemieckiej szlachty pochodząca. Najprzód Zygmunt I, Król Polski, w roku 1540 dozwolił: Erazmowi, Henrykowi, Wilhelmowi, Kasprowi i Janowi, pięciu braciom z Genderychów Hay-



Гендериховъ Гайдесъ; въ послѣдствіи, 1576 года, Король Стефанъ утвердилъ таковое пожалованіе; въ позднѣйшее же время, когда потомокъ фамиліи сей Осипъ де Гайдесъ поселился въ Пруссіи, Король Прусскій Фридрихъ, въ 1785 году, утвердилъ его въ прежнемъ дворянствѣ.

des, używać przywilejów szlachectwa w Polsce; następnie Król Stefan, w roku 1576, nadanie takowe dla tychże potwierdził. W późniejszym zaś czasie, gdy potomek téj rodziny Józef de Haydes, osiadł w Prusach, Król Pruski Fryderyk, przyznał temuż w roku 1785 starodawne szlachectwo.



ГЕРБЪ

**Г Е П П Е Р Т Ъ .**

Въ щитѣ наполь раздѣленномъ, въ правомъ серебряномъ полѣ якорь, анкерштокомъ вверхъ, а въ лѣвомъ, голубомъ, три, одна надъ другою золотыя звѣзды, изъ коихъ средняя окружена полумѣсяцемъ рогами обращеннымъ вправо. Въ на-

HERB

**G E P P E R T .**

Na tarczy dwudzielnej, w prawém polu srebrném, kotwica uchem w górę, — w lewém zaś niebieskiém, trzy gwiazdy złote w słupek, z których środkowa, otoczona srebrnym księżycem rogami w prawo zwróconym. W szczycie hełmu trzy pióra



вершь шлема три строусовыя пера, крайнія голубыя, а среднее бѣлое. Наметь голубой подложенный серебромъ.

*Употребляютъ его :*

**Гепперты**, происходящіе отъ Осина Гепшперта, Лекаря при соляныхъ коняхъ въ Величкѣ, которому потомственное дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ пожаловано Иосифомъ II Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи, царствовавшимъ въ той части края, которая послѣ присоединена къ Царству Польскому.

strusie, — skrajne niebieskie a środkowe białe. Labry niebieskie srebrem podszyte.

*Używają go :*

**Geppertowie**, pochodzący od Józefa Gepperta, Lekarza przy kopalniach soli w Wieliczce, który miał sobie nadane w roku 1789, szlachectwo dziedziczne wraz z herbem powyższym; dyplomem Józefa II, Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, panującego w téj części kraju, która później do Królestwa Polskiego przyłączoną została.

ГЕРБЪ

Г Е Й Ш Ъ .



HERB

G I E J S Z .

Въ щитѣ овальномъ золотою продольною чертою наполю разделенномъ, въ красномъ полѣ съ правой стороны орлиное кры-

Na tarczy owalnój, linijką złotą wzdłuż przedzielonój, w polu czerwonym, z prawej strony skrzydło orle barkiem



ло, ребромъ влѣво, а съ лѣвой золотой кавалерскій крестъ, безъ праваго конца. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Еліашевичи**, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Василій, Иванъ и Лука въ 1762 году продали наслѣдованное ими, послѣ отца ихъ Луки, имѣніе Кальницу.

**Гибасевичи**, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Станиславъ Гибасевичъ въ 1720 году исправлялъ должность Субдеlegates Гродскаго Сандомирскаго.

w lewo,— z lewój, złoty krzyż kawalerski bez prawego ramienia. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go:*

**Eliaszewiczowie**, w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Bazyli, Jan i Łukasz, odziedziczone po ojcu swym Łukaszу Eliaszewiczu, dobra Kalnicę, w roku 1762 sprzedali.

**Gibasiewiczowie**, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Stanisław Gibasiewicz, w roku 1720 sprawował Urząd Subdelegata Grodzkiego Sandomierskiego.



ГЕРБЪ

ГЕЙШТОРЪ.



HERB

GIEJSZTOR.

Въ красномъ полѣ, крестообразно, двѣ половинки распоротой вдоль стрѣлы, желѣзкомъ вверхъ; съ обѣихъ сторонъ по золотой звѣздѣ. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его :*

**Добкевичи**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ осѣдлыя. Изъ нихъ Игнатій Добкевичъ, въ 1773 году, продалъ тамъ же имѣніе свое Юновиче-Добкишки.

**Гейшторы**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Доминикъ Гейшторъ былъ Посломъ того Воеводства на четырехлѣтнемъ Сеймѣ, начатомъ въ 1788 году.

W polu czerwonym, dwie połowy strzały rozdartej, żelźcem w górze, z sobą skośnie przekrzyżowane; po bokach z kaźdęj strony gwiazda złota. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

*Używają go :*

**Dobkiewiczowie**, rodzina w dawnym Województwie Trockim osiadła. Z niej Ignacy Dobkiewicz, w roku 1773 sprzedał tamże dobra swoje Junowicze-Dobkiszki zwane.

**Giejsztorowie**, w dawnym Województwie Trockim. Z tych Dominik Giejsztor, był z tegoż Województwa, Posłem na Sejm czteroletni w roku 1788 zaczęty.



ГЕРБЪ

HERB

ГЕРАЛЬДЪ.

GIERALT.



Въ красномъ полѣ серебряный крестъ съ распертыми дугообразно концами, промежду коихъ, по одному яблоку. Въ наверхъ шлема тетеревъ на взлетѣ, вправо. Гербъ сей называютъ также Осьмарогомъ.

*Употребляютъ его:*

**Гержинскіе**, въ прежнемъ Брзеско-Куявскомъ Воеводствѣ осѣдлые, изъ коихъ Альбертъ Гержинскій въ 1698 году владѣлъ имѣніемъ Пршивецержино.

W polu czerwonym, srebrny krzyż z ramionami łukowatorozdartemi, w rozdarciach tych ramion cztery jabłka. W szczycie hełmu cietrzew, z skrzydłami do lotu w prawo. Herb ten zowią także ośmarogiem.

*Używają go:*

**Gierzyńscy**, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z tych Albert Gierzyński, dobra Przywiecierzyno w roku 1698 posiadał.



ГЕРБЪ

ГЕРШТЪ.



HERB

GIERSZT.

Въ красномъ полѣ три шпаги, золотыми рукоятками влѣво, а остроконечіями внизъ; двѣ крайнія нѣсколько къ бокамъ щита наклоненныя. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Гершты** или **Гёршты**, предокъ которыхъ Христіанъ-Фридрихъ Гёрштъ, Оберъ-Фейерверкеръ Польской Артиллеріи, въ 1774 году владѣль помѣстьями въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ.

W polu czerwonymъ trzy szpady, rękojeściami złotemi w lewo; skrajne ku środkowej ostrzami na dół skierowane. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go:*

**Gierszt** albo **Goerscht**. Z téj rodziny Krystyan Fryderyk Görst, Oberfajerwerker Artylleryi dawnych wojsk Polskich, posiadał w roku 1774 dobra ziemskie w Wielkiem Księstwie Litewskimъ leżące.



ГЕРБЪ  
ГИНВИЛЬ  
И ГИПОКЕНТАВРЪ.



HERB  
GINWIŁ  
I HIPPOCENTAURUS.

Щитъ наполь разсѣченный; въ верхнемъ серебряномъ полѣ кентавръ влѣво, стрѣляющій назадъ въ змѣю служащую ему хвостомъ; въ нижнемъ же, красномъ, золотою продольною чертою наполь раздѣленномъ, съ правой стороны ястребъ на пнѣ, влѣво, — а съ лѣвой лебедь на муравѣ, вправо. Въ наверхшѣ шлема одна дворянская корона.

*Употребляютъ его:*

**Кульвецы**, издавна осѣдлые въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Матвей Кульвецъ въ 1739 году кушилъ въ Вилькійскомъ Повѣтѣ имѣніе Креткомше.

Tarcza w połowie ścięta, w górném polu srebrném, centaur w prawo obracający się, z wężem w miejscu ogona, do którego z łuku strzela; — w dolném czerwonym, pionową linijką złotą przedzieloném, z prawej strony jastrząb na pniu w lewo, — z lewej łabędź na murawie wprawo. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

*Używają go:*

**Kulwiecowie**, rodzina oddawna w byłém Wielkim Księstwie Litewskim osiadła. Z téj Maciej Kulwicz, w roku 1739 nabył dobra ziemskie Kretkompie w Powiecie Wilejskim leżące.



ГЕРБЪ

Г И С С А .



HERB

G I S S A .

Въ серебряномъ полѣ три рѣки поперекъ, бѣлая между двумя голубыми; надъ верхнею красный левъ, бѣгущій влѣво. Въ наверхшѣ шлема такой же стоящій левъ.

*Употребляютъ его :*

**Кобоски**, въ прежней Ломжинской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Яковъ Кобоска въ 1678 году купилъ имѣніе Хояне-Станковента и Голасе.

W polu srebrném trzy rzeki w poprzecz, z tych skrajne niebieskie, a środkowa biała, nad górną rzeką lew czerwony, wlewo biegnący. W szczycie hełmu takiż lew stojący.

*Używają go :*

**Koboskowie**, z dawniej Ziemi Łomżyńskiej. Z tych Jakób Koboska, w roku 1678 nabył dobra Chojane-Stankowięta i Gołasie nazwane.



ГЕРБЪ

ГЛАУБИЧЪ.



HERB

GŁAUBICZ.

Въ голубомъ полѣ золотая рыба, влѣво. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

*Употребляютъ его:*

**Гонѣвскіе**, въ прежней Мельницкой Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Матвей Гонѣвскій въ 1765 году продалъ имѣніе свое Мшане.

**Плончинскіе**, въ прежней Добржинской Землѣ, изъ коихъ Мартынъ Плончинскій въ 1694 году владѣлъ цѣлою деревнею Скоржино.

**Рокоссовскіе**, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Казиміръ Рокоссовскій въ 1700 году купилъ имѣніе Гембице-нове и Гембице-старе; Матвей же Рокоссовскій въ 1762 году владѣлъ деревнею Стршалково въ Калишскомъ Воеводствѣ.

W polu niebieskiem ryba złota w lewo. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

*Używają go:*

**Goniewscy**, w dawniej Ziemi Mielnickiej. Z tych Mateusz Goniewski, w roku 1765, dobra swoje Mszane sprzedawał.

**Płonczyńscy**, w dawniej Ziemi Dobrzyńskiej. Z nich Marcin Płonczyński, w roku 1694 całkowitą wieś Skorzyńno dziedziczył.

**Rokossowscy**, w dawnym Województwie Poznańskim. Z tych Kazimirz Rokossowski, w roku 1700 nabył dobra Gembice nowe i stare. Maciej zaś w roku 1762, wieś Strzałkowo w Województwie Kaliskim posiadał.



ГЕРБЪ

ГЛИНСКІЙ.



HERB

GLIŃSKI.

Въ красномъ полѣ, на серебряномъ крестѣ, обращенномъ якорчатымъ концемъ вверхъ, деревянныя ворота въ подвалинахъ. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его :*

**Глинскіе**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Петръ Глинскій, Бургравъ Гродскій Гостынскій, владѣлъ тамъ же имѣніемъ Каркошки, которое въ 1768 году продали сыновья его Антонъ и Иванъ Глинскіе.

W polu czerwonym, na srebrnym krzyżu, przewróconym kotwicowatym końcem do góry, brama drewniana w przyciesiach. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go :*

**Glińscy**, w dawném Województwie Łęczyckim. Z tych Piotr Gliński, Burgrabia Grodzki Gostyński, dziedziczył tamże dobra ziemskie Karkoszki, które synowie jego Antoni i Jan Glińscy, w roku 1768 sprzedali.



ГЕРБЪ  
ГЛОСКОВЪ.



HERB  
GŁOSKÓW.

Въ щитѣ съ золотою окраиною, въ красномъ полѣ, двѣ бѣлыя овцы, одна отъ другой отвернувшіяся. Въ наверхѣ шлема три строусовыя пера, изъ коихъ среднее красное.

*Употребляютъ его :*

**Стальковскіе**, происходящіе отъ Франциска Стальковскаго, владѣльца имѣнія Глосковъ, которому вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ за труды по улучшенію сельскаго хозяйства, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1830 года Апрѣля 1 (13) дня.

Na tarczy ze skrajem złotym, w polu czerwonym dwie owce białe, od siebie odwrócone. W szczycie hełmu trzy pióra strusie, z których środkowe czerwone.

*Używają go :*

**Stalkowscy**, pochodzący od Franciszka Stalkowskiego, dziedzica dóbr Głusków, który za usiłowania w ulepszaniu gospodarstwa rolnego, NAJJAŚKAWIEJ do godności szlacheckiej wyniesiony; dyplom na taką wraz z herbem powyższym, od NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, w dniu 1 (13) Kwietnia 1830 roku otrzymał.



ГЕРБЪ

ГНѢШАВА.



HERB

GNIESZAWA.

Въ красномъ полѣ, золотая стрѣла, желѣзкомъ вверхъ, на половинѣ золотого же перстня, подъ которымъ бѣлая роза. Въ наверхъ шлема пять павлиньихъ перьевъ, пробитыхъ золотою стрѣлою вправо.

*Употребляютъ его:*

**Слодковскіе**, въ прежнемъ Княжествѣ Сѣверскомъ осѣдлые, изъ коихъ Станиславъ Слодковскій, Бургравъ Гродскій Бобровницкій, съ 1786 года исправлялъ должность Регента земскихъ и гродскихъ дѣлъ въ томъ же Княжествѣ Сѣверскомъ.

W polu czerwonym, strzała złota żelźcem do góry, na połowie takiegoż pierścienia; pod pierścieniem róża biała. W szczycie hełmu pięć piór pawich, strzałą złotą w prawo przeszytych.

*Używają go:*

**Słodkowscy**, w dawném Księztwie Siewierskiém. Z tych Stanisław Słodkowski, naprzód Burgrabia Grodzki Bobrownicki, od roku 1786 Urząd Rejenta Akt Ziemskich i Grodzkich w témże Księztwie Siewierskiém sprawował.



ГЕРБЪ

HERB

ГОДЗЪМБА.

GODZIEMBA.



Въ красномъ полѣ, сосна о трехъ верхушкахъ и пяти корняхъ. Въ наверхъ шлема воинъ въ бронѣ и остроконечной шапкѣ, съ подобною какъ въ щитѣ сосною въ правой рукѣ, а лѣвую приложившій къ рукояти меча.

*Употребляютъ его :*

**Цвалины** или **Чвалины**. Михаилъ Цвалина, прежде 1525 года, купилъ въ Прусской провинци пустоши Чвалинъ-Стрѣльникъ и Дыбова, на коихъ возникли потомъ соименныя имъ деревни.

**Домбскіе**, пишущіеся изъ-Любранца. Изъ нихъ Станиславъ въ 1788 году былъ Посломъ Воеводства Брзеско-Куявскаго; Казиміръ, Мечникъ Иновроцлавскій, въ

W polu czerwonym sosna o trzech wierzchołkach i o pięciu korzeniach. W szczycie hełmu rycerz w zbroi i czapce spiczastej, w prawej ręce podobną sosnę jak w tarczy, a lewą za rękojeść miecza trzymający.

*Używają go :*

**Cwalinowie** albo **Czwalinowie**. Z téj rodziny Michał, przed rokiem 1525 był nabywcą gruntów dziedzicznych Czwalin-Strzelnik i Dybowa w prowincyi Pruskiej, na których następnie tegoż nazwiska wsie pozakładane zostały.

**Dąbscy** albo **Dąbscy**, piszący się z Lubrańca. Z tych Stanisław, w roku 1788 był posłem z Województwa Brzesko-Kujawskiego. Kазимиръ, Miecznik Inowrocławski, w ro-



1730 году продалъ имѣніе Маршовице, Клечаны, Подоляны и Зренчице въ Воеводствѣ Краковскомъ. Иванъ въ 1774 году купилъ имѣніе Рокотово, Езёрки и Боржишево въ Землѣ Сохачевской. Станиславъ, Мечникъ Иновроцлавскій, прежде 1749 года владѣлъ въ Воеводствѣ Сандмирскомъ деревнями: Хрущизна-велька и мала и мѣстечкомъ Окса съ селами Павчовъ и Блогошовъ, которыя по смерти его раздѣлили между собою его сыновья. Казиміръ, въ 1762 году, купилъ деревни Задзинъ, Воля-Залѣска и другія въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

**Кобылецкіе.** Фамиліи этой Станиславъ въ 1775 году былъ Бургравомъ Гродскимъ Лэнчицкимъ. Осипъ, въ 1727 году, владѣлъ имѣніемъ Янково въ Воеводствѣ Равскомъ. Михаилъ изъ-Велькихъ Кобылекъ Кобылецкій, Мечникъ Бржезинскій, владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Садовка-Осса въ Воеводствѣ Лэнчицкомъ.

**Кретовичи,** изъ коихъ Игнатій въ 1763 году былъ Субделегатомъ Красноставскаго града.

**Малешевскіе.** Изъ нихъ Леонъ въ 1791 году былъ Подстолиемъ Воеводства Брестъ-Литовскаго. Николай изъ-Медзвѣдзи, сынъ

ку 1730 sprzedał dobra Marszowice, Kleczary, Podolany i Zręczyce w Województwie Krakowskiem. Jan, w roku 1774 nabył dobra Rokotowo, Jezioraki i Boryszewo w Ziemi Sochaczewskiej. Stanisław, Miecznik Inowrocławski, przed rokiem 1749 w Województwie Sandomierskiem dziedziczył wsie: Chruszczyznę wielką i małą, miasteczko Okse z wsiami Pawczów i Błogoszów, które po śmierci tegoż synowie między siebie podzielili. Kazimirz, w roku 1762 nabył wsie Zadzin, Wola Zaleska i wiele innych, w Województwie Sieradzkim leżących.

**Кобылецку.** Z téj rodziny Stanisław, w roku 1775 był Burgrabią Grodzkim Łęczyckim. Józef, w roku 1727 posiadał dobra Jankowo w Województwie Rawskim. Michał z Wielkich Kobyłek Kobyłecki, Miecznik Brzeziński, w roku 1774 posiadał dobra Sadówka-Ossa w Województwie Łęczyckim.

**Кретовичowie.** Z téj rodziny Ignacy, w roku 1763 był Subdelegatem Grodu Krasnostawskiego.

**Малешевscy.** Z rodziny téj Leon, w roku 1791 był Podstolim Województwa Brzesko-Litewskiego. Mikołaj z Miedziewdzi syn Dobrosła-



Доброславовъ, въ 1439 году получилъ отъ Яна Князя Мазовецкаго во владѣніе двадцать влокъ земли Малешево называемой, въ Визской Землѣ.

**Малишевскіе.** Изъ рода ихъ Ксаверій въ 1754 году былъ Хорунжимъ Визской Земли. Сигизмундъ въ 1797 году владѣль имѣніемъ Рудово-Прусы въ Воеводствѣ Плоцкомъ. Адамъ въ 1775 году былъ помѣщикомъ имѣнія Вержбицы въ Землѣ Закрочимской.

**Нижинскіе,** изъ коихъ Францискъ въ 1728 году владѣль имѣніемъ Склоды и Годлево-Ольшево въ Брянскомъ Повѣтѣ.

**Пашевскіе.** Владиславъ, сынъ Николаевъ, въ 1754 году былъ владѣльцемъ имѣнія Миколаевице-Гурне, иначе Бояничекъ называемаго, въ Воеводствѣ Гнѣзненскомъ.

**Соснковскіе.** Гавріилъ, прежде 1785 года, владѣль въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Соснково, которое, по смерти его досталось тремъ его сыновьямъ Осипу-Вильгельму, Франциску и Томѣ.

**Сосновскіе,** изъ коихъ Иванъ былъ Субделегатомъ Равскаго Грода въ 1721 году.

wa, w roku 1439 przez Jana, Księcia Mazowieckiego, miał sobie nadane na własność dwadzieścia włók gruntu, nazwanego Maleszewo w Ziemi Wizkiej.

**Maliszewscy.** z których Ksawery, w roku 1754 był Chorążym Ziemi Wizkiej. Zygmunt, w roku 1797 posiadał dobra Rudowo-Prusy w Województwie Płockim. Adam, w roku 1775 był dziedzicem dóbr Wierzbicy w Ziemi Zakroczymskiej.

**Niżyńscy,** z których Franciszek, w roku 1728 dziedziczył dobra Skłody i Godlewo-Olszewo w Powiecie Brańskim.

**Paszewscy.** Władysław syn Mikołaja, w roku 1754 posiadał dobra Mikołajewice górne, czyli Bojaniczek nazwane, w Województwie Gnieźnieńskim.

**Sosnkowscy.** Gabryel, przed rokiem 1785, posiadał dobra Sosnkowo w Ziemi Zakroczymskiej, które po jego śmierci przeszły na trzech jego synów Józefa Wilhelma, Franciszka i Tomasza.

**Sosnowscy.** Z tych Jan, był Subdelegatem Grodzkim Rawskim w roku 1721.



**Варденскіе.** Францискъ въ 1746 году былъ помѣщикомъ деревни Даликова въ Згѣрскомъ Повѣтѣ.

**Венглинскіе,** изъ коихъ Венедиктъ, Ловчій Летичевскій, купилъ въ 1743 году имѣніе Маленчинъ съ половиною деревни Мыслишовице, въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

**Высоцкіе.** Станиславъ-Флоріанъ въ 1709 году былъ помѣщикомъ деревни Глуцѣво въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Станиславъ, Подсудокъ Земскій Лѣнчицкій, владѣлъ до 1772 года деревнями Выржики, Куроше и Годзембы въ Воеводствѣ Лѣнчицкомъ, коими по смерти его подѣлились между собою сыновья его Осипъ и Францискъ.

**Залѣскіе,** изъ коихъ Сервацій былъ Скарбникомъ Визской Земли и въ 1748 году помѣщикомъ деревни Сосново въ Ливской Землѣ.

**Wardęscy.** Franciszek, w roku 1746 był dziedzicem wsi Dalikowa w Zgierskim Powiecie.

**Weglińscy.** Z tych Benedykt, Łowczy Latyczewski, w roku 1743 nabył dobra Małęczyn z połową wsi Myśliszowice w Województwie Sandomierskiem.

**Wysoccy.** Z rodziny téj Stanisław Floryan, w roku 1709 był właścicielem wsi Głupiewo w Województwie Łęczyckiem. Stanisław, przed rokiem 1772 posiadał wsie: Wykrzyki, Kurosze i Godziemby w Województwie Łęczyckiem; któremi się po jego śmierci synowie Józef i Franciszek podzielili.

**Zalescy.** Z tych Serwacy, był Skarbnikiem Ziemi Wizkiéj, i w roku 1748 wieś Sosnowę w Ziemi Liwskiej dziedziczył.



ГЕРБЪ

ГОДЗЪМБА 2.



HERB

GODZIEMBA 2.

Въ щитѣ наполь пересѣченномъ, въ верхнемъ золотомъ полѣ бѣлый орелъ, вправо, съ голубымъ овальнымъ на груди щитомъ, на коемъ золотая звѣзда; въ нижнемъ же, красномъ полѣ, сосна о трехъ верхушкахъ, съ четырьмя корнями. Въ наверхъ шлема золотая звѣзда.

*Употребляютъ его:*

**Штембарты**, предокъ которыхъ Иванъ-Фридрихъ Штембартъ получилъ въ 1783 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго дипломъ на потомственное дворянство, съ вышеописаннымъ гербомъ.

Tarcza w połowie ścięta, w górnym polu złotym orzeł biały w prawo, z niebieską owalną tarczą na piersiach, na której złota gwiazda; w dolnym polu czerwonym, sosna o trzech wierzchołkach z czterema korzeniami. W szczycie hełmu gwiazda złota.

*Używają go:*

**Sztembarthowie**, których przodek Jan Fryderyk Sztembarth, w roku 1783 od Stanisława Augusta, Króla Polskiego, dyplom na szlachectwo dziedziczne z herbem powyższym otrzymał.



ГЕРБЪ  
Г У Р А  
ЗЛОТОСКАЛИСТАЯ.



HERB  
G Ó R A.  
ZŁOTO-SKALISTA.

Въ голубомъ полѣ гора золото-скалiстая, на муравѣ; на вершинѣ горы двѣ пестрыя галки, одна къ другой обращенныя. Въ наверхѣ шлема дворянская корона.

*Употребляютъ его :*

**Дескуры**, дворянская фамилія выѣхавшая изъ Франціи и въ царствованіе Короля Августа II поселившаяся въ Польшѣ. Изъ нихъ Иванъ Капитанъ пѣшей Гвардіи Великаго Княжества Литовскаго, Михаилъ Хорунжій, равно Павелъ и Иеронимъ, сыновья Петра Дескура Оберштерлейтенанта упомянутой Гвардіи, за мужество и заслуги казанныя ими и отцемъ ихъ на военномъ поприщѣ, грамотою Короля Польскаго Станислава Августа 1766 года Ноября 15 дня, возведены въ дворянское достоинство, вмѣстѣ съ пожалованіемъ вышеизображеннаго герба.

W polu niebieskiem, góra złoto-skalista na murawie; na wierzchołku góry dwie kawki biało nakrapiane, ku sobie zwrócone; nad niemi gwiazda złota sześciopromienna. W szczycie hełmu sama szlachecka korona.

*Używają go :*

**Deskurowie**, rodzina szlachecka z Francji przybyła, i za panowania Króla Augusta II, w Polsce osiadła. Z niej pochodzący: Jan, Kapitan Gwardyi pieszej Wielkiego Księstwa Litewskiego, Michał Chorąży, oraz Paweł i Hieronim, synowie Piotra Deskur, Oberszterlejtnanta rzeczony Gwardyi, za męstwo i zasługi w zawodzie wojskowym, przez nich samych i ich ojca położone; dyplomem Króla Polskiego, Stanisława Augusta, z dnia 15 Listopada 1766 roku, do używania przywilejów godności szlacheckiej w Polsce, wraz z herbem powyższym przypuszczeni zostali.



ГЕРБЪ  
ГОРДОНЪ.



HERB  
GORDON.

На щитъ въ серебряномъ полѣ, подобный щитокъ съ золотою окраиною; въ щиткѣ, въ голубомъ полѣ, черный левъ, влѣво оборотившійся. Въ навершьѣ шлема дворянская корона.

*Употребляютъ его:*

**Гордоны**, выѣхавшіе изъ Англіи. Изъ нихъ Генрихъ де Гордонъ, Маркграфъ Гунтилейскій, за отличныя заслуги оказанныя имъ Монарху и Государству въ званіи Оберштерлейтенанта Польскаго войска, получилъ въ 1658 году отъ Короля Яна Казимира индигенатъ на права Польскаго дворянства, причемъ утвержденъ и вышеописанный его фамильный гербъ.

Na tarczy w polu srebrném, podobna tarcza mniejsza ze złotym skrajem, na niéj w polu niebieskiém lew czarny, w lewo się obracający. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

*Używają go:*

**Gordonowie**, rodzina z Anglii pochodząca. Z niéj Henryk de Gordon Margrabia Huntilejski, za znakomite zasługi jakie położył dla Monarchy i kraju, służąc jako Oberszterlejtnant w dawném wojsku Polskiém, od Króla Jana Kazmirza, Indigenat na używanie przywilejów szlachectwa, wraz z herbem swoim rodzinnym, w roku 1658 otrzymał.



ГЕРБЪ

ГОЗДАВА.



HERB

GOZDAWA.

Въ красномъ полѣ бѣлая двойная лилія, съ золотою по срединѣ перевязкою. Въ наверхѣ шлема павлиный хвостъ, на которомъ подобная какъ въ щитѣ лилія.

*Употребляютъ его :*

**Апановичи**, водворившіеся въ прежнемъ Воеводствѣ Волинскомъ, гдѣ Андрей въ 1774 году владѣлъ деревнею Будки.

**Бочковскіе**. Изъ нихъ Матвей владѣлъ въ Гостынской Землѣ деревнею Любѣвъ, которая по смерти его, прежде 1737 года, досталась двумъ его сыновьямъ.

**Бржозовскіе**, изъ коихъ Казиміръ въ 1734 году владѣлъ имѣ-

W polu czerwonymъ biała lilija podwójna, ze złotą na środku przewiązką. W szczycie hełmu ogon pawi, na którymъ podobna jak w tarczy lilija.

*Używają go :*

**Apanowiczowie**, z dawnego Województwa Wołyńskiego, gdzie Andrzej, w roku 1774 wieś Budki posiadał.

**Boczkowscy**. Z tych Maciej, posiadał wieś Lubiejów w Ziemi Gostyńskiej, która po śmierci tegoż, jeszcze przed rokiem 1737 na dwóch jego synów przypadła.

**Brzozowscy**. Z téj rodziny Kazimierz, w roku 1734 posiadał do-



ніемъ Таргонѣ и Крытулы въ Землѣ Замбровской, былъ Писаремъ Земскимъ Гродскимъ, а въ 1736 году Сеймовымъ Посломъ Цѣхановской Земли.

**Храповицкіе.** Антонъ-Игнатій — Юсафатъ — Викентій Староста Стародубскій и Пильвискій, сынъ Николая Маршалка Оршанскаго, пожалованъ въ 1788 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго орденомъ Святаго Станислава, и въ 1796 году получилъ по наследству имѣніе Котовщизну въ Ковенскомъ Повѣтѣ.

**Держановскіе,** изъ коихъ Яковъ, владѣя имѣніемъ Нинково въ Воеводствѣ Познанскомъ, продалъ оное въ 1761 году.

**Гижицкіе.** Изъ нихъ Николай сынъ Антона, въ 1752 году, продалъ Андрею Лохинскому имѣніе свое Несвятовице въ Гнѣзненскомъ Повѣтѣ Калишскаго Воеводства состоявшее.

**Годлевскіе,** фамилія многочисленная, большею частію въ прежнихъ Земляхъ Нурской и Ломжинской осѣдая. Многие изъ нихъ исправляли разныя должности и владѣли помѣстьями.

Казиміръ въ 1696 году владѣлъ

бра Таргоніе и Крытулы в Зіемі Замбровскіей, былъ Писарзем Зіемским и Гродzkим, а в року 1736 Posłem na Sejm z Zіемі Ciechanowskіей.

**Chrapowiccy.** Z тѣй rodziny Antoni Ignacy Józefat Wincenty, Starosta Starodubowski i Pilwiski, syn Mikołaja Marszałka Orszańskiego, w року 1788 przez Stanisława Augusta Króla Polskiego, miał sobie udzielony order Śgo Stanisława, i w року 1796 odziedziczył dobra Kotowszczyzna w Powiecie Kowieńskim.

**Dzierżanowscy.** Z tych Jakób, posiadał dobra Ninkowo w Województwie Poznańskim, i te w року 1761 sprzedał.

**Gizycy,** z których Mikołaj po Antonim, dobra swoje Nieświastowice w Województwie Kaliskim, Powiecie Gnieźnieńskim leżące, w року 1752 Andrzejowi Łochyńskiemu sprzedał.

**Godlewscy.** Rodzina liczna, po większej części w dawniej Zіемі Nurskiej i przyległej тѣже Łomżyńskiej osiadła, z której wielu sprawowało różne w kraju urzędy i dziedziczyło rozmaite dobra. I tak:

Kazimierz, w року 1696 posiadał



деревнями Омоле, Синцилишки и Петлишки въ Княжествѣ Жмудскомъ.

Михаилъ-Антонъ въ 1797 году былъ Стражникомъ Упитскимъ и Старостою Скирстымовскимъ.

Станиславъ въ 1770 году былъ Земскимъ Регентомъ Воеводства Троцкаго.

Валентинъ Судья Гродскій Коленскій въ 1729 году владѣлъ имѣніемъ Влотки въ Ломжинской Землѣ.

Осипъ Судья Замбровскій, въ 1764 году былъ избранъ Посломъ на Сеймъ.

Оома Писарь Земли Ломжинской, Подстароста Нурскаго Грода, владѣя деревнями Порыте, Следзѣ, Збрже-ница и другими въ Землѣ Ломжинской, продалъ оныя въ 1688 году.

По смерти его, прежде 1716 года послѣдовавшей, досталось сыновьямъ его въ наслѣдство имѣніе Лясковце въ Землѣ Ломжинской, и Зарембовъ и Бяле Круки въ Воеводствѣ Ленчицкомъ.

Оома же былъ помѣщикомъ деревни Чернице въ Землѣ Ломжинской, купленной имъ въ 1701 году. Въ послѣдствіи, въ 1706 году, онъ продалъ ее вмѣстѣ съ деревнями Богумилово и Вецѣклице.

Игнатій Бургравъ Гродскій Замбровскій въ 1764 году былъ Посломъ на Сеймъ.

Казиміръ въ 1733 году былъ

wsie: Omole, Sincilizki i Petlizki w Księztwie Żmudzkiem.

Michał Antoni, w roku 1797 był Strażnikiem Upitskim i Starostą Skirstymowskim.

Stanisław, w roku 1770 był Regentem Ziemi Trockiego.

Waleńty, Sędzia Grodzki Koleński, w roku 1729 posiadał dobra Włotki w Ziemi Łomżyńskiej.

Józef, Sędzia Zambrowski, w roku 1764 był obrany Posłem na Sejm.

Tomasz, Pisarz Ziemi Łomżyńskiej, Podstarosta Grodu Nurskiego, posiadał wsie Poryte, Sledzie, Zbrzeźnica i inne w Ziemi Łomżyńskiej, które w roku 1688 sprzedał.

Tenże Tomasz, przed rokiem 1716 zmarły, zostawił synom swoim na dziedzictwo dobra Laskowice w Ziemi Łomżyńskiej, niemniej Zarembów i Białe-Kruki w Województwie Łeczyckiem.

Tomasz, był dziedzicem wsi Czernice w Ziemi Łomżyńskiej, którą w roku 1701 nabył, a następnie też wraz z wsiami Bogumiłowo i Wścieklice w roku 1706 sprzedał.

Ignacy, Burgrabia Grodzki Zambrowski, w roku 1764 był Posłem na Sejm.

Kazimierz, w roku 1733 był Vice-



Вице-Регентомъ и Каптуровымъ Судьею Земли Ломжинской.

Станиславъ Регентъ Коронный и Староста Нурской купилъ въ 1698 году имѣніе Гнѣвѣвице въ Равскомъ Воеводствѣ.

Войтѣхъ, Чесникъ Земли Нурской, въ 1715 году приобрѣлъ имѣніе Мѣдуше-Литва въ Землѣ Дрогичинской.

Валентинъ въ 1648 году былъ Посломъ Земли Нурской.

Матвей, сынъ Ивановъ, владѣлъ имѣніемъ Шульборже и Годлево-Цехи въ Нурской Землѣ, а Иванъ въ 1697 году былъ Скарбникомъ Земли Нурской.

Адамъ въ 1648 году былъ Скарбникомъ Земли Нурской и владѣлъ имѣніемъ Годлево-Бацки въ той же Землѣ.

Валентинъ былъ Судьею Земли Нурской въ 1697 году.

Станиславъ въ томъ же году былъ Подчашимъ Нурскимъ и Судьею Гродскимъ Каменчиковскимъ.

Антонъ, Судья Земскій, въ 1788 году, былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Нурской Земли.

Антонъ же въ 1760 году былъ Подвоеводою Ломжинской Земли.

Иванъ Скарбникъ Земли Нурской купилъ въ 1787 году деревни Тхоржево и Панѣвко въ Воеводствѣ Бржеско-Куявскомъ.

Rejentem i Sędzią Kapiturowym Ziemi Łomżyńskiej.

Stanisław, Rejent Koronny i Starosta Nurski, w roku 1698 nabył dobra Gniewiewice w Województwie Rawskiém.

Wojciech, Cześnik Ziemi Nurskiej, w roku 1715 nabył dobra Miodusze-Litwa w Ziemi Drohickej.

Walenty, w roku 1648 był Posłem Ziemi Nurskiej.

Mateusz po Janie, posiadał dobra Szulborze i Godlewo-Cechy w Ziemi Nurskiej, a Jan w roku 1697, był Skarbnikiem Ziemi Nurskiej.

Adam, w roku 1648 był Skarbnikiem Ziemi Nurskiej i posiadał dobra Godlewo-Bački w téjże Ziemi.

Walenty, w roku 1697 był Sędzią Ziemi Nurskiej.

Stanisław, w tymże roku Podezaszym Nurskim i Sędzią Grodzkim Komieńczykowskim.

Antoni, Sędzia Ziemski, w roku 1788 był Posłem na Sejm z Ziemi Nurskiej.

Antoni, w roku 1760 Podwojewodzym Ziemi Łomżyńskiej.

Jan, Skarbnik Ziemi Nurskiej, nabył w roku 1687 wsie Tchórzewo i Paniewko w Województwie Brzesko-Kujawskiém.



Северинъ былъ владѣльцемъ имѣнія Годлево-вельке, Гумова, Гумовка и Добковъ въ Землѣ Нурской, и таковое продалъ въ 1687 году.

Станиславъ Матвѣевъ сынъ въ 1734 году владѣль имѣніемъ Свѣрже-Панки въ Нурской Землѣ.

Станиславъ былъ въ 1648 году Коморникомъ Земскимъ Радзиловскимъ.

Станиславъ Ивановъ сынъ, Коморникъ Земли Нурской, владѣль въ 1710 году имѣніемъ Лясковице, Пржездзятка и Левартовъ въ той же Землѣ.

Николай былъ Регентомъ Гродскимъ Пыздрскимъ въ 1785 году.

**Голэмбевскіе** или **Голэмбѣвскіе**. Изъ нихъ Войтѣхъ Голэмбевскій въ 1740 году владѣль имѣніемъ Голэмбѣ и Яблоновъ въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

Петръ въ 1712 году былъ Подсудкомъ Земли Нурской.

Иванъ, Павловъ сынъ, Судья Земли Нурской, владѣль въ 1736 году имѣніемъ Недзвядна въ той же Землѣ.

Францискъ Войтѣховъ сынъ, Подстолицъ Ржечицкій, купилъ въ 1783 году цѣлую деревню Крулевице-Гурне въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Флоріанъ, назначенный въ 1696

Seweryn, былъ здѣдцемъ дѣбр Godlewa-wielkiego, Gumowa, Gumówka i Dobków w Ziemi Nurskiej, które w roku 1687 sprzedał.

Stanisław po Mateuszu, w roku 1734 posiadał dobra Świerze-Panki w Ziemi Nurskiej.

Stanisław, w roku 1648 był Komornikiem Ziemi Radziłowskim.

Stanisław po Janie, Komornik Ziemi Nurskiej, w roku 1710 był dziedzicem dѣбр Laskowice, Przędzianka i Lewartów, w tejże Ziemi leżących.

Mikołaj, w roku 1785 był Rejentem Grodzkim Pyzdrskim.

**Gołembiewscy, Gołębiewscy** albo **Gołębiowscy**. Z tych Wojciech Gołębiewski, w roku 1740 posiadał dobra Gołębie i Jabłonów w Województwie Płockim.

Piotr, w roku 1712 był Podsekciem Ziemi Nurskiej.

Jan po Pawle, Sędzia Ziemi Nurskiej, w roku 1736 był dziedzicem dѣбр Niedźwiadna, w tejże Ziemi położonych.

Franciszek po Wojciechu, Podstolic Rzeszycki, w roku 1783 nabył całą wieś Królewice-Górne w Województwie Sandomierskim.

Floryan, w roku 1696 mianowa-



году Войскимъ Рожанскимъ, владѣль имѣніемъ Пршечки въ Ломжинской Землѣ.

**Гостковскіе**, пишущіеся изъ-Витошева. Фамиліи этой Якову, Антону, Осипу и Войтѣху, по Конституціи Сейма 1726 года, возвращены дворянскія права и преимущества.

Станиславъ въ 1771 году назначенъ былъ Войскимъ Сандецкимъ.

**Гумницкіе**, изъ коихъ Каетанъ изъ-Гумникъ Гумницкій, Скарбникъ Троцкій, въ 1760 году былъ помѣщикомъ деревни Конетково въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

**Яцковскіе**. Войтѣхъ владѣя деревнею Ржеки-мале въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ подарилъ ее въ 1628 году сыну своему Феликсу-Христофору.

**Яворницкіе**. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1772 году былъ помѣщикомъ деревень Яновице, Грохоцице и Монтовице въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Осипъ въ 1764 году былъ Посломъ Земли Сохачевской.

Андрей изъ-Обиць Яворницкій владѣль въ Сандомирскомъ Воеводствѣ деревнею Ясѣ, которою по смерти его въ 1752 году подѣлились

ны Войскимъ Рожаńскимъ, здіедіечыл добра Przeczki w Ziemi Łomżyńskieј.

**Gostkowscy**, pişą się z Witoszewa. Z rodziny tѣj, Konstytucyą Sejmu z roku 1726, Jakób, Antoni, Józef i Wojciech, zostali przywrócenі do używania prerogatyw szlacheckich.

Stanisław, w roku 1771 mianowany był Wojskim Sandeckim.

**Humniccy**. Z tych Kajetan z Humnik Humnicki, Skarbnik Trocki, w roku 1760 posiadał wieś Konieczkowo w Województwie Sandomierskiem.

**Jackowscy**. Z rodziny tѣj Wojciech, posiadał wieś Rzeki-male w Województwie Sieradzkiem, którą w roku 1628 synowi swemu Feliksowi Krzysztofowi darował.

**Jaworniccy**, z których Wojciech, w roku 1722 był dziedzicem wsiów Janowice, Grohocice i Montowice w Województwie Sandomierskiem.

Józef, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Ziemi Sochaczewskieј.

Andrzej z Obic Jawornicki, posiadał wieś Jasie w Województwie Sandomierskiem, którą po jego śmierci, w roku 1752 synowie



сыновья его Антонъ, Войтѣхъ и Павелъ.

Антонъ, Хорунжий Брацлавскій, былъ владѣльцемъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣнія Бушковице и Корнацице, которое по смерти его въ 1784 году сыновья его раздѣлили между собою.

**Кавецкіе**, изъ коихъ Иванъ въ 1749 былъ помѣщикомъ деревни Марцы-Поремба въ Воеводствѣ Краковскомъ.

**Кицкіе**. Августъ въ 1784 году былъ Посломъ отъ Земли Закрочимской.

**Липинскіе**. Изъ рода ихъ Иванъ, Войскій Земли Нурской, въ 1724 году былъ Посломъ на Сеймъ отъ тойже Земли.

Изъ Липинскихъ недворянскаго рода, Иванъ, получивъ въ 1765 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго грамоту на дворянство, причисленъ былъ къ тому же гербу.

Иванъ владѣлъ въ Нурской Землѣ имѣніемъ Совинъ, которое послѣ бездѣтной его смерти досталось въ 1780 году сыновьямъ братьевъ его Адама, Гаспарія и Антона.

**Маловескіе**. Изъ нихъ Флоріанъ пожалованъ былъ въ 1792 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго Орденомъ Св. Станислава.

Антони, Войciech и Paweł, pomiędzy sobą rozdzielili.

Antoni, Chorąży Braclawski, był dziedzicem dóbr Buszkowice i Kornacice, w Województwie Sandomierskiém położonych, któremi się po jego śmierci synowie Ignacy i Wojciech, w roku 1784 podzielili.

**Kawecsy**, z których Jan w roku 1749 był dziedzicem wsi Marcy-Poreba w Województwie Krakowskiém.

**Kiccy**. Z tych August, w roku 1784 był Posłem z Ziemi Zakroczymskiej.

**Lipińscy**. Z téj rodziny Jan, Wojski Ziemi Nurskiej, w roku 1724 był Posłem na Sejm z téjże Ziemi.

Z rodziny nieszlacheckiej Lipińskich, Jan w roku 1765, od Stanisława Augusta, Króla Polskiego, otrzymawszy dyplom nobilitacyi, do tegoż herbu przypuszczony został.

Jan, posiadał dobra Sowin w Ziemi Nurskiej, które po bezpotomnej jego śmierci, dostały się w roku 1780 dzieciom braci jego, Adama, Kacpra i Antoniego.

**Małowiescy**, z których Florian, w roku 1792 przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, ozdobiony został Orderem Śgo Stanisława.



Адамъ сынъ Ивана, Мечника Вышгородскаго, владѣль въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревнею Кѣлтыки, уступленною ему въ 1714 году братьями его Яковомъ и Антономъ.

Флоріанъ, сынъ Ивана, Чесника Вышгородскаго, владѣль въ Землѣ Вышгородской имѣніемъ Мала-весь, Нездино и Боржинь, которое пришло на его долю при раздѣлѣ съ братомъ Степаномъ въ 1681 году.

**Микуличи**, пишущіеся Радецкими. Фамилія эта, издавна въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ поселившаяся, доказала уже права свои на потомственное дворянство въ Имперіи, гдѣ предки ея болѣе трехъ вѣковъ, съ 1500 года, занимали значительныя мѣста и владѣли многими помѣстьями; вслѣдствіе чего Виленская Дворянская Депутация опредѣленіемъ отъ 30 Марта 1832 года № 346 Высочайшимъ Указомъ утвержденнымъ, признала между иными дворянство Антону сыну Доминика и Якову-Таддею сыну Карла, отцу малолѣтняго Алоизія.

**Немѣры** или **Немиры**. Петръ въ 1748 году владѣль деревнею Завады-Квасы въ Воеводствѣ Люблинскомъ.

Иванъ, Хорунжій Дрогичинскій, купилъ въ 1724 году деревню Иванны-Квасы въ томъ-же Воеводствѣ.

Adam po Janie, Mieczniku Wyszogrodzkim, był dziedzicem wsi Kiełtyki w Województwie Płockim, którą mu bracia jego Jakób i Antoni, w roku 1714 ustąpili.

Floryan po Janie, Cześniku Wyszogrodzkim, posiadał dobra Maławieś, Niezdzino i Borzyń, w Ziemi Wyszogrodzkiej leżące, a z działu pomiędzy bratem Stefanem, w roku 1681 na niego przypadłe.

**Mikuliczowie**, piszą się Ra-deccy. Rodzina ta oddawna w Wielkim Księstwie Litewskim zamieszkała, udowodniła już prawa swoje do szlachectwa dziedzicznego w Cesarstwie, gdzie jej przodkowie od trzech wieków, bo od roku 1500 zajmowali znaczne urzędy i liczne dziedziczyli dobra: w skutku czego Deputacya Szlachecka Wileńska decyzją z dnia 30 Marca 1832 roku № 346, przez Ukaz zatwierdzoną, pomiędzy innymi przyznała szlachectwo: Antoniemu synowi Dominika, i Jakóbowi-Tadeuszowi synowi Karola, a ojcu nieletniego Aloizego.

**Niemierowie** albo **Niemirowie**. Z tych Piotr, w roku 1748 posiadał wieś Zawady-Kwasy w Województwie Lubelskim.

Jan, Chorąży Drohicki, nabył w roku 1724 wieś Iwany-Kwasy w témże Województwie.



**Пепловскіе**, изъ коихъ Яковъ въ 1746 году былъ владѣльцемъ имѣнія Пеплово-Сапалы въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

**Севруки**. Самуилъ-Тома владѣль въ 1696 году имѣніемъ Шостаки въ Воеводствѣ Новоградскомъ.

**Соколовскіе**. Изъ нихъ Михаилъ въ 1616 году былъ Кастеляномъ Гостынскимъ, а Яковъ въ 1736 году владѣль имѣніемъ Нехорже въ Воеводствѣ Гнѣзненскомъ.

**Стано**, изъ коихъ Александръ былъ владѣльцемъ города Новолавецъ, деревень: Шимкова-Воля, Пеличаны и Надоляны въ Воеводствѣ Русскомъ, и иныхъ, которыя онъ въ 1778 году подарилъ внуку своему Александру-Михаилу сыну Христофорову, оставивъ ихъ однако за собою въ пожизненномъ владѣніи.

**Ставискіе**. Францискъ въ 1760 году, купилъ имѣніе Пржатовъ въ Воеводствѣ Сѣрадзкомъ.

Станиславъ, Подсудокъ Сѣрадзкій, въ 1780 году былъ Посломъ отъ Шадковского Повѣта.

Иванъ владѣль въ Калишскомъ Воеводствѣ деревнею Мѣдзяновъ, которую послѣ него наслѣдовалъ въ 1694 году сынъ его Павелъ, скупивъ часть брата своего Войтеха.

**Репловscy**, z których Jakób w roku 1746, był dziedzicem dóbr Repłowo-Sapały w Województwie Płockiem.

**Siewrukowie**, z których Samuel Tomasz w roku 1696, był dziedzicem dóbr Szostaki w Województwie Nowogrodzkim.

**Sokołowscy**. Z téj rodziny Michał, w roku 1616 był Kasztelanem Gostyńskim. Jakób, posiadał w roku 1736 dobra Niechorza w Województwie Gnieźnieńskim.

**Stanowie**, z których Aleksander, był dziedzicem miasta Nowolaniec, wsi Szymkowa-wola, Pieliczany i Nadolany, w Województwie Ruskim leżących, oraz i innych, które w roku 1678 wnukowi swemu Aleksandrowi Michałowi, a synowi Krzysztofa, z pozostawieniem dla siebie dożywocia, darował.

**Stawiscy**. Z tych Franciszek, w roku 1760 nabył dobra Przatów, w Województwie Sieradzkiem.

Stanisław, Podsedek Sieradzki, w roku 1780 był Posłem na Sejm z Powiatu Szadkowskiego.

Jan, posiadał wieś Miedzianów w Województwie Kaliskim, którą po nim syn jego Paweł, w roku 1694 odziedziczył, spłaciwszy część brata swego Wojciecha.



**Стршижовскіе**, изъ коихъ Александръ изъ-Стршижова владѣль въ 1688 году деревнею Больмицъ въ Воеводствѣ Краковскомъ.

**Сулоцкіе**. Яковъ Мартыновъ сынъ былъ въ 1719 году помещикомъ деревни Сулоцина въ Землѣ Добрянской.

**Тележинскіе**. Изъ нихъ Павелъ владѣль въ Воеводствѣ Белзскомъ деревнею Крышинъ, которую въ 1788 году записалъ второй женѣ своей Аннѣ-Юаннѣ изъ дому Раковскихъ.

**Турчиновичи**, изъ коихъ Александръ въ 1653 году владѣль помещьемъ Строчунъ, иначе Тоболно, въ Воеводствѣ Троцкомъ.

**Витускіе**. Станиславъ въ 1644 году, былъ помещикомъ деревень Витуша, Вшеливы и Залускова въ Землѣ Гостынской.

Викентій-Владиславъ изъ-Зычка, Стольникъ Лэнчицкій, владѣль въ 1686 году имѣніемъ Суходолы въ Воеводствѣ Равскомъ.

Викентій изъ-Суходоль, Стольникъ Земли Гостынской, владѣль въ Воеводствѣ Хелмскомъ имѣніемъ Мендржице и Пенцлавице, которое уступилъ въ 1698 году Станиславу Гарчинскому.

**Стrzyżowscy**. Z tych Aleksander ze Strzyżowa, w roku 1688 posiadał wieś Bolmin w Województwie Krakowskiém.

**Sułoccy**, z których Jakób po Marcinie, w roku 1719 posiadał wieś Sułocino w Ziemi Dobrzyńskiej.

**Teleżyńscy**. Z tych Paweł, był dziedzicem wsi Kryszyn w Województwie Bełzkiem, którą w roku 1788 swój drugiej żonie, Annie Joannie z Rakowskich zapisał.

**Turczynowiczowie**, z których Aleksander, w roku 1653 posiadał majątność Strocun, albo Tolibolno, w Województwie Trockiém.

**Wituscy**. Z tych Stanisław, w roku 1644 był dziedzicem wsiów Witusza, Wszeliwy i Załuskowa w Ziemi Gostyńskiej.

Wincenty Władysław z Zyczka, Stolnik Łęczycki, w roku 1686 posiadał dobra Suchodoły w Województwie Rawskiém.

Wincenty z Suchodół, Stolnik Ziemi Gostyńskiej, był dziedzicem dóbr Mędrzyce i Pęcławice w Województwie Chełmskiém, które w roku 1698 Stanisławowi Garczyńskiemu ustąpił.



**Здзярскіе.** Изъ нихъ Иванъ сынъ Валентиновъ, въ 1724 году, былъ помѣщикомъ деревни Здяры въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

Казиміръ въ 1730 году владѣлъ имѣніемъ Гловчинъ и Гловчинекъ въ Землѣ Черской.

Мартынъ въ 1795 году сдѣлался полнымъ владѣльцемъ деревни Струбины въ Землѣ Закрочимской.

**Zdziarscy.** Z tych Jan po Walentym, w roku 1724 był dziedzicem wsi Zdziary w Województwie Płockiem.

Kazimierz, w roku 1730 posiadał dobra Głowczyn i Głowczynek w Ziemi Czerskiej.

Marcin, w roku 1795 został właścicielem całkowitej wsi Strubiny w Ziemi Zakroczymskiej.

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 2.



HERB

GOZDAWA 2.

Въ щитѣ тѣ же изображенія, какія въ первообразномъ гербѣ Гоздавы. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ на среднемъ подобная какъ въ щитѣ лилія.

*Употребляютъ его:*

**Хлусовичи**, изъ коихъ Андрей былъ въ 1788 году Ротмистромъ

W tarczy te same godła, jak w pierwotnym herbie Gozdawa. W szczycie hełmu pięć piór strusich, na środkowym podobna jak w tarczy lilija.

*Używają go:*

**Chłusowiczowie**, z których Andrzej, był w roku 1788 Rotmi-



Воеводства Троцкаго, и владѣль тамъ же имѣніемъ Леляны.

**Осуховскіе.** Изъ нихъ Гаспарій, Войскій Земли Сохачевской, владѣль въ той же Землѣ деревнею Стржиже въ 1625 году.

**Реклевскіе.** Андрей изъ-Реклева Реклевскій купилъ въ 1746 году деревню Борчинъ, состоявшую въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

strzem Województwa Trockiego i posiadał tamże dobra Lelany.

**Osuchowscy.** Z tych Kasper, Wojski Ziemi Sochaczewskiej, posiadał w téjże Ziemi, roku 1625 wieś Strzyże.

**Reklewscy.** Andrzej z Reklewa Reklewski, nabył w roku 1746 wieś Borezyn, w Województwie Sandomierskiém.

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 3.



HERB

GOZDAWA 3.

Въ щитѣ такія же, какъ въ первообразномъ гербѣ Гоздава изображенія. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

*Употребляютъ его:*

**Краснѣвскіе.** Изъ нихъ Рохъ въ 1757 году владѣль имѣніемъ Венгржиново въ Плоцкомъ Воеводствѣ.

W tarczy te same godła, jak w pierwotnym herbie Gozdawa. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

*Używają go:*

**Kraśniewscy,** z pomiędzy których Roch, w roku 1757, posiadał dobra Węgrzynowo w Województwie Płockiém.



ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 4.



HERB

GOZDAWA 4.

Въ красномъ полѣ бѣлая двойная лилія, съ бѣлою же по срединѣ перевязкою. Въ наверхѣ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Рошкевичи.** Предокъ ихъ Валентинъ Рошкевичъ возведенъ въ потомственное дворянство грамотою Короля Польскаго Станислава Августа въ 1775 году, вмѣстѣ съ пожалованіемъ ему вышеизображеннаго герба.

W polu czerwonymъ lilija podwójna biała, z taką na środku przepaską. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go:*

**Roszkiewiczowie.** Przodek téj rodziny, Walenty Roszkiewicz, przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, w roku 1775 miał sobie udzielony dyplom na szlachectwo dziedziczne z herbem Gozdawa, powyżej wyobrażonym.



ГЕРБЪ

HERB

Г Р А Б Ъ.

G R A B I E.



Въ золотомъ полѣ грабли о семи зубцахъ, воткнутыя въ зеленѣющій пригорокъ. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

*Употребляютъ его:*

**Чарновскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Равскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Андрей въ 1742 году владѣль имѣніемъ Чарново-Вильково. Рохъ Чарновскій, Коморникъ Граничный Рожанскій, Посолъ Земли Нурской, подписался въ 1764 году на актѣ избранія Короля Станислава Августа Понятовскаго, причемъ владѣль въ той же Землѣ имѣніемъ Козлы.

**Госцимскіе**, изъ прежняго Калишскаго Воеводства. Оома въ 1693 году былъ владѣльцемъ Драхова.

W polu złotém grabie o siedmiu zębach, w zielonym wzgórku utkwione. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

*Używają go:*

**Czarnowscy**, w dawném Województwie Rawskiém osiedli. Z tych Andrzej, w roku 1742 dobra Czarnowo-Wilkowo posiadał. Roch Czarnowski, Komornik Graniczny Rożański, Poseł z Ziemi Nurskiej, w roku 1764 elekcję Króla Stanisława Augusta Poniatowskiego podpisał, oraz dobra Kozły w téjże Ziemi dziedziczył.

**Gościmscy**, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Tomasz, w roku 1693 był właścicielem dóbr Drachowa.



**Гзовскіе**, жившіе въ Великой Польшѣ. Изъ нихъ Павелъ-Казиміръ Гзовскій, владѣлецъ на-Гзовѣ, купилъ въ 1636 году имѣніе Зброша-мнѣйша и Промна въ Черской Землѣ.

Францискъ владѣлъ около 1732 года имѣніемъ Туростово и Венгоржевко въ Калишскомъ Воеводствѣ.

Антонъ Гзовскій, Капитанъ регимента пѣшей Гвардіи, былъ помѣщикомъ Туростова въ 1749 году.

Иванъ, Подстолій Ковальскій, владѣлъ въ 1770 году имѣніемъ Шевце и Войцинъ въ Воеводствѣ Бржеско-Куявскомъ.

**Ялбржиковскіе**, жившіе въ Воеводствѣ Мазовецкомъ. Изъ нихъ Мартынъ, Судья Земскій Замбровскій, подписался въ 1669 году на актѣ избранія Короля Михаила Корибута.

**Крочинскіе**. Изъ рода ихъ Лаврентій, въ званіи Подчашаго Жмудскаго, подалъ въ 1764 году голосъ въ пользу избранія Короля Станислава Августа Понятовскаго.

**Липскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Равскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ Липскій, Староста Иновлодскій, былъ Подкоморіемъ Равскимъ, въ 1652 году.

**Gzowscy**, w Wielko-Polsce przemieszkivali. Z tych Paweł Kazimierz Gzowski, na Gzowie dziedzic, w roku 1636 nabył dobra Zbroszę mniejszą i Promnę w Ziemi Czerskiej.

Franciszek, w byłém Województwie Kaliskim, dobra Turostowo i Węgorzewko, około roku 1732 posiadał.

Antoni Gzowski, Kapitan regimentu Gwardyi pieszej, w roku 1749 dobra Turostowo dziedziczył.

Jan, Podstoli Kowalski, w roku 1770 był właścicielem dóbr Szewce i Wojcin, w Województwie Brzesko-Kujawskim.

**Jałbrzykowscy**, w dawném Województwie Mazowieckim. Z tych Marcin Jałbrzykowski, Sędzia Ziemski Zambrowski, w roku 1669 elekcyę Króla Michała Korybuta podpisał.

**Kroczyńscy**. Z téj rodziny Wawrzyniec, w roku 1764 jako Podczaszy Żmudzki, na wybór Króla Stanisława Augusta Poniatowskiego głosował.

**Lipscy**, w dawném Województwie Rawskim. Z tych Jan Lipski, Starosta Inowłodzki, w roku 1652 urząd Podkomorzego Rawskiego sprawował.



Станиславъ, Коморникъ Земли Равской, назначенъ въ 1771 году Скарбникомъ Бѣльскимъ.

Въ прежнемъ Воеводствѣ Белзскомъ, Осипъ въ 1759 году исправлялъ должность Войскаго Любачевского.

Иванъ въ 1755 году купилъ два фольварка Горыславице и Метельщизну на предмѣстьѣ Вислицкомъ, въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Антонъ въ 1794 году избранъ Судьею Земскимъ Краковскимъ.

**Свѣржевскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Семень въ 1692 году былъ помѣщикомъ Кадлубовки въ Бѣльской Землѣ.

**Свѣшевскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Мазовецкомъ. Изъ нихъ Антонъ и Францискъ, сыновья Степана Подстоля Перновскаго, наследовавъ послѣ отца въ Черской Землѣ помѣстья Свидеръ-вельки и ныня, продали оныя въ 1720 году.

**Щуки**, старинная фамилія въ Мазовшѣ. Станиславъ Щука, около 1473 года, владѣлъ деревнею Залѣсье въ Повѣтѣ Вонсовскомъ. Домникъ Щука доказалъ въ Герольдіи Имперіи дворянское свое происхожденіе отъ Станислава Щуки, владѣвшаго въ 1668 году имѣніемъ Лой-

Stanisław, Komornik Ziemi Rawskiej, w roku 1771 urząd Skarbnika Bielskiego otrzymał.

W dawném Województwie Bełzkiem, Józef w roku 1759 urząd Wojskiego Sochaczewskiego sprawował.

Jan, w roku 1755 nabył dwa folwarki Gorysławice i Mietelszczyznę, na przedmieściu Wiślickiem, w Województwie Sandomierskiem położone.

Antoni, w roku 1794 obrany został Sędzią Ziemią Krakowską.

**Swierzewscy**, w dawném Województwie Podlaskiem. Z tych Szymon, w roku 1692 wieś Kadłubówkę w Ziemi Bielskiej posiadał.

**Swieszewscy**, w dawném Województwie Mazowieckiem. Z tych Antoni i Franciszek, synowie Stefana, Podstolego Parnawskiego, dobra Swider-wielki i inne, w Ziemi Czerskiej po ojcu swym odziedziczone, w roku 1720 sprzedali.

**Szczukowie**, starożytna rodzina w Mazowszu osiadła. Z téj Stanisław Szczuka, około roku 1473 posiadał wieś Zalesie w Powiecie Wąsowskim. Dominik Szczuka, udowodnił swoje szlacheckie pochodzenie przed Heroldyą Cesarstwa, od Stanisława Szczuki, w roku 1668 dzie-



ковъ въ Землѣ Визской. На этомъ основаніи сынъ его Артуръ-Игнатій внесень въ книгу потомственныхъ дворянъ Царства Польскаго.

**Щипёрскіе.** Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Барглы въ Землѣ Завскржинской.

**Табачинскіе.** Николай изъ-Городельска Табачинскій исправлялъ въ 1775 году должность Писаря Земскаго Валэцкаго въ Воеводствѣ Познанскомъ.

**Вондолковскіе,** въ прежней Землѣ Ломжинской. Изъ нихъ Варооломей, Писарь Земскій и Гродскій Замбровскій, владѣлъ въ 1765 году имѣніемъ Рыдзевъ, Гозды, Зарузѣ и Рыдзевъ-Цвейки. Иванъ, Подстароста Гродскій Остроленцкій, былъ Посломъ на Сеймъ 1788 года отъ Ломжинской Земли.

**Волинскіе,** изъ прежняго Плоцкаго Воеводства. Иванъ, въ 1760 году купилъ имѣніе Скачково и участки на Ржешотарахъ и Пневѣ въ Повѣтъ Серпскомъ.

**Зарускіе,** въ Мазовшѣ осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ въ 1747 году владѣлъ имѣніемъ Дренжево въ Лом-

дзика дѣлѣ Łojków w Ziemi Wizkiej położonych. Z téj zasady syn jego Artur Ignacy Szczuka, do Ksiąg Szlachty dziedzicznej Królestwa, zapisanym został.

**Щыпюрскіе.** Z téj rodziny Wojciech, w roku 1763 był właścicielem dóbr Bargły w Ziemi Zawskrzyńskiej.

**Табачыньскіе.** W dawném Województwie Poznańskim, Mikołaj z Horodelska Tabaczyński, w roku 1775 urząd Pisarza Ziemskiego Wałeckiego sprawował.

**Вудолюковскіе,** w dawnéj Ziemi Łomżyńskiej. Z tych Bartłomiej Wądolkowski Pisarz Ziemi i Grodzki Zambrowski, w roku 1765 dobra Rydzewo, Gozdy, Zaruzie i Rydzewo, Cwiejki dziedziczył. Jan, Podstarosta Grodzki Ostrołęcki, w roku 1788 był Posłem na Sejm z Ziemi Łomżyńskiej.

**Воліньскіе,** w dawném Województwie Płockim. Z tych Jan, w roku 1764 nabył dobra Skoczkowo, oraz części na Rzeszotarach i Pniewie w Powiecie Sierpskim położone.

**Зарускіе,** w Mazowszu osiedli. Z tych Antoni, w roku 1747 dobra Drężewo w Ziemi Łomżyńskiej i



жинской и Кордово въ Замбровской Землѣ.

Казиміръ, Капитанъ Конной Гвардіи, и Францискъ-Ксаверій Бургравъ Гродскій Ломжинскій, братья Зарускіе, наслѣдовавъ по отцѣ своемъ Альбинѣ имѣніе Дрогошево и Янохи, раздѣлили его между собою въ 1791 году.

Kordowo w Ziemi Zambrowskiej posiadał.

Kazimierz, Kapitan Regimentu Gwardyi Konnej, i Franciszek Ksawery, Burgrabia Grodzki Łomżyński, bracia Zarusecy, odziedziczone po swym ojcu Albinie dobra Drogoszewo i Janochy, w roku 1791 pomiędzy siebie rozdzielili.

ГЕРБЪ  
ДЕ ЛА ГРАНЖЪ.



HERB  
DE LA GRANGE.

Въ щитѣ овальномъ, съ золотою окраиною и дворянскою короною, въ голубомъ полѣ, два взвившіеся на дыбы оленя, держащіе передними ногами серебряную лилію.

*Употребляютъ его:*

**Де ла Гранжъ**, выѣхавшіе изъ Франціи въ царствованіе Яна III Собѣскаго. Людовикъ Де ла Гранжъ, Маркизь Д'Аркенъ, Графъ де Малинъ, братъ Королевы Маріи-Казиміры, Генераль Польскихъ войскъ, за двадцатилѣтнее отличное служе-

Na tarczy owalnej, ze skrajem złotym i koroną szlachecką, w polu niebieskiem: dwa jelenie wspięte, przednimi nogami liliję srebrną trzymające.

*Używają go:*

**De la Grange**, rodzina z Francji za panowania Jana III Sobieskiego do Polski przybyła. Z téj pochodzący Ludwik de la Grange, Margrabia d'Arquin, Hrabia z Malinu, brat Królowej Maryi Kazimiry, Jenerał wojsk Polskich, za dwudziestoletnie



ніе, постановленіємъ Сейма 1685 года возведенъ въ Дворяне Королевства Польскаго.

zaszczytne zasługi swoje, przez Uchwałę Sejmu z roku 1685, do używania przywilejów Szlachectwa Polskiego przypuszczonym został.

ГЕРБЪ

HERB

ГРИФОРУЖЪ.

GRYFORÓŻ.



Въ красномъ полѣ серебряный грифъ, взвившійся на дыбы влѣво, и въ лѣвой лапѣ держащій розу. Надъ щитомъ изъ дворянской короны выходитъ подобный же грифъ съ розою, влѣво.

*Употребляютъ его:*

**Розены**, происходящіе отъ Адама Розена, Адвоката при Апелляціонномъ Судѣ Царства Польскаго, который за отличіе по службѣ Всемилостивѣйше возведенъ въ потомственное дворянство, съ пожалованіемъ ему вышеозначеннаго герба,

W polu czerwonym gryf srebrny w lewo wspięty i w lewej łapie różę trzymający. Nad tarczą z korony szlacheckiej, wychodzi takiż gryf z różą w lewo.

*Używają go:*

**Rozenowie**, pochodzący od Adama Rozena, Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego, który za odznaczenie się w służbie, miał sobie NAJŁASKAWIEJ nadane dziedziczne szlachectwo wraz z herbem powyższym; dyplomem



грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1829 года Юля 30 (Августа 11) дня.

NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 30 Lipca (11 Sierpnia) 1829 roku.

ГЕРБЪ

ГРОДЕЦКІЙ.



HERB

GRODECKI.

Въ щитѣ наполь разсѣченномъ, въ верхнемъ красномъ полѣ серебряный грифъ въ золотой коронѣ, вправо бѣгущій; въ нижнемъ, голубомъ, такой же грифъ. Въ наверхъ шлема четыре строусовыя пера, изъ коихъ второе красное, а четвертое голубое.

*Употребляютъ его:*

**Гродецкіе.** Осипъ-Христофоръ Гродецкій, владѣлецъ имѣнія Гродецкъ въ бывшемъ Воеводствѣ Люблинскомъ, за построение костѣла въ имѣнии и за усердіе по улучшенію сельскаго хозяйства, возведенъ въ Дворяне Императоромъ Австрійскимъ

Na tarczy w połowie ściętej, w górném polu czerwonym gryf srebrny w złotej koronie, w prawo biegnący,—w dolnym niebieskim, takiż sam gryf. W szczycie hełmu cztery pióra strusie, z tych drugie czerwone, a czwarte niebieskie.

*Używają go:*

**Grodecy.** Józef Krzysztof Grodecki, dziedzic dóbr Grodek w byłém Województwie Lubelskim, za wybudowanie kościoła w tychże dobrach i za gorliwość w polepszaniu gospodarstwa wiejskiego, przez Cesarza Austryackiego, Króla Galicyi i Lo-



Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ I, царствовавшимъ тогда въ части прежней Польши; въ 1807 же году получилъ отъ того же Монарха грамоту съ вышеизображеннымъ гербомъ.

domeryi, Franciszka I, nad częścią dawnęj Polski w ówczas panującego, do godności szlacheckiej wyniesiony; w roku 1807 dyplom od tegoż Monarchy wraz z herbem powyższym otrzymał.

ГЕРБЪ

HERB

Г Р О Т У С Ъ .

G R O T H U S .



Въ щитѣ наполь разсѣченномъ, черезъ верхнее золотое и нижнее серебряное поле, наискось къ нижнему лѣвому боку, каменный мостъ на четырехъ черныхъ столбахъ. Въ наверхъ шлема два орлиныя крыла, правое серебряное, а лѣвое золотое; на каждомъ изъ нихъ подобный какъ въ щитѣ мостъ столбами внутрь.

Na tarczy w połowie ściętej, przez górne pole złote i dolne srebrne, skośnie ku lewemu, most murowany, na czterech czarnych słupach. W szczycie hełmu dwa skrzydła orle, prawe srebrne, lewe czarne; na każdym podobny most jak w tarczy, słupami do środka.

*Употребляютъ его:*

*Uzywają go:*

**Гротусы**, въ прежнемъ Княжествѣ Жмудскомъ расселившіеся.

**Grothusowie**, w dawném Księstwie Żmudzkiém rozkrzewieni. Z ro-



Евстафій Гротусъ въ 1690 году былъ Каштеляномъ Жмудскимъ и Старостою Шиманскимъ.

dziny téj Eustachy Grothus, w roku 1690 piastował urząd Kasztelana Żmudzkiego i był Starostą Szymańskim.

ГЕРБЪ

HERB

Г Р О Т У С Ы .

G R O T U S Y .



Въ золотомъ полѣ три копѣйныя желѣзка, рядомъ, остреемъ вверхъ. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

W polu złotém trzy groty obok siebie, ostrzami do góry ustawione. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Употребляютъ его :*

*Używają go :*

**Пашковичи**, въ прежней Землѣ Мельницкой осѣдлые. Изъ нихъ Андрей Пашковичъ въ 1769 году владѣлъ тамъ же помѣстьями.

**Paszkowiczowie**, w dawnéj Ziemi Mielnickiej osiedli. Z tych Andrzej Paszkowicz, w roku 1769 posiadał tamże dobra ziemskie.

**Влоцкіе**, изъ прежняго Воеводства Краковскаго. Яцекъ изъ Влокъ Влоцкій въ 1693 году купилъ у Гротуса имѣніе Бяла-вода съ принадлежностями, въ Повѣтъ Сандецкомъ.

**Włoccy**, w dawném Województwie Krakowskiém. Jacek z Włok Wlocki, w roku 1693 nabył od Grothusa dobra Biała-woda z przyległościami, w Powiecie Sandeckim.



ГЕРБЪ

Г Р И Ф Ъ.



HERB

G R Y F.

Въ красномъ полѣ серебряный грифъ, взвившійся на дыбы, влѣво. Въ наверхъ шлема выходящій такой же грифъ, съ золотымъ охотничьимъ рогомъ, влѣво.

*Употребляютъ его:*

**Аksamитовскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Подольскомъ осѣдлые. Игнатій изъ-Аksamитъ Аksamитовскій, будучи Посломъ Воеводства Подольскаго, подписалъ въ 1764 году актъ избранія Короля Станислава Августа. Онъ же въ награду заслугъ былъ назначенъ сперва Скарбникомъ Летичевскимъ, а потомъ Ловчимъ Воеводства Подольскаго.

**Бонковскіе**, родомъ изъ Воеводства Сѣрадскаго, имѣютъ проз-

W polu czerwonym gryf srebrny w lewo wspięty. W szczycie hełmu wychodzi takiż gryf ze złotą trąbą myśliwską w lewo.

*Używają go:*

**Aksamitowscy**, rodzina w dawném Województwie Podlaskim zamieszkała. Z téj Ignacy z Aksamit Aksamitowski, w roku 1764 elekcyę Króla Stanisława Augusta, jako Poseł Województwa Podolskiego podpisał. Tenże sam Ignacy, w nagrodę zasług, naprzód Skarbnikiem Leczywskim, a potem Łowczym Województwa Podolskiego, został mianowany.

**Wąkowscy**, w dawném Województwie Sieradzkiem, używają przy-



вище Якса и пишуться изъ-Заборова. Изъ нихъ Петръ, Чесникъ Цѣхановскій, въ 1728 году купилъ деревню Врониковъ-миѣйшій въ Пётрковскомъ Повѣтѣ. Николай, также Цѣхановскій Чесникъ, владѣлъ въ 1732 году имѣніемъ Соколя-Гура въ Повѣтѣ Радомскомъ. Станиславъ, Подстолій Черниговскій, въ 1765 году приобрѣлъ имѣніе Берновъ въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

**Бобры.** Изъ нихъ Адамъ Бобръ въ 1740 году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Цѣхановскаго. Антонъ въ 1778 году былъ помѣщикомъ деревни Домбровки, въ Землѣ Цѣхановской. Францискъ, владѣлецъ имѣнія Андрыхи и Марки въ Землѣ Визской, получилъ въ 1761 году мѣсто Лифляндскаго Чесника.

**Быковскіе,** съ прозвищемъ Якса. Изъ нихъ Францискъ въ 1728 году владѣлъ деревнею Пиваки въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Матвей, Подстолицъ Брацлавскій, въ 1733 году, какъ Посолъ Воеводства Минскаго, подписался на актъ избранія Короля Августа III. Балтазаръ, Чесникъ Бѣльскій, купилъ въ 1774 году въ Воеводствѣ Равскомъ имѣніе Бартошовка, Мрочковице и Вѣхновице, также половину имѣнія Самборже и Рутки.

домку Јаха и пишутъ się z Zaborowa. Z tych Piotr, Cześnik Ciechanowski, w roku 1728 nabył wieś Wroników mniejszy, w Powiecie Piotrkowskim. Mikołaj, także Cześnik Ciechanowski, w roku 1732 dobra Sokolą-Górę w Powiecie Radomskim posiadał. Stanisław, Podstoli Czerniechowski, w roku 1765 nabył dobra Bernów w Województwie Sandomierskiem leżące.

**Bobrowie.** Z téj rodziny Adam, w roku 1740 sprawował urząd Burgrabiego Grodzkiego Ciechanowskiego. Antoni, w roku 1768 był dziedzicem wsi Dąbrówki w Ziemi Ciechanowskiej. Franciszek Bóbr, dziedzie dóbr Andrychy i Marki w Ziemi Wizkiej położonych, w roku 1761 urząd Cześnika Inflantskiego otrzymał.

**Bykowscy.** Z téj rodziny przydomku Јаха używającej, Franciszek, w roku 1728 posiadał w Województwie Sieradzkiem wieś Pivaki. Maciej, Podstolie Braclawski, w roku 1733 jako Poseł Województwa Mińskiego, elekcye Króla Augusta III podpisał. Baltazar, Cześnik Biełski, nabył w roku 1774 dobra Bartoszkówkę, Mroczkowice i Wiechnowice, oraz połowę dóbr Samborzy i Rudki w Województwie Rавскимъ.



Той же фамиліи, но инаго рода, Иванъ Быковскій въ 1776 году получилъ отъ Короля Станислава-Августа дипломъ на потомственное дворянство съ вышеизображеннымъ гербомъ.

**Хамскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Плоцкомъ. Мартынь, Хорунжій Его Королевскаго Величества, владѣль имѣніемъ Лагевники, Лисино, Мишевко и Стефаны или Гомолчане, въ 1731 году. Яковъ, Войскій Плоцкій, въ 1770 году былъ помѣщикомъ Тупадлы.

**Хроновскіе**, изъ коихъ Михайль, сынъ Антона изъ-Хронова Хроновскаго, въ 1774 году получилъ отъ матери своей Уршули изъ дому Соболевскихъ, во владѣніе Соболевъ съ принадлежностями Сѣрадзка и Зоня, въ Воеводствѣ Краковскомъ.

**Дембицкіе изъ-Дембицъ**, съ прозвищемъ Якса, въ прежнемъ Воеводствѣ Сандомирскомъ осѣдлые. Иванъ Ловчій Визскій въ 1723 году владѣль имѣніемъ Воля-Сколянковска и Стржижевице. Антонъ, также Ловчій Визскій, купилъ въ 1740 году имѣніе Кобыляны-миѣйше. Антонъ, Подчашій Вислицкій, въ 1757 году, поступилъ въ Стольники того же Повѣта. Витъ, Модестъ и Яцекъ,

Z innéj rodziny tegoż samego nazwiska, Jan Bykowski, w roku 1776 otrzymał od Króla Stanisława Augusta, dyplom na szlachectwo dziedziczne wraz z powyższym herbem.

**Chamscy**, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Marcin, Chorąży Jego Królewskiej Mości, w roku 1731 dobra Łagiewniki, Lisino, Miszewko i Stefany albo Gómólczane posiadał. Jakób, Wojski Płocki w roku 1770 dziedziczył dobra Tupadły.

**Chronowscy**. Z téj rodziny Michał syn Antoniego z Chronowa Chronowskiego, w roku 1774 otrzymał na własność od swéj matki Urszuli z Sobolewskich, dobra Sobolów z przyległościami Sieradzka i Zonia w Województwie Krakowskiém.

**Dębicy z Dębicy** przydomku Jaxa, w dawném Województwie Sandomierskiém osiedli. Z tych Jan, Łowczy Wizki, w roku 1723 posiadał dobra Wolę Skolankowską i Strzyżewice. Antoni także Łowczy Wizki, nabył w roku 1740 dobra Kobyłany-mniejsze. Antoni, Podczaszy Wiślicki, w roku 1757 został w tymże Powiecie Stolnikiem. Wit, Modest i Jacek, synowie Sebastyana Dębickie-



сыновья Севастьяна Дембицкаго, Хорунжаго Вислицкаго, наследовавъ послѣ отца имѣніе Сваршовице-Гурне и Дольне, раздѣлили оное между собою въ 1779 году.

**Добки.** Изъ нихъ Андрей Добекъ въ 1724 году владѣлъ имѣніемъ Порадзовъ въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Иванъ въ 1781 году уступилъ сыну своему Станиславу собственное имѣніе свое Янковице-Пакошове въ Воеводствѣ Лѣнчицкомъ.

**Гладыши,** въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Николай изъ-Реглицъ Гладышъ въ 1581 году былъ помѣщикомъ деревни Лончки.

**Гродзицкіе,** въ прежнихъ Воеводствахъ Калишскомъ и Сѣрадскомъ основавшіеся. Осипъ изъ-Котулина Гродзицкій, Подстолій Земли Велюнской, въ 1751 году продалъ имѣніе свое Камѣнну. Осипъ, также изъ-Котулина, въ 1754 году купилъ имѣніе Нѣханово, Драхово, Потримо и Нова-весь въ Повѣтѣ Гнѣзенскомъ.

**Конарскіе,** въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ въ 1697 году былъ Бургравомъ Гродскимъ. Степанъ, въ 1736 году, былъ Мечникомъ Хенцинскимъ, а сыновья его Осипъ, Капитанъ цѣ-

го, Чорążего Вишлицкого, одзiedziczone po swym ojcu dobra Swarszowice górne i dolne, w roku 1779 pomiędzy siebie rozdzielili.

**Dobkowie.** Z téj rodziny Andrzej, w roku 1724 dobra Poradzów, w Województwie Sieradzkim dziedziczył. Jan, w roku 1781 dobra własne Jankowice-Pakoszowe w Województwie Łęczyckim leżące, synowi swemu Stanisławowi ustąpił.

**Gładyszowie,** w dawném Województwie Sandomierskim. Z tych Mikołaj Gładysz z Reglic, w roku 1581 wieś Łączki posiadał.

**Grodzicy,** w dawnych Kaliskim i Sieradzkim Województwach zamieszkiwali. Z tych Józef z Kotulina Grodzicki, Podstoli Ziemi Wieluńskiej, w roku 1751 dobra swoje Kamionnę sprzedał. Józef, także z Kotulina, w roku 1754 nabył dobra Niechanowo, Drachowo, Potrymowo i Nową-wieś w Powiecie Gnieźnieńskim.

**Konarscy,** różne strony kraju zamieszkiwali. Z tych Antoni, w roku 1697 urząd Burgrabiego Grodzkiego sprawował. Stefan, w roku 1736 był Miecznikiem Chęcińskim; synowie zaś jego: Józef, Kapitan w regi-



шаго Регимента Малой Булавы, и Станиславъ въ 1775 году продали большія помѣстья свои, доставшіяся имъ отъ бабки по матери. Иванъ Якса изъ-Конаръ Конарскій, Стольникъ Мозырскій, владѣль въ 1764 году имѣніемъ Букциники, Барцѣ, Бобровники и Прыга въ Воеводствѣ Троцкомъ.

**Коссовичи,** изъ Воеводства Кіевскаго. Василій Коссовичъ въ 1722 году получилъ въ наслѣдство отъ отца своего деревню Красно-ржечку.

**Кробановскіе,** изъ коихъ Иванъ въ 1699 году владѣль имѣніемъ Кробановъ-венкшій въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

**Квятковскіе.** Войтѣхъ въ 1700 году былъ помѣщикомъ имѣній Квяткова и Ливковъ въ Воеводствѣ Равскомъ. Александръ прежде 1755 года владѣль въ Землѣ Цѣхановской имѣніемъ Бернаты, которое сынъ его Адамъ наслѣдовалъ въ 1799 году.

**Квѣцинскіе.** Иванъ и сводный братъ его Иванъ Нуровскій наслѣдовали въ 1740 году, по завѣщанію матери ихъ Юзефы, имѣніе Гузаровка въ Пинскомъ Повѣтѣ.

mencie pieszym Булавы mniejszej, i Stanisław, sprzedawali w roku 1775 liczne dobra po babce z linii macierzystej odziedziczone. Jan Jaxa z Konar Konarski, Stolnik Mozyrski, dobra Bukciniki, Barcie, Bobrowniki i Prygę w Województwie Trockim przed rokiem 1764 posiadał.

**Kossowiczowie,** w dawnym Województwie Kijowskim. Z tych Bazyli Kossowicz, w roku 1722 wieś Krasnorzeczkę zwaną, po ojcu swym Janie odziedziczył.

**Krobanowscy.** Z tej rodziny Jan, w roku 1699 dobra Krobanów większy w Województwie Sieradzkim posiadał.

**Kwiatkowscy.** Wojciech, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Kwiatkowa i Liwków w Województwie Rawskim. Aleksander, przed rokiem 1755 posiadał dobra Biernaty w Ziemi Ciechanowskiej, które syn jego Adam, w roku 1799 w spadku odziedziczył.

**Kwiecińscy.** Z tej rodziny Jan Kwieciński, spólnie z przyrodnim swym bratem Janem Nurowskim, z mocy testamentu swjej matki Józefy, odziedziczyli w roku 1740 dobra



Яковъ въ 1769 году исправлялъ должность Подсудка Мендзыржецкаго въ Провинціи Великопольской.

**Леховичи**, въ прежнемъ Воеводствѣ Подольскомъ. Изъ нихъ Юрій-Вацлавъ владѣлъ тамъ же до 1688 года имѣніемъ Бутейки.

**Лѣсневскіе** или **Лѣснѣвскіе**. Григорій около 1694 года владѣлъ имѣніемъ Лѣснево-Зимнавода въ Бѣльской Землѣ. Матвей, Ловчій Остршешовскій, въ 1763 году былъ помѣщикомъ имѣнія Петрики въ Воеводствѣ Калишскомъ. Станиславъ въ 1763 году купилъ въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ имѣніе Рыбье и Суходолы.

**Малешевскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Изъ нихъ Оома до 1715 года владѣлъ имѣніемъ Кутаски въ Землѣ Дрогичинской.

**Марцинковскіе**, первоначально въ Воеводствѣ Кіевскомъ поселившіеся. Матвей около 1687 года владѣлъ тамъ же деревнею Корчовкою.

**Монкольскіе**, изъ прежняго Воеводства Сандомирскаго. Петръ изъ-Монколицъ Монкольскій Подсто-

лужа въ Powiecie Pińskim. Jakób, w roku 1779 urząd Podśędka Międzyrzeckiego w prowincyi Wielkopolskiej sprawował.

**Lechowiczowie**, w dawném Województwie Podolskiém. Z tych Jerzy Waclaw dwojga imion Lechowicz, posiadał tamże do roku 1688 dobra Butejki

**Leśniewscy** albo **Leśniowscy**. Z tych Grzegórz, około roku 1694 dobra Leśniewo-Zimna-woda w Ziemi Bielskiej dziedziczył. Mateusz Leśniowski, Łowczy Ostrzeszowski, w roku 1763 był właścicielem dóbr Petryki w Województwie Kaliskim. Stanisław, w roku 1763 nabył w Łęczyckim, dobra Rybie i Suchodoły.

**Maleszewscy**, w dawném Województwie Podlaskim. Z tych Tomasz, do roku 1715 dobra Kutaski w Ziemi Drohickej dziedziczył.

**Marcinkowscy**, rodzina pierwotnie w Województwie Kijowskiém zamieszkała. Z téj Maciej, około roku 1687 posiadał tamże wieś Korczówkę.

**Mąkolscy**, w dawném Województwie Sandomierskim. Z tych Piotr z Mąkolic Mąkowski, Podstoli



лій Добржинскій, въ 1720 году владѣль тамъ же имѣніемъ Бѣльвице.

**Насты.** Изъ рода ихъ Осипъ Настъ въ 1786 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Кцынскаго.

**Никлевичи,** изъ коихъ Францискъ въ 1787 году получилъ отъ Короля Станислава Августа патентъ на Стольничество Белзское.

**Отфиновскіе,** въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрадскомъ осѣдлые. Казиміръ Якса изъ-Отфинова Отфиновскій, Подчашій Любачевскій, въ 1774 году купилъ тамъ же имѣніе Огородзона.

**Папѣвскіе.** Изъ рода ихъ Станиславъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Липовиць въ Воеводствѣ Калишскомъ. Игнатій въ 1788 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Гостынскаго.

**Ротарскіе,** въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1792 году владѣль тамъ же имѣніемъ Малыщинъ.

**Скршишовскіе,** въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Лаврентій въ 1715 году былъ Бургравомъ или Вицерегентомъ Гродскимъ Луковскимъ.

Dobrzyński, w roku 1720 dobra Bielewice w témże Województwie posiadał.

**Nastowie.** Z téj rodziny Józef Nast, w roku 1786 urząd Komornika Ziemskiego Kcyńskiego sprawował.

**Nieklewiczowie.** Z tych Franciszek Nieklewicz, w roku 1788 otrzymał od Króla Stanisława Augusta, patent na Stolnikostwo Bełzkie.

**Otfinowscy,** w dawném Województwie Sieradzkiém. Kazimierz Jaxa z Otffinowa Otffinowski, Podczaszy Lubaczowski, w roku 1774 nabył tamże dobra Ogrodzona zwane.

**Papiewscy.** Z téj rodziny Stanisław, w roku 1763 był właścicielem dóbr Lipowie w Województwie Kaliskiém. Ignacy, w roku 1788 urząd Komornika Ziemskiego Gostyńskiego sprawował.

**Rotarscy,** w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Wojciech, do roku 1792 dobra Małyszczyn tamże posiadał.

**Skrzyszowscy,** w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Wawrzyniec, w roku 1715 urząd Burgrabiego albo Vice-Regenta Grodzkiego Łukowskiego sprawował.



**Уейскіе.** Изъ рода ихъ Христофоръ изъ Рупнѣва Уейскій, владѣя въ прежнемъ Воеводствѣ Сандомирскомъ имѣніемъ Свѣрчковъ, Хышовъ и частію деревни Бяла, передалъ оное въ 1720 году во владѣніе сыновьямъ своимъ Станиславу и Христофору.

**Вержбицкіе,** въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Изъ нихъ Іакинъ Вержбицкій, Мечникъ Повѣта Уржендовскаго, въ 1774 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Моляки и Воля-Вержбицка.

**Закршевскіе,** изъ коихъ Иванъ на-Кледзи и Звинячъ Закршевскій, Подчашій Вольнскій, купилъ въ 1727 году имѣніе Пржизоржъ въ Землѣ Гостынской.

**Знамѣровскіе,** въ прежнемъ Воеводствѣ Русскомъ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1739 году получилъ мѣсто Коморника Земскаго Хелмскаго.

**Жеромскіе.** Родъ ихъ, съ прозвищемъ Якса, жилъ большею частію въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Андрей Жеромскій въ 1715 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Бржиски. Севастьянъ до 1762 года былъ помѣщикомъ имѣнія Райковъ и Млодавнѣ-Каноничный. Ва-

**Уејscy.** Z тѣј rodziny Krzysztof z Rupniowa Ujejski, dziedziczył w dawném Województwie Sandomierskiém dobra Swierczków, Chyszów i część wsi Biała, które w roku 1720 synom swym Stanisławowi i Krzysztofowi na własność ustąpił.

**Wierzbiccy,** w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Hiacynt Wierzbicki, Miecznik Powiatu Urzędowskiego, w roku 1774 posiadał tamże dobra Moniaki i Wolę-Wierzbicką.

**Zakrzewscy.** Z тѣј rodziny Jan na Kledziu i Zwiniaczu Zakrzewski, Podczaszy Wołyński, w roku 1727 nabył dobra Przymorz w Ziemi Gostyńskiej leżące.

**Znamierowscy,** w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Wojciech, w roku 1739 urząd Komornika Ziemskiego Chełmskiego otrzymał.

**Żeromscy.** Rodzina ta przydomku Jaxa używająca, po największej części w dawném Województwie Sieradzkiém zamieszkiwała. Z тѣј Andrzej Żeromski, w roku 1715 posiadał tamże dobra Brzyski. Sebastian, do roku 1762 dobra Rajków i Młodawin-Kanoniczny dziedziczył.



лентинъ, Коморникъ Граничный Сѣрадскій, купилъ въ 1768 году имѣніе Радличце въ Воеводствѣ Калишскомъ

Walenty, Komornik Graniczny Sieradzki, nabył w roku 1768 dobra Radoliczyce w Województwie Kaliskim położone.

ГЕРБЪ

Г Р И Ф Ъ 2.



HERB

G R Y F 2.

Въ красномъ полѣ золотой грифъ, влѣво, держащій передъ собою охотничій рогъ. Въ наверхшѣ шлема выходитъ подобный же грифъ съ рогомъ какъ въ щитѣ.

*Употребляютъ его:*

**Пацёрковскіе**, происходящіе отъ Мартына Пацёрковскаго, который грамотою Станислава Августа Короля Польскаго въ 1768 году возведенъ въ потомственное дворянство.

W polu czerwonym gryf złoty w lewo, takąż trąbę myśliwską przed sobą trzymający. W szczycie hełmu wychodzi podobny gryf z trąbą jak na tarczy.

*Używają go:*

**Paciorkowscy**, pochodzący od Marcina Paciorkowskiego, któremu herb ten wraz z dziedzicznym szlachectwem, dyplomem Stanisława Augusta, Króla Polskiego, w roku 1768 nadany został.



ГЕРБЪ

Г Р И Ф Ъ 3.



HERB

G R Y F 3.

Въ красномъ полѣ золотой грифъ, вправо, съ опущеннымъ хвостомъ, держащій въ лѣвой лапѣ золотой перстень, а въ правой три строусовыя пера. Въ наверхъ шлема такія же перья въ золотомъ кольцѣ.

*Употребляютъ его:*

**Хронѣвскіе.** Происходятъ отъ Михаила Хронѣвскаго, бывшаго въ 1786 году Мечникомъ Земли Закрочимской.

W polu czerwonym gryf złoty w prawo z ogonem na dół, w lewej łapie pierścień złoty, a w prawej trzy pióra strusie trzymający. W szczycie hełmu także trzy pióra w złotej obrączce.

*Używają go:*

**Chroniewscy,** pochodzący od Michała Chroniewskiego, w roku 1786 Miecznika Ziemi Zakroczymskiej.



ГЕРБЪ

Г Р Ы З И М А .



HERB

G R Y Z I M A .

Въ красномъ полѣ три бѣлыя, одна надъ другою стоящія лисицы, вправо. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Гостынскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Познанскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Францискъ Борекъ Гостынской купилъ тамъ же въ 1743 году деревню Гоголево. Другой Францискъ Борекъ Гостынской, сынъ Казимира, въ 1760 году владѣль помѣстьями Хршаново, съ принадлежностями, Курцево и Курцевко въ Воеводствѣ Калишскомъ.

W polu czerwonym trzy lisy biały w prawo, jeden nad drugim stojące. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go:*

**Gostyńscy**, w dawnym Województwie Poznańskim osiedli. Z tych Franciszek Borek Gostyński nabył tamże w roku 1743 wieś Gogolewo. Inny zaś Franciszek Borek Gostyński, syn Kazimierza, w roku 1760 dobra Chrzanowo, z przyległościami Kurcewo i Kurcewko, w Województwie Kaliskim dziedziczył.



ГЕРБЪ

ГРЖИБОВСКІЙ.



HERB

GRZYBOWSKI.

Въ голубомъ полѣ серебряный крестъ, при концахъ котораго по золотой звѣздѣ; надъ нимъ золотой полумѣсяцъ, рогами вверхъ. Въ наверхъ шлема одна дворянская корона.

*Употребляютъ его :*

**Гржибовскіе**, родомъ изъ Земли Закрочимской. Изъ нихъ Амвросій Гржибовскій прежде 1747 года владѣлъ тамъ же помѣстьями Гржибово-Капусникъ, которыя окончательно въ 1788 году раздѣлили между собою его наследники.

W polu niebieskiem krzyż srebrny, po końcach ramion złote gwiazdy mający; nad nim księżyc złoty rogami w górę. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

*Używają go :*

**Grzybowscy**, w Ziemi Zakroczymskiej zamieszkali. Z tych Ambroży Grzybowski, przed rokiem 1747 dziedziczył tamże dobra ziemskie Grzybowo-Kapuśnik nazwane, które ostatecznie w roku 1788, jego spadkobiercy, pomiędzy siebie rozdzielili.



ГЕРБЪ

HERB

ГРЖИМАЛА.

GRZYMAŁA.



Въ золотомъ полѣ ворота отворенныя наружу, о трехъ башняхъ, изъ коихъ средняя выше; въ воротахъ рыцарь съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ, выходящихъ изъ трехъ башень, изъ коихъ средняя прямо вверхъ, а крайнія наклонены наружу.

*Употребляютъ его:*

**Будзишевскіе**, въ прежнихъ Нурской и Ломжинской Земляхъ осѣдлые. Изъ нихъ Валентій въ 1740 году владѣль имѣніемъ Пеньки-Соботки. Францискъ, Писарь Земскій Нурскій, въ 1748 году, купилъ имѣніе Пнѣво и Рыбно; сынъ же его Оома въ 1764 году былъ Посломъ

W polu złotém brama otwarta na zewnątrz, o trzech wieżach, z których środkowa wyższa; w bramie rycerz z mieczem do cięcia w prawo. W szczycie hełmu pięć piór strusich, a na nich trzy wieże, z których środkowa prosto w górę, a skrajne na zewnątrz pochylone.

*Używają go:*

**Budziszewscy**, w dawnych Ziemiach Nurskiej i Łomżyńskiej osiedli. Z tych Walenty, w roku 1740 dziedziczył dobra Pienki-Sobotki. Franciszek, Pisarz Ziemi Nurskiej, w roku 1748 nabył dobra Pniewo i Rybno; syn zaś jego Tomasz, w roku 1764 był Posłem na



Ломжинской Земли на элекціонномъ Сеймѣ. Гаспарій въ 1764 году былъ каптуровымъ Судьею той же Ломжинской Земли.

**Длуголэнцкіе.** Мелхіоръ и Оома владѣли имѣніемъ Длуголэнка въ Рожанской Землѣ, первый въ 1762 году, а послѣдній въ 1770 году. Петръ прежде 1775 года владѣлъ имѣніемъ Длуголэнка-Миросы въ Цѣхановской Землѣ.

**Добѣцкіе,** въ прежней Хелмской Землѣ водворившіеся. Мартынъ-Карль въ 1786 году былъ Писаремъ Гродскимъ Красноставскимъ.

**Домашовскіе,** въ Землѣ Луковской. Изъ нихъ Степанъ въ 1767 году купилъ тамъ же имѣніе Гоздъ и половину деревни Недзвѣдзи-кержъ.

**Дзѣржановскіе.** Станиславъ въ 1608 году продалъ имѣніе свое Собѣшки въ Тыкоцинскомъ Повѣтѣ. Николай, Войскій Вышгородской Земли, и Войтѣхъ владѣли помѣстьями въ Плоцкомъ Воеводствѣ, первый въ 1705 году Хоментовомъ, а послѣдній въ 1725 году Рогозинко-Калесью, а въ 1736 году Каниговымъ.

**Гонсовскіе,** въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ, Скарбникъ Подляскаго Вое-

Sejm elekcyjny z Ziemi Łomżyńskiej. Kasper, w roku 1764 był Sędzią Kapturowym w téjże Ziemi.

**Длуголэнцы.** Melchior, w roku 1762, a Tomasz, w roku 1770 dobra Długolękę w Ziemi Rożańskiej dziedziczyli. Piotr, przed rokiem 1775 posiadał dobra Długolękę-Mirosy w Ziemi Ciechanowskiej.

**Добіесцы,** w dawnéj Ziemi Chełmskiej. Marcin Karol, w roku 1786 sprawował urząd Pisarza Grodzkiego Krasnostawskiego.

**Домашовцы,** w Ziemi Łukowskiej. Z tych Stefan, w roku 1767 nabył tamże wieś Gozd i połowę wsi Niedźwiedzi-kierz.

**Дзержановцы.** Stanisław, w roku 1608 dobra Sobieszki w Powiecie Tykocińskim sprzedał. Mikołaj, Wojski Ziemi Wyszogrodzkiej, w roku 1705 dobra Chomentowo, a Wojciech, w roku 1725 dobra Rogozinko-Kales i w roku 1736, dobra Kanigowo, w Województwie Płockim posiadali.

**Гонсовцы,** w dawném Województwie Podlaskim. Z tych Stanisław, Skarbnik tegoż Województwa,



водства, въ 1722 году уступилъ имѣніе свое Кожаны, Черевки и Заѣнчки въ Брянскомъ Повѣтѣ братьямъ своимъ Мартыну и Семену Гонсовскимъ.

**Глоговскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Бѣльскомъ. Николай, въ 1699 году, получилъ должность Белзскаго Ловчаго. Александръ изъ Глоговиць Глоговскій въ 1753 году владѣлъ имѣніемъ Маеровъ и Биля. Семень, Судья Гродскій Бускій, въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ Белзскаго Воеводства.

**Гослицкіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Плоцкомъ. Изъ нихъ Иванъ въ 1628 году исправлялъ должность Писаря Гродскаго Плоцкаго.

**Грабовецкіе**, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Грабонога Грабовецкій, Стольникъ Добржинской Земли, былъ владѣльцемъ имѣнія Нѣцвѣ и Липница-Нѣмецка, которое въ 1759 году, послѣ его смерти, наслѣдовали сыновья его Гавриль и Иванъ.

**Грабовскіе**. Осипъ Войтѣховъ сынъ въ 1752 году былъ владѣльцемъ имѣнія Грабово-старе въ Ломжинской Землѣ.

**Гржималы**. Оома въ 1694 году былъ помѣщикомъ имѣнія Плас-

въ 1722 года Козаны, Черевки и Зайчзки в Powiecie Brańskim leżące, Marcinowi i Szymonowi Gąssowskiem na własność ustąpił.

**Глогосцы**, в давнемъ Војеводствѣ Бѣльскомъ. Миколай, в року 1699 номінацією на urząd Łowczego Bѣльскаго otrzymał. Aleksander z Głogowic Głogowski, в року 1753 добра Majerów i Biłę dziedziczył. Szymon, Sędzia Grodzki Buski, в року 1764 był Posłem na Sejm z tegoż Woјewodztwa.

**Гошлицы**, в давнемъ Војеводствѣ Пѣльскомъ. Z тѣй rodziny Jan, sprawował в року 1628 urząd Pisarza Grodzkiego Pѣльскаго.

**Грабовиесцы**, в давнемъ Војеводствѣ Краковскомъ. Z tych Andrzej z Grabonogu Grabowiecki, Stolnik Ziemi Dobrzyńskiej, posiadał добра Niecwię i Lipnicę-niemiecką, które po nim в року 1759, synowie jego Gabryel i Jan odziedziczyli.

**Грабовосцы**. Józef syn Wojciecha, в року 1752 był dziedzicem dóbr Grabowa-starego в Ziemi Łomżyńskiej.

**Грzymaловіе**. Tomasz, в року 1694 добра Płaskosze i Pinki



коше и Пенки въ Нурской Землѣ. Осипъ въ 1741 году купилъ въ Воеводствѣ Белзскомъ имѣніе Телятинъ. Антонъ на-Гржималахъ Гржимала въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ Ломжинской Земли.

**Яблоновскіе.** Иванъ, Подचाший Королевскій, въ 1638 году назначенъ былъ изъ Посольской Палаты Коммисаромъ для уплаты жалованья войскамъ расположеннымъ на Украинѣ. Антонъ, Мечникъ Подляскаго Воеводства, въ 1764 году продалъ сыну своему Осипу, Судьѣ Гродскому Летичевскому, городъ Говарчовъ вмѣстѣ съ тринадцатью деревнями, въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Игнатій, въ 1764 году, владѣлъ имѣніемъ Волька-Рокица въ Люблинскомъ Воеводствѣ. Станиславъ, въ 1792 году, исправлялъ должность Подстоля Нурской Земли.

**Язвинскіе.** Павелъ въ 1700 году купилъ имѣніе Выджгово и Пухалы въ Брянскомъ Повѣтѣ. Мартынъ, Подचाший Саноцкій, въ 1786 и 1791 годахъ владѣлъ имѣніемъ Язвины-Кочоты, Михаловъ, Стоковъ, Злотки и Пенсево въ Нурской Землѣ. Игнатій, въ 1790 году, владѣлъ имѣніемъ Піяново, Дачки, Глосы, Михны и Стожки въ Закрочимской Землѣ.

въ Зiemei Nurskiej posiadał. Józef, w roku 1741 nabył dobra Telatyn w Województwie Bełzkiem. Antoni na Grzymałach Grzymała, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Ziemi Łomżyńskiej.

**Jabłonowscy.** Jan, Podczaszy Królewski, w roku 1638 wyznaczony był z Koła Poselskiego, na Kommissarza do zapłacenia żołdu wojsku na Ukrainie rozłożonemu. Antoni, Miecznik Województwa Podlaskiego, w roku 1764 sprzedał synowcowi swojemu Józefowi, Sędziemu Grodzkiemu Latyczewskiemu, miasto Gowarczów z trzynastoma wsiami w Województwie Sandomierskiem. Ignacy, Podstoli Smoleński, w roku 1764 dobra Wólkę-Rokicką w Województwie Lubelskiem posiadał. Stanisław, w roku 1792 urząd Podstolego Ziemi Nurskiej sprawował.

**Jazwińscy.** Paweł, w roku 1700 nabył dobra Wydźgowo i Puchały w Powiecie Brańskim. Marcin, Podczaszy Sanocki, w roku 1786 i 1791, posiadał w Ziemi Nurskiej dobra Jazwiny-Koczoty, Michałów, Stoków, Złotki i Pęsewo. Ignacy, w roku 1790 dobra Pijanowo, Daczki, Głosy, Michny i Stożki w Ziemi Zakroczymskiej dziedziczył.



**Любятковскіе**, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Христофоръ въ 1699 году имѣніе свое Пршеводице и Радучъ отдалъ во владѣніе сыну своему Ивану.

**Лашевскіе**. Осипъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Саленчина, Сераковице, Каменице и Пуздро во въ Равскомъ и Плоцкомъ Воеводствахъ.

**Нѣциковскіе**, въ Визской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ еще въ 1501 году владѣль имѣніемъ Нѣцики.

**Охенковскіе**. Антонъ, съ прозвищемъ Рутка Охенковскій въ 1779 году владѣль имѣніемъ Тлуцець въ Рожанской Землѣ.

**Островскіе**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Войтѣхъ Подсудокъ Лэнчицкій, въ 1770 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Славошева съ принадлежностями, Бялоктуры и Гарбалинь.

**Пѣнтковскіе**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Иванъ въ 1737 году продалъ имѣніе свое Пѣнтково-чарне.

**Пинтовскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Лука въ 1747 году владѣль имѣніемъ Огоржелице.

**Lubiatowscy**, w dawném Wojewódtwie Rawskiem Z tych Krzysztof, w roku 1699 dobra Przewodowice i Raducz, synowi swemu Janowi na własność ustąpił.

**Łaszewscy**. Józef, w roku 1766 był dziedzicem dóbr Salenczyzna, Sierakowie, Kamieniec i Puzdrowa, w Wojewódtwach Rawskiem i Płockiem leżących.

**Niecikowscy**, rodzina w Ziemi Wizkiej rozkrzewiona. Z tej Stanisław, w roku 1501 dziedziczył już dobra ziemskie Nieciki.

**Ochekowscy**. Antoni, przydomku Rutka Ochekowski, w roku 1779 posiadał dobra Tluściec w Ziemi Rożańskiej.

**Ostrowscy**, w dawném Wojewódtwie Łęczyckiem. Z tych Wojciech, Podśedek Łęczycki, w roku 1770 był dziedzicem dóbr Sławoszewa z przyległościami Białokury i Garbalin.

**Piątkowscy**, w dawném Wojewódtwie Kaliskiem. Z tych Jan, w roku 1737 sprzedał dobra Piątkowo-czarne.

**Pintowscy**, w dawném Wojewódtwie Płockiem. Z tych Łukasz, w roku 1747 był dziedzicem dóbr Ogorzelic.



**Потулицкіе**, въ прежнемъ Черниговскомъ Воеводствѣ. Фамиліи этой Осипъ Ремигіанъ, Староста Боржеховскій и Млавскій, въ 1732 году былъ Черниговскимъ Воеводою.

**Прондзынскіе**. Владиславъ въ 1698 году владѣль имѣніемъ Шкулки въ Калишскомъ Воеводствѣ. Войтѣхъ въ 1740 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Домброва, въ послѣдствіи Дамрау прозваннаго, въ Воеводствѣ Поморскомъ. Антонъ изъ-Прондна Прондзынскій, Хорунжій Панцырной роты, въ 1742 году купилъ имѣніе Сержня, въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

**Рашевскіе**. Францискъ въ 1730 году владѣль имѣніемъ Вѣково въ Калишскомъ Воеводствѣ. Маркелль въ 1748 году купилъ имѣніе Сѣрославъ въ Познанскомъ Воеводствѣ.

**Рашовскіе**, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Осипъ, Подстолій Люблинскій, въ 1768 году купилъ тамъ же деревню Кѣлчевице.

**Сѣмяновскіе**, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ въ 1763 году пожалованъ отъ Короля Польскаго Августа III въ Каштеляны Равскіе.

**Potuliccy**, w dawném Województwie Czerniechowskiém. Z téj rodziny Józef Remigian, Starosta Borzechowski i Mławski, w roku 1732 urząd Wojewody Czerniechowskiego sprawował.

**Prączyńscy**. Władysław, w roku 1698 dziedziczył dobra Szkółki w Województwie Kaliskiem. Wojciech, w roku 1740 dobra Dąbrowę, później Damrau przezwane, w Województwie Pomorskiem posiadał. Antoni z Prądna Prączyński, Chorąży Roty Pancernéj, w roku 1742 nabył dobra Sierznia w Województwie Łęczyckiem.

**Raszewscy**. Franciszek, w roku 1730 był dziedzicem dóbr Wiekowa w Województwie Kaliskiem. Marcelli, w roku 1748 nabył dobra Sierosław w Województwie Poznańskiem.

**Raszowscy**, w dawném Województwie Lubelskiem. Z tych Józef, Podstoli Lubelski, w roku 1768 nabył tamże wieś Kiełczewice.

**Siemianowscy**, w dawném Województwie Rawskiem. Z tych Józef, w roku 1763 przez Króla Polskiego Augusta III, Kasztelanem Rawskim był mianowany.



**Скочинскіе**, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Михаилъ Лобъ-Скочинскій въ 1748 году завѣщалъ имѣніе свое Кобыляны въ Брестскомъ Воеводствѣ и Филиповиче въ Мозырскомъ Повѣтѣ сыну своему Егору и внукамъ, сыновьямъ тогожъ Егора, Ивану, Станиславу и Фелиціану, въ полное владѣніе.

**Сляскіе**. Казиміръ до 1671 года исправлялъ должность Закрочимскаго Чесника. Адамъ на-Слясахъ Сляскій, Полковникъ, въ 1770 году купилъ имѣніе Незнановице съ принадлежностями въ Сандомирскомъ Воеводствѣ.

**Соецкіе**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Станиславъ въ 1596 году имѣніе Сойки, Маленѣ и Вержбѣ передалъ во владѣніе сыновьямъ своимъ: Ивану, Егору и Андрею.

**Верецкіе**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Александръ въ 1702 году былъ помѣщикомъ имѣнія Сѣржня въ томъ же Воеводствѣ.

**Вельгурскіе**. Эваристъ, въ 1785 году исправлялъ должность Луковскаго Земскаго Коморника.

**Вѣщицкіе**. Карлъ, Подчашій

**Skoczyńscy**, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém. Z tych Michał Łob Skoczyński, testamentem z roku 1748 dobra dziedziczne Kobyłany w Województwie Brzeskiém, i Filipowicze w Powiecie Mozyrskim leżące, synowi swemu Jerzemu, oraz synom jego a swoim wnukom: Janowi, Stanisławowi i Felicyanowi, na własność zupełną przekazał.

**Ślascy**. Kazimierz, do roku 1671 urząd Cześnika Zakroczymskiego sprawował. Adam na Ślaskach Ślaski, Pułkownik, w roku 1770 nabył dobra Nieznanowice z przyległościami w Województwie Sandomierskiém.

**Sojесcy**, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Stanisław, w roku 1596 dobra dziedziczne Sojki, Malenie i Wierzbie, synom swoim: Janowi, Jerzemu i Andrzejowi, na własność ustąpił.

**Wereccy**, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Aleksander, w roku 1702 dziedziczył tamże dobra Sierznia.

**Wielgórscy**. Ewaryst, w roku 1785 sprawował urząd Komornika Ziemskiego Łukowskiego.

**Wieszczycy**. Karol, Podczaszy



Визскій, въ 1731 году купилъ цѣлую деревню Бялобржеги въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Станиславъ, Подстолій Гостынской, въ 1787 году владѣлъ имѣніемъ Вѣщице, Волька-Рациборовска, Залѣсице и Прусиновице въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

**Вевюровскіе**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Фамиліи этой Игнатій, Земскій Вѣлюнскій Регентъ, въ 1772 году продалъ имѣніе Лигота брату своему Лаврентію.

**Войдзбуны** или **Войзбуны**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Карлъ Войзбунъ былъ Перновскимъ Стольникомъ и въ 1772 году, въ награду заслугъ, получилъ отъ Короля Станислава Августа въ пожизненное владѣніе имѣніе Ширвинты.

**Заборовскіе**. Иванъ изъ-Заборова Заборовскій въ 1758 году былъ Коморникомъ Земскимъ Гнѣзненскимъ. Иванъ, сынъ Войтѣха изъ-Заборова, Судья Земскій Черскій, въ 1759 году передалъ имѣніе свое Тржебуча и Милево во владѣніе сыну своему Осипу, а въ 1762 году купилъ въ Ливской Землѣ имѣніе Синолѣнка, Грошки и Сточекъ. Францискъ изъ-Стараго-Заборова, Подсудокъ Сохачевскій, и Осипъ-Непомукъ, Заборовскіе купили въ

Wizki, w roku 1731 nabył całkowitą wieś Białobrzegi w Województwie Sandomierskiem. Stanisław, Podstoli Gostyński, w roku 1787 dziedziczył dobra Wieszczyce, Wólkę-Raciborską, Zalesice i Prusinowice w Województwie Łęczyckiem.

**Wiewiórowscy**, w dawném Województwie Kaliskiem. Z téj rodziny Ignacy, Rejent Ziemi Wieluński, w roku 1772 dobra Ligota bratu swemu Wawrzyńcowi sprzedał.

**Woydzbunowie** albo **Woyzbunowie**, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Karol Woyzbun, był Stolnikiem Parnawskim i w roku 1772 w nagrodę zasług majątność Szyrwinty, w dożywotnie posiadanie od Króla Stanisława Augusta otrzymał.

**Zaborowscy**. Jan z Zaborowa Zaborowski, w roku 1758 sprawował urząd Komornika Ziemi Gnieźnieńskiego. Jan syn Wojciecha z Zaborowa, Sędzia Ziemi Czerski, w roku 1759 synowi swemu Józefowi ustąpił dobra Trzebucza i Milewo, a w roku 1762 dobra Sinołęka, Groszki i Stoczek w Ziemi Liwskiej nabył. Franciszek ze Starego-Zaborowa Zaborowski, Podśudek Sochaczewski, w roku 1762 dobra Zabłotnię, a Józef Nepomucen, w roku



Равскомъ Воеводствѣ, первый въ 1762 году имѣніе Заблотню, а послѣдній въ 1766 году Стары-Заборовъ. Матвей, въ 1764 году владѣль имѣніемъ Пусьники въ Гостынской Землѣ. Осипъ-Яковъ, Подсудокъ Гостынской, въ 1776 году былъ Сеймовымъ Посломъ.

**Збѣржховскіе.** Брониславъ въ 1643 году былъ Писаремъ Земскимъ Гродскимъ. Николай, Подвоеводзый Рожанскій, въ 1784 году купилъ въ той же Землѣ имѣніе Мрочки, Кавки и Пэнгры. Матвей, Подвоеводзый Ломжинскій, Сеймовымъ Постановленіемъ 1788 года назначенъ въ Ломжинскую Землю Коммисаромъ для раскладки на земскія имущества подати офяры. Яковъ въ 1791 году награжденъ былъ Орденомъ Святаго Станислава.

**Зелинскіе,** въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Феликсъ изъ-Зелёны Зелинскій еще въ 1545 году исправлялъ должность Судьи Земскаго Плоцкаго.

**Жбиковскіе.** Казиміръ въ 1712 году былъ владѣльцемъ имѣнія Бродово-Витой въ Закрочимской Землѣ. Войтѣхъ въ 1756 году владѣль имѣніемъ Жбіки-Антоше въ Цѣхановской Землѣ.

1766 добра Stary-Zaborów, w Województwie Rawskiém nabyli. Maciej, w roku 1764 był dziedzicem dóbr Puśniki w Ziemi Gostyńskiej. Józef Jakób, Podśudek Gostyński, w roku 1776 był Posłem na Sejm.

**Zbierzchowscy.** Bronisław, w roku 1643 urząd Pisarza Grodzkiego Brzeskiego sprawował. Mikołaj, Podwojewodzy Rożański, w roku 1784 nabył w téjże Ziemi dobra Mroczi, Kawki i Pęgry. Maciej, Podwojewodzy Łomżyński, przez Uchwałę Sejmową z roku 1788, był wyznaczony na Kommissarza do Ziemi Łomżyńskiej, dla wykazania z dóbr Ziemskich podatku ofiarą zwanego. Jakób, w roku 1791 Orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.

**Zielińscy,** w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Feliks z Zielony Zieliński, jeszcze w roku 1545 urząd Sędziego Ziemskiego Płockiego sprawował.

**Żbikowscy.** Kazimierz, w roku 1712 posiadał dobra Brodowo-Witój w Ziemi Zakroczymskiej. Wojciech, w roku 1756 dobra Żbiki-Antosze w Ziemi Ciechanowskiej dziedziczył.



ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 2.



HERB

GRZYMAŁA 2.

Какъ въ первообразномъ гербѣ Гржимала, ворота отворенныя наружу, но съ поднятою рѣшеткою и безъ рыцаря. На вершье такое же.

*Употребляютъ его:*

**Бартольды**, въ прежней Цѣхановской Землѣ водворившіеся. Изъ нихъ Войтѣхъ, Скарбникъ Трембовельскій, въ 1753 году владѣль имѣніемъ Цержпигоржъ. Блажей въ 1764 году назначенъ былъ Пржасныцкимъ Подстолиемъ, и при томъ купилъ имѣніе Сонтршаска, которое послѣ смерти его наслѣдовали сыновья его Осипъ и Оома.

**Франкенберги**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ Франкенбергъ, Ловчій

Tak jak w pierwotnym herbie Grzymała, brama o trzech wieżach otwarta na zewnątrz, lecz z podniesioną kratą bez rycerza. Szczyt jak w poprzednim herbie.

*Używają go:*

**Bartoldowie**, w dawniej Ziemi Ciechanowskiej osiedli. Z tych Wojciech, Skarbnik Trębowelski, w roku 1753 dobra Cierzpigorz posiadał. Błażej, w roku 1764 nominację na urząd Podstolego Przasnyskiego otrzymał, tudzież nabył dobra Sątrzaska, które po śmierci jego, synowie Józef i Tomasz odziedziczyli.

**Frankenbergowie**, w dawnym Województwie Kaliskim. Z tej rodziny Stanisław Frankenberg, Łowczy



Мельницкій, въ 1756 году купилъ имѣніе Ощеклинъ и Рашевы.

**Пршибышевскіе**, въ прежнемъ Волынскомъ Воеводствѣ. Яковъ въ 1773 году былъ Писаремъ Гродскимъ Кржеменецкимъ.

**Знатовичи**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Станиславъ Знатовичъ въ 1791 году назначенъ въ должность Ротмистра Ковенскаго Повѣта.

Mielnicki, w roku 1756 nabył dobra Oszczeklin i Raszewy.

**Przybyszewscy**, w dawném Województwie Wołyńskim. Jakób, w roku 1773 sprawował urząd Pisarza Grodzkiego Krzemienieckiego.

**Znatowiczowie**, w dawném Województwie Trockim. Stanisław Znatowicz, w roku 1791 nominację na urząd Rotmistrza Powiatu Kowieńskiego otrzymał.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 3.



HERB

GRZYMAŁA 3.

Ворота, какъ въ первообразномъ гербѣ Гржимала, только о трехъ башняхъ одинаковой вышины. Въ наверхъ павлиныя перья, вмѣсто строусовыхъ.

*Употребляютъ его:*

**Любанскіе**, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ осѣдлые, изъ

Brama jak w pierwotnym herbie Grzymała, tylko o trzech wieżach równych. W szczycie hełmu w miejscu strusich, pióra pawie.

*Używają go:*

**Lubańscy**, w dawném Województwie Sandomierskim osiedli.



коихъ Феликсъ изъ—Любани Любанскій, Войскій Хэнцинскій, въ 1772 году продалъ имѣніе свое Крассовъ и Подлазье.

**Сломовскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Андрей въ 1789 году владѣль имѣніемъ Сломово.

**Туржанскіе**, въ прежней Львовской Землѣ. Андрей въ 1715 году назначенъ въ должность Войскаго той же Земли.

Z tych Feliks z Lubani Lubański, Wojski Chęciński, w roku 1772 sprzedał dobra swoje Krassów i Podłazie.

**Słomowscy**, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Andrzej, w roku 1789 był dziedzicem dóbr Słomowa.

**Turzańscy**, w dawnéj Ziemi Lwowskiéj. Andrzej, w roku 1715 nominacyę na urząd Wojskiego téjże Ziemi otrzymał.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 4.



HERB

GRZYMAŁA 4.

Щитъ какъ въ гербѣ Гржимала 3. Въ наверхъ шлема строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Гертики**, въ прежнемъ Виленскомъ Воеводствѣ осѣдлые, изъ коихъ Христофоръ Гертикъ, Каши-

Tarcza jak w herbie Grzymała 3. W szczycie hełmu strusie pióra.

*Używają go:*

**Hertykowie**, w dawném Województwie Wileńskiem osiedli. Z téj rodziny Krzysztof Hertyk, Kapitan



танъ Королевскихъ Польскихъ войскъ,  
въ 1792 году отдалъ брату своему  
Адаму-Рейнгольду Гертику во владѣ-  
ніе имѣніе свое Пацыняны въ Сло-  
нимскомъ Повѣтѣ

Wojsk Jego Królewskiej Mości Króla  
Polskiego, w roku 1792 dobra Pa-  
cyniany w Powiecie Słonimskim po-  
łożone, bratu swemu Adamowi Rejn-  
holdowi Hertykowi na własność  
ustąpił.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 5.



HERB

GRZYMAŁA 5.

Въ золотомъ полѣ каменная  
стѣна въ шесть рядовъ кирпича,  
о трехъ зубцахъ; на ней три  
подобныя башни, изъ коихъ  
средняя выше. Въ наверхъ  
шлема орлиное крыло, ребромъ  
вправо, стрѣлою влѣво прон-  
зенное.

*Употребляютъ его:*

**Жбиковскіе**, въ прежней За-  
кочимской Землѣ водворившіеся.  
Фамиліи этой Михаилъ, Степановъ  
сынъ, въ 1737 году обезпечилъ на

W polu złotém mur w sześć  
rzędów cegieł, o trzech blankach,  
na nim trzy podobne wieże z któ-  
rych środkowa wyższa. W szczy-  
cie hełmu skrzydło orle barkiem  
w prawo, strzałą w lewo prze-  
szyte.

*Używają go:*

**Żbikowscy**, w dawnéj Ziemi  
Zakroczymskiej osiedli. Z téj rodziny  
pochodził Michał po Stefanie Żbikow-  
ski, który w roku 1737 na dobrach



родовомъ имѣніи своемъ Борже-Пржехы приданое полученное за женою Малгоржатою Гроховскою.

dziedzicznych Borze-Przechy, dla żony swojej Małgorzaty Grochowskiej, summe posagową ubezpieczył.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 6.



HERB

GRZYMAŁA 6.

Щитъ какъ въ гербѣ Гржимала 5, только съ тремя башнями одинаковой вышины. Наверхше шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Гржимала.

*Употребляютъ его:*

**Лагуны.** Павелъ, Григорій и Оома, сыновья Мартына, въ 1733 году раздѣлили между собою имѣніе Покоево, доставшееся имъ въ наслѣдство послѣ отца ихъ. Адамъ, Ловчій Перемышльскій, въ 1762 году владѣль имѣніемъ Лагуны-вельке и мале въ Цѣхановской Землѣ. Степанъ въ 1739 году былъ владѣльцемъ имѣнія Ставяне въ Вонсовскомъ Повѣтѣ.

Tarcza jak w herbie Grzymała 5, tylko z trzema wieżami równemi. Szczyt hełmu jak w pierwotnym herbie Grzymała.

*Używają go:*

**Łagunowie.** Paweł, Grzegorz i Tomasz synowie Marcina, w roku 1733 podzielili się dobrami Pokojewo, po ojcu odziedziczonemi. Adam, Łowczy Przemyślski, w roku 1762 dobra Łaguny-wielkie i małe w Ziemi Ciechanowskiej dziedziczył. Stefan, w roku 1739 był właścicielem dóbr Stawiane w Powiecie Wąsowskiem.



**Пенчковскіе**, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Осипъ въ 1771 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Слассы.

**Ręczkowscy**, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Józef, w roku 1771 dobra Ślasy tamże posiadał.



ГЕРБЪ

Г У Л Ъ Ч Ъ .

Въ нѣмецкомъ щитѣ, въ голу-бомъ полѣ, золотое стропило, промежду трехъ золотыхъ лилій. Въ наверхъ шлема выходящая дѣва въ бѣлой одеждѣ съ отрубленными руками и распущенными волосами; въ голову ея воткнуты три веретена, обвита пряжею. Въ опорахъ два рыцаря въ бронѣ и съ копьями, обращенные къ щиту и руками подпершіеся въ бока къ наружной сторонѣ.

HERB

G U L C Z .

Na tarczy niemieckiej, w polu niebieskiem krokiew złota, pomiędzy trzema takimiż lilijami. W szczycie hełmu, wychodzi panna w białej szacie z obciętemi rękami i rozpuszczonym warkoczem; mająca utkwione w głowie trzy wrzeciona przędzą obwinięte. W pobocznicach dwa rycerze w zbrojach z włóczniami, do siebie zwrócenii i rękami na zewnątrz pod boki podparci.



*Употребляютъ его :*

**Гольчи**, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Францискъ Богуславъ Гольчъ въ 1745 году продалъ отъ имени своего и роднаго брата его Карла-Генриха Гольча наслѣдственное имѣніе Прусиново. Генрихъ же Гольчъ Староста Валѣцкій въ 1756 году купилъ тамъ же имѣніе Лубно.

*Używają go :*

**Golczowie**, w dawném Województwie Poznańskim osiedli. Z tych Franciszek Bogusław Golecz, swoim i brata rodzzonego Karola Henryka imieniem, w roku 1745 sprzedał dobra dziedziczne Prusinowo. Zaś Henryk Golecz, Starosta Wałecki, w roku 1756 nabył tamże dobra Łubno.

ГЕРБЪ

HERB

Г У Т А Г Ъ.

G U T A G.



Въ красномъ полѣ, на ребрѣ подковы, три строусовыя пера, между двухъ золотыхъ звѣздъ; въ срединѣ подковы золотая же звѣзда. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

W polu czerwonym na barku podkowy trzy pióra strusie, pomiędzy dwiema gwiazdami złotymi, w środku podkowy także gwiazda. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Употребляютъ его :*

**Гутаковскіе**, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ

*Używają go :*

**Gutakowscy**, w dawném Województwie Mazowieckim osiedli.



нихъ Людовикъ Гутаковскій, Староста Кампинскій и Подкоморій Великаго Княжества Литовскаго, въ 1791 году награжденъ Королемъ Польскимъ Станиславомъ Августомъ Орденами: Бѣлаго Орла и Святаго Станислава. Въ послѣдствіи, онъ былъ Сенаторомъ-Воеводою и Предсѣдателемъ въ Сенатѣ Царства Польскаго. Сынъ же его Вацлавъ Гутаковскій Шталмейстеръ Двора Его Императорскаго Величества доказавъ въ бывшей Депутациі того Сената права свои на Графскій титулъ, помѣщенъ въ списокѣ Графовъ въ 1824 году опубликованномъ, на основаніи чего и внесенъ нынѣ въ дворянскія книги Царства Польскаго.

Z tych Ludwik Gutakowski, Starosta Kampinoski i Podkomorzy Wielkiego Księstwa Litewskiego, Orderami Orła Białego i Śgo Stanisława, w roku 1791 przez Króla Stanisława Augusta zaszczycony został. Tenże sam, był później Senatorem-Wojewodą i Prezesem Senatu Królestwa Polskiego. Syn zaś jego Wacław Gutakowski, Koniusz Dworu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, udowodniwszy przed była Deputacją rzeczonoego Senatu, prawo do używania tytułu Hrabiego, zamieszczony został na liście Hrabiów w roku 1824 ogłoszonej; z mocy czego, jest obecnie do Książ Szlachty Królestwa wpisany.

ГЕРБЪ

ГВЯЗДИЧЪ.



HERB

GWIAZDZICZ.

Щитъ, золотымъ полумѣсяцемъ, рогами внизъ обращеннымъ, разделенъ по поламъ; на

Tarcza, księżycem złotym rogami na dół obróconym, w połowie podzielona; na księżycu



полумѣсяцъ въ верхнемъ голу-  
бомъ полѣ, золотой кавалерскій  
крестъ, а подъ полумѣсяцемъ  
въ серебряномъ полѣ золотая  
звѣзда. Въ наверхъ шлема три  
строусовыя пера; надъ среднимъ  
такая-же какъ въ щитѣ звѣзда.

*Употребляютъ его :*

**Брыкчинскіе.** Происходятъ  
отъ Антона Брыкчинскаго, которому  
Король Польскій Станиславъ Августъ  
за оказанныя государству заслуги и  
преданность Монарху, грамотою 1791  
года пожаловалъ потомственное дво-  
рянство вмѣстѣ съ вышеизображен-  
нымъ гербомъ.

w górném polu niebieskiém krzyż  
kawalerski złoty, a pod księży-  
cem w polu srebrném gwiazda  
złota. W szczycie hełmu trzy  
pióra strusie, nad środkowém ta-  
każ jak w tarczy gwiazda.

*Używają go :*

**Brykczyńscy,** pochodzący od  
Antoniego, który za zasługi dla kraju  
i wierność dla MONARCHY, miał sobie  
nadane Szlachectwo dziedziczne wraz  
z herbem powyższym, dyplomem Króla  
Polskiego Stanisława Augusta, w ro-  
ku 1791 podpisanym.

ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ.



HERB

ГАВДАНК.

Въ красномъ полѣ два сере-  
бряныя стропила со срѣзанными  
концами, обращенныя вершина-  
ми внизъ, и соединенныя между  
собою въ видѣ буквы W. Въ на-  
верхъ шлема такія же стропила.

W polu czerwonymъ dwie kro-  
kwie srebrne z końcami ściętymi,  
wierzchołkami na dół zwrócone,  
a ramionami z sobą w kształcie  
litery W złączone. W szczycie  
hełmu takżeż krokwie.



*Употребляютъ его:*

**Абламовичи**, въ прежнемъ Виленскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Игнатій Абламовичъ, рѣшеніемъ Герольдіи Имперіи 22 Сентября 1838 года № 2022, утвержденный въ дворянствѣ съ 1675 года, внесенъ въ дворянскія книги Царства, на основаніи 27 статьи Положенія о дворянствѣ.

**Абрамовичи**, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежнемъ Брацлавскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Родные братья: Антонъ, Константинъ, Осипъ и Иванъ въ 1743 году продали имѣніе Сѣмашкишки, наследованное ими послѣ отца ихъ, въ томъ же Воеводствѣ.

**Анквичи**, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Лаврентій изъ-Пославиць Скарбекъ-Анквичъ, Чесникъ Пильзенскій, въ 1774 году владѣль имѣніемъ Негославице.

**Бардзинскіе**, изъ прежняго Лэнчицкаго Воеводства. Войтѣхъ и Осипъ въ 1753 году наследовали тамъ же послѣ отца своего Ивана изъ-Бардзинина Бардзинскаго, Чесника Лэнчицкаго, имѣніе Глазновъ и Пнѣвко.

*Уzywają go:*

**Abłamowiczowie**, w dawném Województwie Wileńskim osiedli. Z tych Ignacy Abłamowicz, mając sobie przez Heroldyą Cesarstwa w dniu 22 Września 1838 roku do № 2022 przyznane Szlachectwo, jako od roku 1675 udowodnione, wpisany został z mocy Artykułu 27 Prawa o Szlachectwie, do Ksiąg Szlachty Królestwa.

**Abramowiczowie**, przydomku Skarbek, w dawném Województwie Braclawskim. Z których Antoni, Konstanty, Józef i Jan, bracia rodzeni, odziedziczone tamże po ojcu swym Adamie Abramowiczu, dobra Siemaszkiszki, w roku 1743 sprzedali.

**Ankwiczowie**, w dawném Województwie Sandomierskim. Z tych Wawrzyniec z Posławie Skarbek Ankwicz, Cześnik Pilzneński, w roku 1774 dobra Niegosławice posiadał.

**Bardzińscy**, w dawném Województwie Łęczyckim. Tam Wojciech i Józef, w roku 1753 po ojcu swym Janie z Bardzinina Bardzińskim, Cześniku Łęczyckim, dobra Głaznów i Pniewko odziedziczyli.



**Бялобржескіе**, въ Мазовшѣ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ награду военныхъ заслугъ получилъ въ 1393 году отъ Князя Мазовецкаго Ивана Старшаго въ вѣчное владѣніе тридцать уволокъ земли называемой Бялобржегъ. Потомки тогожъ Войтѣха, владѣя непрерывно имѣніемъ Бялобржеги, около 1651 года, стали называться отъ имѣнія сего Бялобржескими. Францискъ Бялобржескій, Чесникъ Бржезинскій въ 1759 году, отдалъ во владѣніе сыну своему Осипу имѣніе Домѣховице въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ.

**Бялопѣтровичи**, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Егоръ Бялопѣтровичъ, Ловчій Лидскій, Судья Гродскій Новогродскій, въ 1780 году былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Лифляндскаго Воеводства.

**Бялоскурскіе**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Яковъ въ 1730 году былъ владѣльцемъ имѣнія Михальче въ томъ же Воеводствѣ. Того же имени Бялоскурскій въ 1742 году владѣль имѣніемъ Голэмбочекъ въ Землѣ Добржинской.

**Боровскіе**. Адамъ въ 1653 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Иванъ въ 1694 году купилъ имѣніе Сарново въ Добржинской Землѣ.

**Бялобрзесцы**, w Mazowszu. Z tych Wojciech, w nagrodę czynów wojennych, od Jana, Starszego Księcia Mazowieckiego, w roku 1393 otrzymał na własność trzydzieści włók ziemi Białobrzeg zwanéj. Potomkowie tegoż Wojciecha, ciągle dziedzicząc dobra Białobrzegi, około roku 1651 od tychże, nazwisko Białobrzeskich przyjęli. Franciszek Białobrzeski, Cześnik Brzeziński, w roku 1759 dobra swoje Domiechowice w Województwie Sieradzkim, synowi swemu Józefowi ustąpił.

**Бялопѣотровичowie**, w dawném Wielkim Księztwie Litewskim. Z tych Jerzy Białopiotrowicz, Łowczy Lidzki, Sędzia Grodzki Nowogrodzki, w roku 1780 był Posłem na Sejm z Województwa Inflantskiego.

**Бялоскѣрсцы**, w dawném Województwie Kaliskim. Z tych Jakób, w roku 1730 dobra Michalcze tamże posiadał. W Ziemi Dobrzyńskiej inny Białoskórski tegoż samego imienia, w roku 1742 wieś Głęboczek dziedziczył.

**Borowscy**. Adam, w roku 1653 był Posłem na Sejm. Jan, w roku 1694 nabył dobra Sarново w Ziemi Dobrzyńskiej. Franciszek,



Францискъ въ 1704 году исправлялъ должность Подчашаго Кіевскаго.

**Будзишевскіе**, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Матвей-Константинъ, въ 1718 году, былъ Мечникомъ Нурской Земли, а Антонъ въ 1763 году владѣлъ въ той же Землѣ имѣніемъ Будзишево-Ксексоты.

**Хоржевскіе**. Иванъ въ 1693 году былъ назначенъ Подкоморіемъ Новогородскимъ.

**Чарковскіе**, въ прежней Дрогичинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, въ 1675 году купилъ имѣніе Свѣнцкъ, Мацковѣнта.

**Добошинскіе**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Осипъ Каетановъ сынъ, Скарбникъ Троцкій, въ 1794 году владѣлъ имѣніемъ Препунты.

**Довгяловичи**, изъ Троцкаго же Воеводства. Фамиліи сей Юрій Довгяловичъ, въ 1768 году, продалъ имѣніе свое Оржехово иначе Прокоповщина называемое.

**Дуниковскіе**. Михайлъ въ 1790 году былъ назначенъ Королемъ Польскимъ въ должность Стольника Галицкаго.

**Гембаржевскіе**. Павелъ въ

въ 1704 году справовалъ urząd Подчашаго Кіевскаго.

**Budziszewscy**, w dawnéj Ziemi Nurskiej. Z tych Mateusz Konstanty, w roku 1718 sprawował urząd Miecznika téjże Ziemi; zaś Antoni, tamże w roku 1763 dobra Budzisze-wo-Хехоты posiadał.

**Chorzewscy**. Jan, w roku 1693 był mianowany Podkomorzym Nowogrodzkim.

**Czarkowscy**, w dawnéj Ziemi Drohickiej. Z tych Jakób, w roku 1675 nabywał dobra Święck-Maćkowieća.

**Doboszyńscy**, w dawném Województwie Trockim. Z tych Józef syn Kajetana, Skarbnika Trockiego, w roku 1794 dobra Prepunty posiadał.

**Dowgiałowiczowie**, w dawném Województwie Trockim. Z tych Jerzy Dowgiałowicz, w roku 1768 sprzedał dobra swoje Orzechowo, inaczej Prokopowszczyzna zwane.

**Dunikowscy**. Michał, w roku 1790 urząd Stolnika Halickiego od Króla Polskiego otrzymał.

**Gembarzewscy**. Paweł, w ro-



1767 году, исправлялъ должность Судьи Гродскаго Бускаго.

**Гарабурды**, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Юрій Гарабурда въ 1773 году былъ Регентомъ Гродскимъ Новогродскимъ.

**Кѣлчевскіе**, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ Скарбекъ Кѣлчевскій, Стольникъ Уржендовскій, въ 1744 году, получилъ въ наслѣдство послѣ отца своего Ремигіана имѣніе Хржесне и Вуювка. Антонъ Кѣлчевскій въ 1752 году владѣлъ имѣніемъ Камеонецъ и Волька въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ состоявшимъ. Михаилъ въ 1769 году продалъ имѣніе свое Подпунѣ въ Троцкомъ Воеводствѣ.

**Колачковскіе**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Конаръ Колачковскій, въ 1679, году владѣлъ частию деревни Пруски, сынъ же его Яцекъ въ 1760 году продалъ деревню свою Калейчице въ Мельницкомъ Повѣтѣ. Осипъ изъ-Конаръ и Колачковицъ Колачковскій, въ 1722 году продалъ имѣніе свое Свѣчова, въ Сандомирскомъ Воеводствѣ, въ полное владѣніе сыну своему Михаилу-Осипу Колачковскому Подчашему Остршешовскому. Матвей изъ-Конаръ Колачковскій, Судья

ку 1767 справовалъ urząd Сѣдзiego Grodzkiego Buskiego.

**Нарабурдовіе**, w dawném Wielkiém Księstwie Litewskim. Jerzy Naraburda, w roku 1773 był Regentem Grodzkim Nowogrodzkim.

**Кієлчевscy**, w dawném Województwie Mazowieckim. Z tych Jan Skarbek Kієлчевski, Stolnik Urzędowski, w roku 1744 dobra Chresne i Wujówka, po ojcu swym Remigianie odziedziczył. Antoni Kієлчевski, w roku 1752 posiadał dobra Kamieniec i Wólkę w Województwie Brzesko-Kujawskim położone. Michał, w roku 1769 dobra Podpunie, w Województwie Trockim posiadane sprzedawał.

**Колачкowscy**, w dawném Województwie Łęczyckim. Andrzej z Konar Kołaczkowski, w roku 1679 dziedziczył część wsi Pruski; syn zaś jego Jacek, wieś Kalejczyce w Powiecie Mielnickim w roku 1760 sprzedał. Józef z Konar i Kołaczkowie Kołaczkowski, dobra swoje Swieczowa, w Województwie Sandomierskim leżące, synowi swemu Michałowi-Józefowi Kołaczkowskiemu Podczaszemu Ostrzeszowskiemu, na własność zupełną w roku 1722 ustąpił. Maciej z Konar Kołaczkowski, Sędzia



Земскій Познанскій, въ 1760 году владѣль имѣніемъ Манѣчки въ Познанскомъ Воеводствѣ. Яковъ, въ 1786 году былъ владѣльцемъ имѣнія Марженцице въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ.

**Конарскіе**, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Павелъ-Христофоръ въ 1710 году купилъ имѣніе Гнушино.

**Коржибскіе**, изъ прежняго Плоцкаго Воеводства. Адамъ въ 1731 году владѣль тамъ же имѣніемъ Смардзеве-Влосты и Снѣгоцино.

**Коссовскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Мартынъ, съ прозвищемъ Полякъ Коссовскій, въ 1544 году владѣль цѣлою деревнею Зимне

**Козетульскіе**, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Иванъ Скарбекъ - Козетульскій отдалъ въ 1635 году имѣніе свое Козетулы сыну своему Мартыну.

**Крушевскіе**. Фамилія многочисленная, въ разныхъ странахъ края осѣдая. Иванъ въ 1661 году купилъ имѣніе Любиче и Трипуць въ Гонѣндзкомъ Повѣтѣ. Павелъ въ 1738 году владѣль имѣніемъ Хмѣлево, Хмѣлевко, Дзержги и За-

Ziemski Poznański, w roku 1760 był dziedzicem dóbr Manieczki w Województwie Poznańskim. Jakób, w roku 1786 dobra Marzęcice, w Województwie Sieradzkim posiadał.

**Konarscy**, w dawném Województwie Poznańskim. Z téj rodziny Paweł Krzysztof, w roku 1710 dobra Gnuszyno nabył.

**Korzybscy**, w dawném Województwie Płockim. Z tych Adam, w roku 1731 dziedziczył tamże dobra Smardzewo-Włosty i Sniegocino.

**Kossowscy**, w dawném Województwie Sieradzkim. Z tych Marcin przydomku Polak Kossowski, w roku jeszcze 1544 był dziedzicem całkowitej wsi Zimne nazwanej.

**Kozietulscy**, w dawném Województwie Mazowieckim. Z tych Jan Skarbek Kozietulski, w roku 1635 dobra Kozietuły ustąpił synowi swemu Marcinowi.

**Kruszewscy**. Rodzina liczna, i w różnych stronach kraju osiadła. Jan, w roku 1661 nabył dobra Lubicze i Trypucie w Powiecie Goniądzkim. Paweł, w roku 1738 dobra Chmielewo, Chmielewko, Dzierzgi i Zacharzewo w Ziemi Łomżyńskiej



харжево въ Ломжинской Землѣ. Адамъ въ 1714 году владѣль имѣніемъ Цыбулице и Бочки-Заржечне въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ, а Яковъ въ 1737 году, въ томъ же Воеводствѣ имѣніемъ Боржевекъ и Шелиги. Михаилъ въ 1737 году былъ помѣщикомъ имѣнія Круше въ Плоцкомъ Воеводствѣ, а Яковъ въ 1779 году въ томъ же Воеводствѣ имѣнія Голушинъ съ принадлежностями. Иванъ Полковникъ Коронныхъ Войскъ, въ 1777 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Бонковъ, Цѣпла и Свинѣвъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Матвей, въ 1702 году, продалъ имѣніе свое Крушево-Бродово въ Бѣльской Землѣ. Павелъ, Подчашій Бѣльской Земли, въ 1733 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Мартынъ въ 1756 году купилъ въ Бѣльской Землѣ помѣстья Трусколясы—Ляхы и Ольшина, а Иванъ, Хорунжій и Маршалокъ Каптуровыхъ Судовъ тойже Земли, въ 1764 году былъ Посломъ на Сеймъ отъ Воеводства Подляскаго.

**Крживинскіе**, изъ коихъ Станиславъ въ 1703 году, исправлялъ должность Подчашаго Черниговскаго.

**Лещинскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Михаилъ Скарбекъ—Лещинскій, въ 1652 году, передалъ имѣніе свое Ижице во владѣніе сыну

дзiedziczył. Adam, w roku 1714 wsie Cybulice i Boczki-Zarzeczne; zaś Jakób, w roku 1737 dobra Borzewek i Szeligi, w Województwie Łęczyckiem posiadali. Michał, w roku 1737 dobra Krusze, a Jakób, w roku 1779 dobra Gołuszyn z przyległościami, w Województwie Płockiem dziedziczyli. Jan, Pułkownik Wojsk Koronnych, w roku 1777 posiadał dobra Bąków, Ciepła i Swiniów, w Województwie Sandomierskiem leżące. W Ziemi Bielskiej: Mateusz, w roku 1702 sprzedał dobra Kruszewo-Brodowo. Paweł, Podczaszy Ziemi Bielskiej, w roku 1733 był Posłem na Sejm. Marcin, w roku 1756 nabył tamże dobra Truskolasy-Lachy i Olszyna, a Jan, Chorąży i Marszałek Sądów Kapturowych Ziemi Bielskiej, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Województwa Podlaskiego.

**Krzywińscy**, z których Stanisław, do roku 1703 sprawował urząd Podczaszego Czerniechowskiego.

**Leszczyńscy**, w dawném Województwie Sieradzkiem. Z tych Michał Skarbek Leszczyński, wieś Izyce synowi swemu Józefowi w roku 1652 ustąpił. Fabian, w roku 1744 dobra



своему Осипу. Фабіянъ въ 1744 году владѣль имѣніемъ Лещино въ Плоцкомъ Воеводствѣ. Михаилъ, Подчашій Сандомирскаго Воеводства, въ 1769 году купилъ помѣстья Пентковице-Сандомирске, Радомске, Волька-пташа и Михаловъ въ Сандомирскомъ Повѣтѣ. Осипъ, Чесникъ Равскій, въ 1788 году былъ Сеймовымъ Посломъ.

**Магнускіе.** Андрей, въ 1771 году, владѣль имѣніемъ Каптуры съ принадлежностями въ Равскомъ Воеводствѣ. Оома, въ 1786 году, владѣль имѣніемъ Бяла-гура въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

**Милковскіе,** въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Каетанъ изъ-Милкова Милковскій, въ 1757 году, подарилъ отцу своему Карлу деревню Завадка. Михаилъ въ 1757 году купилъ имѣніе Воля-Бабска въ Равскомъ Воеводствѣ.

**Одеховскіе,** въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей родные братья: Карлъ, Чесникъ Новогродскій, и Францискъ, сыновья Антона изъ-Одеховиць Одеховскаго, въ 1766 году продали доставшееся имъ отъ отца ихъ имѣніе Одеховъ-Зеленевъ.

**Оссовскіе.** Варѣоломей въ 1733 году былъ Сеймовымъ Посломъ

Leszczyno, w Województwie Płockim dziedziczył. Michał, Podczaszy Województwa Sandomierskiego, w roku 1769 nabył dobra Pętkowice-Sandomierskie i Radomskie, Wólkę-Ptaszą i Michałów w Powiecie Sandomierskim. Józef, Cześnik Rawski, w roku 1788 był Posłem na Sejm.

**Magnuscy.** Andrzej, w roku 1771 posiadał dobra Kaptury z przyległościami w Województwie Rawskim. Tomasz, w roku 1786 dobra Biała-góra w Województwie Łęczyckim dziedziczył.

**Miłkowscy,** w dawnym Województwie Krakowskim. Z tych Kajetan z Miłkowa Miłkowski, w roku 1757 wieś Zawadkę, ojcu swemu Karolowi ustąpił. Michał, w roku 1757 nabył dobra Wolę-Babską w Województwie Rawskim.

**Odechowscy,** w dawnym Województwie Łęczyckim. Z tej rodziny Karól, Cześnik Nowogrodzki i Franciszek bracia rodzeni, synowie niegdy Antoniego z Odechowic Odechowskiego, odziedziczone po tymże ojcu dobra Odechów-Zieleniew, w roku 1766 sprzedali.

**Ossowscy.** Bartłomiej, w roku 1733 był Posłem na Sejm.



**Пенкославскіе**, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Осипъ изъ-Пенкослава Стольникъ Лифляндскій и Николай, родные братья Пенкославскіе, въ 1703 году раздѣлили между собою наслѣдованное ими послѣ отца ихъ имѣніе Хобржаны и Калинѣ съ принадлежностями. Иванъ Скуба Пенкославскій, Хорунжиць Равскій, въ 1759 году продалъ имѣніе свое Хобржаны.

**Пётровскіе**, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Иванъ изъ-Тарновки Пётровскій, въ 1645 году, продалъ имѣніе свое Терновъ и Воля-Герновска.

**Радонскіе**, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ, Судья Хэнцинскій Гродскій, въ 1750 году получилъ мѣсто Подстоля Опочинскаго. Иванъ же, въ 1773 году, прибрѣлъ имѣніе Рогѣнице, Огарка и Щодровъ съ принадлежностями.

**Радзѣнтковскіе**, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Андрей, въ 1739 году, владѣлъ имѣніемъ Ружице-Зміёве.

**Рогозинскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нимъ Николай, Чесникъ Калишскій, въ 1600

**Рѣкославскіе**, w dawném Wojewódtwie Sandomierskiém. Józef z Rękosławia, Stolnik Inflancki, i Mikołaj bracia rodzeni, w roku 1703 podzielili się dobrami Chobrzany i Kalenie z przyległościami, po rodzicach na siebie spadłemi. Jan Skuba Rękosławski, Chorążyc Rawski, w roku 1759 sprzedał dobra swoje Chobrzany.

**Piotrowscy**, w dawném Wojewódtwie Lubelskiém. Z tych Jan z Tarnówki Piotrowski, w roku 1645 dobra Ternów i Wolę-Ternowską sprzedał.

**Radońscy**, przydomku Skarbek, w dawném Wojewódtwie Sandomierskiém. Z tych Antoni, Sędzia Grodzki Chęciński, w roku 1750 urząd Podstolego Opoczyńskiego otrzymał; a Jan, w roku 1773 nabył dobra Rogienice, Ogarka i Szczodrów z przyległościami.

**Radziątkowscy**, w dawném Wojewódtwie Łęczyckiém. Z tych Andrzej, w roku 1739 posiadał dobra Rużyce-Zmijowe,

**Rogosińscy**, w dawném Wojewódtwie Sieradzkiém. Z tych Mikołaj, Cześnik Kaliski. w roku 1600



году владѣль имѣніемъ Ржонсно, а Петръ въ 1652 году продалъ деревню свою Прондзеву въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

**Рудзкіе**, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежней Черской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ, Писарь той же Земли, въ 1713 году владѣль имѣніемъ Рудки и Рыкалы; онъ же около 1725 года исправлялъ должность Подкоморія Черскаго. Александръ владѣль помѣстьями Варпенсы, Руды и Цехлина, которыми послѣ его смерти подѣлились сыновья его Павелъ и Осипъ въ 1715 году. Степанъ, Скарбникъ Брацлавскій, въ 1756 году, наслѣдовалъ послѣ отца своего Ивана имѣніе Санки. Антонъ, въ 1773 году, исправлялъ должность Коморника Черской Земли.

**Скарбки или Скарбеки.** Фридрихъ и Осипъ доказавъ въ бывшей Депутации Сената Царства Польскаго права свои на Графское достоинство, были внесены въ списокъ опубликованный въ 1824 году, и на семь основаній записаны въ дворянскія книги.

**Слонки**, въ прежней Черской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ-Антонъ Скарбекъ Слонка, Войскій-венкшій Черской Земли, въ 1767 году владѣль имѣніемъ Дылево и Дылевко.

былъ дзiedzicomъ dóbr Rzасna. Piotr, w roku 1652 wieś swoją Prądzewo w Województwie Łęczyckimъ sprzedawał.

**Rudzcy**, przydomku Skarbek, w dawniej Ziemi Czerskiej. Z tych Jan Pisarz téjże Ziemi, w roku 1713 posiadał dobra Rudki i Rykały; tenże sam około roku 1725 sprawował urząd Podkomorzego Czerskiego. Aleksander, był dзiedzicomъ dóbr Warpęsów, Rudy i Ciechlina, które po jego śmierci, synowie Paweł i Józef, pomiędzy siebie w roku 1715 rozdzielili. Stefan, Skarbnik Braclawski, w roku 1756 odziedziczył po ojeu swym Janie dobra Sanki. Antoni, w roku 1773 urząd Komornika Ziemi Czerskiej sprawował.

**Skarbkowie.** Fryderyk i Józef, udowodnili przed byłą Deputacją Senatu Królestwa, prawa swoje do używania tytułu Hrabiów i byli pomieszczeni na liście Hrabiów, w roku 1824 ogłoszonej; z téj zasady do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

**Słankowie**, w dawniej Ziemi Czerskiej. Z tych Jan Antoni Skarbek Słanka, Wojski-większy téjże Ziemi, w roku 1767 posiadał dobra Dylewo i Dylewko.



**Суходольскіе**, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ-Адамъ, въ 1700 году, купилъ у матери своей городъ Реѣвецъ съ тремя смежными деревнями.

**Тафиловскіе**, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Янушъ владѣлъ имѣніемъ Куржатки, которое по смерти его раздѣлили между собою восемь сыновей его. Потомки сего Януша, владѣя одни послѣ другихъ частями имѣнія Куржатки, для различенія своихъ владѣній, стали оныя называть: Куржатки-Дзѣржбя, Теофилъ и Тафилы; владѣльцы же сего послѣдняго имѣнія, около 1557 года, начали писаться Тафилами, а на послѣдокъ въ 1682 году назвали Тафиловскими.

**Точиловскіе**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Францискъ въ 1750 году владѣлъ имѣніемъ Лабентникъ, Скродзкѣ и Чарна-весь.

**Точискіе**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Юрій въ 1665 году былъ назначенъ Коморникомъ Земскимъ Дрогичинскимъ. Мартынъ Точискій въ 1715 году купилъ въ Ливской Землѣ имѣніе Маковецъ; сынъ же его Матвей, Судья Каптуровый, въ 1764 году былъ Посломъ на Элекціонномъ Сеймѣ.

**Suchodolscy**, w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Piotr Adam, w roku 1700 nabył od matki swéj dobra, miasto Rejowiec z trzema przyległemi wsiami.

**Tańłowscy**, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Janusz, posiadał dobra Kurzatki, któremi się w roku 1475 ośmiu jego synów podzieliło. Potomkowie rzeczzonego Janusza, dziedzicząc jedni po drugich, części dóbr Kurzatki, dla odróżnienia swoich posiadłości, takowe nazywali: Kurzatki-Dzierzbia, Teofile i Tańły; posiadacze zaś téj ostatniéj nieruchomości, około roku 1557 Tańłami, a nareszcie w roku 1682 Tańłowskiemi pisać się poczęli.

**Toczyłowscy**, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Franciszek, w roku 1750 dobra Łabętnik, Skrodzkie i Czarna-wieś posiadał.

**Toczyscy**, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jerzy, w roku 1665 był mianowany Komornikiem Ziemi Drohickim.— W Ziemi Liwskiej Marcin Toczyski, w roku 1715 nabył dobra Makowiec; syn zaś jego Mateusz, Sędzia Kapтурowy, w roku 1764 był Posłem na Sejm Elekcyjny.



**Ватрашевскіе**, въ прежнемъ Минскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Юліанъ-Варѳоломей, въ 1740 году, продалъ имѣніе свое Ловняны-Ватрашишки.

**Важинскіе**. Происходятъ отъ Матвея-Силвестра, которому Король Польскій Сигизмундъ, въ награду отличныхъ заслугъ его въ военной службѣ, грамотою въ 1601 году пожаловалъ потомственное дворянство, вмѣстѣ съ гербомъ Габданкъ. Сигизмундъ Важинскій, въ 1733 году, приобрѣлъ помѣстья Сонхоцинъ-Прага, Чижево, Бадурки и Сухарды въ въ Вышегородской Землѣ.

**Войчинскіе**, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Ѳедоръ на-Водзичнѣ Скарбекъ-Войчинскій, Подкоморій тогожъ Воеводства, въ 1785 году награжденъ Орденомъ Св. Станислава.

**Воеводскіе**. Казиміръ въ 1719 году исправлялъ должность Бургграва Земскаго Познанскаго. Петръ, въ 1731 году, получилъ мѣсто Смоленскаго Подстоля. Онъ же въ 1750 году, уступилъ имѣніе свое Воеводки-Панки и Нагорне въ Землѣ Дрогичинской сыну своему Павлу. Андрей въ 1769 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Ливскаго. Антонъ-Францискъ, Бургравъ

**Ватрасzewscy**, w dawném Województwie Mińskiem. Z téj rodziny Julian Bartłomiej, w roku 1740 sprzedał dobra Łowniany - Watraszyski.

**Ważynscy**, pochodzący od Macieja Sylwestra, któremu za odznaczenie się w zawodzie Wojskowym, Król Polski Zygmunt, dziedziczne szlachectwo wraz z herbem Habdank, dyplomem z roku 1601 udzielił. Zygmunt Ważyński, w roku 1733 nabył dobra Sąhocin-Praga, Czyżewo, Badurki i Suchardy, w Ziemi Wyszogrodzkiej leżące.

**Woyczyńscy**, w dawném Województwie Rawskiem. Z tych Teodor na Wodzieczny Skarbek Woyczyński, Podkomorzy tegoż Województwa, w roku 1785 Orderem Śgo Stanisława był ozdobiony.

**Wojewódzcy**. Kazimierz, w roku 1719 sprawował urząd Burgrabiego Ziemskiego Poznańskiego. Piotr, w roku 1731 nominacyę na urząd Podstolego Smoleńskiego pozyskał. Tenże sam Piotr, w roku 1750 dobra Wojewódki-Panki i Nagórne, w Ziemi Drohickiej położone, ustąpił synowi swemu Pawłowi. Andrzej, w roku 1769 urząd Komornika Ziemskiego Liwskiego sprawował. Antoni



Дрогичинскій Гродскій, въ 1792 году продалъ имѣніе свое Соснове въ Землѣ Ливской.

**Выховскіе**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ, въ 1750 году, купилъ помѣстья въ Мельницкомъ Повѣтѣ.

Franciszek, Burgrabia Grodzki Drohicki, w roku 1792 wieś dziedziczną Sosnowę w Ziemi Liwskiej leżącą sprzedawał.

**Wychowscy**, w dawném Województwie Podlaskim. Z tych Józef, w roku 1750 dobra ziemskie w Powiecie Mielnickim nabywał.

ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ 2.



HERB

HABDANK 2.

Въ красномъ полѣ серебряное строило. Въ наверхъ шлема тѣ же изображенія, что и въ первообразномъ гербѣ Габданкъ.

*Употребляютъ его:*

**Тржебинскіе.** Происходятъ отъ Игнатія Тржебинскаго, который будучи Каммергеромъ Двора Короля Польскаго Станислава Августа пожалованъ въ 1792 году Орденомъ Св. Станислава.

W polu czerwonym krowie srebna. W szczycie hełmu takie same godła, jak w herbie Habdank pierwotnym.

*Używają go:*

**Trzebińscy**, pochodzący od Ignacego Trzebińskiego, Szambelana Jego Królewskiej Mości Stanisława Augusta, którego tenże Monarcha, w roku 1792 orderem Śgo Stanisława zaszczycił.



ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ 3.



HERB

HABDANK 3.

Въ щитѣ тѣ же знаки, что и въ первообразномъ гербѣ Габданкѣ. Въ наверхѣ шлема выходящій золотой левъ, влѣво, держащій въ лапахъ знакъ, изображенный въ щитѣ.

*Употребляютъ его:*

**Бялоскурскіе**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Осипъ Бялоскурскій, въ 1747 году, владѣлъ помѣстьями Легнишевъ.

Na tarczy takie same godła jak w herbie Habdank pierwotnym. W szczycie hełmu wychodzi lew złoty w lewo, w łapach znak podobny jak w tarczy trzymający.

*Używają go:*

**Białoskórscy**, w dawném Województwie Kaliskiem osiedli. Z téj rodziny Józef Białoskórski, w roku 1747 dobra ziemskie Legniszew posiadał.



ГЕРБЪ

ГАБИХЪ.



HERB

НАВИСН.

Въ щитѣ наполь раздѣленомъ, въ правой голубой половинѣ поль-колеса возоваго, а въ лѣвой красной, поль-ястреба влѣво, обое соединенныя между собою въ срединѣ. Въ наверхѣ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Габихи**, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ Габихъ въ 1778 году назначенъ въ должность Коморника Земскаго Стародубовскаго.

Na tarczy dwudzielnej, w prawej połowie niebieskiej, w lewej czerwonej, w pierwszej pół koła srebrnego od wozu;—w drugiej pół jastrzębia w lewo, w samym środku z sobą złączone. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go:*

**Habichowie**, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém zamieszkali. Z tych Jan Habich, w roku 1778 otrzymał nominacyę na urząd Komornika Ziemskiego Starodubowskiego.





ГЕРБЪ

Г А Г Е Н Ъ.

Въ щитѣ наполь раздѣленомъ, въ правомъ красномъ полѣ ножницы для стрижки овецъ, концами вверхъ, а въ лѣвомъ серебряномъ три зеленые пояса. Въ наверхъ шлема два серебряныя орлиныя крыла; на каждомъ по три зеленыхъ пояса. Наметь съ правой стороны щита зеленый, а съ лѣвой красный, оба съ серебрянымъ подбоемъ.

*Употребляютъ его:*

**Гагенмейстеры.** Происходятъ отъ Генриха Иоахима Гагенмейстера Капитана Императорско-Россійскихъ войскъ, которому постановленіемъ Сейма 1768 года пожалованы дворянскія права и преимущества.

HERB

Н А Г Е Н.

Na tarczy dwudzielnej, w prawém polu czerwonym nożyce do strzyżenia owiec końcami w górę,—w lewém zaś srebrnym trzy pasy zielone. W szczycie hełmu dwa skrzydła orle srebrne, na każdym trzy pasy zielone. Labry z prawej strony tarczy zielone, a z lewej czerwone, jedne i drugie srebrem podszyte.

*Używają go:*

**Hagenmeystrowie,** pochodzący od Henryka Joachima Hagen-Mejstra, Kapitana wojsk Cesarsko-Rossyjskich, który uchwałą Sejmu z roku 1768 do używania przywilejów szlachestwa Polskiego został przypuszczony.





ГЕРБЪ

**ГАССЕЛЬКВИСТЪ.**

Щитъ разчетверенный, съ золотою окраиною; въ поляхъ накрестъ красныхъ и голубыхъ, въ первомъ и четвертомъ, съ правой стороны по оленьему рогу, о пяти вѣтвяхъ, а съ лѣвой по буйволовому рогу; во второмъ же и третьемъ по три серебряныя перевязи влѣво, изъ коихъ средняя между четырехъ золотыхъ звѣздъ. Въ наверхъ шлема такіе же два рога, какъ въ щитѣ. Наметь справа красный, а слѣва голубой, подложенный серебромъ.

*Употребляютъ его :*

**Гассельквисты.** Карль-Фридрихъ де Гассельквистъ, Докторъ

HERB

**HASSELQUIST.**

Tarcza przeciwiertowana ze skrajem złotym, w polach na krzyż czerwonych i niebieskich, w pierwszém i czwartém z prawego boku róg jeleni o pięciu sękach, a z lewego róg bawoli; w drugim i trzecim trzy wstęgi srebrne w lewo, z których środkowa pomiędzy czterema złotymi gwiazdami. W szczycie hełmu także dwa rogi jak w tarczy. Labry z prawego boku czerwone, a z lewego niebieskie, srebrem podszyte.

*Używają go :*

**De Hasselquistowie.** Karól Fryderyk de Hasselquist, Doktor



Медицины и бывший Совѣтникъ Короля Польскаго Станислава Августа, въ 1807 году получилъ отъ Франца I Императора Австрійскаго Короля Галиціи и Лодомеріи, владѣвшаго тогда частію края сѣставляющаго нынѣ Царство Польское, дипломъ на дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ.

Medycyny i były Konsyliarz Króla Polskiego Stanisława Augusta, w roku 1807 od Franciszka I Cesarza Austryackiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, do którego część kraju obecnie Królestwo Polskie składającego należała, miał sobie nadane szlachectwo dziedziczne i dyplom na takowe wraz z herbem powyższym pozyskał.

ГЕРБЪ

ГАУБИЦКІЙ.



HERB

HAUBICKI.

Въ голубомъ полѣ ястребъ летящій вправо, съ голубемъ въ когтяхъ. Въ наверхъ шлема павлиный хвостъ.

*Употребляютъ его :*

**Плахецкіе**, въ прежнемъ Хелминскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ рода ихъ Тибурцій Плахецкій въ 1765 году купилъ тамъ же имѣніе Тржепчъ, которое потомъ наслѣдовали сыновья его Владиславъ и Фердинандъ.

W polu niebieskiem jastrzab lecający w prawo, i w szponach gołębia trzymający. W szczycie hełmu ogon pawi.

*Używają go :*

**Płacheccy**, rodzina w dawnym Województwie Chełmińskim osiadła. Z niej Tyburecyusz Płachecki, w roku 1765 nabył tamże dobra ziemskie Trzepez, które później synowie jego Władysław i Ferdynand odziedziczyli.



ГЕРБЪ

Д'ОТРИВЪ.



HERB

D'HAUTERIVE.

Въ красномъ полѣ золотая перевязь. Въ наверхшѣ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Валантенъ д'Отривъ**, фамилія въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ осѣдлая. Происходящій изъ оной Петръ-Давидъ Валантенъ въ 1775 году владѣлъ помѣстьемъ Лагенгофъ въ Валецкомъ Повѣтѣ.

W polu czerwonym wstęga złota w lewo. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go:*

**Valentin d'Hauterive**, rodzina w dawném Województwie Poznańskim osiadła. Z niej pochodzący Piotr Dawid Valentin, w roku 1775 dobra Lagenhoff w Powiecie Wałęckim leżące posiadał.



ГЕРБЪ  
ГЕППЕНЪ.



HERB  
HEPPEN.

Въ разчетверенномъ щитѣ накинута щитокъ, въ голубомъ полѣ котораго, надъ скалою о трехъ вершинахъ, серпъ остреемъ вправо. Въ поляхъ щита накрестъ золотыхъ и красныхъ: въ первомъ, правая половина чернаго двугловаго орла; во второмъ, золотой коронованный левъ влѣво; въ третьемъ такой же левъ вправо, а въ четвертомъ, лѣвая половина подобнаго какъ въ первомъ полѣ орла. Въ наверхъ шлема, между двухъ черныхъ орлиныхъ крылъ, жнецъ въ шапкѣ и голубомъ платьѣ, держащій въ правой рукѣ серпъ, а лѣвою рукою подпершійся въ бокъ. Наметь съ правой стороны щита черный, а съ лѣвой красный, оба подложенные золотомъ.

Na środek tarczy przeciwstawianej rzucona mniejsza tarcza, na której w polu niebieskiem skała o trzech wierzchołkach; nad środkowym sierp ostrzem w prawo. W polach głównej tarczy, na krzyż złotych i czerwonych: w pierwszym prawa połowa orła czarnego dwugłowego,— w drugim lew złoty, ukoronowany, w lewo,— w trzecim takiż lew w prawo, — a w czwartym, lewa połowa orła podobnego jak w pierwszym polu. W szczycie hełmu pomiędzy dwoma skrzydłami orlemi czarnemi, żniwiarz w czapce i ubraniu niebieskiem, sierp w prawej ręce trzymający, a lewą pod bok podparty. Labry z prawej strony tarczy czarne, z lewej czerwone, jedne i drugie złotem podszyte.



*Употребляютъ его:*

**Геппены**, происходящіе отъ Адама Геппена, Поручика пѣшаго регимента Королевича прежнихъ Польскихъ войскъ, который постановленіемъ Сейма 1768 года возведенъ въ дворянское достоинство.

*Уzywają go:*

**Heppenowie**, pochodzący od Adama Heppena, Porucznika w Królewiczowskim Regimencie pieszym dawnych Wojsk Polskich, który przez Uchwałę Sejmu z roku 1768, do używania przywilejów szlacheckich przypuszczony został.

ГЕРБЪ  
ГЕРБУРТЪ.



HERB  
HERBURT.

Въ красномъ полѣ яблоко, проткнутое тремя золотомъ оправленными мечами, двумя отъ верхнихъ угловъ щита, а третьимъ снизу. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Гевелли**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Антонъ Гевель въ 1736 году владѣлъ тамъ же деревнею Воля-Требска.

W polu czerwonym jabłko, dwoma w złoto oprawnymi mieczami od górnych kątów tarczy, a jednym od dołu przeszyte. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Уzywają go:*

**Hewellowie**, rodzina w dawnym Województwie Łęczyckim osiadła. Z niej pochodzący Antoni Hewell, w roku 1736 dziedziczył tamże wieś Wolę-Trębską.



**Гейбовичи**, въ прежней Бѣль-ской Землѣ, изъ коихъ Адамъ Гейбовичъ, Чесникъ Брянскій, въ 1776 году продалъ двоюродному брату своему Ѡадею Гейбовичу имѣніе Грабовъ.

**Модзелевскіе**, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Андрей въ 1764 году былъ Посломъ на Элекціонномъ Сеймѣ отъ той же Земли. Казиміръ на-Модзеляхъ Модзелевскій, Писарь Земли и Грода Визскаго, въ 1735 году былъ избранъ Посломъ на Сеймѣ. Иванъ Модзелевскій, Коморникъ Земли Закрочимской, въ 1760 году владѣль имѣніемъ Каменичка. Адамъ владѣль въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Піяново-Барглы, которое въ 1771 году, послѣ смерти его, раздѣлили между собою сыновья его Осипъ, Христофоръ и Игнатій.

**Heybowiczowie**, w dawnéj Ziemi Bielskiéj. Z tych Adam Heybowicz, Cześnik Brański, dobra swoje Grabów, na własność zupełną bratu stryjecznemu Tadeuszowi Heybowiczowi, w roku 1776 ustąpił.

**Modzelewscy**, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Andrzej, był Posłem z téjże Ziemi na Sejmie Elekcyjnym w roku 1764 odbytym. W Ziemi Wizkiéj, Kazimierz na Modzelach-Modzelewski, Pisarz téjże Ziemi i Grodu, w roku 1735 był obrany Posłem na Sejm. W Ziemi Zakroczymskiéj Jan Modzelewski, Komornik téjże Ziemi, w roku 1760 posiadał dobra Kamieniczkę. Adam, dziedziczył tamże dobra Pijanowo-Bargły, któremi się po jego śmierci w roku 1771, pomiędzy innemi synowie Józef, Krzysztof i Ignacy podzielili.



ГЕРБЪ  
ГЕРБУРТЪ 2.



HERB  
HERBURT 2.

Въ щитѣ яблоко, какъ въ первообразномъ гербѣ Гербуртъ, тремя мечами проткнутое; на яблокѣ обыкновенный серебряный крестъ. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Модзелевскіе**, фамилія многочисленная въ прежней Закрочимской Землѣ. Войтъхъ Модзелевскій, въ 1756 году былъ владѣльцемъ имѣнія Слончево-Дзики съ принадлежностями

W tarczy jabłko podobnie jak w pierwotnym herbie Herburt, trzema mieczami przeszyte; na jabłku srebrny krzyż zwyczajny. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

*Używają go:*

**Modzelewscy**, w dawnéj Ziemi Zakroczymskiej rozkrzewieni. Z tych Wojciech Modzelewski, w roku 1756 dobra Słoneczewo-Dziki z przyległościami, prawem zupełnej własności posiadał.



ГЕРБЪ  
ГИГЕРСБЕРГЕРЪ.



HERB  
HIGERSBERGER.

Въ щитѣ наполь раздѣленномъ, въ правомъ, красномъ полѣ серебряный левъ вправо, а въ лѣвомъ, голубомъ, двѣ красныя перевязи, наискось къ лѣвому боку. Въ наверхъ шлема выходящій серебряный левъ, вправо, съ горнымъ молотомъ въ правой лапѣ; а по бокахъ шлема два черныя орлиныя крыла.

*Употребляютъ его:*

**Гигерсбергеры.** Изъ нихъ Андрей Гигерсбергеръ, Хорунжій Коронныхъ войскъ, въ 1763 году продалъ деревню свою Ожоховку въ Брацлавскомъ Воеводствѣ Гаспарію Домбровскому.

Na tarczy dwudzielnej, w prawém polu czerwonym lew srebrny w prawo,—w lewém zaś niebieskiém dwie wstęgi czerwone, nieco ku lewemu schylone. W szczycie hełmu wychodzi lew srebrny w prawo, z kilofem górniczym w prawej łapie, a po bokach tegoż hełmu dwa skrzydła orle czarne.

*Używają go:*

**Higersbergerowie.** Z téj rodziny Andrzej Higersberger, Chorąży Wojsk Koronnych, wieś Ożochówkę w Województwie Braclawskiem leżącą, w roku 1763 Kasprowi Dąbrowskiemu sprzedał.



ГЕРБЪ  
ГОЛОВОКЪ.



HERB  
HOŁОВОК.

Въ красномъ полѣ, полъ-лосося головою вверху. Въ наверхшѣ шлема между двухъ трубъ выходитъ также полъ-лосося.

*Употребляютъ его:*

**Липницкіе**, въ прежнемъ Брестскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Лука изъ-Липникъ Липницкій, въ 1729 году, продалъ имѣніе свое Мотыкалы Брестскому Городничему Флоріану Грабовскому за 20,500 злотыхъ.

W polu czerwonymъ pół łososa głową w górę. W szczycie hełmu pomiędzy dwiema trąbami, wychodzi podobne pół łososa.

*Używają go:*

**Lipniccy**, w dawnymъ Województwie Brzeskimъ osiedli. Z tych Łukasz z Lipnik Lipnicki, w roku 1729 dobra swoje Motykały, za sumę złotych 20,500 sprzedał Floryanowi Grabowskiemu, Horodniczemu Brzeskiemu.



ГЕРБЪ  
ИЛГОВСКІЙ.



HERB  
IŁGOWSKI.

Въ красномъ полѣ, серебряная стрѣла, раздвоенная снизу на подобіе герба Габданкъ; черезъ средину ея продѣто кольцо. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера:

*Употребляютъ его:*

**Шумковскіе**, родомъ изъ прежняго Троцкаго Воеводства. Викторъ Шумковскій, Крайчій и Регентъ Земскій, былъ назначенъ въ 1784 году Судьею Гродскимъ Гродненскимъ, а въ 1794 году Чесникомъ Мерецкимъ.

W polu czerwonym strzała srebrna, u dołu w kształt Habdanku rozdarta, w połowie strzały zawieszony pierścień. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go:*

**Szumkowscy**, w dawném Województwie Trockiém osiedli. Z téj rodziny Wiktor Szumkowski, Krajczy i Rejent Ziemi, w roku 1786 nominacyę na urząd Sędziego Grodzkiego Grodzieńskiego, a w r. 1794 na urząd Cześnika Mereckiego otrzymał.



ГЕРБЪ

Я Ц Ы Н А .



HERB

J A C Y N A .

Въ красномъ полѣ, серебряная подкова передкомъ вверхъ; въ срединѣ подковы, съ правой стороны серебряная стрѣла, снизу раздвоенная, желѣзкомъ вверхъ, а съ лѣвой полуторный серебряный крестъ. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

*Употребляютъ его:*

**Гардоцкіе**, въ прежней Визской Землѣ осѣдлые. Изъ рода ихъ Христофоръ, сынъ Станиславовъ, владѣя имѣніемъ Гардоты, Гржимки и Арцишево, обезпечилъ на ономъ въ 1669 году приданое жены своей Елисаветы изъ дому Коссаковскихъ.

W polu czerwonym, podkowa srebrna barkiem w górę; w środku podkowy, z prawej strony srebrna strzała, u dołu rozdarta, żelźcem w górę, a z lewej półtora takiegoż krzyża. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

*Używają go:*

**Gardoccy**, w dawniej Ziemi Wizkiej rozkrzewieni. Z tej rodziny Krzysztof syn Stanisława, był dziedicem dóbr Gardoty, Grzymki i Arciszewo, na których w roku 1669 dla żony swjej Elżbiety z Kossakowskich summę posagową zabezpieczył.



ГЕРБЪ

**ЯКУБОВИЧЪ.**



HERB

**JAKUBOWICZ.**

Въ зеленомъ полѣ барашекъ на муравѣ, держащій правою ногою малое знамя. Въ наверхъ шлема орлиное крыло, ребромъ влѣво и влѣво же проткнутое стрѣлою.

*Употребляютъ его :*

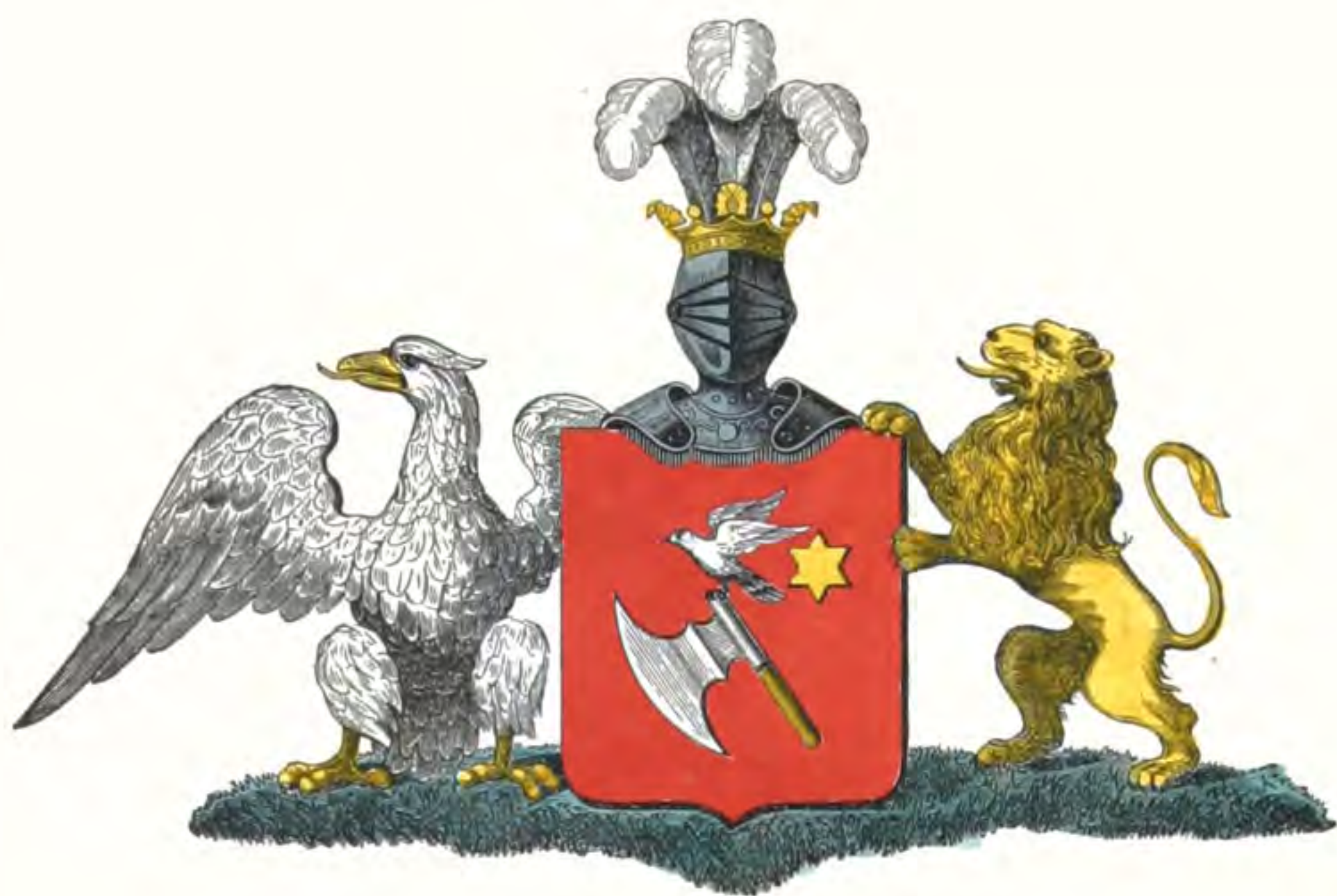
**Якубовичи - Пасхалисы**, потомки Пасхалиса Якубовича, который въ награду заслугъ оказанныхъ имъ введеніемъ полезныхъ фабрикъ въ краѣ, получилъ вышеозначенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ по грамотѣ Короля Польскаго Станислава Августа 1791 года Марта 8 дня.

W polu zieloném baran namurawie w lewo, czerwóną chorągiewkę prawą nogą trzymający. W szczycie hełmu skrzydło orle barkiem w lewo, strzałą w lewo przeszyte.

*Używają go :*

**Jakubowiczowie-Paschalisowie**, pochodzący od Paschalisa Jakubowicza, który w nagrodę położonych zasług przez wprowadzenie do kraju użytecznych fabryk, herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem miał sobie nadany; dyplomem Króla Polskiego Stanisława Augusta, z dnia 8 Marca 1791 roku.





ГЕРБЪ  
ЯКУБОВСКІЙ.

Въ красномъ полѣ, серебряный топоръ съ золотымъ топорищемъ, нѣсколько наклоненный вправо; на топорѣ бѣлый голубь съ поднятыми крыльями, вправо, а позади голубя золотая звѣзда. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера. Въ опорахъ: съ правой стороны, бѣлый, отвернувшійся отъ щита орелъ съ распущенными крыльями, а съ лѣвой левъ.

*Употребляютъ его:*

**Якубовскіе**, происходящіе отъ Михаила, Казимира и Фелиціана Якубовскихъ, сыновей Францисковыхъ, которые пожалованы грамотою

HERB  
JAKUBOWSKI.

W polu czerwonymъ topór srebrny ze złotymъ toporzyskiem, nieco nachylony w prawo; na toporze gołąb' biały z podniesionemi skrzydłami w prawo, po za gołębiem gwiazda złota. W szczycie hełmu trzy pióra strusie. W pobocznicach z prawego boku tarczy orzeł biały, odwrócony, ze spuszczone mi na dół skrzydłami, z lewego zaś lew.

*Używają go:*

**Jakubowscy**, pochodzący od Michała, Kazimierza i Felicyana Jakubowskich synów Franciszka, którzy herb ten wraz z dziedzicznym



Короля Польскаго Станислава Августа 1764 года Декабря 24 дня, въ потомственные дворяне съ правомъ на вышеописанный гербъ.

szlachectwem, dyplomem Króla Polskiego Stanisława Augusta, z dnia 24 Grudnia 1764 roku mieli sobie nadany.

ГЕРБЪ

Я Н И Н А.



HERB

J A N I N A.

Въ красномъ полѣ рыцарскій щитъ. Въ наверхъ шлема павлиный хвостъ.

*Употребляютъ его:*

**Лѣнскіе**, съ прозвищемъ Де-Земъ, первоначально въ Воеводствѣ Сандомирскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ въ 1586 году былъ владѣльцемъ имѣній Карчмы и Воли-Корговой.

**Пясецкіе**. Иванъ изъ-Пясечна Пясецкій, Стольникъ Люблинскій, владѣль имѣніями, въ 1671 году Наславице и Венгерце, а въ 1676 году Ранаховъ-Крочовъ, въ Сандо-

W polu czerwonym tarcza rycerska. W szczycie hełmu ogon pawi.

*Używają go:*

**Łęcscy**, przydomku de Zem, pierwotnie w dawnym Województwie Sandomierskim rozkrzewieni. Z tych Stanisław, w roku 1586 był dziedzicem dóbr Karczmy i Woli-Korhowej.

**Piaseccy**. Jan z Piaseczna Piasecki, Stolnik Lubelski, w r. 1671 dobra Nasławice i Węgierce, a w roku 1676 dobra Ranachów-Kroców, w Województwie Sandomierskim



мирскомъ Воеводствѣ. Иванъ изъ-Пясковъ Пясецкій, Войскій Нурскій, въ 1724 году продалъ деревню Шадурки въ Люблинскомъ Воеводствѣ. Францискъ, Подчашій Смоленскій, купилъ въ 1750 году имѣніе Голэмбки съ участками въ деревняхъ Мору и Нѣцки, въ Землѣ Варшавской.

**Подлѣдовскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Сандомирскомъ. Изъ нихъ Францискъ изъ-Пршитыка Подлѣдовскій, Чесниковичъ Рожанскій, въ 1754 году продалъ имѣніе Вржосъ, Жердзь и Яблонну.

**Пшонки**, изъ прежняго Воеводства Люблинскаго. Богуславъ на-Стржежковицахъ Пшонка, Подвоедзый Люблинскій, купилъ въ 1721 году тамъ же имѣніе Кавенчинъ.

**Ржечицкіе**, изъ прежняго Люблинскаго Воеводства. Андрей, Подкоморій Люблинскій, владѣль имѣніемъ Ржечица, Вѣнява, Янина, Лыховъ и Ольбенцинъ съ принадлежностями, которое въ 1628 году, послѣ его смерти, сыновья его: Юрій Староста Уржендовскій, Иванъ, Марко, Николай и Станиславъ раздѣлили между собою.

**Смосарскіе**, изъ прежней Земли Цѣхановской. Людвикъ въ 1741

posiadał. Jan z Piasków Piasecki, Wojski Nurski, w roku 1724 wieś Szadurki w Województwie Lubelskim sprzedał. Franciszek, Podchasz Smoleński, w roku 1750 nabył dobra Gołabki z częściami na wsiach Mory i Niecki w Ziemi Warszawskiej.

**Podlodowscy**, w dawném Województwie Sandomierskim. Z tych Franciszek z Przytyka Podlodowski, Cześnikiewicz Rożański, w r. 1754 sprzedał dobra Wrzos, Żerdź i Jabłonę.

**Pszonkowie**, w dawném Województwie Lubelskim. Z tych Bogusław na Strzeżkowicach Pszonka, Podwojewodzy Lubelski, w r. 1721 nabył tamże dobra Kawęczyn.

**Rzeczyscy**, w dawném Województwie Lubelskim. Z tych Andrzej, Podkomorzy Lubelski, posiadał dobra Rzeczycę, Wieniawę, Janinę, Łychów i Olbięcin z przyległościami, które w roku 1628 po jego śmierci, synowie: Jerzy Starosta Urzędowski, Jan, Marek, Mikołaj i Stanisław, pomiędzy siebie rozdzielili.

**Smosarscy**, w dawnój Ziemi Ciechanowskiej. Z tych Ludwik,



году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Цѣхановскаго.

**Стоинскіе**, изъ прежняго Воеводства Люблинскаго. Такинъ изъ Стоеншина Стоинскій, Судья Земскій Люблинскій, въ 1720 году купилъ городъ Модлиборжице, съ пятью деревнями.

**Суходольскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Осипъ изъ-Суходоловъ Суходольскій, Подчашій Винницкій, въ 1747 году купилъ имѣніе Ставце въ Повѣтъ Уржендовскомъ. Александръ изъ-Суходоловъ Суходольскій, Скарбникъ Житомирскій, въ 1763 году владѣлъ имѣніемъ Паликіе и Милоцинъ. Валентинъ, Депутатъ Трибунала Короннаго, въ 1791 году былъ пожалованъ орденомъ Св. Станислава. Иванъ и Францискъ доказали права свои на графское достоинство въ бывшей Депутации Сената Царства и поименованы въ спискѣ въ 1824 году обнародованномъ, вслѣдствіе чего внесены въ Дворянскія книги.

**Унѣшовскіе**, изъ прежняго Воеводства Познанскаго. Изъ нихъ Ремигіанъ въ 1720 году исправлялъ должность Бурграва Земскаго Косцянскаго.

въ 1741 году Burgrabiego Grodzkiego Ciechanowskiego sprawował.

**Stoińscy**, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Hiacynt ze Stojęszyna Stoiński, Sędzia Ziemi Lubelski, w roku 1720 nabył miasto Modliborzyce z pięcioma wsiami.

**Suchodolscy**, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Józef z Suchodołów Suchodolski, Podczaszy Winnicki, w roku 1747 nabył dobra Stawce, w Powiecie Urzędowskim. Aleksander z Suchodołów Suchodolski, Skarbnik Żytomirski, w roku 1763 był dziedzicem dóbr Palikije i Miłocin. Walenty, Deputat na Trybunał Koronny, w roku 1791 orderem Śgo Stanisława był zaszczycony. Jan i Franciszek Suchodolscy, udowodnili swoje prawa do używania tytułu Hrabiów, przed była Deputacją Senatu Królestwa i są zamieszczeni na liście w roku 1824 ogłoszonej; w skutek czego do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

**Unieszowscy**, w dawném Województwie Poznańskim. Z téj rodziny Remigian, w roku 1720 urząd Burgrabiego Ziemi Kosciańskiej sprawował.



**Вержбѣнты.** Станиславъ Доруховскій – Вержбѣнта, Секретарь Королевскій, назначенъ былъ въ 1627 году отъ Короля Сигизмунда III Депутатомъ на Коронный Трибуналъ Радомскій.

**Зыржинскіе.** Иванъ изъ-Лукавицы Зыржинскій владѣлъ въ 1662 году деревнею Лукавкою въ Воеводствѣ Люблинскомъ. Александръ, Подчашій Вилькомирскій, въ 1762 году былъ помѣщикомъ деревни Сычановъ въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

**Wierzbіętowie.** Stanisław Doruchowski - Wierzbіęta, Sekretarz Królewski, w roku 1627 Deputatem na Trybunał Koronny Radomski, przez Króla Zygmunta III był wyznaczonym.

**Zyrzyńscy.** Jan z Łubawicy Zyrzyński, w roku 1662 wieś Łukawkę w Województwie Lubelskiem dziedziczył. Aleksander, Podczaszy Wilkomirski, w roku 1762 wieś Sycanów w Województwie Sieradzkim posiadał.

ГЕРБЪ

Я Н И Н А 2.



HERB

J A N I N A 2.

Въ красномъ полѣ рыцарскій щитъ, повернутый нѣсколько влѣво. Въ наверхъ шлема пять бѣлыхъ павлиныхъ перьевъ.

*Употребляютъ его:*

**Собѣскіе,** старинная фамилія, въ прежней Стенжицкой Землѣ по-

W polu czerwonym tarcza rycerska nieco w lewo zwrócona. W szczycie hełmu pięć piór pawich białych.

*Używają go:*

**Sobiescy.** Rodzina starożytna w dawniej Ziemi Stężyckiej rozkrze-



селившаяся. Станиславъ изъ-Собѣ-  
шина Собѣскій, въ 1574 году, вла-  
дѣль имѣніемъ Собѣшинъ, которое  
по смерти его раздѣлили между со-  
бою сыновья его Иванъ, Судья Зем-  
скій Стенжицкій, и Войтѣхъ. Изъ  
сего дома Янъ Собѣскій, Великій  
Гетманъ Коронный, въ 1676 году  
избранъ въ Короли Польскіе.

wiona. Z téj Stanisław z Sobieszyna  
Sobieski, w roku 1574 posiadał do-  
bra Sobieszyn, które po jego śmierci,  
synowie Jan Sędzia Ziemiński Stężycki,  
i Wojciech Sobiescy, pomiędzy siebie  
rozdzielili. Z téj rodziny Jan Sobie-  
ski, Hetman Wielki Koronny, w ro-  
ku 1676 Królem Polskiem obrany  
został.

ГЕРБЪ

**ЯСЕНЧИКЪ.**



HERB

**JASIEŃCZYK.**

Въ голубомъ полѣ золотой  
ключъ зубцомъ вверхъ, вправо.  
Въ наверхъ шлема пять строу-  
совыхъ перьевъ.

*Употребляютъ его:*

**Барциковскіе**, въ прежнемъ  
Воеводствѣ Плоцкомъ осѣдлые. Изъ  
нихъ Станиславъ, наслѣдовавъ по  
отцѣ имѣніе Барциково, продалъ оное  
въ 1765 году.

W polu niebieskiem klucz zło-  
ty zębem do góry, w prawo.  
W szczycie hełmu pięć piór stru-  
sich.

*Używają go:*

**Barcikowscy**, w dawném Wo-  
jewództwie Płockiém osiedli. Z tych  
Stanisław, odziedziczywszy po swym  
ojcu dobra Barcikowo, takowe w ro-  
ku 1765 sprzedawał.



**Баржиковскіе**, въ прежней Землѣ Ломжинской. Изъ рода ихъ Осипъ, сынъ Войтѣха, Мечника той же Земли, въ 1761 году владѣль помѣстьями Рогѣнице-вельке и Дроженцинъ-Любѣво.

**Бѣльскіе**, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Изъ нихъ Казиміръ, Чесникъ Варшавскій, въ 1713 году купилъ имѣніе Лысолае.

**Боскіе**. Феликсъ изъ — Божа Боскій введенъ былъ въ 1682 году во владѣніе имѣніемъ Недабыль, Рышки и Дзѣвише, въ Черской Землѣ. Ѳедоръ—Дезидерій владѣль въ 1756 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Рокитница, Зджары, Янковице, Марцинковъ и Годзьмержъ. Казиміръ, Староста Стромецкій, въ 1771 году оставилъ сыновьямъ своимъ Осипу, Андрею, Ивану и Игнатию въ наслѣдство городъ Гловачовъ и пять деревень въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

**Бурскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ, Подвоеводзый Цѣхановскій, купилъ въ 1779 году въ томъ же Воеводствѣ деревню Волю—Шидловскую.

**Яблонскіе**. Фамилія многочисленная, водворившаяся въ разныхъ

**Барзыкowscy**, w dawnėj Ziemi Łomżyńskiej. Z téj rodziny Józef, syn Wojciecha Miecznika téjże Ziemi, w roku 1761 dobra Rogienicewielkie i Drożęcín—Lubiejewo posiadał.

**Bielsecy**, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Kazimierz, Cześnik Warszawski, w roku 1713 nabył dobra Łysołaje.

**Boscy**. Feliks z Bożego Boski, w roku 1682 w posiadanie dóbr Niedabył, Ryszki i Dziewisze w Ziemi Czerskiej wprowadzony został. Teodor Dezyderyusz, w roku 1756 dziedziczył dobra Rokitnicę, Zdżary, Jankowice, Marcinków i Godźmierz w Województwie Rąwskiem. Kazimierz, Starosta Stromiecki, w roku 1771 zostawił w spadku swoim synom: Feliksowi, Andrzejowi, Janowi i Ignacemu, miasto Głowaczów z pięcioma wsiami w Województwie Sandomierskiem.

**Burscy**, w dawném Województwie Płockiem. Z tych Franciszek, Podwojewodzy Ciechanowski, w roku 1779 nabył tamże wieś Wolę—Szydłowską.

**Jabłońscy**. Rodzina licznie rozkrzewiona i różne strony kraju za-



частяхъ края. Изъ нихъ Павелъ владѣль въ 1700 году, въ Бѣльской Землѣ, имѣніемъ Добки. Станиславъ Респонтъ Яблонскій, Чесникъ Рожанскій, владѣль въ 1772 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ деревнею Кочаня, а Антонъ въ 1771 году владѣль тамъ же имѣніемъ Пенгово-Ладавы. Константинъ, Подчашій Ломжинскій, въ 1751 году исправлялъ должность Бурграва Познанскаго. Адамъ изъ-Яблони Самсоновъ Яблонскій, Писарь Земскій и Гродскій Ломжинскій, былъ въ 1776 году Сеймовымъ Посломъ, а въ послѣдствіи получилъ орденъ Святаго Станислава. Францискъ исправлялъ въ 1777 году должность Судьи Земскаго Новогродскаго и награжденъ орденомъ Святаго Станислава

**Ясенскіе**, въ прежнемъ Поморскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ, Судья Земскій Тчевскій, былъ въ 1764 году Сеймовымъ Посломъ отъ Пуцкаго Повѣта.

**Яськовскіе**, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ, Войскій Лѣнчицкій, въ 1788 году былъ Депутатомъ отъ тогожъ Воеводства на коронномъ Пѣтрковскомъ Трибуналѣ.

**Карчевскіе**. Степанъ, Каштеляничъ Галицкій, владѣль въ 1710

мешкуjąca. Z niѣj Paweł, w roku 1700 dobra Dobki i Zambrowiznę w Ziemi Bielskiej dziedziczył. Stanisław Respont-Jabłoński, Cześnik Rozański, w roku 1742 wieś Koczania, a Antoni, w roku 1771 dobra Pęgowo-Ładawy, w Województwie Sieradzkiem posiadali. Konstanty, Podczaszy Łomżyński, w roku 1751 urząd Burgrabiego Poznańskiego sprawował. Adam z Jabłoni-Samsonów Jabłoński, Pisarz Ziemi i Grodzki Łomżyński, w roku 1776 był Posłem na Sejm; a później Orderem Śgo Stanisława zaszczycony został. Franciszek, w roku 1777 urząd Sędziego Ziemi Nowogrodzkiego sprawował i był orderem Śgo Stanisława ozdobiony

**Jasiеńscy**, w dawném Województwie Pomorskiem. Z tych Antoni, Sędzia Ziemi Tczewski, w r. 1764 był Posłem na Sejm z Powiatu Puckiego.

**Jaśkowscy**, w dawném Województwie Łęczyckiem. Z tych Jan Jaśkowski, Wojski Łęczycki, w roku 1788 był Deputatem z tegoż Województwa na Trybunał Koronny Piotrkowski.

**Karczewscy**. Stefan, Kasztelan Halicki, w roku 1710 wieś



году деревнею Конколево въ Познанскомъ Воеводствѣ. Антонъ, Писарь Земскій и Гродскій Черскій, въ 1738 году поступилъ въ должность Каштеляна Ливскаго.

**Клюковскіе**, въ прежней Ливской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ тойже Земли.

**Клюшевскіе**, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, въ 1773 году, выполнилъ присягу на должность Бурграва той же Земли.

**Краевскіе**. Фамилія многочисленная, въ разныхъ сторонахъ края осѣдая. Изъ оной Иванъ, въ 1623 году, владѣлъ имѣніемъ Краево-бяле, Фаще, Яблонь и Гурка, въ Ломжинской Землѣ. Яковъ въ 1724 году, а сынъ его Оома, Коморникъ Земли Замбровской, въ 1756 году, владѣли въ той же Землѣ имѣніемъ Краево-Бржозово. Казиміръ, Подчашій Жидачевскій, продалъ въ 1728 году Казиміру Краевскому, Коморнику Земскому, Бурграву Гродскому Замбровскому и владѣльцу имѣнія Краево-Корытки съ принадлежностями, имѣніе свое Краево-Подухы и Пстронги. Михаилъ въ 1791 году исправлялъ должность Коморника Земли Ломжинской. Станиславъ въ 1694 году владѣлъ въ Визской Землѣ деревнею

Каколево в Województwie Poznańskimъ здіедзичыѣ. Antoni, Pisarz Ziemi i Grodzki Czerski, w roku 1738 na urząd Kasztelana Liwskiego postąpił.

**Клукowscy**, w dawnéj Ziemi Liwskіej. Z tych Jan, w roku 1764 był Posłem na Sejm z téjże Ziemi.

**Kluszewscy**, w dawnéj Ziemi Ciechanowskіej. Z tych Jakób, w roku 1773 przysięę na urząd Burgrabię téjże Ziemi wykonywał.

**Krajewscy**. Rodzina licznie rozkrzewiona i rózne strony kraju zamieszkująca. Z niéj Jan, w roku 1623 był dzіedzicem dóbr Krajewo-Białe, Faszczе, Jabłoń i Górkі w Ziemi Łomżyńskіej. Jakób w r. 1724, a syn jego Tomasz, Komornik Ziemi Zambrowski, w roku 1756 dobra Krajewo-Brzozowo w téjże Ziemi leżące posiadali. Kazimierz, Podchaszь Żydaczowski, w roku 1728 dobra Krajewo-Paduchy i Pstrągi, sprzedał Kazimierzowi Krajewskiemu, Komornikowi Ziemi Zambrowskiemu, Burgrabiemu Grodzkiemu Zambrowskiemu i dzіedzicowi dóbr Krajewo-Korytki z przyległościami. Michał, w roku 1791 urząd Komornika Ziemi Łomżyńskіej sprawował. Stanisław, w roku 1694 w Ziemi Wizkіej wieś Grądy dzіe-



Гронда. Петръ въ 1703 году владѣль въ Цѣхановской Землѣ имѣніемъ Зброхы, Камень и Мендзылѣсь. Иванъ въ 1767 году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Ливскаго. Яковъ, въ 1688 году, былъ Коморникомъ Земскимъ Завскршинскимъ, а Оома, Хорунжій Черниговскій, купилъ въ 1767 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревню Пепловко. Осипъ и Иванъ, Хорунжій Земли Михаловской, были выбраны въ Послы на Элекціонный Сеймъ 1733 года, первый отъ провинціи Прусской, а послѣдній отъ Хелмскаго Воеводства. Войтѣхъ Краевскій получилъ въ 1775 году отъ Короля Станислава Августа грамоту на дворянство вмѣстѣ съ гербомъ Ясенчикъ.

**Круликевичи.** Антонъ Круликевичъ въ 1763 году былъ назначенъ въ должность Ловчаго Мельникаго.

**Михаловскіе.** Изъ нихъ Иванъ, впавшій въ проступокъ противъ дворянскаго достоинства, Постановленіемъ Сейма 1790 года возстановленъ въ дворянствѣ. Иванъ Непомукъ въ 1792 году, назначенъ въ должность Львовскаго Хорунжаго, Иванъ, Бургравъ и Коммисаръ Ливской Земли, въ 1792 году, былъ избранъ обывателями той же Земли въ Актовые Писари.

дзичыѣ. Piotr, w roku 1703 dobra Zbrochy, Kamień i Międzyłes w Ziemi Ciechanowskiéj posiadał. Jan, w roku 1767 urząd Burgrabiego Grodzkiego Liwskiego wypełniał. Jakób, w roku 1688 był Komornikiem Ziemiem Zawskrzyńskim; a Tomasz, Chorąży Czerniechowski, w roku 1767 nabył dobra Pełowko w Województwie Płockiem. Józef z Prowincyi Pruskiéj, a Jan Chorąży Ziemi Michałowskiéj, byli z Województwa Chełmińskiego, Posłami na Sejmie Elekcyejnym w roku 1733 odbytym. Wojciech Krajewski, w roku 1775 dyplom na Szlachectwo z herbem Jasińczyk, od Króla Stanisława Augusta pozyskał.

**Krulikiewiczowie.** Antoni Krulikiewicz, w roku 1763 nominacyę na urząd Łowczego Mielnickiego otrzymał.

**Michałowscy.** Z tych Jan, popadłszy in abusum nobilitatis, Uchwałą Sejmu z roku 1790 był rehabilitowanym. Jan Nepomucen, w roku 1792 nominacyę na urząd Chorążego Lwowskiego otrzymał. Jan, Burgrabia i Kommissarz Ziemi Liwskiéj, w roku 1792 przez Obywateli téjże Ziemi, Pisarzem Aktowym obrany został.



**Міяковскіе**, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ прежде 1624 года владѣль имѣніемъ Красне и Лясоцице.

**Пршерадзкіе**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Осипъ купилъ въ 1751 году имѣніе Тржебово.

**Пршибыславскіе**, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Антонъ купилъ въ 1738 году имѣніе Линье и Завада.

**Радонскіе**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Адамъ, Староста Иновлодскій, владѣль имѣніемъ Шадекъ, Майковъ и Брончинъ съ принадлежностями, которое въ 1719 году раздѣлили между собою сыновья его: Иванъ, Антонъ, Матвей и Александръ. Петръ, купилъ въ 1739 году имѣніе Магнушевице.

**Сливовскіе**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Серафимъ, въ 1561 году, уступилъ четыремъ сыновьямъ своимъ имѣніе Сливово-Янковиче и Зембровизна.

**Зброскіе**, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Адамъ въ 1722 году владѣль деревнею Зброско.

**Міжакowscy**, w dawném Województwie Krakowskiém. Z tych Stanisław, przed rokiem 1624 posiadał dobra Krasne i Lasocice.

**Przeradzcy**, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Józef, w roku 1751 wieś Trzebowo nabywał.

**Przybysławscy**, w dawném Województwie Poznańskiém. Z tych Antoni, w roku 1738 nabywał także dobra Linie i Zawada.

**Radońscy**, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Adam, Starosta Inowłodzki, posiadał dobra Szadek, Majków i Bronczyn z przyległościami, które w roku 1719 synowie: Jan, Antoni, Maciej i Aleksander, pomiędzy siebie podzielili. Piotr, w roku 1739 nabył dobra Magnuszewice.

**Śliwowscy**, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Serafin, w roku 1561 dobra Sliwowo-Janówce i Zembrowiznę, czterem synom swoim ustąpił.

**Zbroscy**, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Adam, w roku 1722 wieś Zbrosko dziedziczył.



**Жебровскіе**, въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Иванъ, Подсудокъ Земскій Замбровскій, владѣль въ Коленскомъ Повѣтѣ имѣніемъ Жебры, которое въ 1641 году раздѣлили между собою сыновья его: Яковъ, Симонъ, Иванъ и Станиславъ. Михаиль, Генераль Его Королевскаго Величества, владѣль въ 1675 году помѣстьями Слесинъ-венкшій, Маршевска и Болатовизна въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Матвей оставилъ въ 1691 году въ наслѣдство сыновьямъ своимъ имѣніе Шумишъ-волька. Андрей-Николай на-Жебрахъ-Виржхлѣсъ Жебровскій, Писарь Земскій и Судья Гродскій Львовскій, былъ въ 1696 году Сеймовымъ Посломъ отъ Галицкой Земли. Казиміръ въ 1758 году владѣль въ Лѣмжинской Землѣ имѣніемъ Вондолки-Борове. Войтѣхъ, бывшій Судья Земскій Стенжицкій, награжденъ въ 1792 году Орденомъ Святаго Станислава.

**Żebrowscy**, різне strony kraju zamieszkiwali. Jan, Podsedek Ziemski Zambrowski, posiadał dobra Żebry z przyległościami w Powiecie Koleńskim, któremi się w roku 1641 synowie: Jakób, Szymon, Jan i Stanisław podzielili. Michał, Jenerał Jego Królewskiej Mości, w r. 1675 był dziedzicem dóbr Ślesina-większego, Marszewska i Bołatowizny, w Województwie Łęczyckiem. Maciej, synom swoim: Krzysztofowi, Piotrowi i Walentemu, w roku 1691 dobra Szumisz-wólkę w spadku pozostawił. Andrzej-Mikołaj na Żebrach-Wierzchlesie Żebrowski, Pisarz Ziemski i Sędzia Grodzki Lwowski, w roku 1696 był Posłem na Sejm z Ziemi Halickiej. Kazimierz, w roku 1758 dobra Wądołki-Borowe w Ziemi Łomżyńskiej dziedziczył. Wojciech, były Sędzia Ziemski Stężycki, w roku 1792 orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.



ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ.



HERB

JASTRZĘBIEC.

Въ голубомъ полѣ золотая подкова шипами вверхъ; въ срединѣ ея золотой кавалерскій крестъ. Въ наверхъ шлема ястребъ на взлетѣ, вправо, со звонкомъ на лѣвой ногѣ, держащій въ когтяхъ правой ноги подобную какъ въ щитѣ подкову съ крестомъ.

*Употребляютъ его :*

**Адамовскіе.** Юрій сынъ Станислава, Старосты Ливскаго и Каменчиковскаго, въ 1587 году владѣль имѣніемъ Теляки и Бархово въ Каменчиковскомъ Повѣтѣ.

**Адамскіе,** въ прежней Дрогичинской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Казиміръ продалъ въ 1771 году имѣніе Сабне.

W polu niebieskiem podkowa złota ocelami w górę; w środku podkowy krzyż kawalerski złoty. W szczycie hełmu jastrząb wlatujący w prawo, z dzwonkiem na lewej nodze; w szponach prawej nogi podobną podkowę z krzyżem jak w tarczy trzymający.

*Używają go :*

**Adamowscy.** Jerzy, syn Stanisława, Starosty Liwskiego i Kamieńczukowskiego, w roku 1587 dobra Telaki i Barchowo w Powiecie Kamieńczukowskim dziedziczył.

**Adamscy,** w dawniej Ziemi Drohickej osiedli. Z tych Kazimierz, w roku 1771 dobra Sabnie sprzedał.



**Аркушевскіе,** въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Иванъ въ 1766 году владѣль тамъ же имѣніемъ Шишлово.

**Балинскіе,** въ прежней Добржинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, Подчашій той же Земли, владѣль помѣстьями Балинь, Надрже, Гульбинъ, Гродзискъ и другими, которые послѣ смерти его въ 1607 году раздѣлили между собою сыновья его: Яковъ, Варооломей и Лука.

**Бартошевскіе,** въ прежней Дрогичинской Землѣ. Францискъ продалъ въ 1745 году имѣніе Домброва-Токары.

**Белдовскіе,** пишущіеся изъ Белдова. Изъ нихъ Адамъ, полученное имъ за женою приданое обезпечилъ въ 1662 году на имѣніи своемъ Белдовѣ, Тушинкѣ, Вержановѣ, Жуковцѣ и Згниле-блото. Другой Адамъ, сынъ Юрія, Скарбника Гостынскаго, владѣль въ 1671 году имѣніемъ Лагевники, Скотники, Модржевье и Брохнице въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

**Белковскіе,** въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Войтѣхъ-Оома продалъ въ 1726 году деревню Ясеюнку въ Мельницкомъ Повѣтѣ состоявшую.

**Аркусzewscy,** в давнемъ Войевóдztwie Kaliskim. Z tych Jan, w roku 1766 dobra Szyplowo posiadał.

**Balińscy,** w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiej. Z téj rodziny Jakób, Podczaszy téjże Ziemi, dziedziczył dobra Balin, Nadroże, Gulbin, Grodzisk i inne, które po jego śmierci synowie: Jakób, Bartłomiej i Łukasz, w roku 1607 pomiędzy siebie rozdzielili.

**Bartoszewscy,** w dawnéj Ziemi Drohickej. Z tych Franciszek, w roku 1745 dobra Dąbrowa-Tokary sprzedawał.

**Bełdowscy,** piszą się z Bełdowa. Z tych Adam, w roku 1662 sumę posagową dla swéj żony, na dobrach własnych Bełdowie, Tuszynku, Wierzanowie, Żukowcu i Zgniłe-błoto zwanych, ubezpieczył. Inny Adam syn Jerzego, Skarbnika Gostyńskiego, w roku 1671 dobra Łagiewniki, Skotniki, Modrzewie i Brochniec w Wojewódtwie Łęczyckim posiadał.

**Bełkowscy,** w давнемъ Войевóдztwie Podlaskim. Z nich Wojciech Tomasz, dobra Jasionówkę w Powiecie Mielnickim leżące, w roku 1726 sprzedawał.



**Бенскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Казиміръ владѣль тамъ же имѣніемъ Жуковъ съ принадлежностями, которое въ 1753 году послѣ его смерти наслѣдовали сыновья его: Антонъ, Аполинарій и Станиславъ.

**Бяловейскіе**, въ прежней Добрыньской Землѣ. Изъ нихъ Антонъ владѣль въ 1756 году поместьями Бяловежино и Бяловежинекъ.

**Бѣржинскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Осипъ владѣль въ 1753 году имѣніемъ Свѣрчинско.

**Бобровскіе**, въ прежнемъ Освѣцимскомъ Княжествѣ. Фамиліи сей Игнатій, Чесникъ Освѣцимскій, въ 1792 году за оказанныя заслуги награжденъ Орденомъ Святаго Станислава.

**Богуславскіе**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ въ 1703 году отдалъ во владѣніе сыну своему Войтѣху деревню Броново. Антонъ въ 1753 году купилъ имѣніе Микоржинъ и Любомысль. Валентинъ-Антонъ на Богуславицахъ Богуславскій, Староста Плоцкій и Плонскій, въ 1714 году владѣль въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Трэмьки и Мохты.

**Бѣсцы**, в давнемъ Войеводствѣ Пѣцкѣмъ. Зъ тыхъ Казимierz, posiadał tamże dobra Żuków z przyległościami, które w roku 1753 po jego śmierci synowie: Antoni, Apolinary i Stanisław odziedziczyli.

**Біалowiejscy**, в давнейъ Земли Добрыньской. Зъ тѣй rodziny Antoni, в року 1736 dobra Біалowieżyno i Біалowieżynek posiadał.

**Бierzynscy**, в давнемъ Войеводствѣ Сieradzkiemъ. Józef, в року 1753 był dziedzicem dóbr Swierczyńsko.

**Bobrowscy**, в давнемъ Кіежествѣ Ошвечимскѣмъ. Зъ нихъ Ignacy, Cześnik Ошвечимскій, в року 1792 в nagrodę zasług, orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.

**Bogusławscy**, в давнемъ Войеводствѣ Kaliskimъ. Зъ тыхъ Piotr, в року 1703 wieś Bronowo, synowi swemu Wojciechowi ustąpił. Antoni, в року 1753 dobra Mikorzyn i Lubomyśle nabywał. Walenty-Antoni na Bogusławicach Bogusławski, Starosta Płocki i Płoński, в року 1714 dobra Trembki i Mochty в Ziemi Zakroczymskiej dziedziczył.



13. **Боровскіе**, въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Маркіанъ, Коморникъ Граничный Вислицкій, продалъ въ 1647 году деревню Ржуховъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Фабианъ-Войтѣхъ и Осипъ владѣли въ Черской Землѣ, первый въ 1726 году селеніемъ Добржинцомъ, а послѣдній въ 1770 году селеніемъ Ястршембѣ. Казиміръ купилъ въ 1747 году въ Ланчицкомъ Воеводствѣ деревню Кѣлце съ участками въ деревнѣ Рушки. Войтѣхъ владѣлъ въ 1765 году въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Кровице, иначе Крови-Редечъ называвшимся. Сигизмундъ въ 1766 году купилъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніе Хмѣле-Погорзеле, которое послѣ смерти его досталось въ наслѣдство сыновьямъ его Виталису и Крескентію. Михаилъ владѣлъ въ Прусской Провинціи имѣніемъ Дорпошъ, которое въ 1773 году раздѣлили между собою сыновья его Осипъ и Рохъ.

14. **Брудницкіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Матвей въ 1702 году владѣлъ имѣніемъ Бруднице-вельке.

15. **Бржехвы**, пишущіеся изъ-Вржонцы, въ разныхъ сторонахъ края проживавшіе. Гавріиль, Подчашій Варшавскій, въ 1668 году обеспечилъ на имѣніи своемъ Кіе

**Borowscy**, різне części kraju zamieszkiwali. Marcyan, Komornik Graniczny Wiślicki, w roku 1647 wieś Rzuchów w Województwie Sandomierskiem sprzedawał. Fabijan-Wojciech, w roku 1726 wieś Dobrzyniec, a Józef w roku 1770 wieś Jastrzębie, w Ziemi Czerskiej posiadali. Kazimierz, w roku 1747 wieś Kielec z częściami na wsi Ruszkach w Województwie Łęczyckiem nabył. Wojciech, w roku 1765 był dziedziecem dóbr Krowie, inaczéj Krowi-Redecz zwanych, w Województwie Brzesko-Kujawskiem położonych. Zygmunt, w roku 1766 nabył dobra Chmiele-Pogorzele w Województwie Płockiem, które po nim synowie jego Witalis i Krescencyusz odziedziczyli. Michał, posiadał dobra Dorposz, w Prowincyi Pruskiej, któremi się w roku 1773 synowie jego Józef i Roch podzielili.

**Brudniccy**, w dawném Województwie Płockiem. Z tych Maciej, w roku 1702 dobra Brudnice-wielkie posiadał.

**Brzechffowie**, piszą się z Wrzący i różne strony kraju zamieszkiwali. Gabryel Podczaszy Warszawski, w roku 1668 na dobrach swych Kije w Województwie Sandomier-



въ Сандомирскомъ Воеводствѣ для костела ксендзовъ Кармелитовъ въ Краковѣ сумму 3000 злотыхъ; сыновья же его Иванъ, Чесникъ Житомирскій, и Гаврилъ, въ 1699 году, получили въ наслѣдство, послѣ своего дяди Ивана, имѣніе Рогиня, Бановице, Липникъ, Шалашъ, Засанъ, Латанице, Дзялы и Недзелиска-Звыщѣнжъ. Владиславъ въ 1720 году владѣлъ въ Калишскомъ Воеводствѣ деревнею Хвалковъ.

16 **Будкевичи**, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Михаилъ Будкевичъ въ 1782 году исправлялъ должность Бургграва града Черскаго.

17 **Будные**. Петръ Будный владѣлъ въ 1757 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Будне.

18 **Буковскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Антонъ, Мечникъ Черниговскій, въ 1765 году получилъ въ наслѣдство послѣ отца своего Ивана имѣніе Буковице-вельке.

19 **Бышевскіе**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Рафаиль изъ-Дроздова Бышевскій владѣлъ тамъ же до 1727 года деревнями Котковъ, Бовычинъ и Выдржинъ. Арнольдъ, Генераль — Лейтенантъ

скиѣмъ положеныхъ, summę złp. 3000 dla kościoła Księży Karmelitów w Krakowie ubezpieczył; zaś Jan, Cześnik Żytomierski i Gabryel, synowie wyżej rzeczzonego Gabryela, w r. 1699 po stryju swym Janie, dobra Roginia, Banowice, Lipnik, Szalasz, Zasąn, Łatanice, Działy i Niedzieliska-Zwyciąż, w spadku odziedziczyli. Władysław, w roku 1720 dobra Chwałkowo w Województwie Kaliskiemъ posiadał.

**Budkiewiczowie**, w dawnémъ Województwie Mazowieckiemъ osiedli. Z tych Michał Budkiewicz, w roku 1782 urząd Burgrabiego Grodu Czerskiego sprawował.

**Budni**. Piotr Budny, w roku 1757 był właścicielem dóbr Budne, w Ziemi Rożańskiej położonych.

**Bukowscy**, w dawnémъ Województwie Płockiemъ. Z téj rodziny Antoni, Miecznik Czerniechowski, w roku 1765 dobra Bukowice-wielkie i małe, po ojcu swym Janie odziedziczył.

**Byszewscy**, w dawnémъ Województwie Łęczyckiemъ. Z tych Rafał z Drozdowa Byszewski, do r. 1727 posiadał tamże dobra Kotków, Bowyczyn i Wydrzyn. Arnold, Jenerał — Lejtenant Wojsk Polskich, Orderu



Польскихъ войскъ и Кавалеръ орде-на Святаго Станислава, въ 1790 году награжденъ Орденомъ Бѣлаго Орла. Оома, Регентъ Земскій Лѣнчицкій, былъ въ 1791 году Сеймовымъ Посломъ тогожъ Воеводства. Арнольфъ изъ-Дроздова Бышевскій, наследовавъ въ 1755 году послѣ отца своего Франциска въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ имѣніе Воля-Свинецка и Стемплѣвъ, уступилъ оное во владѣніе родному брату своему Семену.

20. **Хамскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ получилъ въ 1767 году въ наследство послѣ отца своего Николая имѣніе Схабаево.

21. **Хелстовскіе**, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ, Флоріанъ и Францискъ раздѣлили между собою въ 1724 году полученное ими въ наследство послѣ отца ихъ Лаврентія имѣніе Янушево, Залѣсье и Камѣнна.

22. **Хмѣлевскіе**, иначе **Хмѣлѣвскіе**. Оадей Хмѣлевскій владѣлъ въ 1763 году въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Хмѣлево. Лаврентій изъ-Хмѣлева Хмѣлѣвскій, въ 1775 году исправлялъ должность Подчашаго Равскаго.

23. **Хылевскіе**. Левъ, Хорунжій короннаго войска, возведенъ въ дво-

24. **Śgo Stanisława Kawaler**, w r. 1790 orderem Orła Białego zaszczycony został. Tomasz, Rejent Ziemi Łęczycki, w roku 1791 był Posłem na Sejm z tegoż Województwa. Arnolf z Drozdowa Byszewski, w roku 1755 dobra Wolę-Swiniecką i Stemplów w Województwie Sieradzkiem, po ojcu swym Franciszku odziedziczone, bratu rodzonemu Szymonowi na własność ustąpił.

**Chamscy**, w dawném Województwie Płockiem. Z nich Jakób, w roku 1767 odziedziczył po swym ojcu Mikołaju dobra Schabajewo.

**Chelstowscy**, w dawném Województwie Rawskiem. Z téj rodziny pochodzący: Jakób, Floryan i Franciszek, w roku 1724 podzielili się dobrami Januszewo, Zalesie i Kamionne, po ojcu ich Wawrzyńcu na siebie spadłemi.

**Chmielewscy** albo **Chmielowscy**. Tadeusz Chmielewski, w roku 1763 posiadał dobra Chmielewo w Ziemi Zakroczymskiej. Wawrzyńiec z Chmielowa Chmielowski, w r. 1775 urząd Podczaszego Rawskiego sprawował.

**Chylewscy**. Leon, Chorąży w Wojsku Koronném, uchwałą Sejmu



рянство Сеймовымъ Постановленіемъ 1768 года, а въ слѣдующемъ затѣмъ году получилъ на оное отъ Короля Польскаго Станислава Августа грамоту, вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембець.

**Хылинскіе.** Войтѣхъ владѣлъ въ 1667 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Хылины и Паево. Андрей получилъ въ 1779 году назначеніе въ должность Ловчаго Саноцкаго.

**Цѣшевскіе,** въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Сигизмундъ, Хорунжій Галицкій, отдалъ въ 1765 году сыну своему Степану во владѣніе имѣніе свое Худзынко. Людовикъ владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Хоментово и Рыхарцице.

**Цѣлковскіе.** Антонъ, Матвей и Вацлавъ, наслѣдовавъ послѣ отца своего Вацлава въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревню Канигово, продали оную въ 1724 году. Францискъ, Коморникъ Граничный Вышгородскій, введенъ былъ въ 1768 году во владѣніе имѣніемъ Карвово въ Вышгородской Землѣ состоявшимъ.

**Чайковскіе.** Яковъ владѣлъ въ 1661 году въ Гонѣндзкомъ Повѣтѣ имѣніемъ Любиче и Трыпуць. Александръ владѣлъ въ 1743 году въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ имѣніемъ

z roku 1768 do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczonym, a w roku następnym dyplom Szlachectwa wraz z herbem Jastrzębiec, od Króla Stanisława Augusta otrzymał.

**Chylińscy.** Wojciech, w roku 1667 dobra Chyliny i Pajewo w Ziemi Rożańskiej posiadał. Andrzej, w roku 1779 nominację na urząd Łowczego Sanockiego otrzymał.

**Cieszewscy,** w dawnym Województwie Płockim. Z tych Zygmunt Chorąży Halicki, w roku 1765 dobra Chudzynko, synowi swemu Stefanowi na własność ustąpił. Ludwik, w roku 1774 dobra Chomentowo i Rycharcice dziedziczył.

**Ciołkowscy,** Antoni, Maciej i Waclaw, odziedziczywszy po ojcu swym Waclawie, całkowitą wieś Kanigowo w Województwie Płockim, takową w roku 1724 sprzedali. Franciszek, Komornik Graniczny Wyszogrodzki, w roku 1768 w posiadanie dóbr Karwowa w Ziemi Wyszogrodzkiej leżących był wprowadzonym.

**Czajkowscy.** Jakób, w roku 1661 dobra Lubicze i Trypucie w Powiecie Goniądzkim posiadał. Aleksander, w roku 1743 był dziedzicem dóbr Osse w Województwie



Оссе. Михаилъ купилъ въ 1771 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніе Каптуры съ принадлежностями. Францискъ назначенъ былъ въ 1788 году въ должность Субдеlegates Гродскаго Опочинскаго\*.

26 **Чапѣвскіе**, въ прежнемъ Иновроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ исправлялъ въ 1789 году должность Бурграва Гродскаго Бобровницкаго и Судьи Добржинской Земли.

25 **Чарномскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Матвей владелъ тамъ же въ 1724 году имѣніемъ Чарноминко-миѣйше, а Иванъ въ 1784 году имѣніемъ Кржижаново. Францискъ владелъ въ 1739 году въ Добржинской Землѣ селеніемъ Глуховка.

20 **Чернявскіе**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Михаилъ, Упитскій Городничій, продалъ въ 1749 году имѣніе свое Путры, Довбары, Водакле, Боркунце и Поравѣ.

71 **Домбровскіе**. Иванъ и Мартынъ, родные братья, въ 1501 году, раздѣлили между собою имѣніе Домбровка-Нагурна и Куржаяма. Иванъ Христофоровъ сынъ въ 1700 году владелъ въ Бржескомъ Воеводствѣ

Łęczyckiem. Michał, w roku 1771 nabył dobra Kaptury z przyległościami w Województwie Rawskim. Franciszek, w roku 1788 nominację na urząd Subdelegata Grodzkiego Opoczyńskiego otrzymał.

**Czapiewscy**, w dawnym Województwie Inowrocławskim. Z tych Józef, w roku 1789 urząd Burgrabiego Grodzkiego Bobrownickiego i Sędziego Ziemi Dobrzyńskiej sprawował.

**Czarnomscy**, w dawnym Województwie Płockim. Z nich Maciej, w roku 1724 dobra Czarnominkomniejsze, a Jan w roku 1784 dobra Krzyżanowo także posiadali. Franciszek, w roku 1739 był dziedzicem dóbr Tłuchówka w Ziemi Dobrzyńskiej.

**Czerniawscy**, w dawnym Województwie Trockim. Z tych Michał, Horodniczy Upitski, w roku 1749 sprzedał dobra swoje Putry, Dowbary, Wodakle, Borkunce i Porawie.

**Dąbrowscy**. Jan i Marcin bracia rodzeni, w roku jeszcze 1501 podzielili się dobrami Dąbrowka-Nagórna i Kurzajama. Jan syn Krzysztofa, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Przyłuski i Dziewiątki w Wo-



имѣніемъ Пршилуски и Дзевѣнтки. Степанъ въ 1756 году исправлялъ должность Скарбника Овруцкаго.

**Добрскіе.** Владиславъ и Адамъ владѣли въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ, первый въ 1696 году имѣніемъ Добра, а второй деревнями Радзынь, Новавесь и Пётркувекъ. Иванъ владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Крашево, Гацулки и Славенцинъ, которое послѣ его смерти въ 1726 году раздѣлили между собою сыновья его Михаилъ, Иванъ и Станиславъ. Андрей исправлялъ въ 1774 году должность Регента Млавскаго.

**Домарадскіе,** въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Андрей-Иванъ въ 1713 году владѣлъ тамъ же деревнею Опарувекъ.

**Домашевскіе,** пишущіеся изъ Домашевницы, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Яковъ въ 1683 году купилъ имѣніе Сухе-Сокольники. Станиславъ, Ловчій Луковскій, владѣлъ селеніемъ Домбрувка-Подленжна, которое въ 1700 году сыновья его: Францискъ, Подстолій Луковскій, Войтѣхъ и Иванъ раздѣлили между собою.

**Дронговскіе,** въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Яковъ,

jewóдztwie Brzeskiém. Stefan, w roku 1756 urząd Skarbnika Owruckiego sprawował.

**Dobrscy.** Władysław, w roku 1696, wieś zwaną Dobra, zaś Adam trzy wsie, to jest: Radzyń, Nowawieś i Piotrkówek, w Województwie Łęczyckim posiadali. Jan, był dzieciem dóbr Kraszewa, Gacuły i Sławęcina, w Województwie Płockim, które w roku 1726 po jego śmierci, synowie: Michał, Jan i Stanisław pomiędzy siebie rozdzielili. Andrzej, w roku 1774 urząd Rejenta Mławskiego sprawował.

**Domaradzcy,** w dawném Województwie Brzesko-Kujawskim. Z tych Andrzej Jan, w roku 1713 całą wieś Oparówek tamże dziedziczył.

**Domaszewscy,** w dawném Województwie Sandomierskim osiedli i piszą się z Domaszewnicy. Z nich Jakób, w roku 1683 nabył dobra Suche-Sokolniki. Stanisław, Łowczy Łukowski, był dzieciem dóbr Dąbrówki-Podłężnej, którą w roku 1700 synowie jego: Franciszek Podstoli Łukowski, Wojciech i Jan pomiędzy siebie podzielili.

**Drągowscy,** w dawném Województwie Podlaskim. Jakób, w ro-



въ 1621 году отдалъ имѣніе свое Рациборы-Старе и Нове во владѣніе сыновьямъ своимъ Адаму, Войтѣху, Матвею и Павлу.

36 **Дроздовскіе.** Яковъ, Ловчій Визской Земли, исправлялъ въ 1556 году должность Старосты Визскаго. Яцекъ, сынъ Войтѣха Писаря Земскаго Завскршинскаго, уступилъ въ 1668 году имѣніе свое Боржево въ Плоцкомъ Воеводствѣ состоявшее во владѣніе брату своему Ивану. Валентинъ владѣлъ тамъ же въ 1691 году имѣніемъ Драмино-Ропеле.

37 **Дзянковскіе,** въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ, Бургравъ Гродскій Гостыньскій, купилъ въ 1759 году имѣніе Дзянково съ участкомъ называемымъ Кемпкою.

38 **Дзѣржговскіе,** въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Павелъ исправлялъ въ 1785 году должность Бурграва Грода Познанскаго.

39 **Дзѣвановскіе.** Юлій, въ 1733 году, былъ Посломъ на Сеймъ отъ Хелминскаго Воеводства, а въ послѣдствіи исправлялъ должность Каштеляна Хелминскаго. Осипъ, въ 1744 году, купилъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніе Шумане-Пустулы.

ku 1621 dobra Racibory-stare i nowe, synom swoim: Adamowi, Wojciechowi, Maciejowi i Pawłowi na własność ustąpił.

**Drozdowscy.** Jakób, Łowczy Ziemi Wizkiej, w roku 1556 urząd Starosty Wizkiego sprawował. Jacek syn Wojciecha Pisarza Ziemskiego Zawskrzyńskiego, w roku 1668 dobra Borzewo w Województwie Płockim leżące, bratu swemu Janowi ustąpił. Walenty, w roku 1691 posiadał tamże dobra Dramino-Ropele.

**Dziankowscy,** w dawném Województwie Brzesko-Kujawskim. Z tych Antoni, Burgrabia Grodzki Gostyński, nabył w roku 1759, dobra Dziankowo z częścią Kempka nazwaną.

**Dzierzgowscy,** w dawném Województwie Poznańskim. Z téj rodziny Paweł, w roku 1785 urząd Burgrabiego Grodu Poznańskiego sprawował.

**Dziewanowscy.** Juliusz, w roku 1733, był Posłem na Sejm z Województwa Chełmińskiego, a później urząd Kasztelana Chełmińskiego piastował. Józef, w roku 1744 nabył dobra Szumanie-Pustuły w Województwie Płockim leżące.



**Дзѣнцѣльскіе**, въ прежнемъ Бржеско - Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Варооломей, Чесникъ Радзеѣвскій, купилъ въ 1770 году имѣніе Панѣвко.

**Дзѣнгелевскіе**. Матвей исправлялъ въ 1669 году должность Подвоеводзаго Плоцкаго. Другой Матвей Дзѣнгелевскій владѣлъ въ 1756 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Добренице и Тлухово. Войтѣхъ, въ 1781 году, исправлялъ должность Коморника Земскаго Вонсоскаго.

**Гашинскіе**, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ изъ-Гашина Гашинскій, владѣлъ въ 1696 году имѣніемъ Полянка-нисша и высша.

**Глинскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ въ 1723 году уступилъ во владѣніе брату своему Генриху имѣніе Ромока.

**Голянскіе**, въ прежней Закрочимской Землѣ. Фамиліи сей Людовикъ - Феликянъ купилъ тамъ же въ 1791 году три деревни: Залуски, Здуновъ и Гостолинъ.

**Голаскіе** или **Голавскіе**, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Маркіанъ владѣлъ

**Дзѣциелscy**, в давнемъ Войеводствѣ Брзеско - Куявскомъ. Z tych Bartłomiėj, Czesnik Radziejowski, nabył w roku 1770 dobra Paniewko.

**Дзѣגיעlewscy**. Maciej, w roku 1669 urząd Podwojewodzego Płockiego sprawował. Inny Dзѣגיעlewski tegoż imienia, w roku 1756 był dziedzicem dóbr Dobrenice i Tłuchowo, w Województwie Płockiem. Wojciech, w roku 1781 urząd Komornika Ziemskiego Wąsoskiego sprawował.

**Gaszyńscy**, в давнемъ Войеводствѣ Krakowskiem. Z tych Franciszek z Gaszyna Gaszyński, w roku 1696 był dziedzicem dóbr Polanki niższej i wyższej.

**Glińscy**, в давнемъ Войеводствѣ Płockiem. Z nich Antoni, w roku 1723 dobra Romoka, ustąpił na własność zupełną bratu swemu Henrykowi.

**Golańscy**, в давней Ziemi Zakroczymskiej. Z tej rodziny Ludwik Felicjan, w roku 1791 nabył tamże trzy wsie: to jest, Załuski, Zdunów i Gostolin.

**Gołascy** albo **Goławscy**, в давнемъ Войеводствѣ Lubelskiem. Z tych Marcyan, był dziedzicem dóbr



въ Луковской Землѣ имѣніемъ Голашинъ, которое послѣ его смерти въ 1670 раздѣлили между собою сыновья его: Иванъ, Гаспарій, Викторинъ, Теофиль и Андрей.

**Горчицкіе**, происходящіе отъ Якова, который въ награду военныхъ заслугъ получилъ въ 1590 году отъ Короля Польскаго Сигизмунда III грамоту на дворянство вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембець.

**Горецкіе**. Иванъ былъ назначенъ въ 1713 году въ должность Хорунжаго Брацлавскаго.

**Грабковскіе**, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ изъ-Грабекъ Грабковскій купилъ въ 1683 году имѣніе Брудзовъ съ принадлежностями, часть котораго деревню Заборже отдалъ въ 1704 году во владѣніе сыну своему Иерониму. Другой Иванъ Грабковскій, продалъ въ 1685 году помѣстья Оссоля, Некрашовъ, Трщянка и другія.

**Грабовскіе**, въ прежней Мазовіи. Изъ нихъ Иванъ, въ 1672 году, владѣлъ въ Визской Землѣ деревнями: Свидры-Добржица, Микуцино-Гомулки и Гнатово-Едлувко. Христофоръ исправлялъ въ 1726 году должность Бурграва Гродекаго Цѣ-

Голашына w Ziemi Łukowskiej, które po jego śmierci synowie: Jan, Kasper, Wiktoryn, Teofil i Andrzej, w roku 1670 pomiędzy siebie rozdzielili.

**Gorczyccy**, pochodzący od Jakóba, który w nagrodę zasług wojсковых, w roku 1590 dyplom na Szlachectwo wraz z herbem Jastrzębiec, od Króla Polskiego Zygmunta III otrzymał.

**Goreccy**. Jan, w roku 1713 nominacyę na urząd Chorążego Braцлавского pozyskał.

**Grabkowscy**, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Jan z Grabek Grabkowski, w roku 1683 nabył dobra Brudzów z przyległościami, z których wieś Zaborze w roku 1704 synowi swemu Hieronimowi na własność ustąpił. Inny Grabkowski tegoż imienia, w roku 1685 dobra Ossola, Niekraszów, Trzcianka i inne sprzedawał.

**Grabowscy**, w dawném Mazowszu. Z nich Jan, w roku 1672 był dziedzicem dóbr Swidry-Dobrzyca, Mikucino-Gomółki i Gnatowo-Jodłówko w Ziemi Wizkiej leżących. Krzysztof, w roku 1726 urząd Burgrabiego Grodzkiego Ciechanowskie-



хановскаго, а Сигизмундъ съ 1754 года должность Подсудка той же Земли.

**Грудницкіе**, происходящіе отъ Христофора, который въ 1763 году назначенъ былъ Королемъ Польскимъ Августомъ III въ должность Мечника Завскршинскаго.

**Грживинскіе**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Станиславъ, наслѣдовавъ тамъ же послѣ отца своего имѣніе Туржиново и Ситовѣ, въ 1780 году признанъ законнымъ владѣльцемъ онаго.

**Гузовскіе**, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Оома, Бургравъ Гродскій Гостыньскій, въ 1787 году владѣль имѣніемъ Лэнки.

**Идзковскіе**, въ прежней Бѣльской Землѣ. Адамъ сынъ Ивана, Коморникъ Земли Бѣльской, владѣль до 1685 года имѣніемъ Идзки-Выкно. Матвей, Субделегатъ Гродскій Брянскій, уступилъ въ 1721 году имѣніе Идзки-Млыновента и Трусколясы-Ольшина во владѣніе Адаму Станиславову сыну Идзковскому.

**Яниковскіе**. Андрей въ 1713 году купилъ въ Поморскомъ Воеводствѣ имѣніе Кокоски. Станиславъ, Хорунжій Перновскій, въ 1794 году

го, а Zygmunt, od roku 1754 urząd Podsejdyka téjże Ziemi sprawowali.

**Grudniccy**, pochodzący od Krzysztofa, który w roku 1763 przez Króla Polskiego Augusta III Miecznikiem Zawskrzyńskim był mianowany.

**Grzywińscy**, w dawném Województwie Łęczyckiem. Tam Stanisław, odziedziczywszy po ojcu swym dobra Turzynowo i Sitowie, w roku 1780 posiadanie takowych, prawnie miał sobie przyznaném.

**Guzowscy**. w dawném Województwie Łęczyckiem. Z tych Tomasz, Burgrabia Grodzki Gostyński, w roku 1787 dobra Łęki posiadał.

**Idzkowscy**, w dawnéj Ziemi Bielskiej. Adam syn Jana, Komornik Ziemi Bielski, do roku 1685 był dziedzicem dóbr Idzki-Wykno. Mateusz, Subdelegat Grodzki Brański, w roku 1721 dobra Idzki-Młynowięta i Truskolasy-Olszyna, Adamowi po Stanisławie Idzkowskim, na własność ustąpił.

**Janikowscy**. Andrzej, w roku 1713 nabył dobra Kocoszki w Województwie Pomorskiem. Stanisław, Chorąży Parnawski, w roku 1764



подписался на выборах Воеводства Сандомирскаго.

**Янковскіе.** Иванъ владѣль въ 1643 году въ Ломжинской Землѣ имѣніемъ Янковъ-Млодзяновъ. Войтѣхъ въ 1700 году, а Степанъ въ 1748 году владѣли въ Бржеско-Кувяскомъ Воеводствѣ помѣстьями Смѣльникъ — горный и половиною Смѣльника-дольнаго.

**Яновскіе,** въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ на-Яновѣ Яновскій, Ловчій Земли Рожанской, купилъ тамъ же въ 1701 году имѣніе Лексина-Кемпа и Бялобржеги.

**Яроцинскіе,** въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ Лаврентій въ 1723 году продалъ деревню Кемблово въ Пыздрскомъ Повѣтѣ.

**Ясликовскіе,** въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Иванъ Казиміръ изъ-Ясликова Ясликовскій владѣль тамъ же въ 1690 году имѣніемъ Выгнановице.

**Ястршембскіе,** въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ, Скарбникъ Луковскій, владѣль въ 1758 году селеніемъ Островце.

**Ежевскіе,** въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ Осипъ на-Ежевѣ

Suffragia z Województwem Sandomierskiém podpisał.

**Янковscy.** Jan, w roku 1643 dobra Janków-Młodzianów w Ziemi Łomżyńskiej dziedziczył. Wojciech, w roku 1700, a Stefan, w r. 1748 dobra Smielnik-górny i połowę dóbr Smielnika dolnego, w Województwie Brzesko-Kujawskiém posiadali.

**Яновscy,** w dawném Województwie Płockiém. Z tych Stefan na Janowie Janowski, Łowczy Ziemi Rożańskiej, w roku 1701 nabył dobra Lexyno-Kempa i Białobrzeги.

**Яроциńscy,** w dawném Województwie Kaliskiém. Z nich Wawrzyniec, w r. 1723 dobra Kembłowo w Powiecie Pызdrskim sprzedał.

**Ясликовscy,** w dawném Województwie Lubelskiém. Tam Jakób Kazimierz z Jaślikowa Jaślikowski, w roku 1690 dobra Wygnanowice posiadał.

**Ястрзѣбscy,** w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Jakób, Skarbnik Łukowski, w roku 1758 był dziedzicem dóbr Ostrowce.

**Jeżewscy,** w dawném Województwie Płockiém. Z nich Józef na



Ежевскій, Стольникъ Плоцкій, въ 1744 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Адамъ-Сабба владѣль въ 1765 году имѣніемъ Сендекъ, Домбрускъ и Жидовко.

**Юрковскіе**, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Осипъ былъ Подчашимъ Сохачевскимъ и въ 1754 году получилъ разрѣшеніе Короля Польскаго Августа III на уступку Войтовства Мощаны.

**Каменскіе**, въ разныхъ сторонахъ края водворившіеся. Иванъ и Павелъ, родные братья, наслѣдовавъ въ Визской Землѣ послѣ отца своего Войтѣха имѣніе Каменьске-вельке и Бялы-камень, продали оное въ 1676 году Пржечковскому. Мартынь владѣль въ 1679 году въ Подляскомъ Воеводствѣ помѣстьями Кудравка-Бобра и Каменьске-Яськи-Подлѣсне. Христофоръ былъ въ 1708 году Войскимъ Ошмянскимъ и оставилъ сыновьямъ своимъ Христофору и Антону въ наслѣдство деревни Камѣнка и Дунаѣвце въ Княжествѣ Литовскомъ.

**Карскіе**, въ разныхъ сторонахъ края жительствовавшіе. Павелъ Хорунжій Сохачевскій и Осипъ Стольникъ Нурскій, Осиповы сыновья,

Jeżewie Jeżewski, Stolnik Płocki, w roku 1744 był Posłem na Sejm. Adam-Sabba, w roku 1765 dobra Sędek, Dąbrusk i Żydówko posiadał.

**Jurkowscy**, w dawném Województwie Ruskiém. Z téj rodziny Józef, był Podczaszym Sochaczewskim, i w roku 1754 od Króla Polskiego Augusta III, pozwolenie na ustąpienie Wójtostwa Moszczany uzyskał.

**Kamięncы**, różne strony kraju zamieszkiwali. Jan i Paweł bracia rodzeni, odziedziczone po swym ojcu Wojciechu, dobra Kamięnskie-wielkie i Biały-kamięń w Ziemi Wizkięj, w r 1676 Przechkowskiemu sprzedali. Marcin, w roku 1679 dobra Kudrawka-Bobra i Kamięnskie-Jaški-Podlęsne w Wojewódtwie Podlaskiém posiadał. Krzysztof, w roku 1708 był Wojskim Oszmiańskim i synom swoim Krzysztofowi i Antoniemu, dobra Kamionka i Dunajowce w Wielkiém Księstwie Litewskiém leżące, w spadku pozostawił.

**Karscy**, w różnych stronach kraju osiedli. Paweł, Chorąży Sochaczewski i Józef Stolnik Nurski, synowie Józefa, w roku 1737 sprze-



продали въ 1737 году брату своему Семену наслѣдованное ими въ Сандомирскомъ Воеводствѣ послѣ отца ихъ имѣніе Боксыце и Славенчице. Михайль, Хорунжіи Земли Рожанской, въ 1754 году былъ избранъ Сеймовымъ Посломъ отъ той же Земли. Каетанъ-Алексѣй купилъ въ 1755 году въ Брзеско-Куявскомъ Воеводствѣ имѣніе Рогалинъ и Градово. Антонъ владѣль въ 1755 году въ Цѣхановской Землѣ имѣніемъ Конаржево-Скурже. Феликсіанъ владѣль въ 1758 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Осѣчекъ.

**Карсницкіе**, въ прежней Великой Польшѣ, пишутся изъ-Карсницъ съ прозвищемъ Фундаментъ. Фамиліи сей родные братья: Францискъ, Юрій, Иванъ Войскій Остршешовскій, Станиславъ Ловчій Земли Велюнской и Андрей Карсницкіе раздѣлили между собою въ 1710 году отцовское имѣніе Доманинъ, Кержно, Ютржковъ и Лубчина. Яковъ купилъ въ 1758 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ имѣніе Остроленку. Петръ-Францискъ Подчашій Велюнскій владѣль въ 1774 году въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Рождалы. Людовикъ Подкоморій Велюнской Земли въ 1780 году былъ назначенъ въ должность Каштеляна Вѣлюнскаго. Яцекъ, Старо-

dali bratu swemu Szymonowi, dobra po ojcu odziedziczone Boxyce i Sławęczyce w Województwie Sandomierskiém leżące. Michał, Chorąży Ziemi Rożańskiej, w roku 1754 Posłem na Sejm z téjże Ziemi był obranym. Kajetan Alexy, w roku 1755 nabył dobra Rogalin i Gradowo w Województwie Brzesko - Kujawskiém. Antoni, w roku 1755 dobra Konarzewo-Skurze w Ziemi Ciechanowskiéj posiadał. Felicyan, w roku 1758 dobra Osieczek w Województwie Płockiém dziedziczył.

**Karśniccy**, w dawnéj Wielkopolsce z Karśnic się piszą i przydomku Fundament używają. Z tych Franciszek, Jerzy, Jan Wojski Ostrzeszowski, Stanisław Łowczy Ziemi Wieluńskiej i Andrzej, bracia rodzeni Karśniccy, w roku 1710 dobra Domanin, Kierzno, Jutrzków i Łubczynę po ojcu odziedziczone, między siebie rozdzielili. Jakób, w r. 1758 nabył dobra Ostrołękę w Województwie Sieradzkiém. Piotr-Franciszek, Podczaszy Wieluński, w roku 1774 dobra Rożdzały w Województwie Kaliskiém posiadał. Ludwik, Podkomorzy Ziemi Wieluńskiej, w r. 1780 nominacyę na urząd Kasztelana Wieluńskiego otrzymał. Jacek, Starosta Płaskowski, w roku 1789 orderem



ста Плёнсковскій, награжденъ въ 1789 году Королемъ Польскимъ орденомъ Св. Станислава.

**Киверскіе**, въ прежнемъ Брже-скомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Карлъ владѣлъ тамъ же деревнею Мокраны, которую послѣ его смерти въ 1763 году продали сыновья его Казимиръ и Антонъ.

**Клямборовскіе**, въ прежнемъ Брже-ско-Куявскомъ Воеводствѣ. Михаилъ владѣлъ въ 1692 году имѣніемъ Арцишево-Длугошево.

**Климашевскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Игнатій Климашевскій владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Хоцевъ.

**Конопницкіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ владѣлъ въ 1787 году имѣніемъ Милѣвъ.

**Козѣбродскіе**, въ прежней Добржинской Землѣ. Францискъ на-Крашевъ Козѣбродскій владѣлъ въ 1706 году имѣніемъ Дыблинъ.

**Козловскіе**. Оома и Адрианъ Козловскіе, Сеймовымъ Постановле-ніемъ 1676 года утверждены въ дворянскомъ достоинствѣ. Осипъ и Войтѣхъ владѣли, въ Подляскомъ Воеводствѣ, первый въ 1678 году

Śgo Stanisława, przez Króla Polskie-го былъ засzczycony.

**Kiwerscy**, w dawném Woje-wództwie Brzeskiém. Z tych Karól, posiadał tamże wieś Mokrany, którą po jego śmierci synowie Kazimierz i Antoni, w roku 1763 sprzedali.

**Klamborowscy**, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z téj rodziny Michał, w roku 1692 dobra Arciszewo-Długoszewo posiadał.

**Klimaszewscy**, w dawném Wo-jewództwie Sieradzkiém. Ignacy Kli-maszewski, dobra Choszczew w roku 1774 tamże dziedziczył.

**Konopniccy**, w dawném Wo-jewództwie Sieradzkiém. Z tych Piotr posiadał w roku 1787 dobra Milejów.

**Koziebrodzczy**, w dawnéj Zie-mi Dobrzyńskiej. Z tych Franciszek na Kraszewie Koziebrodzki, w roku 1706 był dziedzicem dóbr Dyblina.

**Kozłowscy**. Tomasz i Adryan Kozłowscy, Uchwałą Sejmu z roku 1676 za starożytną Szlachtę Polską uznani zostali. Józef, w roku 1678 dobra Płonka-Kozły i Łupiankę, a Wojciech, w roku 1726 wieś Jasio-



деревнями Плонка-Козлы и Лупянка, а послѣдній въ 1726 году деревнею Ясёновкою. Павелъ-Иванъ владѣль въ 1683 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ селеніемъ Коберники, а Иванъ въ 1738 году въ томъ же Воеводствѣ селеніемъ Липовець-Косцельны. Иванъ Козловскій владѣль въ 1761 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Зацывильки. Михаилъ Козловскій, Стольникевичъ Овручскій, продалъ въ 1769 году имѣніе свое Козлы въ Нурской Землѣ. Себастьянъ въ 1784 году назначенъ былъ въ должность Скарбника Серпскаго Повѣта.

**Красовскіе**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ-Иванъ въ 1674 году былъ Посломъ на Сеймъ отъ Дрогичинской Земли.

**Крассовскіе-Несторовичи**, происходятъ отъ Степана, которому Король Польскій Янъ III Собѣскій въ 1676 году пожаловалъ дворянство, вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембець.

**Крашевскіе**, въ прежнемъ Иновроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Варооломей, Войскій Крушвицкій, Коморникъ Граничный Иновроцлавскій, владѣль деревнями Тарково и Калиска.

нóвку, в Województwie Podlaskim posiadali. Paweł-Jan, w roku 1683 dobra Kobierniki, a Jan, w roku 1738 dobra Lipowiec-Kościelny, w Województwie Płockim leżące, dziedziczyli. Jan Kozłowski, w roku 1761 był posiadaczem całkowitych dóbr Zacywilki w Województwie Rawskim. Michał Kozłowski, Stolnikiewicz Owrucki, w roku 1769 dziedziczne dobra Kozły w Ziemi Nurskiej sprzedał. Sebastyan, w roku 1784 nominacyę na urząd Skarbnika Powiatu Sierpskiego otrzymał.

**Krasowscy**, w dawnym Województwie Podlaskim. Z tych Stanisław-Jan, w roku 1674 był Posłem na Sejm z Ziemi Drohickiej.

**Krassowscy - Nestorowiczowie**, pochodzący od Stefana, któremu w roku 1676 Jan III Sobieski, Król Polski, dyplom na Szlachectwo wraz z herbem Jastrzębiec udzielił.

**Kraszewscy**, w dawnym Województwie Inowrocławskim. Z tych Bartłomiej, Wojski Kruszwicki, Komornik Graniczny Inowrocławski posiadał dobra Kaliskę i Tarkowo.



**Кршесимовскіе**, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Кршесимова Кршесимовскій, Чесникъ Добржинскій, продалъ въ 1741 году имѣніе свое Улановице.

**Квятковскіе**, въ прежней Варшавской Землѣ. Осипъ Квятковскій, Скарбникъ Трембовельскій, владѣль въ 1774 году деревнею Лютковка.

**Лѣсинскіе**, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ купилъ тамъ же въ 1687 году имѣніе Корчувка.

**Лиговскіе**, въ прежней Добржинской Землѣ. Оома Лиговскій владѣль въ 1762 году помѣстьями Кукова и Грабовець.

**Лютомирскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ въ 1767 году владѣль имѣніемъ Квасѣборжино и Брельки.

**Лысаковскіе**. Иванъ Лысаковскій продалъ въ 1723 году деревню свою Умѣнцино-Ретки, въ Цѣхановской Землѣ.

**Махчинскіе**, прежде **Махцинскіе**. Фамили этой Иванъ въ 1712 году владѣль въ Добржинской Землѣ селеніемъ Бонтково Езѣрне.

**Krzesimowscy**, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Andrzej z Krzesimowa Krzesimowski, Cześnik Dobrzyński, w roku 1741 sprzedał dobra swoje Ulanowice.

**Kwiatkowscy**, w dawniej Ziemi Warszawskiej. Józef Kwiatkowski, Skarbnik Trębowelski, w roku 1774 był właścicielem wsi Lutkówki.

**Lesińscy**, w dawniej Ziemi Nurskiej. Z nich Jan, w roku 1687 nabył tamże dobra Korczówkę.

**Ligowscy**, w dawniej Ziemi Dobrzyńskiej. Tomasz Ligowski, w roku 1762 był dziedzicem dóbr Kukowa i Grabowca.

**Lutomirscy**, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Franciszek, w roku 1767 dobra Kwasięborzyno i Brelki posiadał.

**Łysakowscy**. Jan Łysakowski, w roku 1723 sprzedał wieś dziedziczną Umęcino-Retki, w Ziemi Ciechanowskiej leżącą.

**Machczyńscy** dawniej **Machcińscy**. Z téj rodziny Jan, w roku 1712 był dziedzicem wsi Bątkowo-Jeziorne w Ziemi Dobrzyńskiej.



80. **Маевскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Павелъ въ 1765 году купилъ имѣніе Буковице-вельке и мале.

**Макомаскіе**. Матвей, Подсудокъ Земскій Плоцкій, и Яковъ владѣли въ томъ же Воеводствѣ имѣніями, первый Ежевомъ въ 1610 году, а послѣдній Чахувко — новымъ въ 1698 году. Викентій купилъ въ 1787 году въ Краковскомъ Воеводствѣ имѣніе Улинка—мала.

**Малечинскіе**, въ прежнемъ Вольнскомъ Воеводствѣ. Францискъ Малечинскій продалъ тамъ же деревню Лухче.

**Малевскіе**. Адамъ Малевскій владѣлъ въ Вышгородской Землѣ имѣніемъ Недроже и участкомъ на Малевѣ, которое послѣ его смерти въ 1725 году раздѣлили между собою сыновья его: Осипъ, Карлъ и Мартынъ. Себастьянъ купилъ въ 1752 году въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ деревню Загробки.

**Малюскіе**, въ прежнемъ Иновроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Семень въ 1722 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Малюшинъ.

**Маньковскіе**. Войтѣхъ, Стольникъ Подольскій, купилъ въ 1747 году въ Воеводствѣ Плоцкомъ имѣ-

**Мажевскіе**, в давнемъ Войеводствѣ Пѳockіемъ. Z tych Paweł, w roku 1765 nabył dobra Bukowice-wielkie i małe.

**Макомаскіе**. Maciej, Podsek Ziemski Plocki, w roku 1610 dobra Jezewo, a Jakób, w roku 1698 dobra Czachówko - nowe, w Województwie Plockiem posiadali. Wincenty, w roku 1787 nabył wieś Ulinkę—małą w Województwie Krakowskiem.

**Малечинскіе**, в давнемъ Войеводствѣ Волинскимъ. Franciszek Maleczyński, sprzedawał tamże dobra Łuchcze zwane.

**Малевскіе**. Adam Malewski, był dziedzicem dóbr Niedroża i części na Malewie w Ziemi Wyszogrodzkiej leżących, które po jego śmierci w roku 1725 synowie: Józef, Karól i Marcin, pomiędzy siebie rozdzielili. Sebastian, w roku 1752 nabył dobra Zagrobki w Województwie Łęczyckiem.

**Малюскіе**, в давнемъ Войеводствѣ Иновроцлавскимъ. Z tych Szymon, w r. 1722 dobra Maluszyn, w témże Województwie posiadał.

**Маньковскіе**. Wojciech, Stolnik Podolski, w roku 1747 kupił dobra Żerniki w Województwie Pło-



ніе Жерники. Осипъ и Антонъ Станиславовы сыновья опредѣленіемъ Герольдіи Имперіи 8 Декабря 1837 года № 10,795 утверждены въ дворянствѣ и на этомъ основаніи внесены въ дворянскія книги Царства Польскаго, какъ жители онаго.

**Маршевскіе**, въ Великой-Польшѣ. Фамиліи сей Іеронимъ владѣль въ 1730 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ деревнею Осмолинъ съ участками въ Кавенчинѣ и Кладахъ. Станиславъ отдалъ въ 1699 году во владѣніе сыну своему имѣніе Маршево и Модловъ въ Калишскомъ Воеводствѣ.

**Матчинскіе**, въ прежнемъ Белзкомъ Воеводствѣ. Маркъ купилъ тамъ въ 1713 году помѣстья Ходыванце и Завадки.

**Мѣрницкіе**, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ изъ-Мирониць-Косцѣльныхъ Мѣрницкій владѣль въ 1664 году въ Вислицкомъ Повѣтѣ имѣніемъ Котличе.

90. **Мѣржинскіе**. Михаилъ Мѣржинскій, Коморникъ Земскій Плоцкій, купилъ въ 1758 году въ Воеводствѣ Бржеско-Куявскомъ имѣніе Олганово.

ckiém. Józef i Antoni, synowie Stanisława, Ukazem Heroldyi Cesarstwa Rosyjskiego z dnia 8 Grudnia 1837 roku № 10,795, uznani za dawną szlachtę; a jako mieszkańcy Królestwa, na téj zasadzie do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

**Marszewscy**, w Wielko-Polsce. Z téj rodziny Hieronim, w roku 1630 był dziedzicem dóbr Osmolina z częściami na Kawęczynie i Kładach w Województwie Sieradzkiem. Stanisław, w roku 1699 dobra Marszewo i Modłów w Województwie Kaliskiem, synowi swemu Maciejowi, na własność zupełną ustąpił.

**Matczyńscy**, w dawném Województwie Belzkiem. Marek, w roku 1713 nabył tamże dobra Chodywańce i Zawadki.

**Mierniccy**, w dawném Województwie Sandomierskiem. Z tych Stefan z Mironic-Kościelnych Miernicki, w roku 1664 dobra Kotlicze w Powiecie Wislickim dziedziczył.

**Mierzyńscy**. Michał Mierzyński, Komornik Ziemi Płocki, w roku 1758 nabył dobra Ołganowo w Województwie Brzesko-Kujawskim.



**Милевскіе.** Семень Милевскій псправлялъ до 1641 года должность Подсудка Земли Ломжинской, а Адамъ въ 1715 году былъ Войскимъ той же Земли. Яковъ владѣлъ въ 1718 году въ Добржинской Землѣ имѣніемъ Осѣкъ. Оома въ 1773 году владѣлъ въ Цѣхановской Землѣ помѣстьемъ Хелкы-Хабдзино.

**Мойковскіе,** въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ владѣлъ въ 1738 году деревнею Вилины-Русь.

**Морхоновичи.** Михаилъ Морхоновичъ въ 1738 году продалъ имѣніе Воргале.

**Моссаковскіе.** Иванъ Моссаковскій и Лаврентій, Бургравъ Гродскій Плоцкій, владѣли: первый въ Землѣ Добржинской имѣніемъ Жале въ 1701 году, а послѣдній въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Самборжъ въ 1746 году.

**Мысыровичи,** въ прежнемъ Кіевскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ, Скарбникъ Житомирскій, уступилъ въ 1733 году имѣніе свое Тымянковце Ивану Катерли.

**Мыстковскіе.** Иванъ Мыстковскій былъ въ 1654 году Коморникомъ Бѣльской Земли.

**Милевscy.** Szymon Milewski, do roku 1641 urząd Podśędka Ziemi Łomżyńskiej, a Adam, w roku 1715 urząd Wojskiego téjże Ziemi sprawował. Jakób, w roku 1718 dobra Osiek w Ziemi Dobrzyńskiej posiadał. Tomasz, w roku 1773 dobra Chełchy-Chabdzino w Ziemi Ciechanowskiej dziedziczył.

**Moykowscy,** w dawném Województwie Podlaskiem. Z tych Jakób, w roku 1738 wieś Wiliny-Ruś posiadał.

**Morchonowiczowie.** Michał Morchonowicz, w roku 1738 sprzedawał dobra Worgale.

**Mossakowscy.** Jan Mossakowski, w roku 1701 dobra Żałe w Ziemi Dobrzyńskiej, a Wawrzyniec Bургrabia Grodzki Płocki, w roku 1746 dobra Samborz, w Województwie Płockiem posiadali.

**Mysyrowiczowie,** w dawném Województwie Kijowskiem. Z tych Jakób Mysyrowicz, Skarbnik Żytomierski, w roku 1733 dobra Tymiankowce, Janowi Katerli ustąpił.

**Mystkowscy.** Jan Mystkowski, był w roku 1654 Komornikiem Ziemi Bielskiej.



**Мышковскіе**, многочисленная фамилія. Изъ рода ихъ Станиславъ владѣль въ 1654 году въ Княжествѣ Сѣверскомъ деревнею Кузница-Войковска. Войтѣхъ купилъ въ 1679 году въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣніе Скорнице. Николай раздѣлилъ въ 1711 году между сыновьями своими Осипомъ и Иваномъ имѣніе свое Домброва и Галевице съ принадлежностями, въ Велюнской Землѣ. Августинъ, Стольникъ Велюнской, награжденъ въ 1789 году орденомъ Св. Станислава. Николай изъ-Мирова Мышковскій, въ 1783 году, получилъ въ видѣ дара отъ Короля Прусскаго Фридриха II имѣніе С. Езёры въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ.

**Мыслинскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ владѣль въ 1773 году имѣніемъ Кенсиче.

**Немиры**, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Иванъ Немира въ 1721 году владѣль въ Ломжинской Землѣ помѣстьями Нова-весь-Куявы, а въ Нуреккой имѣніемъ Кемписте.

**Невэнгловскіе**. Иванъ Невэнгловскій въ 1682 году владѣль въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Уневель. Францискъ былъ въ 1784

**Myszkowscy**, rodzina licznie rozkrzewiona. Z niej Stanisław, w roku 1654 był dziedzicem dóbr Kuznicy-Wojkowskiej w Księztwie Siewierskim. Wojciech, w roku 1679 nabył dobra Skórnice w Województwie Sandomierskim. Mikołaj, w roku 1711 dobra Dąbrowę i Galewice z przyległościami w Ziemi Wieluńskiej położone, między synów swoich Józefa i Jana podzielił. Augustyn, Stolnik Wieluński, w r. 1789 orderem Śgo Stanisława był zaszczyconym. Mikołaj z Mirowa Myszkowski, w roku 1783 dobra Święto-Jeziory w dawném Województwie Trockim leżące, sposobem darowizny od Króla Pruskiego Fryderyka II otrzymał.

**Myślińscy**, w dawném Województwie Płockim. Z tych Antoni, w roku 1773 był dziedzicem dóbr Kęsice.

**Niemirowie**, w dawném Województwie Mazowieckim. Jan Niemira, w roku 1721 dobra Nowawieś-Kujawy w Ziemi Łomżyńskiej i Kempiste w Ziemi Nurskiej dziedziczył.

**Niewęgłowscy**. Jan Niewęgłowski, w roku 1682 dobra Uniewel w Województwie Sandomierskim posiadał. Franciszek, był w roku



году Войскимъ - Мнѣйшимъ Земли Стенжицкой, сынъ же его Игнатій купилъ въ 1788 году въ Люблинскомъ Воеводствѣ деревни Борова и Кудловъ.

#### **Нововѣйскіе и Нововѣскіе.**

Изъ нихъ Андрей и Тома Ловчій Земли Вышгородской владѣли въ той же Землѣ помѣстьями, первый Фаленцино и Фаленцино въ 1710 году, а послѣдній Воровице, Шасты и Гаевиско въ 1767 году Андрей въ 1733 году послѣ смерти Короля Польскаго Августа II избранъ былъ Судьею Каптуровымъ Ломжинской Земли. Иванъ-Казиміръ на-Новой-вси Нововѣскій, Подчасій Бускій, въ 1736 году купилъ въ Ломжинской Землѣ помѣстья: Хмѣлево, Зыхаржево, Коротки, Домбровка, Дзѣржки и Сулимы.

**Обнискіе**, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Францискъ, Чесникъ Галицкій, купилъ въ 1735 году, имѣніе Радзисево-старе, которое въ 1781 году раздѣлили между собою сыновья его Игнатій, Казиміръ и Осипъ.

**Осѣцкіе.** Андрей Осѣцкій, Ловчій Иновроцлавскій, владѣлъ въ 1692 году въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Зеленець. Яковъ владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ

1784 Wojskim mniejszym Ziemi Stężyckiej; syn jego Ignacy, nabył w roku 1788 dobra Borowę i Kudłów w Województwie Lubelskim.

#### **Nowowiejscy i Nowowie-**

**socy.** Z tych Andrzej, w roku 1710 dobra Falęcino i Falęcinko, a Tomasz Łowczy Ziemi Wyszogrodzkiej, w roku 1767 dobra Worowice, Szasty i Gajewisko, w Ziemi Wyszogrodzkiej leżące posiadali. Andrzej, w roku 1733 po śmierci Króla Augusta II, obrany był Sędzią Kapturowym w Ziemi Łomżyńskiej. Jan-Kazimierz na Nowej-wsi Nowowieski, Podczaszy Buski, w roku 1736 nabył dobra Chmielewo, Zycharzewo, Korytki, Dąbrowka, Dzierzgi i Sulimy w Ziemi Łomżyńskiej.

**Obniscy**, w dawniej Ziemi Nurskiej. Z tej rodziny Franciszek, Cześnik Halicki, w roku 1735 nabył dobra Radziszewo-stare, które w roku 1781 synowie jego Ignacy, Kazimierz i Józef, między siebie rozdzielili.

**Osieccy.** Andrzej Osiecki, Łowczy Inowrocławski, w roku 1692 posiadał dobra Zieleniec w Województwie Kaliskim. Jakób, był dziedzicem dóbr Klaki, Witosławice,



помѣстьями Клаки, Витославице, Оссуты и Гutowo, которыя послѣ смерти его въ 1728 году достались сыну его Александру.

**Папроцкіе.** Яковъ Папроцкій, Скарбникъ Сохачевскій, въ 1720 году владѣль въ Равскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Воля-Желязова, Орлы, Дзенгелѣвъ, Зимнице, Пекары и Ковѣсы. Карлъ и Петръ Папроцкіе наслѣдовали въ 1760 году въ Добржинской Землѣ послѣ отца своего Якова, Скарбника той же Земли, деревни Вѣнславице и Мыслиборжице.

**Павловскіе.** Францискъ Павловскій, въ 1748 году владѣль имѣніемъ Ястршембе въ Поморскомъ Воеводствѣ.

**Пентковскіе,** въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Казиміръ, Регентъ Нурскій, владѣль въ 1712 году помѣстьями Пентково-вельке и Быстра-Грженда, которыми подѣлились между собою сыновья его Михаилъ, Станиславъ и Иеронимъ.

**Пильховскіе,** въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Варооломей Пильховскій владѣль тамъ же въ 1623 году имѣніемъ Ржендово.

**Пининскіе,** въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ.

Ossuty i Gutowo w Województwie Płockim, które po nim w r. 1728 syn jego Aleksander odzierzył.

**Paproczy.** Jakób Paprocki, Skarbnik Sochaczewski, w roku 1720 był dziedzicem dóbr: Wola-Żelazowa, Mostki, Orły, Dziegielów, Zimnice, Piekary i Kowiesy w Województwie Rawskim położonych. Karól i Piotr Paproczy, w roku 1760 dobra Więławice i Myśliborzyce w Ziemi Dobrzyńskiej, po ojcu swym Jakóbie Skarbniku téjże Ziemi odziedziczyli.

**Pawłowscy.** Franciszek Pawłowski, w roku 1748 dobra Jastrzębie w Województwie Pomorskim posiadał.

**Pętkowscy,** w dawnéj Ziemi Nurskiej. Z tych Kazimierz, Rejent Nurski, był właścicielem dóbr Pętkowo-wielkie i Bystra-Grzęda, które w roku 1712 synowie jego Michał, Stanisław i Hieronim pomiędzy siebie rozdzielili.

**Pilchowscy,** w dawném Województwie Łeczyckim. Bartłomiej Pilchowski, posiadał tamże w roku 1623 dobra Rzędkowo.

**Pinińscy,** w dawném Województwie Brzesko-Kujawskim. Z nich



Изъ нихъ Петръ Пининскій, Чесникъ Пернавскій, владѣль тамъ же въ 1762 году имѣніемъ Свентославъ.

**Пнѣвскіе.** Щесный Пнѣвскій въ 1610 году владѣль въ Плоцкомъ Воеводствѣ селеніемъ Гржендово. Станиславъ, Вицесгерентъ Гродскій Стенжицкій, купилъ въ 1739 году въ Воеводствѣ Сандомирскомъ имѣніе Кобыля-воля.

110 **Польковскіе,** въ прежней Ливской Землѣ. Изъ нихъ Осипъ въ 1730 году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Ливскаго.

**Поплавскіе.** Юрій-Сигизмундъ изъ-Поплавъ-Руды Поплавскій, въ 1667 году, владѣль въ Львовской Землѣ имѣніемъ Лончки. Войтѣхъ, сынъ Войтѣха Стольника Жидачевскаго, купилъ въ 1750 году въ Варшавской Землѣ помѣстья Голомбки съ участками въ деревняхъ Моря и Нецки.

**Порчинскіе,** въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Яковъ и Войтѣхъ Порчинскіе владѣли, первый въ 1690 году имѣніемъ Иванъ, а послѣдній въ 1770 г. имѣніемъ Вылязлово. Каетанъ Порчинскій въ 1785 году былъ назначенъ Субделегатомъ Грода Винницкаго.

**Прокули,** въ прежней Вѣлюн-

Piotr Piniński, Cześnik Parnawski, posiadał tamże w roku 1762 dobra Świętosław zwane.

**Pniewscy.** Szczesny Pniewski, w roku 1610 był dziedzicem dóbr Grzędowo w Województwie Płockim leżących. Stanisław, Vicesregent Grodzki Stężycki, w roku 1739 nabył dobra Kobyłą-wolę w Województwie Sandomierskiem.

**Polkowscy,** w dawniej Ziemi Liwskiej. Z tych Józef, w r. 1730 urząd Burgrabiego Grodzkiego Liwskiego sprawował.

**Popławscy.** Jerzy Zygmunt z Popław-Rudy Popławski, w roku 1667 dobra Łącki w Ziemi Lwowskiej posiadał. Wojciech syn Wojciecha, Stolnika Żydaczewskiego, w roku 1750 nabył dobra Gołabki z częściami na wsiach Mory i Niecki, w Ziemi Warszawskiej leżące.

**Porczyńscy,** w dawném Województwie Sieradzkiem. Jakób Porczyński, w roku 1690 dobra Iwanie, a Wojciech, w roku 1770 dobra Wyłazłowo, dziedziczyli. Kajetan Porczyński, w roku 1785 nominacyę na urząd Subdelegata Grodu Winnickiego otrzymał.

**Prokulowie,** w dawniej Ziemi



ской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ Прокули купилъ тамъ же въ 1767 году имѣніе Гижице.

**Пршедпелскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Петръ Яковлевъ сынъ Пршедпелскій въ 1700 году владѣлъ имѣніемъ Пршедпелце, а Петръ Николаевъ сынъ въ 1741 году имѣніемъ Влосты и Кѣлбасы.

**Псарскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ изъ-Псаръ Псарскій, купилъ въ 1726 году помѣстья: Цѣшановице, Данишевице и Зможна-воля, а въ 1745 году Порадзовъ и Гавловице. Бонавентура изъ-Псаръ Псарскій владѣлъ въ 1772 году въ Сандомирскомъ Воеводствѣ помѣстьями Крассовъ и Подлазѣ.

**Пщулковскіе**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Гаспарій оставилъ въ наслѣдство сыновьямъ своимъ Владиславу и Балтазару въ Мельницкомъ Повѣтѣ селеніе Конце, которое они въ 1726 году продали.

**Рембишевскіе**, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ Рембишевскій, владѣлъ въ 1670 году помѣстьями Рамбишево-Зегадлы, Скудзяки, Щодрухы, Залесѣ и Врублѣ; потомки его около 1750 года стали называться Рембишевскими.

Вieluńskiѣ. Z tych Jan Prokuli, w roku 1767 nabył tamże dobra Giżyce.

**Przedpełscy**, w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Piotr syn Jakóba Przedpełski, w roku 1700 dobra Przedpełce, a Piotr syn Mikołaja, w roku 1741 dobra Włosty i Kielbasy posiadali.

**Psarscy**, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Franciszek z Psar Psarski, w roku 1726 dobra Cieszanowice, Daniszewice i Zmożnąwołę, a w roku 1745 dobra Poradzów i Gawłowice nabył. Bonawentura z Psar Psarski, w roku 1772 dobra Krassów i Podłazie, w Województwie Sandomierskiém posiadał.

**Pszczółkowscy**, w dawném Województwie Podlaskiém. Z téj rodziny Kacper, zostawił synom swoim Władysławowi i Baltazarowi, wieś Kopce w Powiecie Mielnickim, którą ciż w roku 1726 sprzedali.

**Rembiszewscy**, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiѣ. Z tych Jakób Rembiszewski, w roku 1670 dobra Rembiszewo-Zegadły, Skudziaki, Szczodruchy, Zalesie i Wróble posiadał; zstępni tegoż około roku 1750 Rembiszewskimi nazywać się zaczęli.



**Роговскіе.** Христофоръ въ 1520 году раздѣлилъ между сыновьями своими Иваномъ, Николаемъ и Павломъ помѣстья Вержбѣ, Броновице, Равиче и часть деревни Рогова въ тогдашней Равской Землѣ, обращенной въ послѣдствіи въ Равское Воеводство. Мелхiorъ владѣлъ въ 1684 году въ Визской Землѣ имѣніемъ Носки, Снѣтна и Перки-Буенки. Казиміръ въ 1701 году владѣлъ въ Подляскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Тршаски, Гржималы, Рогово-Плюты и Хылины.

**Роткевичи,** въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ купилъ тамъ же въ 1803 году имѣніе Крочице съ пятью смежными деревнями; онъ же исправлялъ разныя должности, какъ то: Краковского Воеводскаго Совѣтника, Маршалка Шляхты и Судьи Мироваго Суда Пилицкаго Повѣта. Во вниманіи къ заслугамъ его Высочайше повелѣно было документы представленные имъ въ доказательство владѣнія имѣніемъ Крочице съ 1803 года, считать соотвѣтствующими законамъ 1836 и 1839 годовъ о дворянствѣ въ Царствѣ Польскомъ.

125 **Рудницкіе.** Казиміръ, Ловчій Черниговскій, купилъ въ 1765 году въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ

**Rogowscy.** Krzysztof, w roku 1520 dobra Wierzbie, Bronowice, Rawicze i części wsi Rogowa, w ówczesnej Ziemi Rawskiej, a później w Województwie Rawskim leżące, pomiędzy synów swoich: Jana, Mikołaja i Pawła rozdzielił. Melchior, w roku 1684 był dziedzicem dóbr Noski, Snietna i Perki-Bujenki w Ziemi Wizkiej. Kazimierz, w roku 1701 dobra Trzaski, Grzymały, Rogowo-Pluty i Chyliny w Województwie Podlaskim posiadał.

**Rotkiewiczowie,** w dawnym Województwie Krakowskim. Z tych Józef, w rok 1803 nabył tamże dobra Kroczyce wraz z pięcioma przyległymi wsiami, tenże sam sprawował różne urzędy: był Radcą Wojewódzkim Krakowskim, Marszałkiem Szlachty i Sędzią Pokoju Powiatu Pilickiego. NAJJAŚNIEJSZY CESARZ I KRÓL, uwzględniając zasługi Józefa Rotkiewicza, rozkazał upoważnić Heroldyę Królestwa, do przyjęcia od niego dowodów posiadania dóbr Kroczyce od roku 1803, za odpowiadające warunkom Prawa o Szlachectwie, w latach 1836 i 1839 dla Królestwa wydanego.

**Rudniccy.** Kazimierz Łowczy Czerniechowski, w roku 1765 nabył dobra Mietlicę w Województwie



имѣніе Метлицу. Антонъ произведенъ 1825 года въ Полковники по корпусу Артиллеріи и Инженеровъ бывшихъ Польскихъ войскъ, и притомъ доказалъ въ Волынской Дворянской Депутаціи, что предки его употребляли гербъ Ястршембець.

**Сарновскіе.** Яковъ Сарновскій купилъ въ 1759 году въ Познанскомъ Воеводствѣ имѣніе Добчинъ. Игнатій въ 1782 году владѣлъ въ Нурскомъ Повѣтѣ помѣстьями Усцянекъ, Демблянка, Гудоше, Годлево и Лубы.

**Сасиновскіе.** Иванъ Сасиновскій владѣлъ въ 1694 году въ Гонѣндзкомъ Повѣтѣ имѣніемъ Творки-Лѣнги.

**Сендзиковскіе,** въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яцекъ въ 1760 году владѣлъ въ Вонсовскомъ Повѣтѣ деревнею Крживостокъ.

**Семѣнтковскіе,** или **Семѣнтковскіе.** Изъ нихъ Антонъ, Писарь Земскій Сѣрадскій и Депутатъ на Коронномъ Трибуналѣ, награжденъ въ 1788 году орденомъ Св. Станислава. Матвей Семѣнтковскій въ 1732 году владѣлъ въ Добржинской Землѣ имѣніемъ Любовець, а по-

Brzesko-Kujawskіем. Antoni, w roku 1825 pozyskał nominacyę na Podpułkownika w Korpusie Artylleryi i Inżenierów byłego Wojska Polskiego, oraz udowodnił wywodem przed Deputacyą Szlachecką Gubernii Wołyńskiej dopełnionym, że jego rodzina herbu Jastrzębiec używała.

**Sarnowscy.** Jakób Sarnowski, w roku 1759 nabywał dobra Dobczyn w Województwie Poznańskіем. Ignacy, w roku 1782 był dziedzicem dóbr Uścianek, Dębianka, Gudosze, Godlewo i Łuby w Powiecie Nurskim.

**Sasinowscy.** Jan Sasinowski, w roku 1694 dobra Tworki-Longi w Powiecie Goniądzkim posiadał.

**Sędzikowscy,** w dawném Województwie Mazowieckіем. Z tych Jacek, dziedziczył w roku 1760 dobra Krzywostok w Powiecie Wąsowskim.

**Siemiątkowscy** albo **Siemiętkowscy.** Z tych Antoni, Pisarz Ziemi Sieradzki, i Deputat na Trybunał Koronny, w roku 1788 orderem Śgo Stanisława zaszczycony został. Maciej Siemiątkowski, w roku 1732 był dziedzicem dóbr Lubowiec w Ziemi Dobrzyńskіей, a jego zstępni



томки его около 1742 года стали называться Сѣментковскими.

**Складовскіе.** Фамиліи сей Северинъ владѣль въ 1700 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Ржонникъ. Казиміръ же въ 1729 году владѣль въ Воеводствѣ Подляскомъ имѣніемъ Склады-Прширусы.

**Скурскіе,** въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ владѣль въ 1742 году деревнею Оссова.

**Скршетускіе,** въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Венедиктъ былъ въ 1788 году Хорунжимъ Мельницкимъ.

**Скубневскіе.** Семень Скубневскій въ 1772 году былъ назначенъ Ловчимъ Перновскимъ.

**Славенцкіе.** Петръ Славенцкій въ 1702 году владѣль въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Славенцинъ.

130 **Смѣдовскіе,** въ прежней Закрочимской Землѣ. Изъ нихъ Казиміръ владѣль тамъ же въ 1717 году селеніемъ Смѣдовъ.

**Сокольніцкіе,** въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ

около року 1742 Сиemiętkowskiemi называѣ сѣ poczeli.

**Skłodowscy.** Z tѣj rodziny Seweryn, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Rzańnik w Województwie Płockiѣm leżących. Kazimierz zaś, w roku 1729 posiadał dobra Skłody-Przyrusy w Województwie Podlaskiѣm.

**Skórscy,** w dawnѣm Województwie Lubelskiѣm. Z tych Franciszek, w roku 1742 był właścicielem całkowitѣj wsi Ossowa.

**Skrzetuscы,** w dawnѣm Województwie Podlaskiѣm. Z tych Benedykt, był w roku 1788 Chorążym Mielnickim.

**Skubniewscy.** Szymon Skubniewski, w roku 1772 nominacyѣ na urząd Łowczego Parnawskiego otrzymał.

**Sławęcцы.** Piotr Sławęcki, posiadał w roku 1702 dobra Sławęcin w Województwie Płockiѣm leżące.

**Smiodowscy,** w dawnѣj Ziemi Zakroczymskiѣj. Z tych Kazimierz, posiadał tamże w roku 1717 dobra Smiodowo.

**Sokolniccy,** w dawnѣm Województwie Płockiѣm. Z tѣj rodziny



Павель продалъ въ 1733 году имѣ-  
ніе Опатовецъ; внукъ же его, во  
время малолѣтства лишенный имѣнія  
своими родными, принужденъ былъ  
заниматься ремесленнымъ дѣломъ,  
что влекло тогда за собою утрату  
дворянства, и въ такомъ положеніи  
назвался отъ прозвища отца своего  
Анастикъ, Анасинскимъ. Достигнувъ  
совершеннолѣтія, онъ подалъ въ 1776  
году протестъ противъ дѣйствія род-  
ныхъ своихъ, ограждая права свои  
какъ на дворянство, такъ и на имѣ-  
ніе слѣдовавшее ему отъ дѣда его  
Павла Сокольниковскаго. Ома Соколь-  
ницкій владѣлъ въ 1750 году тѣмъ  
же самымъ имѣніемъ Опатовецъ.  
Федоръ Сокольниковскій, сынъ Якова  
Войскаго Плоцкаго, купилъ въ 1772  
году помѣстье Сокольники.

**Старчевскіе.** Антонъ въ 1738  
году владѣлъ въ Плоцкомъ Воевод-  
ствѣ имѣніемъ Стршешово-вельке.  
Феликянъ, Капитанъ Регимента  
Коронной Гвардіи, избранъ въ 1784  
году въ Сеймовые Послы отъ Сѣ-  
радскаго Воеводства.

**Струпчевскіе,** въ прежнемъ  
Иновроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ  
нихъ Матвей исправлялъ въ 1567  
году должность Коморника Земскаго  
Добржинскаго

**Стршѣлецкіе,** въ прежней

Павелъ, в року 1733 sprzedał dobra  
Opatowiec; wnuk zaś jego będąc  
w małoletności przez swą rodzinę  
wydziedziczony, zmuszony był trudnić  
się rzemiosłem (a co w ówczas abu-  
sum nobilitatis za sobą pociągało)  
i w tém położeniu od przydomku  
przez ojca używanego Anasik, Ana-  
sińskim się nazwał. Przyszędłszy do  
pełnoletności, w roku 1776 zaniósł  
Manifest przeciwko swęj rodzinie,  
zabezpieczając prawa swoje, tak do  
Szlachectwa jako i majątku po dzia-  
dzie swym Pawle Sokolnickim dla  
siebie przynależnego. Tomasz So-  
kolnicki, w roku 1750 też same do-  
bra Opatowiec dziedziczył. Teodor  
Sokolnicki, syn Jakóba Wojskiego  
Płockiego, w roku 1772 nabył dobra  
Sokolniki.

**Starczewscy.** Antoni, w roku  
1738 dobra Strzeszewo – wielkie  
w Województwie Płockiém posiadał.  
Felicjan, Kapitan Regimentu Gwar-  
dyi Koronnęj, w roku 1784 Posłem  
na Sejm z Województwa Sieradzkiego  
był obranym.

**Strupczewscy,** w dawném Wo-  
jewództwie Inowrocławskiém. Z tych  
Maciej, w roku 1567 sprawował  
urząd Komornika Ziemskiego Do-  
brzyńskiego.

**Strzeleccy,** w dawnęj Wielko-



Великопольшѣ. Фамиліи сей Андрей и Иванъ владѣли въ Познанскомъ Воеводствѣ, первый въ 1679 году помѣстьями Соснице, Качинець и Ярмужево, а второй въ 1680 году имѣніемъ Ромбинъ.

**Стршембоши.** Игнатій изъ-Дамаковиць Стршембошъ, Бургравъ Гродскій Плоцкій, владѣль въ 1749 году въ Сандомирскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Липа, Шкуцинъ, Уциско и Цисъ. Антонъ, Хоруижій Рациенжскій, въ 1782 году назначенъ въ должность Каштеляна Серпскаго.

**Сухорскіе,** въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ купилъ въ 1717 году помѣстья Гронды, Медзна и мельницу Коляса называемую; Казиміръ же вмѣстѣ съ племянникомъ своимъ Гаспаріемъ продали въ 1762 году имѣніе Боржевицко, Лѣсникъ и Заспы - Боржевицкіе въ Шадковскомъ Повѣтѣ, а также Доманевъ и Доманевекъ въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

**Сулинскіе,** въ прежней Добрижинской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ владѣль помѣстьями Лукомѣ, Мѣрженцино и Нешава, которыя послѣ смерти его достались по наслѣдству сыновьямъ его Ивану, Мартыну и Войтѣху; сіи же въ 1730 году продали оныя.

Полсѣ. Z тѣй rodziny Andrzej, w roku 1679 dobra Sośnice, Kaczyniec i Jarmużewo w Województwie Kaliskim, a Jan w roku 1680 dobra Rąbin w Województwie Poznańskim, posiadali.

**Strzemboszowie.** Ignacy z Damacowie Strzembosz, Burgrabia Grodzki Płocki, w roku 1749 nabył dobra Lipa, Szkucin, Ucisko i Cis w Województwie Sandomierskim. Antoni, Chorąży Raciążski, w roku 1782 na Kasztelana Sierpskiego posunięty został.

**Suchorscy,** w dawnym Województwie Sieradzkim. Z тѣй rodziny Jan, w roku 1717 nabył dobra Grądy, Miedznę i młyn Kolasą zwany, Kazimierz zaś z synowcem swoim Kacprem, w roku 1762 sprzedali dobra Borzewicko, Leśnik i Zasp-Borzewickie w Powiecie Szadzkowskim, oraz Domaniew i Domaniewek w Województwie Łęczyckim leżące.

**Sulińscy,** w dawniej Ziemi Dobrzyńskiej. Z tych Jan, był właścicielem dóbr Łukomie, Mierzęcino i Nieszawy, które odziedziczywszy po nim synowie Jan, Marcin i Wojciech w roku 1730 sprzedali.



**Свѣнтецкіе**, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Станиславъ Свѣнтецкій въ 1751 году введенъ во владѣніе имѣніемъ Госцимино-Завады.

**Свенцицкіе**. Войтѣхъ Свенцицкій, въ 1726 году, отдалъ во владѣніе сыну своему Гавріилу, Бурграву Гродскому Бобровницкому, помѣстья Бабць, Вѣнчанки и Волька въ Добржинской Землѣ. Андрей изъ-Кремпы-и-Свенцицы Свенцицкій, Судья Земскій Сандомирскій, купилъ въ 1774 году въ томъ же Воеводствѣ имѣніе Жджары и Надолѣ. Осипъ, Ловчій Опочинскій, въ 1776 году былъ Коммиссаромъ для рѣшенія споровъ происшедшихъ насчетъ владѣнія имѣніемъ Бѣнѣдзице. Войтѣхъ, Подстолій Вислицкій, въ 1776 году присутствовалъ на Сеймѣ въ качествѣ Посла Сандомирскаго Воеводства.

140 **Щепковскіе**, происходятъ отъ Войтѣха, Товарища Гусарской роты, которому Сеймовымъ Постановленіемъ 1685 года дозволено пользоваться дворянскими преимуществами.

**Шимонскіе**, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ купилъ тамъ же въ 1781 году помѣстья Рожкова-воля, Езержець и Рудки.

**Сwiąteccy**, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Stanisław Świątecki, w roku 1751 wprowadzony został w posiadanie dóbr Gościmino-Zawady.

**Święciccы**. Wojciech Święcicki, w roku 1726 dobra Babe, Wiączanki i Wólkę w Ziemi Dobrzyńskiej synowi swemu Gabryelowi, Burgrabiemu Grodzkiemu Bobrownickiemu, na własność ustąpił. Andrzej z Krempy i Święcicy Święcicki, Sędzia Ziemi Sandomierski, w roku 1774 nabył w témże Województwie dobra Żdzary i Nadole. Józef, Łowczy Opoczyński, w roku 1776 był Kommissarzem do rozsądzenia sporów o posiadanie dóbr Bieniędzice zaszyłych. Wojciech, Podstoli Wislicki, w roku 1776 zasiadał na Sejmie, jako Poseł z Województwa Sandomierskiego.

**Szczepkowscy**, pochodzą od Wojciecha, Towarzysza Roty Usarskiej, który w r. 1685 przez Uchwałę Sejmową do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczony.

**Szymońscy**, w dawném Województwie Rawskiém. Z tych Stanisław, w roku 1781 nabył tamże dobra Rożkową-wolę, Jezierzec i Rudki.



**Тачановскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Яковъ Тачановскій владѣль помѣстьями: Малковъ-стары и новы, Лабенцице и Монколинь въ Калишскомъ Воеводствѣ, и Бржезя въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Помѣстья эти въ 1649 году раздѣлили между собою сыновья его Иванъ, Самуиль, Степанъ и Францискъ. Николай, Ловчій Сѣрадскій, владѣль въ 1759 году имѣніемъ Свинице.

**Танскіе**, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ отдалъ въ 1722 году во владѣніе двумъ сыновьямъ своимъ Матвею-Казимиру и Войтѣху помѣстья свои, первому въ Рожанской Землѣ Ростки-Каптуры, а послѣдному въ Цѣхановской Землѣ Таньскъ и Гржимки. Николай Подстолицъ Нурскій владѣль въ 1748 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Глусець.

**Тршепинскіе**, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ въ 1696 году владѣль въ Пётрковскомъ повѣтѣ имѣніемъ Паржклинь.

**Улятовскіе**. Станиславъ и Андрей Улятовскіе владѣли въ Цѣхановской Землѣ, первый въ 1585 году имѣніемъ Улятовъ, Черняковъ и Погоржель, а послѣдній въ 1755

**Тачановscy**, w dawném Wojewódtwie Sieradzkiém. Jakób Taczanowski, był dziedzicem dóbr Małków-stary i nowy, Łabęcice, oraz Mąkolina w Wojewódtwie Kaliskiém i Brzezia w Wojewódtwie Brzesko-Kujawskiém; które w roku 1649 synowie jego: Jan, Samuel, Stefan i Franciszek, pomiędzy siebie rozdzielili. Mikołaj, Łowczy Sieradzki, w roku 1759 dobra Swinice posiadał.

**Tańscy**, w dawném Wojewódtwie Mazowieckim. Z tych Jan, w roku 1722 dobra Rostki-Kaptury w Ziemi Rożańskiej, synowi swemu Maciejowi Kazimierzowi, a dobra Tańsk i Grzymki w Ziemi Ciechanowskiej, drugiemu synowi Wojciechowi, na własność zupełną przekazał. Mikołaj, Podstolic Nurski, był w roku 1748 dziedzicem dóbr Tłuściec w Ziemi Rożańskiej leżących.

**Trzepińscy**, w dawném Wojewódtwie Sieradzkiém. Z téj rodziny Jakób, w roku 1696 był właścicielem całkowitych dóbr Parzkłina w Powiecie Piotrkowskim.

**Ulatowscy**. Stanisław Ulatowski, w roku 1585 dobra Ulatów, Czerniaków i Pogorzal; Andrzej zaś, w roku 1755 dobra Czarzaste-Chodubki, w Ziemi Ciechanowskiej po-



году имѣніемъ Чаржасте-Ходубки. Богуславъ въ 1688 году владѣль въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Янушовице, а Осипъ въ 1768 году въ Великой Польшѣ имѣніемъ Рыбово.

**Вавровскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Степанъ Вавровскій владѣль тамъ же въ 1732 году имѣніемъ Ваврово.

**Вондолковскіе**, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Варооломей, Коморникъ Земскій Замбровскій, назначенъ въ 1746 году Писаремъ тогожъ Повѣта.

**Вержбицкіе**. Маркъ Вержбицкій въ 1665 году владѣль въ Русскомъ Воеводствѣ помѣстьями Уяздовъ, Мосцикъ, Вержбица и Рудникъ. Иванъ Варооломеевъ сынъ обеспечилъ въ 1739 году на имѣніи своемъ Госцино – Карпенцино въ Плоцкомъ Воеводствѣ, приданое взятое имъ за женою Марією Бомбалицкою. Казиміръ, сынъ Ивана Хорунжаго Житомирскаго, отдалъ въ 1743 году имѣніе свое Бобы-миѣйше, иначе Моняки называемое, въ Люблинскомъ Воеводствѣ брату своему Якову. Антонъ былъ въ 1759 году Бургравомъ Грода Ливскаго, а Иванъ въ 1761 году Коморникомъ Земскимъ Ломжинскимъ.

сидали. Bogusław, w roku 1688 był dziedzicem dóbr Januszowice w Województwie Sandomierskiém. Józef, w roku 1768 dobra Rybowo w Wielko-Polsce dziedziczył.

**Wawrowscy**, w dawném Województwie Płockiém. Stefan Wawrowski, posiadał w roku 1732 dobra Wawrowo w témże Województwie położone.

**Wadołkowscy**, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Bartłomiej, Komornik Ziemi Zambrowski, w roku 1746 na urząd Pisarza tegoż Powiatu posunięty został.

**Wierzbiccy**. Marek Wierzbicki, w roku 1665 był dziedzicem dóbr Ujazdowa, Mościka, Wierzbicy i Rudnika w Województwie Ruskiém. Jan syn Bartłomieja, w roku 1739 na dobrach swoich Gościno-Karpięcino, w Województwie Płockiém leżących, sumę posagową dla żony swéj Maryanny Bombalickiéj zabezpieczył. Kazimierz syn Jana, Chorążego Żytomirskiego, dobra Bobymniejsze, inaczéj Moniaki zwane, w Województwie Lubelskiém położone, w roku 1743 bratu swemu Jakóbowi, na własność ustąpił. Antoni, był w roku 1759 Burgrabią Grodu Liwskiego, a Jan, w roku 1761 Komornikiem Ziemi Łomżyńskiém.



**Вержбовскіе.** Оома и Францискъ, сыновья Самуила Вержбовскаго, Мечника Житомирскаго, продали въ 1745 году, брату своему Андрею, Мечнику Черниговскому, селеніе Суловице въ Русскомъ Воеводствѣ. Михайль въ 1774 году купилъ въ Дрогичинской Землѣ имѣніе Хорощево

150 **Водзинскіе** или **Водзынскіе**, фамилія многочисленная въ разныхъ сторонахъ края основавшаяся. Изъ рода ихъ Андрей изъ Водзинка-Водзинскій, въ 1686 году, отдалъ помѣстья свои Вержбно, Зимновода, Яновець, Церпента, Яворекъ и Выглендовекъ въ Ливской Землѣ, брату своему Николаю, Скарбнику Воеводства Подляскаго. Константинъ, Мечникъ Гостынскій, назначенъ былъ въ 1715 году Чесникомъ Ливскимъ. Войтѣхъ Подстолий Житомирскій и Оома владѣли въ Сандомирскомъ Воеводствѣ, первый въ 1751 году имѣніемъ Козловъ, а послѣдній въ 1762 году имѣніемъ Гронжовице. Яковъ, Николай и Игнатій, сыновья Казимира, Стольника Ковальскаго, продали въ 1755 году доставшіяся имъ отъ отца въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ помѣстья Богуславице, Горай и Расѣгнивице, родному брату своему Рафаилу, Судѣ Гродскому Пршедец-

**Wierzbowscy.** Tomasz i Franciszek, synowie Samuela Wierzbowskiego, Miecznika Żytomirskiego, w roku 1745 wieś Sułowice w Województwie Ruskiém, bratu swemu Andrzejowi, Miecznikowi Czerniechowskiemu sprzedali. Michał, nabywał w roku 1774 wieś Choroszczewo w Ziemi Drohickiej.

**Wodzińscy** albo **Wodzyńscy**, rodzina liczna w różnych stronach kraju osiadła. Z téj Andrzej z Wodzinka Wodziński, w r. 1686 dobra Wierzbno, Zimnowoda, Janówek, Cierpięta, Jaworek i Wyglądówek w Ziemi Liwskiej leżące, bratu swemu Mikołajowi, Skarbnikowi Województwa Podlaskiego na własność ustąpił. Konstanty, Miecznik Gostyński, w roku 1715 nominację na urząd Cześnika Liwskiego otrzymał. Wojciech, Podstoli Żytomirski, w roku 1751 dobra Kozłów, a Tomasz, w roku 1762 wieś Grązowice, w Województwie Sandomierskiém posiadali. Jakób, Mikołaj, Ignacy synowie Kazimierza, Stolnika Kowalskiego, sprzedali w roku 1755 odziedziczone po ojcu dobra Bogusławice, Goraj i Rasięgniwice w Województwie Brzesko-Kujawskiém bratu rodzonemu Rafałowi, Sędziemu Grodzkiemu Przedeckiemu. Adam syn Karola, Podstolego Inowrocławskiego,



кому. Адамъ, сынъ Карла Подстоля Іновроцлавскаго, владѣль въ 1763 году въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Ктеры, Зеленѣвъ и Оссецовице. Иванъ въ 1765 году владѣль въ Нурской Землѣ помѣстьями Жабѣнице, Туржно, Суха, Жджарекъ, Милевице и Ольшево.

**Вольскіе**, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ въ 1759 году исправлялъ должность Субдеlegates Грода Радомскаго.

**Выдзги**, въ прежнемъ Белзскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Михаилъ Выдзга Земскій Судья и Антонъ Стольникъ Грабовецкій были на Сеймѣ 1764 года Послами отъ тогожъ Воеводства. Тома Выдзга, Коммисаръ Гражданско-военный Воеводства Белзскаго, получилъ въ 1791 году орденъ Св. Станислава.

**Выковскіе**, въ прежней Мазовіи. Борута, Хорунжій Ломжинскій, въ 1450 году получилъ во владѣніе отъ Болеслава Князя Мазовецкаго селеніе Выково; потомки его Боруты, спустя два вѣка, назвались по своимъ помѣстьямъ Выковскими. Иванъ въ 1623 году исправлялъ должность Ловчаго Ломжинской Земли; онъ же подписалъ въ 1648 году актъ избранія въ Короли Яна Казимира.

posiadał w roku 1763 dobra Ktery, Zieleniew i Ossędowice w Województwie Łęczyckim. Jan, w roku 1765 był dziedzicem dóbr Zabienice, Turzno, Sucha, Żdzarek, Milewice i Olszewo w Ziemi Nurskiej położonych.

**Wolscy**, w dawnym Województwie Sandomierskim. Z tych Stefan, w roku 1759 urząd Subdelegata Grodu Radomskiego sprawował.

**Wydzowie**, w dawnym Województwie Bełzkim. Z tych Michał Wydza, Sędzia Ziemiański, i Antoni Stolnik Grabowiecki, w roku 1764 byli Posłami na Sejm z tegoż Województwa. Tomasz Wydza Kommissarz Cywilno-Wojskowy z Województwa Bełzkiego, w roku 1791 orderem Śgo Stanisława był zaszczycony.

**Wykowscy**, w dawnym Mazowszu. Boruta, Chorąży Łomżyński, w r. jeszcze 1450 od Bolesława Księcia Mazowieckiego, wieś Wykowo na dziedzictwo otrzymał; zstępni tegoż Boruty, dopiero we dwa wieki później nazwisko Wykowskich od posiadanych dóbr przybrali. Jan, w r. 1623 urząd Łowczego Ziemi Łomżyńskiej sprawował; tenże podpisał w r. 1648 Sufragia na wybór Jana Kazimierza Króla Polskiego.



**Вырожембскіе - Кунаты,** въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ, Староста Мельницкій, Инстигаторъ Коронный, былъ въ 1715 году Сеймовымъ Посломъ тогожъ Воеводства.

**Вздальскіе,** въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Оедоръ, Войскій Саноцкій, владѣль въ 1759 году помѣстьями Загорже, Гоцава, Гржибова-воля, Срокувъ и Карчевъ.

**Закршевскіе.** Петръ Закршевскій въ 1490 году владѣль въ Ломжинской Землѣ имѣніемъ Закржево. Иванъ - Непомукъ, Субделегатъ и Вицесгерентъ Гродскій Сандомирскій, въ 1792 году назначенъ былъ Регентомъ Воеводства Сандомирскаго.

**Залевскіе,** въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Михаилъ, Чесникъ Червоногородскій, владѣль въ 1781 году имѣніемъ Залѣсе.

**Завидскіе,** въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Казиміръ владѣль въ 1703 г. имѣніемъ Строженцино.

**Завистовскіе,** въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Лаврентій владѣль въ 1726 году имѣніемъ Зависты, Щепановице и Дмошки.

**Wyrożeńscy-Kunathowie,** w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jan, Starosta Mielnicki, Instygator Koronny, w r. 1715 był Posłem na Sejm z tegoż Województwa.

**Wzdulscy,** w dawném Województwie Sieradzkiém. Z téj rodziny Teodor, Wojski Sanocki, w r. 1759 dobra Zagórze, Goszczawią i Grzybową-wolę, Sroków i Karczew posiadał.

**Zakrzewscy.** Piotr Zakrzewski, w roku 1490 był właścicielem dóbr Zakrzewo, w Ziemi Łomżyńskiej położonych. Jan Nepomucen, Subdelegat i Vicesgerent Grodzki Sandomierski, w roku 1792 Rejentem Województwa Sandomierskiego był zamianowany.

**Zalewscy,** w dawném Województwie Płockiém. Z tych Michał, Cześnik Czerwonogrodzki, w roku 1781 dobra Zalesie dziedziczył.

**Zawidzcy,** w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Kazimierz, w roku 1703 posiadał dobra Strożęcino.

**Zawistowscy,** w dawnéj Ziemi Nurskiej. Z tych Wawrzyniec, w r. 1726 dobra Zawisty, Szczepanowice i Dmoszki dziedziczył.



**Зберовскіе**, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Иванъ Зберовскій въ 1679 году былъ Подстаростою Грода Цѣхановскаго.

**Зборовскіе**, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Павелъ Зборовскій владѣлъ тамъ же въ 1724 году имѣніемъ Хойно и Воля-Хойнска.

**Желязовскіе**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ въ 1738 году купилъ въ Мельницкомъ Повѣтѣ имѣніе Шумишъ-Вулька.

**Жулковскіе**. Яковъ Жулковскій въ 1693 году былъ Бургравомъ Грода Мельницкаго.

**Жуковскіе**. Фабіанъ Жуковскій въ 1731 году исправлялъ должность Скарбника Земли Ливской. Антонъ изъ-Жукова Жуковскій, Чесникъ Кіевскій, въ 1732 году засѣдалъ на Сеймикѣ Воеводства Сандомирскаго, въ качествѣ Ассесора Земли Стенжицкой.

**Жимирскіе**, въ прежней Великой-Польшѣ. Фамиліи сей Степанъ въ 1682 г. владѣлъ въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Засултово.

**Zberowscy**, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Jan Zberowski, w roku 1679 był Podstarostą Grodu Ciechanowskiego.

**Zborowscy**, w dawném Województwie Ruskiém. Paweł Zborowski, posiadał tamże w r. 1724 dobra Chojno i Wolę-Choińską.

**Żelazowscy**, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jan, w roku 1738 nabył dobra Szumisz-Wólkę w Powiecie Mielnickim.

**Żółkowscy**, Jakób Żółkowski, był w roku 1693 Burgrabią Grodu Mielnickiego.

**Żukowscy**. Fabian Żukowski, sprawował w roku 1731 urząd Skarbnika Ziemi Liwskiej. Antoni z Żukowa Żukowski, Cześnik Kijowski, w roku 1732 na Sejmiku Województwa Sandomierskiego, jako Assessor z Ziemi Stężyckiej zasiadał.

**Żymirscy**, w dawnéj Wielkopolsce. Z téj rodziny Stefan, w roku 1682 dobra Zasułtowo w Województwie Kaliskiém posiadał.



ГЕРБЪ

**ЯСТРШЕМБЕЦЪ 2.**



HERB

**JASTRZĘBIEC 2.**

Въ щитъ тѣ же изображенія что и въ первообразномъ гербѣ Ястршембець. Въ наверхъ шлема подобный же ястребъ, но стоящій на золотомъ кавалерскомъ крестѣ.

*Употребляютъ его:*

**Капицы**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Фамилин сей Михаилъ Капица владѣлъ въ 1696 году имѣніемъ Капице-Липники.

W tarczy te same godła jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec. W szczycie hełmu podobnyż jastrząb, tylko na krzyżu kawalerskim złotym stojący.

*Używają go:*

**Kapicowie**, w dawném Województwie Podlaskiém zamieszkali. Z téj rodziny Michał Kapica, w roku 1696 dobra Kapice-Lipniki dziedziczył.



ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ З.



HERB

JASTRZĘBIEC 3.

Надъ подковою золотая звѣзда. Наверхше шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ.

*Употребляютъ его:*

**Мѣрчинскіе**, издавна водворившіеся въ бывшемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Валентинъ Мѣрчинскій владѣлъ въ 1590 году помѣстьями Сѣржповъ и Конары.

Nad podkową złota gwiazda. Szczyt hełmu taki sam jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec.

*Używają go:*

**Mierczyńscy**, w dawném Województwie Łęczyckim od dawna osiedli. Walenty Mierczyński, w r. 1590 dobra Sierzów i Konary prawem zupełnej własności posiadał.



ГЕРБЪ

**ЯСТРШЕМБЕЦЪ 4.**



HERB

**JASTRZĘBIEC 4.**

Надъ подковою два золотыя звонка, рядомъ. Наверхъ шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ.

*Употребляютъ его :*

**Унѣржинскіе**, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ продалъ въ 1730 году деревню свою Унѣржишъ; внукъ же его Иларій Унѣржинскій въ 1789 году назначенъ Подстолиемъ Саноцкимъ.

Nad podkową dwa złote dzwonki obok siebie. Szczyt hełmu jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec.

*Używają go :*

**Unierzyscy**, w dawném Województwie Płockim osiedli. Z téj rodziny Jan, w roku 1730 sprzedał dobra swoje Unierzysz; wnuk tegoż Hilary Unierzyski, w roku 1789 był mianowany Podstolim Sanockim.



ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 5.



HERB

JASTRZĘBIEC 5.

Въ срединѣ подковы два серебряные, одинъ надъ другимъ, кавалерскіе креста. Въ наверхъ шлема ястребъ на взлетѣ вправо, держащій подкову съ двумя крестами какъ въ щитѣ.

*Употребляютъ его:*

**Ячинскіе**, въ прежней Визскої Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Бернардь Ячинскій владѣлъ въ 1755 году въ Вонсовскомъ Повѣтѣ имѣніемъ Яки, Рыдзево и Вѣнзовница.

W środku podkowy dwa kawalerskie krzyże srebrne, jeden nad drugim ustawione. W szczycie hełmu jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawej nogi podkowę z dwoma krzyżami jak w tarczy trzymający.

*Używają go:*

**Jaczyńscy**, w dawniej Ziemi Wizkiej osiedli. Z tych Bernard Jacyński, w roku 1755 dobra Jaki, Rydzewo i Wiązownicę, w Powiecie Wąsoskim posiadał.



ГЕРБЪ

**ЯСТРШЕМБЕЦЪ 6.**



HERB

**JASTRZĘBIEC 6.**

На ребрѣ золотой подковы, шипами внизъ обращенной, серебряный кавалерскій крестъ; у шиповъ двѣ серебряныя стрѣлы, правая желѣзкомъ внизъ, а лѣвая желѣзкомъ вверхъ, обѣ наискось къ бокамъ щита. Въ наверхъ шлема ястребъ на взлетѣ вправо, съ золотою подковою въ клювъ.

*Употребляютъ его:*

**Грембецкіе**, въ прежнемъ Брзеско-Куявскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Фамиліи сей Францискъ въ 1755 году отдалъ наследственное имѣніе свое во владѣніе сыну своему Матвею.

Na barku złotéj podkowy krzyż srebrny kawalerski, u ocelów podkowy dwie srebrne strzały, prawa ostrzem na dół, lewa ostrzem w górę, w lewo tarczy skośnie skierowane. W szczycie hełmu, jastrząb wzlatujący w prawo, z małą podkową złotą w dziobie.

*Używają go:*

**Grębeccy**, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiem osiedli. Z téj rodziny Franciszek, w roku 1755 dobra dziedziczne Obalki synowi swemu Mateuszowi na własność zupełną ustąpił.



ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 7.



HERB

JASTRZĘBIEC 7.

Золотая подкова шипами внизъ; въ серединѣ подковы кавалерскій крестъ, а на ребрѣ ея серебряный полуторный крестъ, на которомъ нога въ бронѣ, согнутая въ колѣнѣ и ступнею къ лѣвому углу щита обращенная. Наверхъ шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ.

*Употребляютъ его:*

**Глищинскіе**, въ прежней Великопольской провинціи осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ купилъ въ 1746 году въ Гнѣзненскомъ Повѣтѣ помѣстье Сокольники. Матвей изъ Глисна Глищинскій, Писарь Земскій Калишскій, владѣлъ въ 1759 году въ Калишскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Хутки, Кровице, Модла и Юниково, а въ 1764 году былъ Посломъ на Сеймъ отъ Познанскаго Воеводства.

Podkowa złota ocelami na dół, w środku podkowy krzyż kawalerski złoty, a na jej barku półtora krzyża srebrnego, na którym noga zbrojna w kolanie zgięta, stopą ku górnemu lewemu kątowi tarczy skierowana. Szczyt hełmu taki sam, jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec.

*Używają go:*

**Gliszczyńscy**, w dawniej prowincyi Wielkopolskiej osiedli. Z tych Antoni, w roku 1746 nabył dobra Sokolniki w Powiecie Gnieźnieńskim. Maciej z Glisna Gliszczyński, Pisarz Ziemi Kaliski, w roku 1759 dziedziczył dobra Chutki, Krowicę, Modłę i Junikowo w Województwie Kaliskim, a w roku 1764 tenże sam, był Posłem na Sejm z Województwa Poznańskiego.



ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 8.



HERB

JASTRZĘBIEC 8.

Въ срединѣ подковы стрѣла съ раздвоеннымъ перьемъ, желѣзкомъ вверхъ. Въ наверхшѣ шлема ястребъ, вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги подкову со стрѣлою, подобную какъ въ щитѣ.

*Употребляютъ его:*

**Немыскіе**, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Валентинъ купилъ въ 1716 году въ Бѣльской Землѣ помѣстья Любавичъ-Бызѣ и Квятки.

W środku podkowy strzała z rozdartém skrzydełkiem, żelźcem w górzę. W szczycie hełmu jastrzǳb w prawo, w szponach prawej nogi podkowę ze strzałą, jak w tarczy trzymający.

*Używają go:*

**Niemyscy**, w dawném Województwie Podlaskim osiedli. Z nich Walenty, w roku 1716 nabył dobra Lubowicz-Byzie i Kwiatki w Ziemi Bielskiej.



ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 9.



HERB

JASTRZĘBIEC 9.

Въ подковѣ, какъ въ щитѣ такъ и въ наверхшѣ шлема, двѣ стрѣлы накрестъ, желѣзкомъ вверхъ.

*Употребляютъ его :*

**Велиновичи**, въ прежнемъ Новгородскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Петръ Велиновичъ въ 1791 году получилъ отъ Адама Войниловича, Подкоморія Новгородскаго, назначеніе въ должность Коморника тогожъ Воеводства.

W podkowie, tak na tarczy jak i w szczycie hełmu, dwie strzały na krzyż żelźcami w góre.

*Używają go :*

**Welinowiczowie**, w dawném Województwie Nowogrodzkim osiedli. Z tych Piotr Welinowicz, w roku 1791 nominacyę na urząd Komornika tegoż Województwa, od Adama Wojniłowicza, Podkomorzego Nowogrodzkiego otrzymał.



ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 10.



HERB

JASTRZĘBIEC 10.

Въ щитѣ овалномъ съ дворянскою короною, въ сѣромъ полѣ, серебряная подкова шипами вверхъ; въ срединѣ подковы черный крестъ. Въ наверхъ ястребъ на взлетѣ, вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги подкову съ крестомъ подобную какъ въ щитѣ.

*Употребляютъ его:*

**Козловскіе**, происходящіе отъ Антона, коему въ награду заслугъ пожалованъ вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ, грамотою Станислава Августа Короля Польскаго 25 Ноября 1788 года.

Na tarczy owalnej koroną szlachecką nakrytą, w polu szarym srebrna podkowa ocelami w górę; w środku podkowy krzyż czarny. W szczycie jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawej nogi podobną podkowę z krzyżem jak w tarczy trzymający.

*Używają go:*

**Kozłowscy**, pochodzący od Antoniego, któremu w nagrodę zasług herb ten wraz z dziedzicznym szlacheństwem, był nadany przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, dyplomatem z dnia 25 Listopada 1788 roku.



ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 11.



HERB

JASTRZĘBIEC 11.

Въ щитѣ тѣ же изображенія, что и въ первообразномъ гербѣ Ястршембецѣ. Въ наверхшѣ шлема ястребъ на взлетѣ, вправо, съ золотымъ перстнемъ въ клювъ и съ звонкомъ на лѣвой ногѣ.

*Употребляютъ его :*

**Зелѣнки**, происходящіе отъ Адама Зелѣнки, который владѣя имѣніемъ Липины въ Воеводствѣ Подляскомъ, промѣнялъ оное въ 1736 году Томѣ Бережанскому на деревню Бережаны въ Воеводствѣ Русскомъ состоявшую.

Na tarczy te same godła jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec. W szczycie hełmu jastrząb wzlatujący w prawo, ze złotym pierścieniem w dziobie i dzwonkiem na lewej nodze.

*Używają go :*

**Zielonkowie**, pochodzący od Adama Zielonki, dziedzica dóbr Lipiny w Województwie Podlaskim, który te dobra w roku 1736 z Tomaszem Berezańskim, na wieś Bereżany w Województwie Ruskim leżącą zamienił.



ГЕРБЪ

ЯЗГАРЕКЪ.



HERB

JAZGAREK.

Поперекъ щита на-поль раздѣленнаго, въ поляхъ, правомъ серебряномъ а лѣвомъ красномъ, золотая рыба вправо; въ правомъ же полѣ три красныя розы, одна надъ рыбою, а двѣ подъ нею рядомъ. Въ наверхъ шлема три розовыя вѣтки съ цвѣтами.

*Употребляютъ его :*

**Каулберши**, происходящіе отъ Фридриха Каулберша, Поручика Пѣшей Гвардіи Коронной, которому гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ грамотою Короля Польскаго Станислава Августа 1791 года Февраля 17 дня.

W poprzecz tarczy dwudzielnej, w prawej połowie srebrnej, a w lewej czerwonej, ryba złota w prawo; prócz tego w prawém polu, nad rybą jedna róża czerwona, a pod rybą podobnież dwie róże obok siebie. W szczycie hełmu utkwione trzy gałązki róży z kwiatami.

*Używają go :*

**Kaulberszowie**, pochodzący od Fryderyka Kaulbersza, Porucznika Gwardyi pieszej Koronnej, któremu herb ten wraz z dziedzicznym szlachectwem nadany został; dyplomatem Króla Polskiego, Stanisława Augusta, z dnia 17 Lutego 1791 roku.



ГЕРБЪ  
ЕДЛИНА.



HERB  
JEDLINA.

Въ овальномъ щитѣ съ золотю окраинною на-поль раздѣленномъ, въ правомъ голубомъ полѣ полъ-льва взвившагося на дыбы, вправо; въ лѣвомъ же красномъ, золотой охотничій рогъ, а подъ нимъ золотая звѣзда. Въ наверхъ одна дворянская корона, изъ которой выходятъ три строусовыя пера. Въ опорѣ, съ правой стороны, рыцарь въ бронѣ и открытомъ, тремя строусовыми перьями увѣнчанномъ шлемѣ, съ копьемъ въ лѣвой рукѣ, указывающій правою рукою на льва въ щитѣ.

Na tarczy owalnój skrajem złotym obwiedzionój, dwudzielnej, w prawém polu niebieskiém pół lwa wspiętego w prawo; w lewém czerwonym, trąbka myśliwska złota, a pod nią takż gwiazda. W szczycie sama korona szlachecka, w którój trzy pióra strusie. W pobocznicy z prawej strony, rycerz w zbroi i otwartym hełmie, trzema strusiami piórami ozdobionym, w lewej ręce włócznię trzymający, a prawą na lwa w tarczy wskazujący.



*Употребляютъ его:*

**Якобсоны**, происходящіе въ прямой линіи отъ Вильгельма-Христіана Якобсона, которому гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ грамотою Короля Польскаго Станислава Авгуса 1792 года Генваря 6 дня.

*Używają go:*

**Jakóbsonowie**, pochodzący w prostéj linii od Wilhelma Krysztiana Jakobsona, któremu herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem nadany został; dyplomatem Króla Polskiego, Stanisława Augusta, pod dniem 6 Stycznia 1792 roku.







## ОТДѢЛЕНІЕ III.

### Г Е Р Б Ы

#### РОДОВЪ ПРИОБРѢВШИХЪ ДВОРЯНСТВО

послѣ 16 (28) Августа 1836 года.

---

## ODDZIAŁ III.

### HERBY

#### RODZIN, KTÓRE NABYŁY SZLACHECTWO

po dniu 16 (28) Sierpnia 1836 r.









ГЕРБЪ

**Ф Р Е Н К Е Л Ъ**

ФРЕНКЕЛЯ.

Въ красномъ полѣ три золотыя звѣзды на черной перевязи, влѣво; надъ перевязью полъ орла чернаго, паискосъ, крыломъ вверхъ, а подъ нею серебряный Меркуриевъ шишакъ, ребромъ крыльевъ вправо обращенный. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною увѣнчаннаго, три строусовыя пера. Наметь красный съ серебрянымъ подбоемъ. Въ опорахъ двѣ бѣлыя борзые собаки, въ золотыхъ ошейникахъ, смотрящія назадъ. Подъ гербомъ девизъ: Sapienter et audacter.

HERB

**F R A E N K E L**

FRAENKLA.

W polu czerwonym trzy gwiazdy złote na wstędze czarnej w lewo; nad wstęgą połowa orła czarnego skośnie, skrzydłem w górę; pod wstęgą srebrna czapka Merkurego, barkami skrzydeł w prawo zwrócona. W szczycie hełmu szlachecką koroną przykrytego, trzy strusie pióra. Labry czerwone srebrem podszyte, w pobocznicach dwa charty białe ze złotymi obróżami, w tył zwrócone. Pod herbem godło: „Sapienter et audacter.”



Гербъ сей вмѣстѣ съ потомствен-  
нымъ дворянствомъ Всемилоствѣйше  
пожалованъ, за оказанныя заслуги,  
Антону - Эдуарду Самуилову сыну  
Френкелю, на основаніи статьи 2-й  
пункта 3-го Положенія о Дворян-  
ствѣ 1836 года, грамотою Государя  
ИМПЕРАТОРА И ЦАРЯ НИКОЛАЯ I,  
1839 года Генваря 2 (14) дня.

Herb ten wraz z dziedziczném Szla-  
chectwem, NAJŁASKAWIEJ nadany zo-  
stał Antoniemu-Edwardowi Fraenkel,  
synowi Samuela, za zasługi dla kraju,  
z mocy Artykułu 2 ustępu 3 Prawa  
o Szlachectwie z roku 1836; dyplo-  
matem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA I  
KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 2 (14)  
Stycznia 1839 roku.

ГЕРБЪ  
ФРЕЙБЕРГЪ

ФРЕЙБЕРГА.



HERB  
FREYBERG

FREYBERGA.

Въ щитѣ наполь-раздѣлен-  
номъ, въ правомъ голубомъ по-  
лѣ полъ-солнца и двѣ золотыя  
звѣзды по угламъ щита; въ лѣ-  
вомъ же, серебряномъ, якорь об-  
витый голубымъ канатомъ, ан-  
керштокомъ вверхъ. Въ навер-  
шѣ шлема дворянскою короною  
увѣнчаннаго три строусовыя пе-  
ра. Наметь голубой подложен-  
ный справа серебромъ, а слѣва  
золотомъ.

Na tarczy dwudzielnej, w pra-  
wém polu niebieskiém pół-słoń-  
ca i dwie gwiazdy złote przy  
kątach tarczy; w lewém zaś sre-  
brném, kotwica liną błękitną  
obwita, ankersztokiem do góry.  
W szczycie hełmu, koroną szla-  
checką nakrytego, trzy pióra  
strusie. Labry niebieskie, prawe  
srebrem, a lewe złotem pod-  
szyte.



Вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Россійской Имперіи, Всемилостивѣйше пожалованъ Помощнику Начальника Отдѣленія Канцеляріи Намѣстника Царства Польскаго Коллежескому Секретарю Марку Фрейбергу, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I въ 22 день Ноября 1838 года. Въ книги же дворянъ Царства Польскаго записанъ упомянутый Фрейбергъ, на основаніи Высочайшаго Указа 24 Августа (5 Сентября) 1839 года о пожалованіи ему правъ кореннаго жителя въ Царствѣ Польскомъ.

Herb ten wraz z dziedziczném szlachectwem Cesarstwa Rossyjskiego, NAJŁASKAWIÉJ nadany został Markowi Freyberg, Pomocnikowi Naczelnika Wydziału, w Kancellaryi Namiestnika Królestwa Polskiego, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 22 Listopada 1838 roku. Do ksiąg szlacheckich Królestwa Polskiego tenże Freyberg zapisany został, na mocy Ukazu NAJWYŻSZEGO z dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1839 roku, nadającego mu prawa krajowe mieszkańca Królestwa Polskiego.

ГЕРБЪ

**ФУЭНДЖИРОЛА**

МЛОКОСЕВИЧА



HERB

**FUENGIROLA**

MŁOKOSIEWICZA.

Въ красномъ полѣ каменная шестиугольная зубчатая башня; въ воротахъ ея золотой левъ вправо, смотрящій прямо, съ обнаженнымъ мечемъ въ правой

W polu czerwonymъ kamienna baszta sześcioboczna z blankami; w bramie baszty lew złoty w prawo, na przód zwrócony, w prawej łapie miecz do cięcia trzy-



лапѣ. Въ наверхѣ шлема дворянскою короною прикрытаго, такой-же какъ въ щитѣ выходящій левъ, съ пастью обращенною втыль. Наметь красный подбитый золотомъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ бывшему Совѣтнику Центральной Ликвидационной Коммисіи Франциску Феликсу сыну Млокосевичу, на основаніи статьи 2 пункта 2-го, равно статьи 4-й и статьи 16-й пункта 3-го Положенія о Дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

mający. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, wychodzi pół lwa jak wtarczy z paszczą ku tyłowi obróconą. Labry czerwone złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Franciszkowi Młokosiewiczowi, synowi Felixa, byłemu Radcy Kommissyi Centralnej Likwidacyjnej, z mocy Artykułu 2 ustępu 2, oraz Artykułu 4 i 16 ustępu 3, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA I KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

ГЕРБЪ

ГНЯЗДОВА

ГНЯЗДОВСКАГО.



HERB

GNIAZDOWA

GNIAZDOWSKIEGO.

Въ красномъ полѣ золотой корабль, съ каменною посреди башнею; надъ башнею и по ея бокамъ по золотой звѣздѣ. Въ

W polu czerwonym korab' złoty z kamienną na środku wieżą. Nad wieżą i po jej bokach gwiazdy złote. W szczycie heł-



навершь шлема дворянскою короною увѣнчаннаго, три строусовыя пера; на среднемъ скирдный навѣсъ. Наметь красный съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилоствѣйше пожалованъ Начальнику Солянаго Отдѣленія Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства въ Царствѣ Польскомъ Статсъ-Референдарію Петру Осипову сыну Гняздовскому, на основаніи статьи 16-й пункта 3-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

mu koroną szlachecką nakrytego, trzy strusie pióra, na środkowém bróg. Labry czerwone, złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlacheństwem, NAJŁASKAWIÉJ nadany został Piotrowi Gniazdowskiemu, synowi Józefa, Referendarzowi Stanu, Naczelnikowi Sekcyi Solnej w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego, z mocy Artyk. 4 i 16 ustępu 3, Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

### ГЕРБЪ

ГОДЗИСЛАВЪ-ГРИФЪ  
БРЖЕЗИНСКАГО.



### HERB

GODZISŁAW-GRYF  
BRZEZIŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ золотой грифъ вправо, держащій въ когтяхъ мечъ остреемъ внизъ. Въ навершь шлема, дворянскою

W polu niebieskiém gryf złoty w prawo, w szponach miecz ostrzem na dół trzymający. W szczycie hełmu koroną szla-



короною прикрытаго, выходитъ подобный же грифъ. Наметь голубой съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилоствѣйше пожалованъ Члену Правительственной Коммисіи Юстиціи въ Царствѣ Польскомъ, Статсъ-Референдарію Войтѣху Семенову сыну Бржезинскому, на основаніи статьи 4-й Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1847 года Августа 19 (31) дня.

checką nakrytego, wychodzi podobnyż gryf. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Wojciechowi Brzezińskiemu, synowi Szymona, Referendarzowi Stanu, Członkowi Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości Królestwa Polskiego, z mocy Artykułu 4 Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 19 (31) Sierpnia 1847 roku.

ГЕРБЪ  
ГОРАВИНЪ  
ГАРШИНСКАГО.



HERB  
GORAWIN  
GARSZYŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ рука въ золотой бронѣ, вправо, держащая масличную вѣтвь о семи листьяхъ и пяти ягодахъ. Въ наверхъ шлема, дворянскою

W polu niebieskimъ ręka w złotej zbroi w prawo zwrócona, i gałąź oliwną o siedmiu liściach i pięciu jagodach trzymająca. W szczycie hełmu koroną szla-



короною увѣнчаннаго, три струсовыя пера. Наметь голубой съ золотымъ подбоемъ. Подъ гербомъ девизъ: *Nescia fallere vita.*

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Секретарю—Архивариусу Канцелярїи Совѣта Управленія Царства Польскаго Бонавентурѣ Матвееву сыну Гаршинскому, равно Судьѣ Апелляціоннаго Суда въ Царствѣ Польскомъ Осипу Осипову сыну Гаршинскому, на основаніи статьи 4-й и статьи 16-й пункта 3-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, первому 1840 г. Декабря 10 (22), а послѣднему 1841 года Апрѣля 29 (Мая 11) дня.

checką nakrytego, trzy strusie pióra. Labry niebieskie złotem podszyte. Pod herbem godło: „*Nescia fallere vita*“.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJJAŚKAWIEJ nadany został Bonawenturze Garszyńskiemu, synowi Mateusza, Sekretarzowi Archiwiszcze w Kancellaryi Rady Administracyjnej i Józefowi Garszyńskiemu, synowi Józefa, Sędziem Sądu Appelacyjnego w Królestwie Polskiem, z mocy Artykułu 4 i 16 ustępu 3 Prawa o Szlachectwie z r. 1836, dyplomami NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, dla pierwszego dnia 10 (22) Grudnia 1840 r., a dla drugiego pod dniem 29 Kwietnia (11 Maja) 1841 roku podpisanemi.

**ГЕРБЪ  
ГРАБОВЕЦЪ**

Г Е Н К Е.



**HERB  
GRABOWIEC**

H E N K E.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правомъ, зеленомъ полѣ

Na tarczy dwudzielnej w prawém polu zieloném, głowa jele-



оленья голова съ шеєю вправо, а въ лѣвомъ, серебряномъ, грабовое дерево. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною увѣнчаннаго, три строусовыя пера; на правомъ крайнемъ труба дуломъ вверхъ, а на лѣвомъ лѣсничій топорецъ, топоричесемъ внизъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Коммисару Отдѣленія Государственныхъ Имуществъ и Лѣсовъ Правительственной Коммиссiи Финансовъ и Казначейства Густаву Федорову сыну Генке, на основанiи статьи 2-й пункта 2-го, равно статьи 6-й пункта 2-го и статьи 16-й пункта 4-го Положенiя о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1848 года Марта 31 (Апрѣля 12) дня

nia z szyją w prawo; w lewém srebrném drzewo grabowe. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy pióra strusie, na prawém skrajném trąba munsztukiem w górę, na lewém cecha leśnicza trzonkiem na dół.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem, NAJLASKAWIÉJ nadany został Gustawowi Henke, synowi Teodora, Kommissarzowi Wydziału dóbr i lasów w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu w Królestwie Polskiém, z mocy Artykułu 2 ustępu 2 Artykułu 6 ustępu 2 i Artykułu 16 ustępu 4 Prawa o szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (12 Kwietnia) 1848 roku.



ГЕРБЪ  
ГРОМЕЦЪ

ЛЕПИЖЕ



HERB  
GROMIEC

LEPIGÉ.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, съ серебряною окраиною прибитою золотыми гвоздями, въ правой половинѣ, въ золотомъ полѣ, двѣ перевязи влѣво, верхняя голубая съ черными каемками, а нижняя красная; въ лѣвой же половинѣ, въ серебряномъ полѣ пылающая граната. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

Отставной Полковникъ бывшихъ Польскихъ войскъ Иванъ-Григорій Егорьевъ сынъ Лепиже, за оказанныя заслуги въ военной службѣ и непоколебимую преданность Престолу, на основаніи статьи 17-й пункта 2-го лит. е Положенія о дворянствѣ 1836 года, Всемилостивѣйше возведенъ въ потомственное дворянство,

Na tarczy dwudzielnej ze skrajem srebrnym, gwoździami złotymi nabitym, w prawej połowie w polu złotym, dwie wstęgi wlewo, wierzchnia niebieska z paskami czarnymi na brzegach, a dolna czerwona; w lewej zaś połowie w polu srebrnym, palący się granat. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

Jan Grzegorz Lepigé, syn Jerzego, były Pułkownik Wojsk Polskich, za zasługi w témże Wojsku położone, tudzież niezachwianą wierność dla Tronu, z mocy Artykułu 17 ustępu 2 litery e, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, nabył tytuł do Szlachectwa dziedzicznego w Królestwie Polskiem; w skutek czego NAJJA-



грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1843 года Марта 9 (21) дня.

ŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL MIKOŁAJ I, udzielając mu NAJĘASKAWIÉJ dyplom na Szlachectwo dziedziczne w dniu 9 (21) Marca 1843 roku, herb powyższy nadać raczył.

ГЕРБЪ  
ГУБЕНА  
ШВЕНЦКАГО.



HERB  
GUBENA  
SZWENCKIEGO.

Въ голубомъ полѣ каменная стѣна съ тремя башнями; на верху средней рука въ золотой бронѣ, съ обнаженнымъ мечемъ вправо; надъ рукою и по сторонамъ ея по золотой звѣздѣ. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною накрытаго, три строусовыя пера; на среднемъ змѣя головою внизъ, около золотого шестика обвившаяся. Наметь голубой съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилоствѣйше пожалованъ Почетному Члену Меди-

W polu niebieskiém mur kamienny o trzech basztach, na wierzchu środkowej ręka w złotej zbroi z mieczem do cięcia w prawo; nad ręką i po jej bokach gwiazdy złote. W szczycie hełmu koroną szlachecką przykrytego trzy strusie pióra, na środkowém wąż głową na dół, około laski złotej obwinięty. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJĘASKAWIÉJ nadany został Fryderykowi Szwenckiemu, sy-



цинскаго Совѣта въ Царствѣ Польскомъ Доктору Медицины и Хирургіи Фридриху Фридрихову сыну Швенцкому, на основаніи статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ, I 1842 года Февраля 24 (Марта 8) дня.

nowi Fryderyka, Doktorowi Medycyny i Chirurgii, Członkowi honorowemu Rady Lekarskiej w Królestwie Polskim, z mocy Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z r. 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 24 Lutego (8 Marca) 1842 roku.

**ГЕРБЪ**  
**ГЕЛЕНЕЦЪ**  
ВЕЛЪКЕ.



**HERB**  
**HELENIEC**  
WOELKE.

Въ голубомъ полѣ сова на стѣнѣ; надъ совою звѣзда. Въ наверхѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго, двѣ пальмовыя серебряныя вѣтки, скрещенныя въ золотомъ вѣнкѣ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ бывшему Профессору Варшавскаго Университета, въ послѣдствіи Профессору дополнительныхъ Педагогическихъ Курсовъ въ Варшавѣ, Антону Антонову сыну

W polu niebieskim sowa na murze, nad sową gwiazda. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie gałęzie palmowe srebrne, wieńcem złotym przeplecione.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Antoniemu Woelke, synowi Antoniego, b. Professorowi b. Alexandrowskiego Uniwersytetu, później Professorowi Kursów dodatkowych Pedagogicznych w Warszawie, przez



Вельке, за 30-ти лѣтнюю его усердную службу, всегда отличное поведение, равно за полезные труды литературные, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

wzgląd na 30-to letnią gorliwą jego służbę, ciągle przykładne postępowanie, niemniej użyteczne literackie prace; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

**ГЕРБЪ  
ГЕНИНГЪ**

МИХЕЛИСА.



**HERB  
HENING**

MICHAELISA.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правой части пополамъ пересѣченной, въ верхнемъ красномъ полѣ панцырь, нѣсколько влѣво обороченный, а въ нижнемъ, золотомъ, три гвоздя шляпками вправо обращенные, концами же соединенные вмѣстѣ; въ лѣвой части три серебряныя рѣпки въ голубомъ полѣ. Въ наверхшѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго двѣ трубы въ половину золотыя и голубыя накрестъ; между нихъ подобный какъ въ щитѣ панцырь.

Na tarczy dwudzielnej, w części prawej w połowie ściętej, w górnem polu czerwonym pancerz nieco ku lewemu zwrócony, — w dolnym złotem trzy gwoździe głowami w prawo obrócone, końcami zaś stykające się; w części lewej trzy rzeki srebrne w polu niebieskiem. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie trąby na krzyż w połowie złote i niebieskie, a między nimi, podobny jak w tarczy pancerz.



Вышеозначенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Старшему Смотрителю Варшавскаго военнаго госпиталя Коллежскому Совѣтнику Иерониму Фридрихову сыну Михелису, на основаніи статьи 2-й пункта 2-го и статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1847 года Августа 19 (31) дня.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem, NAJLEASKAWIÉJ nadany został Hieronimowi Michaelis, synowi Fryderyka, Rady Kollegialnemu, Starszemu Ordynatorowi Warszawskiego wojennego Szpitala, z mocy Artykułu 2 ustępu 2 i Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 19 (31) Sierpnia 1847 roku.

**ГЕРБЪ**  
**ГЕЙМЕРЪ**  
ГЕЙМЕРА.



**HERB**  
**HEYMER**  
HEYMERA.

Въ серебряномъ полѣ три лиліи съ голубыми цвѣтками, воткнутыя въ сердце. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго, двѣ трубы, правая красная, а лѣвая голубая.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Приемщику Маріамполь-

W polu srebrném trzy lilije z kwiatem niebieskim w sercu utkwione. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie trąby, prawa czerwona, lewa niebieska.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem, NAJLEASKAWIÉJ nadany został Wilhelmowi Janowi Heymer,



скаго Уѣзднаго Казначейства Вильгельму-Ивану Егорьеву сыну Геймеру, на основаніи статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государа Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1843 года Генваря 12 (24) дня.

synowi Jerzego, Poborcy Kassy Obwodu Maryampolskiego, z mocy Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 12 (24) Stycznia 1843 roku.

ГЕРБЪ  
ГОЛЬНИЦКІЙ  
ШУЛЬЦОВЪ.



HERB  
HOLNICKI  
SCHULTZÓW.

Въ щитѣ на полъ-пересѣченномъ, въ верхнемъ голубомъ полѣ, подъ золотою звѣздою мечъ остроконечіемъ влѣво; въ нижнемъ же, красномъ, сѣрый волъ, влѣво. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго, три строусовыя пера. Наметь голубой съ золотымъ подбоемъ.

Вышеописанный гербъ Всемилоствѣйше пожаловалъ владѣльцу имѣнія Калени въ Варшавской Губерніи

Na tarczy w połowie ściętėj, w górném polu niebieskiém, pod złotą gwiazdą miecz ostrzem w lewo; w dolném zaś czerwonym, wół siwy w lewo. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy strusie pióra. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten NAJŁASKAWIEJ nadany został: Stanisławowi, dziedzicowi dóbr Kaleni w Gubernii Warszawskiej,



Станиславу, и Докладчику Юридическаго Отдѣленія Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства Алоизию Шульцамъ, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, первому 1840 года Генваря 2 (14), а послѣднему 1842 года Мая 12 (24) дня, какъ сыновьямъ Юстуса а внукамъ Гаспарія Шульца, который бывъ возведенъ Постановленіемъ Сеймовымъ 1775 года въ потомственное дворянство, не исходатайствовалъ себѣ въ то время грамоты на оное.

i Aloizemu, Referentowi Sekeyi Prawnej w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, braciom rodzonym Schultzom, synom Justusa, a wnukiem Gaspra Schultza, który uchwałą Sejmową z roku 1775 do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczony, i w owym czasie dyplomu dla siebie nie wyjednał, dyplomatami NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, dla pierwszego z nich pod dniem 2 (14) Stycznia 1840 r., a dla drugiego pod dniem 12 (24) Maja 1842 roku podpisanemi.

ГЕРБЪ

ЯРОСЛАВЪ

ХРИСТИАНИ.



HERB

JAROSŁAW

CHRISTIANI.

Въ щитѣ золотою полосою раздѣленномъ, въ верхнемъ, красномъ полѣ, бѣлый единорогъ, наискось влѣво скачущій, а въ нижнемъ, голубомъ, золотой дельфинъ также наискось впра-

Na tarczy wstęgą złotą w prawo przeciętej, w górnem polu czerwonym jednorożec biały, skośnie w lewo biegnący; w dolnem niebieskiem delfin złoty, podobnie skośnie w prawo.



во. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго, между двухъ орлиныхъ крылъ золотая звѣзда. Наметь справа голубой, а слѣва красный, подбитые золотомъ. Подъ щитомъ девизъ: *Beatus qui utilis.*

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Генеральному Директору водяныхъ и Сухопутныхъ сообщений въ Царствѣ Польскомъ Генераль-Лейтенанту Корпуса Инженеровъ Ксаверію-Иванову сыну Христиани, за особенныя заслуги, на основаніи статьи 3-й и статьи 16-й пункта 2 Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 2 (14) день Генваря 1840 года.

W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, pomiędzy dwoma skrzydłami orlemi gwiazda złota. Labry z prawej strony niebieskie, z lewej czerwone, jedne i drugie złotem podszyte. Pod tarczą godło: *Beatus qui utilis.*

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlacheństwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Franciszkowi Xaweremu Christiani, synowi Jana, Jenerałowi Lejtnantowi Korpusu Inżynierów, Dyrektorowi Jeneralnemu Komunikacyj lądowych i wodnych w Królestwie Polskiem, za zasługi z mocy Artykułów 3 i 16 ustępu 2 Prawa o Szlacheństwie z roku 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 2 (14) Stycznia 1840 roku.

**ГЕРБЪ**  
**Я С Ё Н Ъ**  
ЯСИНСКАГО.



**HERB**  
**J A S I O N**  
JASIŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ, три бѣлыя гусиныя пера рядомъ, верти-

W polu niebieskiem trzy pióra gęsie białe, obok siebie pionowo.



кально. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною увѣнчаннаго, три бѣлыя строусовыя пера.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Учителю Варшавской Губернской Гимназіи Францу Иванову сыну Ясинскому, на основаніи статьи 2-й пункта 2-го, равно статьи 4-й пункта 2-го и статьи 16-й пункта 4-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 20 день Іюля (1 Августа) 1848 г.

W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy pióra strusie.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Franciszkowi Jasińskiemu, synowi Jana, Nauczycielowi przy Gimnazjum Gubernialnym Warszawskim, z mocy Artykułów 2 i 4 ustępu 2 i Artykułu 16 ustępu 4 Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 20 Lipca (1 Sierpnia) 1848 roku.

ГЕРБЪ  
ЯСТРЕМБЧИКЪ  
ЗЕЛИНСКАГО.



HERB  
JASTRZĘBCZYK  
ZIELIŃSKIEGO.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правомъ, голубомъ полѣ, золотой кавалерскій крестъ, такою же подковою снизу окруженный; въ лѣвомъ же красномъ, золотой ликторскій пукъ съ на-

Na tarczy dwudzielnej, w prawym polu niebieskim, krzyż kawalerski złoty, takąż podkową od dołu otoczony; w lewym zaś czerwonym, pęk lictorski złoty z zarzuconym wieńcem; nad pę-



кинутымъ вѣнкомъ; надъ пукомъ серебряная звѣзда. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго, ястребъ на взлетъ вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги ликторскій пукъ съ накинутымъ вѣнкомъ. Наметь справа красный, а слѣва голубой, оба подбитые золотомъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Секретарю Инструкціонной Коммисіи Государственнаго Совѣта и Эмеритальной Коммисіи въ Царствѣ Польскомъ Ивану Игнатьеву сыну Зелинскому, на основаніи статьи 4-й и статьи 6-й Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 29 день Апрѣля (11 Мая) 1841 года.

kiem gwiazda srebrna. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawej nogi pęk liktorski z zarzuconym wieńcem trzymający. Labry z prawej strony czerwone, a z lewej niebieskie, jedne i drugie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlacheństwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Janowi Zielińskiemu, synowi Ignacego, Sekretarzowi Kommissyi Instrukcyjnej przy Radzie Stanu i Kommissyi Emerytalnej w Królestwie Polskiem, z mocy Artykułów 4 i 16 Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1841 roku.

КОНЕЦЪ II ЧАСТИ.

KONIEC CZĘŚCI II.



## АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

### ГЕРБОВЪ

ВО II-ой ЧАСТИ ГЕРБОВНИКА.

Примѣчаніе. Гербы отмѣченныя звѣздочкою (\*) принадлежатъ къ числу тѣхъ, кои пожалованы послѣ изданія закона 1836 года.

#### Г.

	Стран.
1. Габданкъ . . . . .	108
2. Габданкъ 2-й . . . . .	120
3. Габданкъ 3-й . . . . .	121
4. Габихъ . . . . .	122
5. Гагенъ . . . . .	123
6. Галера . . . . .	34
7. Гарчинскій . . . . .	35
8. Гассельквистъ . . . . .	124
9. Гаубицкій . . . . .	125
10. Гвездзичъ . . . . .	107
11. Геймеръ * . . . . .	215
12. Гейшторъ . . . . .	41
13. Гейшъ . . . . .	39
14. Геленець * . . . . .	213
15. Гендерихъ . . . . .	37
16. Генингъ . . . . .	214
17. Геппенъ . . . . .	127
18. Геппертъ . . . . .	38
19. Геральтъ . . . . .	42
20. Гербуртъ . . . . .	128
21. Гербуртъ 2-й . . . . .	130
22. Герштъ . . . . .	43
23. Гигерсбергеръ . . . . .	131

## WYKAZ ALFABETYCZNY

### HERBÓW

W CZĘŚCI II-jej HERBARZA.

Uwaga. Herby oznaczone gwiazdką (\*) należą do liczby tych, które nadane zostały po ogłoszeniu prawa z roku 1836.

#### E.

	Stron.
1. Elzanowski . . . . .	27
2. Estken . . . . .	28

#### F.

3. Falk . . . . .	29
4. Fontana . . . . .	30
5. Fraenke * . . . . .	203
6. Frentzel . . . . .	31
7. Freyberg * . . . . .	204
8. Fritsch . . . . .	32
9. Fryze . . . . .	33
10. Fuengirola * . . . . .	205

#### G.

11. Galera . . . . .	34
12. Garczyński . . . . .	35
13. Genderych . . . . .	37
14. Geppert . . . . .	38
15. Giejsz . . . . .	39
16. Giejsztor . . . . .	41
17. Gieralt . . . . .	42
18. Gierszt . . . . .	43



	<i>Стран.</i>
24. Гинвилъ и Гипокентавръ . . . . .	44
25. Гисса . . . . .	45
26. Глаубичъ . . . . .	46
27. Глинскій . . . . .	47
28. Глосковъ . . . . .	48
29. Гняздова * . . . . .	206
30. Гнѣшава . . . . .	49
31. Годземба . . . . .	50
32. Годземба 2-й . . . . .	54
33. Годзиславъ-Грифъ * . . . . .	207
34. Гоздава . . . . .	58
35. Гоздава 2-й . . . . .	67
36. Гоздава 3-й . . . . .	68
37. Гоздава 4-й . . . . .	69
38. Голобокъ . . . . .	132
39. Гольницкій * . . . . .	216
40. Горавинъ * . . . . .	208
41. Гордонъ . . . . .	56
42. Гороховъ-Бароновъ . . . . .	21
43. Грабовець * . . . . .	209
44. Грабъ . . . . .	70
45. Гржимовскій . . . . .	90
46. Гржимала . . . . .	91
47. Гржимала 2-й . . . . .	100
48. Гржимала 3-й . . . . .	101
49. Гржимала 4-й . . . . .	102
50. Гржимала 5-й . . . . .	103
51. Гржимала 6-й . . . . .	104
52. Грифоружъ . . . . .	75
53. Грифъ . . . . .	79
54. Грифъ 2-й . . . . .	87
55. Грифъ 3-й . . . . .	88
56. Гродецкій . . . . .	76
57. Громецъ * . . . . .	211
58. Гротусъ . . . . .	77
59. Гроты . . . . .	78
60. Грызима . . . . .	89
61. Губена * . . . . .	212
62. Гульчъ . . . . .	105
63. Гура злото-скалистая . . . . .	55
64. Гутагъ . . . . .	106

**Д.**

65. Де-ла-Гранжъ . . . . .	74
66. Д'Отривъ . . . . .	126

	<i>Stron.</i>
19. Ginwił i Hipocentaurus . . . . .	44
20. Gissa . . . . .	45
21. Glaubicz . . . . .	46
22. Gliński . . . . .	47
23. Głosków . . . . .	48
24. Gniazdowa * . . . . .	206
25. Gnieszawa . . . . .	49
26. Godziemba . . . . .	50
27. Godziemba 2 . . . . .	54
28. Godzislaw-Gryf * . . . . .	207
29. Góra złoto-skalista . . . . .	55
30. Gorawin * . . . . .	208
31. Gordon . . . . .	56
32. Gozdawa . . . . .	58
33. Gozdawa 2 . . . . .	67
34. Gozdawa 3 . . . . .	68
35. Gozdawa 4 . . . . .	69
36. Grabie . . . . .	70
37. Grabowiec * . . . . .	209
38. Grange . . . . .	74
39. Grodecki . . . . .	76
40. Gromiec * . . . . .	211
41. Grothus . . . . .	77
42. Groty . . . . .	78
43. Gryf . . . . .	79
44. Gryf 2 . . . . .	87
45. Gryf 3 . . . . .	88
46. Gryforóż . . . . .	75
47. Grizima . . . . .	89
48. Grzybowski . . . . .	90
49. Grzymała . . . . .	91
50. Grzymała 2 . . . . .	100
51. Grzymała 3 . . . . .	101
52. Grzymała 4 . . . . .	102
53. Grzymała 5 . . . . .	103
54. Grzymała 6 . . . . .	104
55. Gubena * . . . . .	212
56. Gulcz . . . . .	105
57. Gutag . . . . .	106
58. Gwiazdzicz . . . . .	107

**Н.**

59. Habdank . . . . .	108
60. Habdank 2 . . . . .	120
61. Habdank 3 . . . . .	121



	<i>Стран.</i>
<b>Е.</b>	
67. Едина . . . . .	198
68. Ельзановскій . . . . .	27
<b>И.</b>	
69. Илговскій . . . . .	133
<b>Л.</b>	
70. Ледуховскихъ Графовъ . . . . .	1
71. Лосей Графовъ . . . . .	5
72. Лубинскихъ Графовъ . . . . .	7
73. Любенецкихъ Графовъ . . . . .	3
<b>М.</b>	
74. Малаховскихъ Графовъ . . . . .	9
75. Микорскихъ Графовъ . . . . .	12
76. Мильжецкихъ Кавалеровъ . . . . .	23
<b>П.</b>	
77. Полетимовъ Графовъ . . . . .	13
<b>Р.</b>	
78. Раставецкихъ Бароновъ . . . . .	19
<b>С.</b>	
79. Старжинскихъ Графовъ . . . . .	17
80. Суходольскихъ Графовъ . . . . .	18
81. Страковскихъ Графовъ . . . . .	15
<b>Ф.</b>	
82. Фалькъ . . . . .	29
83. Фонтана . . . . .	30
84. Фрейбергъ * . . . . .	204
85. Френкель * . . . . .	293
86. Френцель . . . . .	31
87. Фризь . . . . .	33
88. Фричь . . . . .	32
89. Фуэнджироля * . . . . .	205
<b>Э.</b>	
90. Эсткенъ . . . . .	28

	<i>Stron.</i>
62. Habich . . . . .	122
63. Hagen . . . . .	123
64. Hasselquist . . . . .	124
65. Haubicki . . . . .	125
66. d'Hauterive . . . . .	126
67. Heleniec * . . . . .	213
68. Hening . . . . .	214
69. Heppen . . . . .	127
70. Herburt . . . . .	128
71. Herburt 2 . . . . .	130
72. Heymer * . . . . .	215
73. Higersberger . . . . .	131
74. Holnicki * . . . . .	216
75. Hołobok . . . . .	132
76. Horochów Baronów . . . . .	21
<b>I.</b>	
77. Ilgowski . . . . .	133
<b>J.</b>	
78. Jacyna . . . . .	134
79. Jakubowicz . . . . .	135
80. Jakubowski . . . . .	136
81. Janina . . . . .	137
82. Janina 2. . . . .	140
83. Jarosław * . . . . .	217
84. Jasińczyk . . . . .	141
85. Jasion * . . . . .	218
86. Jastrzębczyk * . . . . .	219
87. Jastrzębiec . . . . .	148
88. Jastrzębiec 2 . . . . .	187
89. Jastrzębiec 3 . . . . .	188
90. Jastrzębiec 4 . . . . .	189
91. Jastrzębiec 5 . . . . .	190
92. Jastrzębiec 6 . . . . .	191
93. Jastrzębiec 7 . . . . .	192
94. Jastrzębiec 8 . . . . .	193
95. Jastrzębiec 9 . . . . .	194
96. Jastrzębiec 10 . . . . .	195
97. Jastrzębiec 11 . . . . .	196
98. Jazgarek . . . . .	197
99. Jedlina . . . . .	198



<b>Я.</b>		<b>L.</b>		
91.	Язгарекъ . . . . .	197	100. Ledochowskich Hrabіów . . . . .	1
92.	Якубовичъ . . . . .	135	101. Lubienieckich Hrabіów . . . . .	3
93.	Якубовскій . . . . .	136	<b>Ł.</b>	
94.	Янина . . . . .	137	102. Łosiów Hrabіów . . . . .	5
95.	Янина 2-й . . . . .	140	103. Łubieńskich Hrabіów . . . . .	7
96.	Ярославъ * . . . . .	217	<b>M.</b>	
97.	Ясенчикъ . . . . .	141	104. Małachowskich Hrabіów . . . . .	9
98.	Ясень * . . . . .	218	105. Mikorskich Hrabіów . . . . .	12
99.	Ястршембець . . . . .	148	106. Milżeckich Kawalerów (Eques) . . . . .	23
100.	Ястршембець 2-й . . . . .	187	<b>P.</b>	
101.	Ястршембець 3-й . . . . .	188	107. Poletylów Hrabіów . . . . .	13
102.	Ястршембець 4-й . . . . .	189	<b>R.</b>	
103.	Ястршембець 5-й . . . . .	190	108. Rastawieckich Baronów . . . . .	19
104.	Ястршембець 6-й . . . . .	191	<b>S.</b>	
105.	Ястршембець 7-й . . . . .	192	109. Sierakowskich Hrabіów . . . . .	15
106.	Ястршембець 8-й . . . . .	193	110. Starzyńskich Hrabіów . . . . .	17
107.	Ястршембець 9-й . . . . .	194	111. Suchodolskich Hrabіów . . . . .	18
108.	Ястршембець 10-й . . . . .	195		
109.	Ястршембець 11-й . . . . .	196		
110.	Ястршембчикъ * . . . . .	219		
111.	Яцына . . . . .	134		



# АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

## ДВОРЯНСКИХ РОДОВЪ

ВО II-ой ЧАСТИ ГЕРБОВНИКА.

Примѣчаніе. *Фамиліи отмѣченныя звездочкою (\*) принадлежатъ къ числу тѣхъ, кои приобрѣли дворянство послѣ изданія закона 1836 года.*

<b>А.</b>	<i>Стран.</i>
Абламовичи . . . . .	109
Абрамовичи . . . . .	109
Адамовскіе . . . . .	148
Адамскіе . . . . .	148
Аксамитовскіе . . . . .	79
Анасинскіе Сокольницкіе . . . . .	177
Анквичи . . . . .	109
Апановичи . . . . .	57
Аркушевскіе . . . . .	149
<b>Б.</b>	
Балинскіе . . . . .	149
Бардзинскіе . . . . .	109
Баржиковскіе . . . . .	142
Бартольды . . . . .	100
Бартошевскіе . . . . .	149
Барциковскіе . . . . .	141
Белдовскіе . . . . .	149
Белковскіе . . . . .	149
Бенскіе . . . . .	150
Бобровскіе . . . . .	150
Бобры . . . . .	80
Богуславскіе . . . . .	150
Бонковскіе . . . . .	79

# WYKAZ ALFABETYCZNY

## RODZIN SZLACHECKICH

W CZĘŚCI II-ój HERBARZA.

Uwaga. *Familie oznaczone gwiazdką (\*) należą do liczby tych, które nabyły Szlachectwo po ogłoszeniu prawa z roku 1836.*

<b>А.</b>	<i>Stron.</i>
Abłamowiczowie . . . . .	109
Abramowiczowie . . . . .	109
Adamowscy . . . . .	148
Adamscy . . . . .	148
Anasińscy-Sokolnicy . . . . .	177
Ankwiczowie . . . . .	109
Arkuszewscy . . . . .	149
Apanowiczowie . . . . .	57
Axamitowscy . . . . .	79
<b>В.</b>	
Balińscy . . . . .	149
Barcikowscy . . . . .	141
Bardzińscy . . . . .	109
Bartołdowie . . . . .	100
Bartoszewscy . . . . .	149
Barzykowscy . . . . .	142
Bąkowscy . . . . .	79
Beldowscy . . . . .	149
Bełkowscy . . . . .	149
Bęscy . . . . .	150
Białobrzесы . . . . .	110
Białopiotrowiczowie . . . . .	110
Białoskórscy h. Habdank 1 . . . . .	110



	<i>Стран.</i>
Боровскіе г. Габданкъ . . . . .	110
Боровскіе г. Ястршембець . . . . .	151
Боскіе . . . . .	142
Бочковскіе . . . . .	57
Бржезинскіе * . . . . .	208
Бржехвы . . . . .	151
Бржозовскіе . . . . .	57
Брудницкіе . . . . .	151
Брыкчинскіе . . . . .	108
Будзишевскіе г. Габданкъ . . . . .	111
Будзишевскіе г. Гржимала . . . . .	91
Будные . . . . .	152
Будкевичи . . . . .	152
Буковскіе . . . . .	152
Бурскіе . . . . .	142
Быковскіе . . . . .	80
Бышевскіе . . . . .	152
Бѣльскіе . . . . .	142
Бѣржинскіе . . . . .	150
Бялобржескіе . . . . .	110
Бяловѣйскіе . . . . .	150
Бялопѣтровичи . . . . .	110
Бялоскурскіе г. Габданкъ 1 . . . . .	110
Бялоскурскіе г. Габданкъ 3 . . . . .	121

### В.

Вавровскіе . . . . .	182
Важинскіе . . . . .	119
Валантенъ Д'Отривѣ . . . . .	126
Варденскіе . . . . .	53
Ватрашевскіе . . . . .	119
Вевюровскіе . . . . .	98
Велиновичи . . . . .	194
Вельгорскіе . . . . .	97
Вержбицкіе г. Грифъ . . . . .	86
Вержбицкіе г. Ястршембець . . . . .	182
Вержбовскіе . . . . .	183
Вержбѣнты . . . . .	140
Вздульскіе . . . . .	185
Витускіе . . . . .	66
Влоцкіе . . . . .	78
Водзинскіе или Водзынскіе . . . . .	183
Воеводскіе . . . . .	119
Войдзуны или Войзбуны . . . . .	98
Войчинскіе . . . . .	119

	<i>Stron.</i>
Białoskórscy h. Habdank 3 . . . . .	121
Białowiejscy . . . . .	150
Bielscy . . . . .	142
Bierzyńscy . . . . .	150
Bobrowie . . . . .	80
Bobrowscy . . . . .	150
Bączkowscy . . . . .	57
Bogusławscy . . . . .	150
Borowscy h. Habdank . . . . .	110
Borowscy h. Jastrzębiec . . . . .	151
Boscy . . . . .	142
Brudniccy . . . . .	151
Brykczyńscy . . . . .	108
Brzechffowie . . . . .	151
Brzezińscy * . . . . .	208
Brzozowscy . . . . .	57
Budkiewiczowie . . . . .	152
Budni . . . . .	152
Budziszewscy h. Grzymała . . . . .	91
Budziszewscy h. Habdank . . . . .	111
Bukowscy . . . . .	152
Burscy . . . . .	142
Bykowscy . . . . .	80
Byszewscy . . . . .	152

### С.

Chamsy h. Gryf . . . . .	81
Chamsy h. Jastrzębiec . . . . .	153
Chelstowscy . . . . .	153
Chłusowiczowie . . . . .	67
Chmielewscy albo Chmielowscy . . . . .	153
Chorzewscy . . . . .	111
Chrapowiccy . . . . .	58
Christiani * . . . . .	218
Chroniewscy . . . . .	88
Chronowscy . . . . .	81
Chylewscy . . . . .	153
Chylińscy . . . . .	154
Cieszewscy . . . . .	154
Ciołkowscy . . . . .	154
Cwalinowie albo Czwalinowie . . . . .	50
Czajkowscy . . . . .	154
Czapiewscy . . . . .	155
Czarkowscy . . . . .	111
Czarnomscy . . . . .	155



	<i>Стран.</i>
Волинскіе . . . . .	73
Вольскіе . . . . .	184
Вондолковскіе г. Грабъ . . . . .	73
Вондолковскіе г. Ястршембець . . . . .	182
Выдзги . . . . .	184
Выковскіе . . . . .	184
Вырожембскіе-Кунаты . . . . .	185
Высоцкіе . . . . .	53
Выховскіе . . . . .	120
Вѣщицкіе . . . . .	97

### Г.

Габихи . . . . .	122
Гагенмейстеры . . . . .	123
Гайдесъ . . . . .	37
Галеры . . . . .	35
Гарабурды . . . . .	112
Гардоцкіе . . . . .	134
Гарчинскіе . . . . .	36
Гаршинскіе * . . . . .	209
Гассельквисты . . . . .	124
Гашинскіе . . . . .	158
Гевели . . . . .	128
Гейбовичи . . . . .	129
Геймеры * . . . . .	215
Гейшторы . . . . .	41
Гембаржевскіе . . . . .	111
Генке * . . . . .	210
Геппены . . . . .	128
Гепперты . . . . .	39
Гержинскіе . . . . .	42
Гертики . . . . .	102
Гершты или Гёршты . . . . .	43
Гзовскіе . . . . .	71
Гибасевичи . . . . .	40
Гигерсбергеры . . . . .	131
Гижицкіе . . . . .	58
Гладыши . . . . .	82
Глинскіе г. Глинскій . . . . .	47
Глинскіе г. Ястршембець . . . . .	158
Глищинскіе . . . . .	192
Глоговскіе . . . . .	93
Гняздовскіе * . . . . .	207
Годлевскіе . . . . .	58
Голаскіе или Головскіе . . . . .	158

	<i>Stron.</i>
Czarnowscy . . . . .	70
Czerniawscy . . . . .	155

### D.

Dąbrowscy . . . . .	155
Dąbscy albo Dąmbscy . . . . .	50
De la Grange . . . . .	74
Deskurowie . . . . .	55
Dębicy . . . . .	81
Długoleccy . . . . .	92
Dobkowie . . . . .	82
Dobieccy . . . . .	92
Dobkiewiczowie . . . . .	41
Doboszyńscy . . . . .	111
Dobrscy . . . . .	156
Domaradzcy . . . . .	156
Domaszewscy . . . . .	156
Domaszowscy . . . . .	92
Dowgiałowiczowie . . . . .	111
Drągowscy . . . . .	156
Drozdowscy . . . . .	157
Dunikowscy . . . . .	111
Dziankowscy . . . . .	157
Dzierżanowscy h. Gozdawa . . . . .	58
Dzierżanowscy h. Grzymała . . . . .	92
Dzierżgowscy . . . . .	157
Dziewanowscy . . . . .	157
Dzięcielscy . . . . .	158
Dzięgielewscy . . . . .	158

### E.

Eliaszewiczowie . . . . .	40
Elzanowscy . . . . .	27
Estkowie . . . . .	28

### F.

Fontana . . . . .	31
Fraenklowie * . . . . .	204
Frankenbergowie . . . . .	100
Frentzlowie . . . . .	31
Freybergowie * . . . . .	205
Fritsche . . . . .	33
Fryze . . . . .	34



	<i>Стран.</i>
Голочи . . . . .	106
Голэмбѣвскіе или Голэмбѣвскіе . . . . .	61
Голянскіе . . . . .	158
Гоневскіе . . . . .	46
Гонсовскіе г. Гарчинскій . . . . .	36
Гонсѡвскіе г. Гржимала . . . . .	92
Гордоны . . . . .	56
Горецкіе . . . . .	159
Горохи Бароны. . . . .	21
Горчицкіе . . . . .	159
Гослицкіе . . . . .	93
Гостковскіе . . . . .	62
Гостынскіе . . . . .	89
Госцимскіе . . . . .	70
Грабковскіе . . . . .	159
Грабовецкіе . . . . .	93
Грабовскіе г. Гржимала . . . . .	93
Грабовскіе г. Ястршембець . . . . .	159
Грембецкіе . . . . .	191
Гржибовскіе . . . . .	90
Грживинскіе . . . . .	160
Гржималы . . . . .	93
Гродецкіе . . . . .	76
Гродзицкіе . . . . .	82
Гротусы . . . . .	77
Грудницкіе . . . . .	160
Гузовскіе . . . . .	160
Гумницкіе . . . . .	62
Гутаковскіе . . . . .	106

**Д.**

Де ла Гранжъ . . . . .	74
Дембицкіе . . . . .	81
Дескуры . . . . .	55
Дзѣвановскіе . . . . .	157
Дзѣнгелевскіе . . . . .	158
Дзѣнцельскіе . . . . .	158
Дзѣржановскіе г. Гоздава . . . . .	58
Дзѣржановскіе г. Гржимала . . . . .	92
Дзѣржговскіе . . . . .	157
Дзянковскіе . . . . .	157
Длуголенцкіе. . . . .	92
Добкевичи . . . . .	41
Добки . . . . .	82
Добошинскіе . . . . .	111

*Stron.*

**Г.**

Galerowie . . . . .	35
Garczyńscy . . . . .	36
Gardoccy . . . . .	134
Garszyńscy * . . . . .	209
Gaszyńscy . . . . .	158
Gąsowscy h. Garczyński . . . . .	36
Gąsowscy h. Grzymała . . . . .	92
Gembarzewscy . . . . .	111
Geppertowie . . . . .	39
Gibasiewiczowie . . . . .	40
Giejsztorowie . . . . .	41
Giersztowie albo Goerscht . . . . .	43
Gierzyńscy . . . . .	42
Gizycey . . . . .	58
Glińscy h. Gliński . . . . .	47
Glińscy h. Jastrzębiec . . . . .	158
Gliszczyńscy . . . . .	192
Gładyszowie . . . . .	82
Głogowscy . . . . .	93
Gniazdowscy * . . . . .	207
Godlewscy . . . . .	58
Golańscy . . . . .	158
Golczowie . . . . .	106
Gołascy albo Goławscy . . . . .	158
Gołembiewscy-Gołębiewscy-Gołębiewscy. . . . .	61
Goniewscy . . . . .	46
Gorzycy . . . . .	159
Gordonowie . . . . .	56
Goreccy . . . . .	159
Gostkowscy . . . . .	62
Gostyńscy . . . . .	89
Goscimscy . . . . .	70
Gosliccy . . . . .	93
Grabkowscy . . . . .	159
Grabowieccy . . . . .	93
Grabowscy h. Grzymała . . . . .	93
Grabowscy h. Jastrzębiec . . . . .	159
Grębeccy . . . . .	191
Grodecy . . . . .	76
Grodziccy . . . . .	82
Grothusowie . . . . .	77
Grudniccy . . . . .	160
Grzybowscy . . . . .	90



	<i>Стран.</i>
Добрскіе . . . . .	156
Добѣцкіе . . . . .	92
Довгяловичи . . . . .	111
Домарадскіе . . . . .	156
Домашевскіе . . . . .	156
Домашовскіе . . . . .	92
Домбровскіе . . . . .	155
Домбскіе . . . . .	50
Дроздовскіе . . . . .	157
Дронговскіе . . . . .	156
Дуниковскіе . . . . .	111

**Е.**

Ежевскіе . . . . .	161
Еліашевичи . . . . .	40
Ельзановскіе . . . . .	27

**Ж.**

Жбиковскіе г. Гржимала 5-й . . . . .	103
Жбиковскіе г. Гржимала . . . . .	99
Жебровскіе . . . . .	147
Желязовскіе . . . . .	186
Жеромскіе . . . . .	86
Жимирскіе . . . . .	186
Жуковскіе . . . . .	186
Жулковскіе . . . . .	186

**З.**

Заборовскіе . . . . .	98
Завидскіе . . . . .	185
Завистовскіе . . . . .	185
Закршевскіе г. Грифъ . . . . .	86
Закршевскіе г. Ястршембець . . . . .	185
Залевскіе . . . . .	53
Залѣскіе . . . . .	185
Зарускіе . . . . .	73
Зберовскіе . . . . .	186
Зборовскіе . . . . .	186
Зброскіе . . . . .	146
Збѣржховскіе . . . . .	99
Здзярскіе . . . . .	67
Зелѣнки . . . . .	196
Зелинскіе г. Ястршембчикъ * . . . . .	220
Знамеровскіе . . . . .	86

	<i>Stron.</i>
Grzymałowie . . . . .	93
Grzywińscy . . . . .	160
Gutakowscy . . . . .	106
Guzowscy . . . . .	160
Gzowscy . . . . .	71

**Н.**

Nabichowie . . . . .	122
Nagenmeystrowie . . . . .	123
Naraburdowie . . . . .	112
Hasselquistowie . . . . .	124
Hejbowiczowie . . . . .	129
Henke * . . . . .	210
Haydes . . . . .	37
Heymerowie * . . . . .	215
Heppenowie . . . . .	128
Hertykowie . . . . .	102
Hewellowie . . . . .	128
Higersbergerowie . . . . .	131
Horochowie Baronowie . . . . .	21
Humnicy . . . . .	62

**И.**

Idźkowscy . . . . .	160
---------------------	-----

**Ј.**

Jabłonowscy . . . . .	94
Jabłońscy . . . . .	142
Jackowscy . . . . .	62
Jaczyńscy . . . . .	190
Jakobsonowie . . . . .	199
Jakubowiczowie-Paschalisowie . . . . .	135
Jakubowscy . . . . .	136
Jałbrzykowscy . . . . .	71
Janikowscy . . . . .	160
Jankowscy . . . . .	161
Janowscy . . . . .	161
Jarocińscy . . . . .	161
Jasieńscy . . . . .	143
Jasińscy * . . . . .	219
Jastrzębscy . . . . .	161
Jaśkowscy . . . . .	143
Jaślikowscy . . . . .	161
Jawornicy . . . . .	62
Jazwińscy . . . . .	94



	<i>Стран.</i>
Знатовичи . . . . .	101
Зыржинскіе . . . . .	140
Зѣлинскіе г. Гржимала . . . . .	99

**И.**

Идзковскіе . . . . .	160
----------------------	-----

**К.**

Кавецкіе . . . . .	63
Каменскіе . . . . .	162
Капицы . . . . .	187
Карскіе . . . . .	162
Карсницкіе . . . . .	163
Карчевскіе . . . . .	143
Каулберши . . . . .	197
Квятковскіе г. Грифъ . . . . .	83
Квятковскіе г. Ястршембець . . . . .	166
Квѣцинскіе . . . . .	83
Киверскіе . . . . .	164
Кицкіе . . . . .	63
Климашевскіе . . . . .	164
Клюковскіе . . . . .	144
Клюшевскіе . . . . .	144
Клямборовскіе . . . . .	164
Кобоски . . . . .	45
Кобылецкіе . . . . .	51
Козебродскіе . . . . .	164
Козетульскіе . . . . .	113
Козловскіе г. Ястршембець . . . . .	164
Козловскіе г. Ястршембець 10 . . . . .	195
Колачковскіе . . . . .	112
Конарскіе г. Грифъ . . . . .	82
Конарскіе г. Габданкъ . . . . .	113
Конопницкіе . . . . .	164
Коржибскіе . . . . .	113
Коссовичи . . . . .	83
Коссовскіе . . . . .	113
Краевскіе . . . . .	144
Краснѣвскіе . . . . .	68
Красовскіе . . . . .	165
Крассовскіе-Несторовичи . . . . .	165
Крашевскіе . . . . .	165
Кретовичи . . . . .	51
Кржесимовскіе . . . . .	166
Крживицкіе . . . . .	114

	<i>Stron.</i>
Jeżewscy . . . . .	161
Jurkowscy . . . . .	162
Juszyńscy . . . . .	36

**К.**

Kamieńscy . . . . .	162
Kapicowie . . . . .	187
Karczewscy . . . . .	143
Karscy . . . . .	162
Karśniccy . . . . .	163
Kaulberszowie . . . . .	197
Kawecy . . . . .	63
Kiccy . . . . .	63
Kiełczewscy . . . . .	112
Kiwerscy . . . . .	164
Klamborowscy . . . . .	164
Klimaszewscy . . . . .	164
Klukowscy . . . . .	144
Kluszewscy . . . . .	144
Koboskowie . . . . .	45
Kobyleccy . . . . .	51
Kołaczkowscy . . . . .	112
Konarscy h. Gryf . . . . .	82
Konarscy h. Habdank . . . . .	113
Konopniccy . . . . .	164
Korzybscy . . . . .	113
Kossowiczowie . . . . .	83
Kossowscy . . . . .	113
Koziebrodzczy . . . . .	164
Kozietulscy . . . . .	113
Kozłowscy h. Jastrzębiec . . . . .	164
Kozłowscy h. Jastrzębiec 10 . . . . .	195
Krajewscy . . . . .	144
Krasowscy . . . . .	165
Krassowscy-Nestorowiczowie . . . . .	165
Kraszewscy . . . . .	165
Kraśniewscy . . . . .	68
Kretowiczowie . . . . .	51
Krobanowscy . . . . .	83
Kroczyńscy . . . . .	71
Krulikiewiczowie . . . . .	145
Kruszewscy . . . . .	113
Krzesimowscy . . . . .	166
Krzywińscy . . . . .	114
Kulwiecowie . . . . .	44



	<i>Стран.</i>
Кробановскіе . . . . .	83
Крочинскіе . . . . .	71
Круликевичи . . . . .	145
Крушевскіе . . . . .	113
Кульвецы . . . . .	44
Кунаты см. Вырожембскіе . . . . .	185
Кълчевскіе . . . . .	112

**Л.**

Ла-Гранжъ см. Де-ла Гранжъ . . . . .	74
Лагуны. . . . .	104
Лашевскіе . . . . .	95
Ледуховскіе Графы . . . . .	1
Лепижи * . . . . .	211
Леховичи . . . . .	84
Лещинскіе . . . . .	114
Лиговскіе . . . . .	166
Липинскіе . . . . .	63
Липницкіе . . . . .	132
Липскіе . . . . .	71
Лоси Графы . . . . .	5
Лубинскіе Графы . . . . .	7
Лысаковскіе . . . . .	166
Лѣсинскіе . . . . .	166
Лѣсьневскіе или Леснѣвскіе . . . . .	84
Лѣнскіе . . . . .	137
Любанскіе . . . . .	101
Любенецкіе Графы . . . . .	3
Любятковскіе . . . . .	95
Лютомирскіе . . . . .	166

**М.**

Магнускіе . . . . .	115
Маевскіе . . . . .	167
Макомаскіе . . . . .	167
Малаховскіе Графы . . . . .	9
Малевскіе . . . . .	167
Малечинскіе . . . . .	167
Малешевскіе г. Годземба . . . . .	51
Малешевскіе г. Грифъ . . . . .	84
Малишевскіе . . . . .	52
Маловескіе . . . . .	63
Малюскіе . . . . .	167
Маньковскіе . . . . .	167
Маршевскіе . . . . .	168

*Stron.*

Kunathowie-Wyrożębscy . . . . .	185
Kwiatkowscy h. Gryf . . . . .	83
Kwiatkowscy h. Jastrzębiec . . . . .	166
Kwiecińscy . . . . .	83

**L.**

La Grange . . . . .	74
Lechowiczowie. . . . .	84
Ledóchowscy Hrabiowie . . . . .	1
Lepigé * . . . . .	211
Lesińscy . . . . .	166
Leszczyńscy . . . . .	114
Leśniewscy albo Leśniowscy. . . . .	84
Ligowscy . . . . .	166
Lipińscy . . . . .	63
Lipnicy . . . . .	132
Lipscy . . . . .	71
Lubańscy . . . . .	101
Lubiatowscy . . . . .	95
Lubienieccy Hrabiowie . . . . .	3
Lutomirscy. . . . .	166

**Ł.**

Łagunowie . . . . .	104
Łaszewscy . . . . .	95
Łęscy . . . . .	137
Łosiowie Hrabiowie . . . . .	5
Łubieńscy Hrabiowie . . . . .	7
Łysakowscy . . . . .	166

**M.**

Machezyńscy . . . . .	166
Magnuscy . . . . .	115
Majewscy . . . . .	167
Makomascy . . . . .	167
Maleczyńscy . . . . .	167
Maleszewscy h. Godziemba . . . . .	51
Maleszewscy h. Gryf . . . . .	84
Malewscy . . . . .	167
Maliszewscy . . . . .	52
Maluscy . . . . .	167
Małachowscy Hrabiowie . . . . .	9
Małowiescy . . . . .	63
Mańkowscy . . . . .	167



	<i>Стран.</i>
Марцинковскіе . . . . .	84
Матчинскіе . . . . .	168
Махчинскіе . . . . .	166
Микорскіе Графы . . . . .	12
Микуличи . . . . .	64
Милевскіе . . . . .	169
Милковскіе . . . . .	115
Мильжецкіе Кавалеры . . . . .	23
Михаловскіе . . . . .	145
Михелисы * . . . . .	215
Міяковскіе . . . . .	146
Млокосевичи * . . . . .	206
Модзелевскіе г. Гербуртъ . . . . .	129
Модзелевскіе г. Гербуртъ 2-й . . . . .	130
Мойковскіе . . . . .	169
Монкольскіе . . . . .	84
Морхоновичи . . . . .	169
Моссаковскіе . . . . .	169
Мыслинскіе . . . . .	170
Мыстковскіе . . . . .	169
Мысыровичи . . . . .	169
Мышковскіе . . . . .	170
Мѣржинскіе . . . . .	168
Мѣрницкіе . . . . .	168
Мѣрчинскіе . . . . .	188

### Н.

Насты . . . . .	85
Невѣнгловскіе . . . . .	170
Немѣры или Немиры г. Гоздава . . . . .	64
Немиры г. Ястршембець . . . . .	170
Немыскіе . . . . .	193
Несторовичи см. Крассовскіе . . . . .	165
Нижинскіе . . . . .	52
Никлевичи . . . . .	85
Нововѣйскіе или Нововѣскіе . . . . .	171
Нѣциковскіе . . . . .	95

### О.

Обнискіе . . . . .	171
Одоховскіе . . . . .	115
Оссовскіе . . . . .	115
Островскіе . . . . .	95
Осуховскіе . . . . .	68
Осѣцкіе . . . . .	171

	<i>Stron.</i>
Marcinkowscy . . . . .	84
Marszewscy . . . . .	168
Matczyńscy . . . . .	168
Mąkolscy . . . . .	84
Michaelisowie * . . . . .	215
Michałowscy . . . . .	145
Mierczyńscy . . . . .	188
Mierniccy . . . . .	168
Mierzyńscy . . . . .	168
Mijakowscy . . . . .	146
Mikorsej Hrabiowie . . . . .	12
Mikuliczowie . . . . .	64
Milewscy . . . . .	169
Milżeccy Kawalerowie . . . . .	23
Miłkowscy . . . . .	115
Młokosiewiczowie * . . . . .	206
Modzelewscy h. Herburt . . . . .	129
Modzelewscy h. Herburt 2 . . . . .	130
Morchonowiczowie . . . . .	169
Mossakowscy . . . . .	169
Moykowscy . . . . .	169
Mystkowscy . . . . .	169
Mysyrowiczowie . . . . .	169
Myszkowscy . . . . .	170
Myślińscy . . . . .	170

### Н.

Nastowie . . . . .	85
Nestorowiczowie-Krassowscy . . . . .	165
Necikowscy . . . . .	95
Niemierowie albo Niemirowie h. Gozdawa . . . . .	64
Niemirowie h. Jastrzębiec . . . . .	170
Niemyscy . . . . .	193
Niewęglowscy . . . . .	170
Niklewiczowie . . . . .	85
Niżyńscy . . . . .	52
Nowowiejscy albo Nowowiescy . . . . .	171

### О.

Obniscy . . . . .	171
Ochenkowscy . . . . .	95
Odechowscy . . . . .	115
Osieccy . . . . .	171
Ossowscy . . . . .	115
Ostrowscy . . . . .	95



	<i>Стран.</i>
Отфиновскіе . . . . .	85
Охенковскіе . . . . .	95

**П.**

Павловскіе . . . . .	172
Папроцкіе . . . . .	172
Папѣвскіе . . . . .	85
Пасхалисы см. Якубовичи . . . . .	135
Пацѣрковскіе . . . . .	87
Пашевскіе . . . . .	52
Пашковичи . . . . .	78
Пенкославскіе . . . . .	116
Пѣнтковскіе . . . . .	95
Пѣтковскіе . . . . .	172
Пенчковскіе . . . . .	105
Пепловскіе . . . . .	65
Пѣтровскіе . . . . .	116
Пильховскіе . . . . .	172
Пининскіе . . . . .	172
Пинтовскіе . . . . .	95
Плахецкіе . . . . .	125
Плончинскіе . . . . .	46
Пнѣвскіе . . . . .	173
Подлѣдовскіе . . . . .	138
Полетилы Графы . . . . .	13
Польковскіе . . . . .	173
Поплавскіе . . . . .	173
Порчинскіе . . . . .	173
Потулицкіе . . . . .	96
Прокули . . . . .	173
Прондзынскіе . . . . .	96
Пршедпелскіе . . . . .	174
Пршерадскіе . . . . .	146
Пршибыславскіе . . . . .	146
Пршибышевскіе . . . . .	101
Псарскіе . . . . .	174
Пшонки . . . . .	138
Пщулковскіе . . . . .	174
Пясецкіе . . . . .	137

**Р.**

Радзѣнтковскіе . . . . .	116
Радонскіе г. Габданкъ . . . . .	116
Радонскіе г. Ясенчикъ . . . . .	146
Раставецкіе Бароны . . . . .	19

	<i>Stron.</i>
Osuchowscy . . . . .	68
Otffinowscy . . . . .	85

**Р.**

Paciorkowscy . . . . .	87
Papiewscy . . . . .	85
Paproczy . . . . .	172
Paschalisowie-Jakubowiczowie . . . . .	135
Paszewscy . . . . .	52
Paszkowiczowie . . . . .	78
Pawłowscy . . . . .	172
Peplowscy . . . . .	65
Pęczkowscy . . . . .	105
Pękosławscy . . . . .	116
Pętkowscy . . . . .	172
Piaseccy . . . . .	137
Piątkowscy . . . . .	95
Pilichowscy . . . . .	172
Pinińscy . . . . .	172
Pintowscy . . . . .	95
Piotrowscy . . . . .	116
Płacheccy . . . . .	125
Płonczyńscy . . . . .	46
Pniewscy . . . . .	173
Podlodowscy . . . . .	138
Polectyłowіе Hrabіowie . . . . .	13
Polkowscy . . . . .	173
Popławscy . . . . .	173
Porczyńscy . . . . .	173
Potuliccy . . . . .	96
Prądyńscy . . . . .	96
Prokulowie . . . . .	173
Przedpełscy . . . . .	174
Przeradzcy . . . . .	146
Przybysławscy . . . . .	146
Przybyszewscy . . . . .	101
Psarscy . . . . .	174
Pszczółkowscy . . . . .	174
Pszonkowie . . . . .	138

**Р.**

Radońscy h. Habdank . . . . .	116
Radońscy h. Jasińczyk . . . . .	146
Radziątkowscy . . . . .	116
Raszewscy . . . . .	96



	<i>Стран.</i>
Рашевські . . . . .	96
Рашовські . . . . .	96
Регульські . . . . .	29
Реклевські . . . . .	68
Рембишевські . . . . .	174
Ржечицькі . . . . .	138
Роговські . . . . .	175
Рогозинські . . . . .	116
Розны . . . . .	75
Рокосовські . . . . .	46
Ротарські . . . . .	85
Роткевичи . . . . .	175
Рошкевичи . . . . .	69
Рудзкі . . . . .	117
Рудницькі . . . . .	175

**C.**

Сарновські . . . . .	176
Сасиновські . . . . .	176
Свѣнтецькі . . . . .	180
Свенцицькі . . . . .	180
Свѣржевські . . . . .	72
Свѣшевські . . . . .	72
Сендзиковські . . . . .	176
Севруки . . . . .	65
Скарбкн или Скарбеки . . . . .	117
Складовські . . . . .	117
Скочинські . . . . .	97
Скршетускі . . . . .	177
Скршишовські . . . . .	85
Скубневські . . . . .	177
Скурські . . . . .	177
Славенцькі . . . . .	177
Слизовські . . . . .	146
Слодковські . . . . .	49
Сломовські . . . . .	102
Слонки . . . . .	117
Сляські . . . . .	97
Смѣдовські . . . . .	177
Смосарські . . . . .	138
Собѣські . . . . .	140
Соецькі . . . . .	97
Соколовські . . . . .	65
Сокольницькі . . . . .	177
Соснковські . . . . .	52

	<i>Stron.</i>
Raszowscy . . . . .	96
Rastawieccy Baronowie . . . . .	19
Regulscy . . . . .	29
Reklewscy . . . . .	68
Rembiszewscy . . . . .	174
Rogowscy . . . . .	175
Rogozinscy . . . . .	116
Rokossowscy . . . . .	46
Roszkiewiczowie . . . . .	69
Rotarscy . . . . .	85
Rotkiewiczowie . . . . .	175
Rozenowie . . . . .	75
Rudniccy . . . . .	175
Rudzcy . . . . .	117
Rzeczyccy . . . . .	138

**S.**

Sarnowscy . . . . .	176
Sasinowscy . . . . .	176
Schultzowie * . . . . .	216
Sędzikowscy . . . . .	176
Siemianowscy . . . . .	96
Siemiątkowscy albo Siemiętkowscy . . . . .	176
Sierakowscy Hrabiowie . . . . .	15
Siewrukowie . . . . .	65
Skarbkowie . . . . .	117
Skłodowscy . . . . .	177
Skoczyńscy . . . . .	97
Skórscy . . . . .	177
Skrzetusey . . . . .	177
Skrzyszowscy . . . . .	85
Skubniewscy . . . . .	177
Słascy . . . . .	97
Sliwowscy . . . . .	146
Sławęccy . . . . .	177
Słankowie . . . . .	117
Słodkowscy . . . . .	49
Słomowscy . . . . .	102
Smiodowscy . . . . .	177
Smosarscy . . . . .	138
Sobiescy . . . . .	140
Sojeccy . . . . .	97
Sokolniccy . . . . .	177
Sokołowscy . . . . .	65
Sosnkowscy . . . . .	52



	<i>Стран</i>
Сосновскіе . . . . .	52
Ставискіе . . . . .	65
Стальковскіе . . . . .	48
Стано . . . . .	65
Старжинскіе Графы . . . . .	17
Старчевскіе . . . . .	178
Стоинскіе . . . . .	139
Стршембоши . . . . .	179
Стршижовскіе . . . . .	66
Стршблецкіе . . . . .	178
Струпчевскіе . . . . .	178
Сулинскіе . . . . .	179
Сулоцкіе . . . . .	66
Суходольскіе Графы . . . . .	18
Суходольскіе г. Габданкъ . . . . .	118
Суходольскіе г. Янина . . . . .	139
Сухорскіе . . . . .	179
Сѣмѣнтковскіе или Сѣментковскіе . . . . .	176
Сѣмянковскіе . . . . .	96
Сѣраковскіе Графы . . . . .	15

**Т.**

Табачинскіе . . . . .	73
Танскіе . . . . .	181
Тафиловскіе . . . . .	118
Тачановскіе . . . . .	181
Тележинскіе . . . . .	66
Точилловскіе . . . . .	118
Точискіе . . . . .	118
Тршебинскіе . . . . .	120
Тршепинскіе . . . . .	181
Туржанскіе . . . . .	102
Турчиновичи . . . . .	66

**У.**

Уѣйскіе . . . . .	86
Улятовскіе . . . . .	181
Унешовскіе . . . . .	139
Унѣржискіе . . . . .	189

**Ф.**

Фонтана . . . . .	31
Франкенберги . . . . .	100
Фрейберги * . . . . .	205
Френкели * . . . . .	204

	<i>Stron.</i>
Sosnowscy . . . . .	52
Stalkowscy . . . . .	48
Stanowie . . . . .	65
Starzewscy . . . . .	178
Starzeńscy Hrabiowie . . . . .	17
Stawiscy . . . . .	65
Stoińscy . . . . .	139
Strupczewscy . . . . .	178
Strzeleccy . . . . .	178
Strzemboszowie . . . . .	179
Strzyżowscy . . . . .	66
Suchodolscy h. Habdank . . . . .	118
Suchodolscy h. Janina . . . . .	139
Suchodolscy Hrabiowie . . . . .	18
Suchorscy . . . . .	179
Sulińscy . . . . .	179
Sułowscy . . . . .	66
Swięteccy . . . . .	180
Swierzewscy . . . . .	72
Swieszewscy . . . . .	72
Swięciccycy . . . . .	180
Szczepkowscy . . . . .	180
Szczukowie . . . . .	72
Szczypiorscy . . . . .	73
Sztembarthowie . . . . .	54
Szumkowscy . . . . .	133
Szwencycy * . . . . .	212
Szymońscy . . . . .	180

**Т.**

Tabaczyńscy . . . . .	73
Taczanowscy . . . . .	181
Tańcowscy . . . . .	118
Tańscy . . . . .	181
Teleżyńscy . . . . .	66
Toczyłowscy . . . . .	118
Toczyscy . . . . .	118
Trzebińscy . . . . .	120
Trzepińscy . . . . .	181
Turczynowiczowie . . . . .	66
Turzańscy . . . . .	102

**U.**

Ujejscy . . . . .	86
Ulatowscy . . . . .	181



	<i>Стран.</i>
Френцели . . . . .	31
Фризе . . . . .	34
Фричи . . . . .	33

### X.

Хамскіе г. Грифъ . . . . .	81
Хамскіе г. Ястршембець . . . . .	153
Хелстовскіе . . . . .	153
Хлусовичи . . . . .	77
Хмблевскіе или Хмблѣвскіе . . . . .	153
Хоржевскіе . . . . .	111
Храповицкіе . . . . .	59
Христіани * . . . . .	218
Хроновскіе . . . . .	81
Хронѣвскіе . . . . .	88
Хылевскіе . . . . .	153
Хылинскіе . . . . .	154

### Ц.

Цвалины . . . . .	50
Цѣлковскіе . . . . .	154
Цѣшевскіе . . . . .	154

### Ч.

Чайковскіе . . . . .	154
Чапѣвскіе . . . . .	155
Чарковскіе . . . . .	111
Чарновскіе . . . . .	70
Чарномскіе . . . . .	155
Чвалины или Цвалины . . . . .	50
Чернявскіе . . . . .	155

### Ш.

Швенцкіе * . . . . .	212
Шимонскіе . . . . .	180
Штембарты . . . . .	54
Шульцы * . . . . .	216
Шумковскіе . . . . .	133

### Щ.

Щепковскіе . . . . .	180
Щипѣрскіе . . . . .	73
Щуки . . . . .	72

### Э.

Эстки . . . . .	28
-----------------	----

	<i>Stron.</i>
Unierzyscy . . . . .	189
Unieszowscy . . . . .	139

### W.

Wardęscy . . . . .	53
Wawrowscy . . . . .	182
Watraszewscy . . . . .	119
Wazyńscy . . . . .	119
Wądołkowscy h. Grabie . . . . .	73
Wądołkowscy h. Jastrzębiec . . . . .	182
Welinowiczowie . . . . .	194
Wereccy . . . . .	97
Węglińscy . . . . .	53
Wielgorscy . . . . .	97
Wierzbiccy h. Gryf . . . . .	86
Wierzbiccy h. Jastrzębiec . . . . .	182
Wierzbietowie . . . . .	140
Wierzbowscy . . . . .	183
Wieszczycy . . . . .	97
Wiewiórowscy . . . . .	98
Wituscy . . . . .	66
Włoccy . . . . .	78
Wodzińscy albo Wodzyńscy . . . . .	183
Woelke * . . . . .	213
Wojczyńscy . . . . .	119
Wojewódzcy . . . . .	119
Wolińscy . . . . .	73
Wolscy . . . . .	184
Woydzbunowie albo Woyzbunowie . . . . .	98
Wychowscy . . . . .	120
Wydzgowie . . . . .	184
Wykowscy . . . . .	184
Wyrożębscy-Kunathowie . . . . .	185
Wysoccy . . . . .	53
Wzdulscy . . . . .	185

### V.

Valentin d'Hauterive . . . . .	126
--------------------------------	-----

### Z.

Zaborowscy . . . . .	98
Zakrzewscy h. Gryf . . . . .	86
Zakrzewscy h. Jastrzębiec . . . . .	185
Zalescy . . . . .	53
Zalewscy . . . . .	185



	<i>Стран.</i>		<i>Stron.</i>
<b>Ю.</b>			
Юрковскіе . . . . .	162	Zaruscy . . . . .	73
Юшинскіе . . . . .	36	Zawidzcy . . . . .	185
<b>Я.</b>			
Яблоновскіе . . . . .	94	Zawistowscy . . . . .	185
Яблонскіе . . . . .	142	Zberowscy . . . . .	186
Яворницкіе . . . . .	62	Zbierzchowscy . . . . .	99
Язвинскіе . . . . .	94	Zborowscy . . . . .	186
Якобсоны . . . . .	199	Zbroscy . . . . .	146
Якубовичи-Пасхалисы . . . . .	135	Zdziarscy . . . . .	67
Якубовскіе . . . . .	137	Zielińscy h. Grzymała . . . . .	99
Ялбржиковскіе . . . . .	71	Zielińscy h. Jastrzębczyk * . . . . .	220
Яниковскіе . . . . .	160	Zielonkowie . . . . .	196
Янковскіе . . . . .	161	Znamierowscy . . . . .	86
Яновскіе . . . . .	161	Znatowiczowie . . . . .	101
Яроцинскіе . . . . .	161	Zrzyńscy . . . . .	140
Ясенскіе . . . . .	143	<b>Ż.</b>	
Ясинскіе * . . . . .	219	Żbikowscy h. Grzymała . . . . .	99
Ясликовскіе . . . . .	161	Żbikowscy h. Grzymała 5 . . . . .	103
Ястршембскіе . . . . .	161	Żebrowscy . . . . .	147
Яськовскіе . . . . .	143	Żelazowscy . . . . .	186
Яцковскіе . . . . .	62	Żeromscy . . . . .	86
Ячинскіе . . . . .	190	Żółkowscy . . . . .	186
		Żukowscy . . . . .	186
		Żymirsey . . . . .	186





## ОПЕЧАТКИ. POMYŁKI DRUKARSKIE.

---

<i>Стран.</i>	<i>Столб.</i>	<i>Строка</i>	<i>Напечатано</i>	<i>Должно быть</i>
<i>Stronnica</i>	<i>Kolumna</i>	<i>Wiersz</i>	<i>Wydrukowano</i>	<i>Rowinno być</i>
9	1	5	раздѣленномъ,	раздѣленномъ;
16	1	6	Архієпископъ,	Архієпископъ
51	2	2	Kieczary	Kieczary
55	1	20	заслуги ка...	заслуги ока...
87	2	3	Radoliczycy	Radliczycy
94	1	1	Пенки	Пинки
98	1	15	быль	бывъ
102	1	17	пера	перья
112	1	13	Кълчевскій	Кълчевскій
140	2	7	z Łubawicy	z Łukawicy
149	2	26	Brochniec	Brochnice
164	1	18	Конопницкіе	Конопницкіе
175	2	16	w roku	w roku
195	1	3	щитъ	щитъ
208	1	22	наверщъ	навершь
221	2	13	Fraenke	Fraenkel
226	1	33	Вельгорскіе	Вельгурскіе

---







